

دیوانی فہ نایی

osman

شاعر

مأموستا مہلا عبداللہ ی کاتب

کانال (تلگرام) عاشقان حضرت پیر (قدس سرہ)

کانال (تلگرامی) صدای نور تصوف

نامادہ کردنی
عابد عبداللہ مصطفیٰ

۲۰۰۶

کانال ← عاشقان حضرت پیر **

@shahi osman

صدای نور تصوف
پابگاہ تکریم
@madinamajid

دیوانی فنائی

ھونراوہی

ماموستا مہلا عبداللہ ی کاتب

ٹامادہ کردنی

عابد عبداللہ مصطفیٰ

۲۷۰۶ کوردی

۲۰۰۶ زایینی

۱۴۲۷ کوچی

ناوی کتیب: دیوانی فه نایی

نووسهر: ماموستا مه لا عبدالله ی کاتب

ناماده کردن و بیت چینی: عابد عبدالله مصطفی

چاپخانه ی وهزاره تی کشتوکال — هه ولییر

له کتیخانه ی گشتی هه ولییر ژماره ی سپاردنی (۱۵۱) سالی (۲۰۰۶) دراوه تی

تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

چاپی یه که م — سالی ۲۰۰۶ ز

مافی له چاپدانه وه ی پاریزراوه

(به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهربان)

پیشه‌کی :

سوپاس و ستایش بو خوای په‌روه‌ردگار و دروود و رحمت بو سهر گیانی
پیروزی هه‌زهرتی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) .

جی‌ی خو‌یه‌تی لی‌رده‌دا نه‌و راستی‌یه دووپات بکه‌ینه‌وه ، که : وه‌ک ئاشکرایه
میله‌تی کورد شان به شانی میله‌تانی تری جیهان له زۆر له بواره
جیاجیاکانی زانست و نه‌ده‌بدا خاوه‌نی چه‌ندین قوتابخانه‌ی به‌ناوبانگ و
پیشه‌که‌وتوو بووه ، که له‌و مه‌لبه‌ندانه‌وه چه‌نده‌ها زانا و شاعیر و نه‌دیپ و
رۆشن‌بیری پی‌گه‌یاندوووه ، هه‌ر له‌ مه‌لای جزیری و نه‌همه‌دی خانی‌یه‌وه
تا نه‌گاته سهر گه‌وره نه‌دیانی وه‌ک (وه‌فایی) و (مه‌وله‌وی) و (مه‌حوی) و
(نالی) و (سالم) و (کوردی) و چه‌ندی‌نی تر ، که له‌ راستیدا بوونه
سه‌رمه‌شق و پی‌شه‌نگی کاروانی شیعر و هوی ده‌وله‌مه‌ندکردنی گه‌نجینه‌ی
کتیبه‌خانه‌ی نه‌ده‌بی کوردیی . “ شان به شانی نه‌م شاعیرانه‌ش ، شاعیر و
هونه‌ریکی دیکه‌ی نوی و ره‌وانبیسژ و هه‌ست ناسک دیته مه‌یدان و
به‌هه‌لبه‌ست و هونه‌راوه پر سۆزه‌کانی جیهانیکی نوی رۆشن نه‌کاته‌وه ،
وه نه‌بیسته دریه‌په‌یده‌ری ریازی پیروزی شاعیره گه‌وره و به‌رزه‌کانی تری
گه‌له‌که‌مان و به‌ریچکه‌ی نه‌واندا هه‌نگاو نه‌نیت “ که سه‌ره‌له‌دانی نه‌م
شاعیره و هیی دیکه‌ش به‌لگه‌ی به‌رده‌وام بوونی رییازه نه‌براهه‌که‌ی نه‌وانه و
نه‌یسه‌مینیت که جیل و نه‌وه‌کانی پاش نه‌وان نه‌یانیه‌شتوووه ده‌رگا له‌سهر
قوتابخانه‌ی شیعی ره‌سه‌نی کووردیی داخوری و چۆل و بی‌ناز بکه‌ویت . “
نه‌ویش شاعیری خامه ره‌وان مامۆستا (فه‌نایی) یه که ره‌نگه تا ئیستا
زۆریک له خوینده‌واران و رۆشن‌بیران و نه‌ده‌ب دۆستانی گه‌له‌که‌مان

به بهره‌مى ئەم زاتە ئاشنا نەبووبن .“ بۆيە لەم دەرفەتەدا هەول ئەدەين
 رۆشنایى بڤهینه سەر هەندیک لایەنى ژيان و ئەم بهره‌مه‌ى شاعیر ،
 که خوازيارين جینگای رەزامەندیی خوینەران بیت .. بەلام پيش ئەوهی بڤینه
 نیو ناوهرۆکی باسه که مانه‌وه ، با ئاماژەیه کی کورت بهم چند خالهی خواره‌وه
 بکه‌ين که خۆم چند جارێک له زمانى شاعیرم بیستوهه ئەیفه‌رموو :

(۱) له ده‌وروبه‌رى ساله‌کانى (حەفتاکان) دا له (دوورود)^(۱) رۆژیک
 حەزرتى پیر^(۲) (قُدس سِرّه) ته‌شريفى هینا بو ژوره‌که‌ى من ، که ئیش و
 کارى پى سپێردراوم له‌لایەن بەرپزىانەوه له‌ویدا ئەنجام ئەدا و کاغەز و
 شتى زۆرم له‌بەر دەستدا بوو^(۳) ، ئەویش عاده‌تى وابوو : که ته‌شريفى
 ئەهینا بو لام له‌رووى لوتفه‌وه ئەگه‌را به‌ناو کاغەز و نووسراوه‌کاندا و
 هەرچى ئەکه‌وته به‌رچاوى سه‌يریکى ئەکرد و هەندیکى لى ئەخوینده‌وه
 جا ئەگەر نووسراوه‌که سه‌رنج راکیش بوايه لای ئەوا تا کۆتایى ئەبخوینده‌وه
 “ وا ریک کهوت رۆژیک یه‌کێک له‌شيعره‌کانى که‌وته به‌رچاو که چۆنیه‌تى حالى
 خۆم تیا‌دا نووسیبوو ، که سه‌ره‌تاکه‌ى به‌م شيعره‌ ده‌ست پى ئەکات :

ئەى شاهى خوبان تا به‌ که‌ى مات و کز و ئاواره‌ بم
 خه‌سته و هیلاکى ژیرى ئەم بن بار و ئەو سه‌رباره‌ بم

که شيعره‌کانى خوینده‌وه فه‌رمووى : ناشى ئەمه‌ هى خۆت بى ! عەرزم کرد :

^(۱) گونديكى سەر به شاری (مەريوان) ی تیرانه . (ئاماده‌کار)

^(۲) مەبه‌ستى شاعیر له (پیر) لیره و له شيعره‌کانیا ، مورشیده‌که‌يه‌تى ، که حەزرتى
 شیخ محمد عوسمان سیراج‌ددینی نه‌قشبه‌ندى یه . (ئاماده‌کار)

^(۳) ئەمه‌ له کاتیکدا که شاعیر کاتبى تايبه‌تى حەزرتى شیخ بووه . (ئاماده‌کار)

به لئی قوربان هی خۆمه . پاشان فەرمووی : به راستی زۆر جوان و به هیزن و ئەمانه له شیعری (سه عدی) و (حافظ) و خه مسه ی (نیظامی) نه چن .
 (٢) ههروهها ئه یفه رموو : له ساله کانی (ههشتاکان) یشدا کاتیک به مه بهستی زیارهت چووینه خزمهت هه زه رته ی پیر (قُدَس سِرُه) که ته شریفیان له به غداد نیشته جی بوو ، پاش چند روژیک مانه وه مان له خزمه تیدا به پارچه هۆنراوه یه کی فارسی داوی ئیزم له خزمه تیا کرد بو گه رانه وه مان بو سلیمانی که سه ره تای شیعه ره که به م دیره ده ست پی نه کات :

من دل سپرده تا کی ز کمین تنگنایی
 بکشم ز سینه آه و بخورم غم جدائی

واته : منیک که دلی خۆم به تو سپارد و دامه ده ست ، تاکه ی نه بی له هه شارگه یه کی ته نگدا بمینمه وه و له ناخی ده روونه وه هه ناسه ی سارد هه لیکیشم و خه می فیراق و جیا بوونه وه ی تو بخۆم ! . جا که ئەم هۆنراوه یه م پیشکەش به سه ماحه تیان کرد ، بووه جی ره زامه ندیی به ریزیان و به خۆشحالی یه وه ئیزیان فەرموو .

(٣) ههروهها ئه یفه رموو : له کاتیکدا که هه زه رته ی پیر (قُدَس سِرُه) ته شریفیان له شاری (نهسته مبول) نیشته جی بوو ، ئیمه ش له گه ل چند براده ریک بو زیارهت چووینه خزمه تیان “ له ده رفه تیکدا له سه ر فره مان ی به ریزیان چند پارچه یه کی ترم له هۆنراوه کانی خۆم بو خوینده وه ، که ئەم دیره شیعه سه ره تای یه کیکه له و پارچه هه لبه ستانه :

قامه تی یارم له ریکی دا له نه ی شه ککه ر نه کا
 غونچه که ی لیوی به لئی ته مسیلی نیلوفه ر نه کا

به هه مان شیوه ئەمیش بووه جئى سەرنج و رەزامەندیی بەرێزیان ، جا که
 بەرێزیان پەسەندیان کرد ، ئەک هەر لە بەرچاوی خۆشم جوانتر بوون ، بەلکو
 زەوق و هەستی شیعەر دانانیشم - لە خۆشەویستی ئەو زاتە - بەهێزتر بوو .
 بەلئى خۆبەندەری خۆشەویست .. ئەمانە چەند هۆکاریکی بزوینەر بوون
 بۆ زیاتر هاندان و سووربوونی شاعیر لەسەر درێژەدان بە نووسینی
 هەلبەست و هۆنراوە و گزنگیی دان بەم بوارە " وە شاعیر پێی وابوو که
 پەسەند کردنی بەرھەمە شیعەری یەکانی لەلایەن مورشیدە کە یەوێ گەورەترین و
 بەنرخ ترین خەلاتیکە کە پێشکەشی ئەکریت " چونکە هەموو کاتیک عاشق
 پەسەند کردنی هەر شتیک لە پەسەند کردنی مەعشوقە کەیدا ئەبێت .
 زۆر جار ئەبێت هەندیک لە شاعیرانی پێشوو - لەبەر هەر هۆیکە بووێت -
 نەیان توانیوە لە کات و سەردەمی ژيانی خۆیاندا بەرھەم و نووسراوەکانیان
 چاپ و بلاو بکەنەو ، بەلکو لەپاش خۆیان کەسانی خێرخواز و ئەدەب
 دۆست ، دەستی یارمەتی یان بۆ درێژ کردوون و بۆیان بەچاپ گەیاندوون ،
 ئەمەش وای کردووە هەندیک جار کەم و کورتیی بکەوێت بەرھەمەکانیانەو " .
 بۆیە ئەمە وای لە من کرد کە هەرچی زووتر پەلە بکەم بۆ ئامادەکردن و
 بەچاپ گەیاندن و بلاوکردنەوێ ئەم بەرھەمە شیعەری یەکی شاعیرم ،
 بۆ ئەوێ ئەمیش وەک ئەوانی تر رووبەرۆوی کەم و کورتیی نەبێتەو .. بۆیە
 لەژێر رۆشنایی هاندان و ئاماژەى راستەوخۆى خودی شاعیر بۆ هەستانم بەم
 کارە ، بڕیارم دا هەرچی هەول و کۆشش هەبێت لە توانامدا بێخەمە گەر
 بۆ بەجئى گەیاندى ئەم ئەرکە " لەگەڵ نووسینی (فەرھەنگۆک) یەک
 بۆ واتا کردنی هەندیک وشەى پێویست بۆ بەشى سۆرانى و هەورامى و دانانى
 ناونیشان بۆ هەر پارچە شیعەریک و پێرستی بابەتەکان ، بە ئومێدی ئەوێ

- پشت به خوا - له رووی نووسین و ئاماده کردنه وه بهرهمیکی پوخت و
 نایاب ده ریچیت . هه چهنده ئومیدمان وابوو که خودی شاعیریش دیوانه کهی
 به چاپکراوی ببینی ، به لام قه ده ری خوا وابوو که وه فاتی شاعیر که وته پیش
 چاپ و بلاو کردنه وهی دیوانه کهی ، وه ئه وهی جینگه ی دلخووشی به ئه وه یه
 که سوپاس بو خوا توانیم به (دو سی سال) پیش وه فاتی ، له ژیر چاودیری
 خو دیوانه کهی ئاماده بکه م بو چاپ و له خه م بیره خسیتم . له راستیدا
 ئه م بهرهمه ی شاعیر به ری ره نجی ده یان ساله ی ته مه نیه تی و ره نگدانه وهی
 بهرهمه می سوژ و خو شه ویستی ده رو نیه تی به رام بهر ئاین و مورشیده که ی و
 گه ل و ولاته که ی ، که ئه م بهرهمه ش له ئه نجامی سه ره له دان و دروستبوونی
 هه وینی ئه وین و عه شقی خودایی به وه هاتوته کایه وه و بهرجه سته بووه .
 ئه وه ی که زور گرنگه به لامه وه - که هیوادارم له داها توودا جی به جی
 بکریت - ئه وه یه که تیکرای شاعر و هونراوه کانی شاعیر شی بی بکرینه وه ،
 چونکه به راستیی تیگه یشتن له واتا و ناوه روکی سه رجهم هونراوه و شیعی
 شاعیران و مه به سته سه ره کیی خودی شاعیران له شیعه کانیاندا
 لای هه ندیک که س - تا راده یه ک - سه خت و گرانه " هه ر بو یه ئه بینین
 هه ندیک له بهرهمه چاپکراوه کانی شاعیرانی بهرزی نه ته وه که مان کاتیک
 لیکو لینه وه یان له سه ر ئه نجام ئه دریت ، له هه ندیک شویندا له ناوه روکی
 راسته قینه و مه به سته سه ره کیی خودی شاعیر لئه دریت و پینوس به ره و
 ئاراسته یه کی تر ئه بریت که زور جار وا ریک ئه که ویت جیاوازی نیوانیان
 ئاسمان و ریسمانه ! که به راستیی ته مه ش زیان به بهرهمه می شاعیران
 ئه گه یینیت و له هه ندیک شوینیشدا ره نگه - به هو ی زال نه بوون به سه ر
 پراوپری واتا و ناوه روکی شیعه کاندا - لای هه ندیک خوینهر له نرخه

شيعره كانيشيان كەم بکاتەوہ . ليرەدا بواری ئەوہمان نايتت بچينە نيو
 قولايی ئەم باسەوہ ، بەلام ھەر بە نمونە و زۆر بە کورتیی ناماژە بە چەند
 وشە يەك ئەكەين كە لە ليكدانەوہ و واتا كردنی ھەندیک بەرھەمی شاعيراندا
 بە ھەلە مانايان ليدراييتتەوہ كە پيچەوانەي راستیی و مەبەستی سەرھەمیی
 شاعيرانە “ ەك وشەي (مەي ، شەراب ، مەيخانە ، بادە ، بوتخانە ، سەنەم ،
 زولف ، دەم ، ليو ، زوننار ، چەليپا .. ھتد) ، بيگومان ھەر كەسيك
 بەرھەمی ھەريەكيك لە شاعيرانی خویندييتتەوہ و چاوی پيادا خشاندييت ،
 ئەم جوړە وشانە و نمونەي ئەمانەي كەوتۆتە بەر چاوی “ تەنانەت لە بەرھەمی
 شاعيرە بەرزە ئاينی يەکانی ەك (مەولەوی) و (مەحوی) و (ەفایي) يشدا
 ئەم جوړە وشانە دووبارە بوونەتەوہ كە كەسايەتی و پايەبلنديی ئەم شاعيرانە
 زۆر لەوہ بەرزترە كە كەسانیک بتوانن مەبەستی ئەم جوړە زاتانە بەسەر مانای
 روالەتیی وشەکاندا ليك بەدەنەوہ كە لە گەل ناوەرۆکی راستەقینە و مەبەستی
 پاك و بيگەردی ئەواندا يەك نەگريتتەوہ و نەگونجی ، بۆيە ليرەدا بە راشكاوی و
 دلنیايي يەوہ ئەتوانن ئەوہ دووپات بكەينەوہ كە : ئەم جوړە وشانە مەرج نیە
 لە ھەر شوینیکدا كە بەكار ھینرابن و بەرچاوی بكەون ، دروست ييت
 راستەوخۆ بەو شیوہيە واتا بكرين كە لەسەر زاری زۆرينەي خەلكی باوہ “
 بەلكو مەبەست لە بەكارھینانی ئەم وشانە ، دەربرینی ھەست و سۆزی
 شاعيرە بە شیوازیکي ناسك و رازاوہ “ واتە ئەم جوړە وشانە چەند نامرازیکن
 كە شاعير پەنايان بۆ ئەبات لە دەربرینی ھەست و نەستی خوئی ،
 وە بە جوړيک تەعبير لە ناخ و بۆچونەکانی ئەكات كە شیوہ ئارايشیک
 بە بەرھەمەکانی ئەبەخشن و تام و چيژيکی تايبەتی يان تيادا بەرجەستە
 ئەييت “ . وە ھەندیک جاريش را ئەخوازيت كە جگە لە شاعير خوئی

كەسكى تر له واتا و مەفھوومى ھەندىك له بابەتەكان حالى نەبىت “
 ۋەك زۆرىك له شاعىرە تەسەۋۋىيەكان كاتىك كە حالەتتىكى نەبىتى پىرۆز
 روو ئەدا بۆيان يان له ھەندىك پلەۋپايەى تەسەۋۋىيە دا بەرەو سەر ئەچن ،
 له خۆشى شادبوونيان بەو گەنجىنەى ، پەنا ئەبەنە بەر دەربىرىنى چەند
 دىرە شىعەرىكى جوان و رازاۋە ، كە ھەر وشەبەك لەو وشانە بۆ مەبەستىكى
 نەبىتى و شاراۋەى خۆيان ئەخوازن .“ بۆ سەلماندى ئەم راستى يانەش ئەتوانىن
 تەنھا تاكە ھۆنراۋەىكى خودى شاعىر بە بەلگە بەبىنەىنەۋە كە بە راشكاۋى
 دان بەۋەدا نەبىت كە مەبەستى لە بەكارھىنەنى ئەم جۆرە وشانە دەربىرىنى
 ھەست و نەستى دەروونىەتى لەسەر شىۋازىكى ناسك و نەبىتى ، ۋەك
 له شىعەرىكىدا ئەفەرموئەت :

دلبەر كەسكىكە دلّ با نەك چاۋەچارى دىمەن
 سەرخۆشى بادە ھەرگىز ناچى بەلاى ھەۋادا
 ۋا تىنەگەن ! له بادە ئاۋى تىم مورادە
 مەستى شەرابى ۋەحەدەت پۈللى بەمانە نادا

ھەرچەندە بىرىك دىرئەمان بە باسەكە دا و له ناۋەرۆكى مەبەستەكانمان
 دوور كەوتىنەۋە ، بەلام ئەمانە چەند شتىكى پىۋىست بوون كە زۆر گىرنگ بوو
 لىرەدا ئاماژەيان بۆ بىرەت . بىنەۋە سەر ئەسلى مەبەستەكەمان و بىرىك
 ئاشناى ئەم بەرھەمەى شاعىر بىن .“ پىش ھەموو شتىك با ئەۋە بزەنن
 كە شاعىر له ھۆنەۋەى شىعەركانىدا لەسەر رىپەۋى شىعەرى كلاسكىكى
 رۆبىشتوۋە و لەم رىگايە لاینەداۋە .. ئەگەر بە وردى و سەرنجەۋە گەشتىكىش
 بەناۋ شىعەركانىدا بىكەن ، ئەو راستى بەمان بۆ روون ئەبىتەۋە كە شاعىر
 ۋەك تىكراى شاعىرە بەرز و رەۋانبىژەكانى نەتەۋەكەمان بە گىاننىكى

ھەستىياري يەۋە دەستى بۆ پىنۋوس بىردوۋە و لە ھىلى راستەقىنەى خۆى
 نەيترازاندوۋە و بۆ مەرامى راست و دروست خستوۋىدەتە گەر .“ لە لايەكى
 تىریشەۋە بە ئاشكرا ھەستى پى ئەگرىت كە شاعىر ھەۋلى نەداۋە
 بۆ ھۆنىنەۋەى ھۆنراۋەكانى بە ناچارى پەنا بباتە بەر زۆر لەخۆكردن و
 شىۋازى تەقلىدىيى و لاسايى كردنەۋە ، بەلكو لە ئەنجامى كەف و كولى
 دل و دەروون و ھەست و سۆزى تايىبەتيدا پەناى بىردۆتە بەر دەربىرىنى ئەو
 راز و نيازە بەسۆزانەى كە لە دەروونيدا سەريان ھەلداۋە ، ئەمەش لە تىكراى
 شىعەرەكانيدا زۆر بە روونىي دەرنەكەۋىت .“ لە رووى ھەمە لايەنى و گشت
 گىریشەۋە شىعەرەكانى شاعىر بە تەنھا لە لايەنىكى سنووردادا كۆنەبوونەتەۋە
 بەلكو - كەم يا زۆر - تىكراى لايەنەكانى ۋەك : (ھەستى ئاينىي و
 تەسەۋوفىي و نەتەۋايەتىي و نىشتىمان پەرۋەربى و عەشقى حەقىقىي و
 نامۇژگارىي و .. ھتد) گرتۆتەۋە .“ ئەگەرچى زياتر لە شىعەرەكانيدا
 دەرنەكەۋىت كە بەشىك - بە تەنھا - لەنىۋ بەشەكانى تردا زۆر بە زەقىيى
 سەرى ھەلداۋە و زال بوۋە بەسەر ئەۋانى تردا كە ئەۋىش برىتىيە لە بازارى
 عەشقى حەقىقىي و جىھانى مەبەت و خۆشەۋىستىي خودايى “ كە ھۆكارى
 ئەم ھەستەش لەو لوتكەيەۋە سەرچاۋە ئەگرىت كە شاعىر لە جىھانى ئەۋىن و
 عەشقى راستەقىنەدا گەشىتوۋە بەو گەنجىنەيەى كە بە درىژايى تەمەنى
 ھەۋلى بۆ داۋە و يەكىك بوۋە لە ئامانجە ھەرە سەرەكى يەكانى ژيانى
 كە برىتى بوۋە لە گرتنەبەرى رىيازى تەرىقەت و تەسەۋوف لەسەر دەستى
 مورشىدىكى رۇشن دل و دل رۇشكەر كە بە يەكىك لە قوتايىانى خۆى
 قبول بكات و بتوانىت لەم رىيازەدا بەرەو لوتكەى ئاۋات و ئامانجە
 سەرەكى يەكانى بىبات و بە كامى دلى خۆى بگەيەنىت ، تا بە ھۆى ئەۋەۋە

بتوانی لہم ریگہ ییوہ پھی بہ زۆریک لہو راستیی و نہینی یانہ بیات کہ ئادہ میزاد لہ پیناویدا دروست بووہ و ہاتۆتہ کۆری ژیانوہ .“ ہەر بۆیہ ئەبینین شیعرہکانی شاعیر زیاتر شیوازی محببەت و سۆز و شەوقی دەروونی پیوہ دیارہ و بہ ئاشکرا رہنگی داوہتوہ و بەرجەستہ بووہ “ ئەم بەرجەستہ بوونەش وەنەبئی شیوازیکی رووکەش و رواڵەتی بیٹ ، بہ پینچەوانوہ ! ئەگەر سەرہ داوی ہەر لایەنیک لہ بابەتہ شیعرییەکانی شاعیر دەربکیشین ، بۆمان دەرئەکەوێت کہ لہ ژێر پەردە ی ہەر پارچہ ہەلبەستیکدا واتایەکی مەبەستدار و دەسنیشانکراو خۆی حەشار داوہ و بەرہمی پەنجەراکیشانی شاعیرہ بۆ ہەر واقع و نہینی یەک کہ لہ دەروون و ناخیدا سەری ہەلدا بیٹ .“ جگہ لہ شیعریی (پارانہوہ) و ئەو شیعرانہ ی بۆ خەلکی ناردوون ، تیکرای شیعرہکانی تری شاعیر راز و نیازی نیوان خۆی و مورشیدہ کە یەتی و رووی گفتوگۆی لہو ئەکات و رشتە ی گەوہەر و مرواریی شیعریی بۆ ئەھۆنیتتوہ .

ئەوہی لہ دوو تووی ئەم دیوانہ دا یە کہ پینکھاتووہ لہ دوو بەش : (کوردیی ، فارسی) بەشی ہەرہ زۆری ہەلبەست و ہۆنراوہکانی شاعیرہ ، بەلام بەداخوہ لہبەر ہەندیک ہۆکار و ہەلومەرجی تاییەت بریکیش لہ ہۆنراوہکانی شاعیر کہ بۆ خەلکی نووسیون ، یان لہلای خۆی نەماون ، یان ہەر لہناو چوون و فەوتاون .“ جگہ لہ ہۆنراوہ ی فارسی و شیوہ زاری سۆرانی ، چەند پارچہ شیعریکیشی بہ شیوہ زاری ہەورامی نووسیوہ ^(۱) .

^(۱) ہەرچەندہ (بەشی ہەورامی) یش (وەک زمان) ئەکەوێتہ (بەشی کوردی) یوہ بەلام لہبەر ئاسانکاریی زیاتر بۆ خوینەری خۆشەویست بہ باشمان زانی لہ رووی ہونەری یوہ سەربەخۆ و دیار بیٹ . (نامادہ کار)

خویندەری بەرپرز :- هەرچەندە بەرھەمیکی دەولەمەند و ناوازی لەم جوۆرە شیاوی ئەوێهێه که زۆر لەوہ زیاتری لەسەر بنووسریت ، بەتایبەت لەم سەردەمە ئیستادا که هونەری (شیعەر) بەرگیکی تری بەبەردا کراوە و بە شێوازیکی جیا لە شێوہی هۆنە و نەوشەیی رەسەنی کوردیی چەند سالیکی لەمەوبەری وەک سەردەمی زبیرینی (نالی) و (مەحوی) و (سالم) و دوور لە رێچکەیی هونەری ئەوان سەری هەلداوە و ئەکەوێتە پیش چاوە .

لە کەشیکێ ئاوا سارد و سەردا که بەرھەمی شیعەری کلاسیکی کوردیی ئەوہندە دەگمەن بووہ نزیکە وای لێ بییت کہ (بو خوی چیشتیش) دەست نەکەوێت " لەم ساتە وەختەدا ئەگەر وەها بەرھەمیکی دڵگیر و هەلقولای سەرچاوەی شیعەری رەسەنی کوردیی سەرھەلبدات ، بیگومان جینگەیی دڵخۆشی و خۆشحالییە و ئەگەر بلیین کانیایکی ساف و سازگارە و لە بیابانیکی چۆل و وشکارۆدا هەلقولاوہ ، رەنگە زیادەرەویمان نەکردییت ، چونکہ کہ چاوە بە لاپەرەکانی ئەمڕۆی شیعەردا ئەخشیین - جار بە جارێک نەبی - شتیکی وامان بەرچاوە ناکەوێت کہ تۆسقالێک تینویتییمان بشکینییت و فیئیکی بە دلمان بگەییئیت و هەست و نەست و خۆشەویستی یەکی راستەقینە لە دەروونماندا دروست بکات بەرامبەر بەم لایەنەیی ئەدەب و روشنبیری کوردیی .. ئەوہی راستیی بییت لیژەدا ئەو دەرفەتەمان بەدەستەوہ نیہ کہ لەم چەند دێرە زیاتری لەسەر برۆین و درێژەیی پی بەدین ، وە ئەم چەند دێرەیی باسماں کرد روونکردنەوہیەکی سەرەتایی و پیویست بوو بو ئەوہی لە خویندەوہی ئەم بەرھەمە ناوازیەدا بتوانین بە بەرچاوەروونی و شێوہ شارەزایی یەک لە چۆنیەتی هەست و نەست و مەشرەبی شاعیر بچینە نیو گەنجینەیی هەلبەست و هۆنراوە پر سۆزەکانی

ئەم شاعىرە ھاۋچەرخەي گەلەكەمان .. رەنگە لەم سەرەتايەدا ھەر ئەوئەندە بەس بىت بۆ كورته پىناسەكردنى ئەم بەرھەمدى ھۆنەر كە وەك دىيارى يەكى بەنرخ پىشكەش بە كىتەبخانەي ئەدەبى كوردىي و گەل و نەتەوئەكەي ئەكات . تەنھا ئەوئەندە ماوئە كە ھەول بەدەين برك ئاشناي سەربوردەيەك لە ژيانى شاعىر بىين و چەند دىپرىكىش لەم بارەيەوئە بخوئىنەئەوئە ، فەرموون با پەردەيەك لەسەر ئەم لايەنەش ھەلبەدەينەوئە ..

كورتهيەك لە ژياننامەي شاعىر (۱) :-

ناوى تەواوى : مامۆستا مەلا عبداللە كورپى مەلا مصطفى كورپى مەلا صالح كورپى حاجى فەقى ئەلى يە " ئەم زاتە لە ھۆزى بابان و لە نەوئەي سلیمان پاشاى كورپى (عبدالرحمن پاشاى بابان)^(۲) و بە نەسەبى ئەسلىي خەلكى شارى سلیماني يە ، كە خۆي زۆر جار لە باپىرى بىستوئە فەرموئەتەي : ئىمە بە (نۆ پىشت) ئەگەينەوئە سەر (عبدالرحمن پاشا) ، بەلام باپىرى باوكى (واتە : حاجى فەقى ئەلى) لەبەر دروستبوونى كىشەيەكى ناخۆبى ، شارى سلیماني بەجى ھىشتوئە و چۆتە دەشتى لاجان لە كوردستانى ئىران و پاش ئەوئە جارىكى تر نەگەراوئەتەوئە بۆ سلیماني .

(۱) پوختەي ناوئەركى ئەم ژياننامەيە لە روونكردنەوئەي شاعىر وەرگىراوئە . (نامادەكار)

(۲) ئەم زاتە كورپى مەحمود پاشاى كورپى خالىد پاشايە و ئەچىتەوئە سەر فەقى ئەحمەدى دارەشمانە و يەكىكە لە ناوئەرتىن و بە ھىزىرتىنى مەرەكانى مەرنشینی بابان كە توانیى لە ماوئەي (۲۴) سالى ھوكمرانىي پچرپچرى خۆيدا (۱۷۸۹ - ۱۸۱۳) خزمەتى بەرچاو بە ناینى پىرۆزى ئىسلام و گەل و ولاتەكەي بگەيەنیت . لاشەي پىرۆزى لەناو ھەرەمى مزگەوتى گەورەي شارى سلیماني دا نىژراوئە . (نامادەكار)

شاعیر له سالی (۱۹۳۲) له دئی (گهلوان ای سهر به (دهشتی لاجان) له رۆژهلاتی کوردستان له بنه ماله یه کی ئاینیی چاری به دنیا هه لئناوه .

که به هه مان شیوه باوک و باپیریشی ههر مهلا بوون و باوکی له خزمهت مهلا محهمدی جهلی زاده و باپیریشی له خزمهت مهلا عبداللهی جهلی زاده دا له کوپه خویندوو یانه و پروانامهی زانستی یان وهرگرتوه .

له پاش ماوهی گه شه کردن و له ته مهنی شهش ههوت سالی دا له خزمهت باپیری قورئانی پیروز و (گولستانی سه عدی) و کتیبه سه ره تایی یه کانی فهقی یه تیبی خویندوو " دواي ئه وه وهک داب و نه ریتی خویندنی ئه وه سه رده مهی کورده واری ، باوکی ئه یینیریتته حوجره ی فهقی و ماوه یه کیش بهم شیویه دریتزه به خویندن ئه دات " . ههر به مه به سستی خویندن و زیاتر به هره مه ندبوون له زانستی زانایان و به دهس هیئانی زانیاری زیاتر ، زور له شار و دیهاته کانی کوردستانی ئیران و عیراق گه راوه و له ههر جینگایه ک به گویره ی پیویست سوودی وهرگرتوه ، بو نمونه چۆته دئی (گرده سوور) ای لاجان و له خزمهت زانای به ناوبانگ : ماموستا مهلا سهید سه سنی (ابن الواژی) دا خویندوو یه تی ، پاشان چۆته دئی (زینوی) ای سهر به ره واندز و له خزمهت ماموستا مهلا نصرالله دا ماوه ته وه و خویندوو یه تی " .

پاشان له سه ره تایی سالی (۱۹۵۴) دا که له ته مهنی (۲۲ سالی) دا ئه بیته ئه چیتته پینجویین و له (مزگه وتی پاشا) له خزمهت زانای پایه بهرز ماموستا مهلا عارفی پینجوتینیدا دریتزه به خویندن ئه دات و ماوه ی (سالیک و چوار مانگ) له خزمه تیدا ئه مینیتته وه و له م ماوه یه دا به شی (معان) له کتیبی (مطول) له زانستی (بلاغه) دا و کتیبی (گلنبوی برهان) له زانستی (منطق) دا ته و او ئه کات ، جگه له (سماع) کردنی هه ندیک کتیبی تر " .

پاشان هەر له پیننجوینهوه ئهچیتته دئی (بالک) ی سەر به شاری مهاریوانی ئیران و له خزمهت زانای بهناوبانگ ماموستا مهلا باقری بالکدا ماوهی (سالیك و شهش مانگ) ئه مینیتتهوه ، وه له بهر ئه وهی له ماوهیه کی کهمدا شاره زایی و بالادهستی ماموستای له هه موو بواره کانی زانستدا بو دهرئه کهویت ، بۆیه بریار ئهدات ئه م شوینه بکاته دوا مه نزلگای خویندن و به دهس هینانی بروانامه ی زانستی ، بۆیه له خزمه تیدا کتیبی (جمع الجوامع) له زانستی (أصول الفقه) دا و بهشی (خلع) ی کتیبی (تحفه) و (فرائض - ی قزلجی) له زانستی (فقه) دا و کتیبی (الدُرر الجلالیة) ^(۱) ئه خوینیت له گه ل (سماع) کردنی کتیبی (تهذیب) له زانستی (کلام) دا ، پاشان له سه ره تای سالی (۱۹۵۷) دا که ته مه نی پی ئه نیتته بیست و پینج سالی یه وه (بروانامه ی زانستی) له خزمهت ماموستا مهلا باقردا ودرئه گریت . دوا ی ماوه یه ک هەر له خزمهت ماموستادا و هه ندیک له قوتابی یه کانی به مه بهستی زیارهت ئه چنه (بیاره) بو خزمهت حه زره تی شیخ محمد عثمان سراج الدینی دووم و له (۱۳ / جمادی الأولى - ۱۳۷۶ ک) له خزمه تیدا (تمسک) ئه کات و ریبازی پیروزی ته ریه تی نه قشبه ندیی ئه گریتته بهر ، ئیتر لیتره به دواوه له (بیاره) ئه مینیتتهوه و بو ماوه ی (۳) سال

^(۱) (الدُرر الجلالیة) : په رتووکیکی گرنگ و نایابه له زانستی (عقیده) دا که دانراوی ماموستا مهلا باقر خزیه تی و بو یه کیک له قوتابیانی خوی دایناوه که ماموستا سه ید جلال الدینی حسینیی به و هەر به ناوی ئه ویشه وه ناوی ناوه ، پاشان هەر خوی شه رحیکی له سەر کردووه و ناوی ناوه (الألطف الإلهیة - شرح الدُرر الجلالیة) که له دوو بهرگ پیکهاتووه ، له سالی ۱۹۹۵ دا له سەر ئه رکی حه زره تی شیخ محمد عثمان سراج الدینی نه قشبه ندیی له (ئه سه ته مبول) چاپ کراوه . (نامه ده کار)

به فرمانی حهزرتی شیخ ئه بیته پیشنوئیز و وتارخوئین و وانه بیژ و سه رخه تمی خانه قای (بیاره) ، وه ههروه ها ئه بیته کاتبی تایبه تیی حهزرتی شیخ ^(۱) ، وه له م ماوه یه دا له (بیاره) له خزمهت ماموستا و زانای شاره زای قورئان (حاجی ئاننه محمد قارئ) ی تورکمان سه حرایب و پاشانیش له به غداد له خزمهت زانای پایه بهرز (شیخ عبدالقادری خطیب ی اعظمیة) ئیجازی قیرائه تی (حَفْص) و (شُعْبَة) وه ئه گری . له سه رده می شوړشی عبدالکریم قاسمدا له کوئایی سالی (۱۹۵۹) له بهر بارودوخی ناهه مواری ئه و کاته له خزمهت شیخدا و به یاهه ربی کوئه ئیک له موریدان و زانایان ، عیراق به جی ئه هیلن و به ره و ئیران کوچ ئه کهن ، وه حهزرتی شیخ له (دوو روود) مزگهوت و مه درسه و خانه قا دروست ئه کات و بو ماوه ی نزیکه ی (بیست سالیئک) لیتره ئه میهنه وه . شاعیر له سالی (۱۹۶۹) ژیا نی خیزانی پیئک ئه هیئیت “ . هه ر له خزمهت مورشیده کهیدا و به یاهه ربی کوئه ئیک له زانایان و موریدان دوو جار سه فه ری حه ج ئه کات . پاشان له بهر گوړانکاری بارودوخ له سالی (۱۹۷۹) دا ئه گه رپینه وه بو عیراق “ . وه له سالی (۱۹۸۱) دا به پیشنوئیزی دووه می (مزگهوتی شیخ بابه عه لی) له گه ره کی (سه رچیمه ن - گوئیزه ی کوئ) له سلیمانی دئه مه زریئ .

^(۱) هوکاری ناسین و ئاشنا بونی شاعیر به مورشیده که ی ، پیویستی به دریزه پیئدانیئک هه یه و لیتره دا بواری ئه وه که مه و زه جمه ته بتوانین ئه م به سه ره اته بنووسین ، چونکه شاعیر خو ی له شوینی تایبه تیی خویدا نووسیویه تی ، که په رتووکیئکی تایبه تی له سه ر کهراماتی مورشیده که ی داناوه و سه رگوزه شته ی په یوه ندی کردنی خو ی به مورشیده که یه وه له م په رتووکه دا به دریزه ی نووسیوه “ به و ئومیده ی که له داها توویه کی نزیکدا بتوانین ئه و به ره مه و نیئکرای به ره مه کانی تری شاعیر چاپ و بلاو بکه یینه وه . (ئاماده کار)

له ریبازی ته ریکهت و تهسه و و فیشدا هه رچه نده شاعیر پښتو په یوه نډی
 روحيی به مهر حوومی حه زره تی شیخی بوره انه وه بووه و محبه ته تی نه وی
 له دلدا بووه - که له هه مان کاتدا شیخی بوره ان خالی شیربی شاعیریش
 بووه - به لآم له بهر نه وهی که شیخی بوره ان له حالی حه یاتدا نه بووه و شاعیر
 نه یزانی که په یوه نډی نیوان مورید و مورشیدی ته ریکهت بو په روه رده کردن و
 گه یاندنی مورید به پله و پایدی تهسه و و ف به سراوه به حالی حه یاتی
 مورشیده وه و نه بی له ژیاندا بی ، بویه هه رده م هه ولی داوه و ناواتی نه وه
 بووه که بگات به خزمهت مورشیدی کی زیندوی راسته قینه . له هاتو چوونی
 روژگاردا به مهرامی سه ره کیی دلی خوی نه گات و قه ده ری خوا وا نه بیته
 که ناشنا بیته به مورشیدی کی لی هاتوو و شاره زا له کاروباری (مه عنه وی) و
 په روه رده کردنی مورید و ناشنا کردنی به ریبازی پیروزی خواناسی راسته قینه
 - که حه زره تی شیخ محمد عوسمان سیراجه ددینی کوری شیخ علائه ددینی
 بیاره یه - ، بویه لی روه ده رگای خو شبه ختی لی نه کریتته وه و مورشیده که ی
 نه بیته چاوساغ و ری نیشاندیری و ههستی ده برپینی وشه ی جوان و رازاوه ی
 نه بزویتی و به خه زینه یه کی شاره وه و به نرخ ناشنای نه کات “ وه شاعیر ماوه ی
 (۴۲) سالی ته مه نی له خزمهت مورشیده که یدا به سه ر بردووه و هه رده م وه ک
 په پوولهی ده وری چرا لی جیا نه بوته وه تا وه فاتی مورشیده که ی له به روار ی
 ۳۱ / ۱ / ۱۹۹۷ ، که به م بو نه یه شه وه چند پارچه شیعی کی نووسیوه .
 وه به شایه تی مورشیده که ی و زوری که له گه وره پیوانی نه قشبه ندی ، شاعیر
 له ماوه ی نه م چند سالی ته مه نیدا له خزمهت مورشیده که ی ناشنا بووه
 به زور له گه نجینه ی مه عنه وی و گه یشتووه به دوا پله و پایهی عیرفان و
 تهسه و و ف . هه ر له ته مه نی لاویتیشه وه خولیای شیعر و هه لبه ست بووه و

له سەردەمی پێش ئاشنابوونی بە مورشیدەکە ی توانیویەتی ئەوەندە ی
 (دیوانیک) زیاتر هەلبەست و هۆنراوە ی هەمەجۆر بهۆنیتەوه و کوێان
 بکاتەوه ، وە ئەم سەرتایەدا نازناوی (غەریق) بۆ خۆی دیاری ئەکات ،
 پاشان لەبەر ئەوە ی بۆی دەرئەکەوێت کە ئەم نازناوە هیی شاعیریکی ترە
 بۆیە ئەم نازناوە لە شیعری خۆیدا ئەسپێتەوه “ بەلام لەپاش گەیشتنی
 بە خزمەت مورشیدەکە ی و ئاشنابوونی پێی ، لەبەر دروست بوونی هەوینی
 عەشقی راستەقینە لە دەروونیدا بریار ئەدات کە ئەگەرچی ئەم هۆنراوانە ی
 لە ئاستیکی بەرزیشدا بن ، بەلام هەر ئەبێ بیاخاتە دەریای فەرامۆشی یەوه و
 لاپەرە یەکی نوێ ی پرشنگذار لە سۆزی دەروونی و عەشقی حەقیقی و
 هەست و نەستی ئەدەبیی هەلبداتەوه ، بۆیە لێرەوه نازناوی (فەنایی)
 بۆ خۆی هەلئەبژێرێت . وە لە بواری شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی و فارسیدا
 دەستیکی بالای هەبووه و ئەم بەرھەمەشی گەواھی ئەم راستی یە یە وەك
 پێناسە یەك وایە بۆ کەسایەتی و ئاستی بەرزی رۆشنبیری شاعیر “
 وە هەر وەها شارەزایی تەواوی لە زمانی فارسیدا هەبووه و هەندیکیشی
 لە زمانی تورکیکی زانیوه .“ وە جگە لە (وەزیفە ی ئاینیی) هیچ وەزیفە یەکی
 تری رەسمیی نەبینیوه و بەشداریی لە هیچ کاروباریکی رامیاریی دا نەکردووه ،
 لە هەمان کاتدا و لە هەموو ماوە ی ژیا نیدا خولیای ریبازی کوردایەتی پاک و
 راستەقینە بووه و هەردەم خەمخۆری کیشە و گەرفتی نەتەوه کە ی بووه و یە کێك
 لە ئاواتەکانی ژیا نی ئەوه بووه کە بە چاوی خۆی ببینێت رۆژیک لە رۆژان
 گەلی کوردیش وەك گەلانی تر لە ژێردەستەبی و چەوساندنەوه ی دوژمنانی
 رزگاری ببیت و بە مافی رەوا ی خۆی بگات ، کە ئەمەش بە ئاشکرا لە زۆرێك
 لە شیعەرەکانیدا دەرئەکەوێت . ئەگەر بیشمانەوی لە لایەنی سیفات و رەوشتی

بهرز و دلسۆزی و گهورهیی ئەم زاتەوه بدوین ، پتوستان بە دەرفەتییکی زیاتر و فراوان تر ئەبێ ، بۆیه بە باشی ئەزانین ئەم لایەنە بەجێ بێلین بۆ دۆست و برادەرانی شاعیر و ئەوان ئەم ئەركە بخرنە سەر شانی خۆیان و قورسایییەكیش لەسەر شانی ئێمە كەم بكەنەوه .

مامۆستای (فەنایی) لەپاش تەمەنیکی پیروۆز و پر لە خزمەت ، بە هۆی تووش بوونی بە نەخۆشیی دڵ و تەنگە نەفسیی ، ماوهی نزیکەی (۱۰ سالیك) ژيانی بە ئیش و ئازار و نارەحەتی یەوه بەسەر ئەبرد ، هەر بەو هۆیهوه لە سالی (۱۹۹۵) سەفەری ئەستەمبوولی کرد و لەوێ دوو جار نەشتەرگەری (قەستەرە) ی دلی بۆ ئەنجام درا ، دواي ئەوه تا رادهیهك باری تەندروستی باش بوو ، بەلام لە سالی (۲۰۰۴) دا بە هۆی زیاتر چوونه ناو تەمەنەوه ، نەخۆشی یەكەي زیاتر کاریگەری لەسەری دروست کرد ، بۆیه بە مەبەستی چارەسەری لە بەرواری (۷ / ۱۰ / ۲۰۰۴) دا سەفەری (لێنان) ی کرد و داخلی (خەستەخانەي ئەمریکی) لە (بیروت) کرا و دواي مانەوهي چەند رۆژیک تیايدا و چارەسەری سەرەتایی پتوستان تا رادهیهك نەخۆشی یەكەي لەسەر سووك ئەبێت و حالی بەرهو باشیی ئەچیت ، بۆیه دواي دلیابوون لە باشیی باری تەندروستی ، لە بەرواری (۱۴ / ۱۰ / ۲۰۰۴) دا نەشتەرگەری دلی بۆ ئەنجام ئەدریت و تیايدا سەرکەوتوو ئەبێت ، بەلام سەرەرای چارەسەری زاهیری تەواویش ، قەدەری خوا وا ئەبێت كە لیڕەدا تەمەن و ژيانی دنیای كۆتایی پی بیت و بگات بە ليقای پەروردگار ، وه لە سەعات (۳۰ / ۱۲ - ی نیوهرۆ) ی رۆژی (۱۹ / ۱۰ / ۲۰۰۴) دا بە هۆی راوەستانی دڵ و سی یەکانی ، گیانی پیروۆزی بە خوا ئەسپێریت و لە تەمەنی (۷۲) سالیدا وفات ئەكات ،

پاشان به ههول و کۆششی بی وچان و یارمهتیی موریدانی نه قشبه ندیی له (لبنان) و (سوریا) و (کوردستان) له مه راسیمیکی شایسته دا جه نازهی پیروزیان هینایه وه بو کوردستان و روژی جومعه (۲۲ / ۱۰ / ۲۰۰۴) له مزگه وته که ی خوی (- مزگه وتی بوخارا - که سالیك پیش وه فاتی خوی دروستی کرد) له ههولیر به خاک سپێردرا .. داواکارین له خوای پهروه ردگار پاداشتی به خیری هه موو لایه کیان بداته وه و مامۆستای (فه نایی) اش به به هه شتی به رینی خوی شاد بکات (آمین) . ئیمه ش لیڤه دا خوینه رانی خو شه ویست به خوای گه وه ئه سپێرین و خوازیارین له ئاماده کردنی ئه م به ره مه مه دا ئه رکی وه فامان به رامبه ر به مامۆستای (فه نایی) باوکمان به جی هینا ییت و خزمه تی کمان به گه نجینه ی که له پووری نه ته وه که مان گه یان دییت و ئه م به ره مه مه ش که لی نیك له کتیبخانه ی ئه ده بی کوردیی پر بکاته وه و بیته مایه ی درێژه دان به کاروانی نه برا وه ی پر بایه خی ئه دیب و شاعیره به رزه کانی گه له که مان .. له گه ل داوای لیبوردن و چاوپۆشی له خوینه رانی تازیز له هه ره هه له و که م و کورتی یه ک که له ئاماده کردنی ئه م به ره مه مه دا به رچا و بکه ویت ، چونکه پاکیی و بیگه ردیی ته وا و ته نها بو پهروه ردگاره .. فه رموون با پیکه وه ده رگا له سه ر ئه م گه نجینه به نرخه والا بکه یین و بچینه نیو گوئزاری هه لبه ست و هونراوه پر سۆز و پاراوه کانی ئه م شاعیره به رز و ده ست و خامه ره نگینه ی گه له که مان .

عابد عبدالله مصطفی

ههولیر - ۱ / ذی الحجة ۱۴۲۶ کۆچی

۱ / ۱ / ۲۰۰۶ زاینی

بەشى سۆرانى

﴿ شیوهنی دلداری ﴾

ئەم پارچە ھەلبەستەم لە کاتی کدا نووسی کە ھەزرەتی
پیر (قُدس سِرُّ) لەبەر چەند ھۆیک نیازی وا بوو عیراقیش
بە یە کجاری بەجی بھینیت و تەشریفی بچیت بو ئەردەن ، بۆیە
تەشریفی لە بەغدا ھاتەرە بو سلیمانی بو خواحافیزی لە خزمانی
خۆی و لە مورید و مەنسووبی سلیمانی و دەوروبەری .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۹

لەیلە کەم ئەمڕۆ لە گولزاری وەتەندا بار ئەکا
وا بەرەو خاکی غەریبی سوارە سوارە غار ئەکا
دلّ پەپوولەیی دەوری شەم بوو بو فیراقتی ئەو کە دیم
ھەرە کو بولبول لەسەر بەرگی چەمەن ھاوار ئەکا
نالە نالی سینە کەیی پیر سۆزی ئەھلی دلّ کە دئ
وہک ئەنینی پوورە ھەنگە و مەیلی بەرد و دار ئەکا
سەیرە ! سەیری مەقەدەمی کەن وا بەناوی بەدرەقە
ھەر ئەلّی مەحشەر ھەلستاو و گوئی من قار ئەکا
تۆ کە تووتیی مەشرەبی فییری شە کەرسانە لەبت
وا لە بەختی ئیمە تەبعت دیارە مەیلی خار ئەکا
دەردی بی دەرمانە حالی نالەباری گولشەنم
بۆیە سەروی نازەنینان روو لەلای ئەغیار ئەکا
جا ئەگەر نەگەت نەبی ئەمڕۆ وەتەن بو وا ئەبی !
روو لە ھەر لایەک ئەکەم گەل شیوهنی نازار ئەکا

من وه کو داریکی وشکی بهر هه تاوی پایزم
بویه ئاهی دل له دووریت دیده کاری نار ئه کا
دل ئه وهنده زار و بیزاره به کوچی نازی تو
چاری ناچاره (فه نایی) شیوهنی دلدار ئه کا

﴿ قامه تی یار ﴾

قامه تی یارم له ریکی دا له نهی شه کهر ئه کا
خونچه کهی لیوی به ئی ته مسیلی نیلوفه ر ئه کا
سه د موعه ما وا له ژیر نازی برۆی بو تیفلی دل
ئهم که شه کر و شیره قوتی ، کهی له مه سهر دهر ئه کا !
تهبعی تووتیی واره کهم تا گولشه نی تو ی بیته بیر
دهر کی رازی رازداری و نازی سه د دل بهر ئه کا
هوده هودی باخی سه با میه ری سوله یمانی که بو
بی درهنگ ئه و بی زمانه که شفی به حر و بهر ئه کا
سهر له سیحری چاوه کهی سه رسام ئه مینی چاوه کهم
بهس به غه مزه ی نیوه نازی کاری سه د نه شته ر ئه کا
من له داوی زولف و دانه ی خالی ههر زوو تیگه ییم
ئه و به خوینی نامورادان په نجه کهی ئه حمه ر ئه کا
چونکه تهبعی ناسکه و ئه ندامی ناسک تر له گول
بویه زوو ره نجه (فه نایی) ههر به ناهه ق شه ر ئه کا

* * *

﴿ جه فاكيشى محه ببه ت ﴾

جه فاكيشى محه ببه ت كهى ئه با خوشى له دنيادا !
به مه يلى له يله وه زيلله ت به ته ختى پادشا نادا
گه دا له م به زمه دا شايه ئه گهر جه وري ره قيب بيلى
نه سيمي عه ترى رۆح ئه فزا به مولكى بي به قانادا
دلى خالىي له ياد و عه شقى دلدارى ئه زهل چۆله
به ئى ههر بۆيه عاشق دل به گه نجى بي به ها نادا
ئه گهر ره هبه ر ئيشاره ي چاوى دل به ر بي له ريگه ي عه شق
توفه يلى دل به يادى ئه و له سه ر ئه م ريگه لانادا
عه جايب عالمي كه باده نوشى و مه ستي مه يخانه
له نيو ئه م به زمه دا كه س گوئ به قانونى حه يا نادا
ده سا قوربانى ده ستت بم وه ره ساقى به ها وارم
كه غه يري پيال له كه ي ده ستت به ده ردى من ده وا نادا
ئه گهر طاليع مه ده د كا بۆ فه قيرى كو نجي مه يخانه
زه كاتى گه نجى شاهيى شا به مير و پادشا نادا
له په رده ي ناز ئه گهر دل به ر ببا ناوى له كو شته ي خو ي
سه ماعى ئه و (نِدا) هه رگيز به مولكى ماسيوا نادا
(فه نايسى) خو ي ئه زانى دووره له و با زا ره پر شو ره
خه يالى نا ئوميد يش قه ت به قه لبي بي صه فا نادا

* * *

﴿ رېږهوى ريگهوى محه ببه ت ﴾

رېږهوى ريگهوى محه ببه ت بويه دلداريى ئەكا
با به رهنجى كوڤه نيش بئ سهرى روى يارى ئەكا
عاده تى ئەم به زمه وايه نابئ هه رگيز كوڤل بدا
تا له سه رچاوهى دو چاوى خوئنى دل جاريى ئەكا
يا ئەبئ دانئ سهرى تا سهر له مه قصد دهر ئەچئ
يا هه تا تهيرى روحى په روازى يه كجاريى ئەكا
با گرانيش بئ گهرانى شارى عه شقى گوڤروخان
عاشقى صادق به خوئنى خوئى به سهر ياريى ئەكا
نابئ باكى بئ له ريگهوى دوور و دهيجوورى فيراق
چونكه غه مزه ي چاوى له يلا فيرى سهد سوارىى ئەكا
بويه هه رگيز رارهوى ئەم ريگه سل ناكه له هيچ
چون سوپاى ميهرى نيگارى سهد مه ده دكارىى ئەكا
بولبولى بيچاره نابىنى ! له شهوقى رهنگى گوڤ
سا بگا ياخو نه گا هه ر شيوهن و زاريى ئەكا
بو ته ماعى جهننه تى مولكى به قا په روانه وار
خوئى به سوئى ناگرى شه م جهرگى خوئى نارىى ئەكا
شيوه يى شيتانه ئەنوئنى له بهر چاوى ره قيب
مه ستى مه يخانه ي حه قيقه ت مه شقى هوشيارىى ئەكا
قووتى ريگهوى عه شقى جانان خوئنى جهرگه بيگومان
مه ره مى سه بره عيلاجى دهرده كه ي كاريى ئەكا

ئارى ئارى نووكى خامەى قودرەتى نەقىشى ئەزەل
سەد (فەنايى) بۆ بەقا تەعلیمی رزگارىيى ئەكا

﴿ رۇخسارى شەم ﴾

يارەكەم ئەمپۆ بە عىشۋە و نازەۋە دل تىر ئەكا
تيرى موژگانى بە غەمزە كارى پەنجەى شىر ئەكا
دەۋرى پەروانەى رۇح تىفكرە بۆ رۇخسارى شەم
بەزمى دلداريى بە سەد ئوستاد و زاھىد فىر ئەكا
(في المثل) گەر بىتتە بازارى تەماشاشا ئەو بە ناز
شەوقى رەنگ و رووى چەمەن بى رەونەق و بى خىر ئەكا
داخى دوورىيى جاروبارەى نىشە بۆ ناسۆرى دل
بۆيە تامى ئەشكى چاوم ھەر لە تال و سوپر ئەكا
تا سەبا موژدەى بە دل دا بۆ طلوعى ماھى رووى
چاۋەچاۋى مەقدەمى بوو نەيئەزانى دىر ئەكا
سا سەبا فەرموو بلى بۆ كەى ئەبى ئەو رۆژە ! خو
گەر بە رەجمەت روو لە من كا چاۋى دوژمن كوپر ئەكا
فرسەتى سولتانى حوسنە بۆ (فەنايى) بى بەقا
بۆ زەكاتى گەنجى حوسنى چاۋەپروانى خىر ئەكا

* * *

﴿ حەقیقەتی عەشق ﴾

عەشق گریگە بەر ئەبێ لە لەوحی سینە سەر ئەکا
مەجازە یا حەقیقەتە حیکایەتی خەتەر ئەکا
دڵبەر ئەگەر مەجازە یا حەقیقەتە لە رۆی ئەوین
شاهیدە کۆکن و مەلا^(١) کاریگەریی حەجەر ئەکا
عیلمی جنوونە پەر فنوون ئەچیتە نیو دڵ و دەروون
طالبی عیلمی عاشقیی رمووزی حوب لەبەر ئەکا
راز و نیاز و نازە یا سۆز و گودازە کاری ئەو
مەست و خوماری عەشقە ئەو لیوی بە بادە تەر ئەکا
عالمی عەشق و بیخودیی دوورە لە توهمەتی هەووس
تینی گری دەروونی ئەو لە یارەکی حەزەر ئەکا
مەجازی بی هەووس ئەبێ لە سینە کە ئەکا ئەسەر !
تام و مەزە حەقیقەتە لە سینەدا بەصەر ئەکا
کۆکنی بینەوا بەلێ لە تاقی بیستوونی دڵ
بە یادی ئەو حەقیقەتە بەرەو فەنا سەفەر ئەکا
عاشقی بولەهەوس ئەگەر بگاتە ئەوپەری مەبەست
عومری بە نرخێ بی بەها بە ئارەزوو هەدەر ئەکا
عەشقی حەقیقی یە بە حەق فەنا ئەدا بە دەم فەنا
رێرەوی مولکی وەحەتە بەرەو بەقا سەفەر ئەکا

^(١) مەبەست مەلای جزیری و ئەو کەسانەن کە لەسەر رییازی ئەو ئەپۆن .
(هۆنەر)

مه جاز نه گهرچی دل بهره حه قیقی دین و دلدهره
 قیبله نمایه بویه رو له خالقی حه جدر نه کا
 (فهنایی) خوئی که دووره له م بهزم و بیساته بیگومان
 شاده که باسی نه هلی دل به خامه یا گوزهر نه کا

﴿ خویناوی خامه ﴾

خامه که م نه مرۆ به وردیی تال و سویری باس نه کا
 وا به دهم نووسینه وه خویناوی لی دئ راس نه کا
 ئاوی سووری نه شکی من بوو بوو به خوینی خامه که م
 بویه خامه ش وه ک دلم له و خاله باسی یاس نه کا
 دل له بهر نووری محبهت بوو به جیگهی ههول و دهول
 ئیسته بون و به ره می زولماته وا سدر کاس نه کا
 بوو به دهشتی شوره کاتی بی سه مەر وه ک بی عه مه ل
 بهس له ره می خوا که می هه ر چاره پروانی خاس نه کا
 وا له به حری زولمهت و گیژاوی حالی ناره وا
 جاره جار نه ر بیته دهر شیوهی له هیی نه سناس نه کا
 بویه وا وه حشیی سیفهت بیزاره له م بازاره دا
 حالی شیواوی له حالی مامه لهی وه سواس نه کا
 داخ و دهردی دل (فهنایی) نایه ته ته حریر و باس
 نه و که سهی سدرخوشه نه مرۆ ته رکی باس و خواس نه کا

* * *

﴿ عاده تي مه عشوق ﴾

ياره كم نه مړو ته رازوي مه يل و ميهري سهر نه كا
 چاوي فه تاني له گه لئا هدر به عه مدن شهر نه كا
 ناگري عه شقي له لايي تيني وهك بوركانه بوم
 بهس عه جذب له ملاوه بي مه يلي له باي صهر صدر نه كا
 عادهت و مه رسومي مه عشوقي له كاتي صه يدي دل
 وايه گاهي خو فروشي و گا خه يالي سهر نه كا
 مولكي ويرانه ي دلي گرت و به وهش رازي نه بوو
 بويه نيشي يا له خه نجر يا ده مي نه شتهر نه كا
 گا به قولله ي قافه وه يه عني مه حاله وه سالي تو
 گا له گوشه ي سينه دا مه يلي شهره و سه نگر نه كا
 گا به خنده و ناز نه پشكوي غونچه كه ي ليو و ده مي
 گا به قهر و كينه وه هه نگامه كه ي مه حشر نه كا
 گا له مولكي بي نيازي لافي يووسف لي نه دا
 ناري ناري بويه داواي مولكي نه سكه ندهر نه كا
 گا به نيلي لوتفه كه ي تيراو نه كا ميسري دلان
 ياني ساراي سينه وينه ي مه زره عه ي نه خضر نه كا
 ساره واني كارواني كه عبه يي ناماله نه وه
 كه ي (فه نايي) له و دياره ليو و شكي تهر نه كا

* * *

﴿ نازاوهی ولات ﴾

نهم هونراوهیهم له کاتی جهنگی ههشت سالی نیوان نیران و
عیراقدا نویسی ، که به داخهوه میللهتی کوردیش تیایدا زور
زههرمه‌ند بوو .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۳

دل که مه‌جنونی فیراقه شیوهنی له‌یلا ئە‌کا
غوربه‌تی دیداری یاره شور و شهر به‌رپا ئە‌کا
بولعه‌جب وه‌زعیکه ئە‌مپرۆ شاخ و ده‌شتی شاره‌زور
بارشی فیتنه‌ی عه‌جهم ته‌مسیلی عاشوورا ئە‌کا
تۆزی تۆپ و دووکه‌لی بارووته وه‌ک هه‌وری به‌هار
ئە‌شکی کور کوزراو ئە‌بارینی عه‌رب شه‌یدا ئە‌کا
ته‌رزه‌بارانی سنووری ئیمه گولله‌ی تۆپه به‌س
ده‌شت و ده‌ر ناگر ئە‌دا شیوه‌ی له‌ ئاته‌شگا ئە‌کا
حیقد و کینه‌ی ئە‌هلی بیدعت بوته فیتنه‌ی به‌حر و به‌ر
روو له‌ هه‌رلا کا ئە‌بینم (عَمَّتِ الْبَلْوَى) ئە‌کا
پیاوی واقیع بین ئە‌زانی ره‌مزی نازاوه‌ی ولات
ده‌ک به‌ کوپه‌ی خوم سه‌ری شین کا ئە‌وه‌ی ئارا ئە‌کا
سه‌یره ئە‌م وه‌زعه له‌ به‌رچاوی ئە‌دیبی نیگته‌زان
ریوی خو‌ی لی بوته شیر و تاجی شا داوا ئە‌کا
ناحقی مه‌گرن که پیری پر له‌ حيله و مه‌کر و فیئل
وا له‌ کلکی ماشه‌رینی پر به‌ده‌م حاشا ئە‌کا

چون به چاوی خوئی نه‌بینی به‌چکه شیرانی ولات
 بو که می پاره و دره‌م دیت و به‌دوایا رانه‌کا
 په‌رده هه‌لنه‌گرم له‌سه‌ر نه‌سراری دلّ و اچاکه لام
 باز و شاهین بی هه‌ده‌ف خوئی بو زه‌غهن ریسوا نه‌کا
 مردنی مه‌ردانه قه‌ینا‌کا له‌پیناوی شه‌ره‌ف
 داخی زوری و له دلّما نه‌و که‌سه‌ی ئاوا نه‌کا
 با له مه‌تله‌ب لانه‌ده‌م بو وه‌زعی ناهه‌نجاری خه‌لک
 ده‌ردی دووریی توّم به‌سه ناسوری سه‌د به‌لوا نه‌کا
 گهر نه‌پرسی حالی بی‌حالییم له غوربه‌ت چاوه‌که‌م
 وا به‌ده‌م با‌که‌ی به‌لاوه هه‌ر له تای هه‌ودا نه‌کا
 چونه ژینم! ژانی بی‌زانه به‌ده‌س جه‌وری فه‌له‌ک
 دلّ وه‌کو وه‌حشیی خه‌یالی جه‌نگه‌ل و سه‌حرا نه‌کا
 سه‌بره چاری نا‌کری بو تو (فه‌نایی) نه‌م خه‌مه
 چونکه ته‌قدیری نه‌زهل چی بی‌ته‌به‌د هه‌ر و نه‌کا

﴿ ناهوناله‌ی ژین ﴾

دلّ له داخی دووری یار و یاوه‌رانم شین نه‌کا
 نم نمی نه‌شکم هه‌دیقه‌ی سینه‌که‌م ره‌نگین نه‌کا
 شین و هاوارم له غوربه‌ت زه‌له‌له‌ی خسته ولات
 ناهوناله‌م بو‌یه نه‌مپرۆ دوژمنم به‌دبین نه‌کا
 من له مالی خوّم هه‌میشه نان و ئاوم بو‌ته غه‌م
 چی له‌گه‌ل که‌م! نه‌و به‌نا‌حق دی له‌گه‌ل من قین نه‌کا

كۆنە مالى كۆنى خۆم لى بۆتە زىندانى عەدوو
 ئەو بەوھش لى ناگەپى داواي (جەبەل حەمرين) ^(۱) ئەكا
 گا لە شەرق و گا لە غەرب ، گاھى لە باشوورى ولات
 تاوھەرزەي تۆپە دى مېشكى سەرم بى تىن ئەكا
 وا ھەزاران لاشە ئەمىرۆ كەوتە سەر خاكى وەتەن
 چى ئەوي ئەو خويىنمژە ! كافر لە ئەو نەفرين ئەكا
 قەتل و عامى ناپەوا مېراتە بۆ كوردى ھەژار
 تا بە كەي مېتروو لە گەلما مامەلەي گورگين ئەكا
 داخى كەس نەيكوشتووم ئەو زۆلە كوردەي ھەر بە دەم
 بۆ زەعامە و پوول و پارە خۆي بە دىن پەرزىن ئەكا
 دەك بە شمشىرى قەزا جەرگى لە گەل دژ پارە بى
 ئەو كەسەي بۆ دژ لە گەلما دى بە چەك تەمرين ئەكا
 يا لە گەل ئەم دىنە پاكە و ئەم گەلەي خاوەن شەرەف
 حەز لە شىوہى ئازەئىي رووس و لە ياساي چىن ئەكا
 بەسىيە با بىر كاتەوہ كىيە و لە كوئى ھاتۆتەدى !
 وا (فەنايى) مرد لەداخا ئاھونالەي ژىن ئەكا

* * *

^(۱) جەبەل حەمرين : شاخىكى نزمى دريژەدارە ، كە بۆتە سنوورى
 نىوان كورد و عەرەبى عىراق . (ھۆنەر)

﴿ دهردی دووری لهیل ﴾

لهیله کهم دهردی که دووریت شینی دل پهیدا ئەکا
بوویه وهک مهجنون دلّم ههر شیوهنی لهیلا ئەکا
مایه کهی ژینم ههموور من بوویه نا ریبازی پیّت
وامنهزانی توژی پیّت دهرمانی سهد سهودا ئەکا
بوویه تهرکی عالهمم کرد ماتهمی توّم گرتە دل
ئەموت ئەو لوتمانە دهردی بی دەوام بو چا ئەکا
تا له گۆشه‌ی دل نه‌زهر کهی وهک حه‌کیمی حالزان
چی که غه‌مزه‌ی چاوه‌که‌ت دهردی کهی تر پهیدا ئەکا
چینی زولف و حاجیبی ئەبرۆت به عیشوه و نازوه
ئەو شکاری دل ئەکا ئەم شوور و شهر به‌ریا ئەکا
من به غه‌م فیره دلّم وهک تیفلی یه‌کساله به شیر
خۆشه تا ئەو لای لای بی بو دلّه‌ی شه‌یدا ئەکا
شیوهنی بی سه‌بری یه ناچاره بو ته‌سکینی خوی
شین ئەگی‌رئ بی وچان ئەو ئای و ئوی و هه‌ئا ئەکا
ده‌ست و پی‌ی به‌سراوه که‌س ناگا به دادی به‌م شه‌وه
کئ ئەزانئ حالی دل چۆنه و له‌به‌ر چی وا ئەکا
شه‌هد و شیر یی لئ یاری لئ براوه بو‌یه وا
وهک (فه‌نایی) دەم به‌ده‌م ههر شین و واوه‌یلا ئەکا

* * *

﴿ له شكري غه م ﴾

ئەم پارچە ھۆنراوەیەم لە ۋەلامی دۆستی نازیز و خوشەویستم
مەلا سەید ئەحمەدی ئیمام و سەرخەتیی خانەقایی (دوورود) دا
نووسی ، بە ھۆی جەنگی نیوان ئێران و عێراق و تۆپ باران کردنی
ھەندیک لادێ و گوندی کوردستانی عێراق لەلایەن حکومەتی
ئێرانەوە کە زەرەر و زیانیکی زۆری لە دواي خۆی بەجێ ھێشت .

سلیمانی - ٤ / ٥ / ١٩٨٢

باخیرەیی کالای سلاوم دێ لەوی لەنگەر ئەکا
یا بلیم کەشتیی فەزاییە و گەشتی بەحر و بەر ئەکا
ناخودای رۆحم لە گەلیا حازرە و دیتە حوزوور
بۆ ئەدای رەسمی ئیرادەت مەحزەرت بەندەر ئەکا
ھەر بەبۆنەیی ئیوہیە دڵ لێرە ئارامی نیە
بۆیە دايم بیری یار و ئولفەتی کیشوەر ئەکا
ئاگرێ بەربۆتە ئیقلمی وجوودم رۆژ و شەو
لافی قەقنەس لێ ئەدات و سینە کەم مەجمەر ئەکا
غوربەت و دووری و ەتەن وا ھێز و پیزی لێ بریم
کە ی نەسیم سوبحی جانان جان و دڵ مەعبەر ئەکا
سینە کە ی پر میحنەتم ەک گێژی دەریا دیتە کول
تا دلە ی ەحشە تەزە دەم بیریکی ئەو مەنزەر ئەکا
من کە ریبازم لە ریبازی فنوونی عەشق ئەچوو
چی بلیم ئەمڕۆ ! کە دواڕۆژم لە رۆژی شەر ئەکا

من خدیائی جهور و نازارم نه بوو هه رگیز له کهس
تیسی ئەم خەلکە له نیسی عەقرەب و ئەژدەر ئەکا
له زەت و شەوقی بهاری کهیف و شادیم بۆتە غەم
بۆیه تیپ و له شکری ئاهم له دل سەنگەر ئەکا
شۆرش و غەوغایه ئەمڕۆکه له دەشتی شارەزور
نه عەرتهی رەعد و بلیسهی تۆپه عالم کەر ئەکا
راس و چەپ ئاگر ئەبارینن له سەر دەشت و چیا
شار و لادی پیکه وه هەر شیوهنی ئەکبهر ئەکا
خهیمه شهبازی گرۆیه بۆ شه به یخوونی ستهم
جار ئەبی ئەوباشه دی ته عقیبی کینه و گەر ئەکا
قومبه لهی قهر و غەزەب ئەرژیتە سەر مال و منال
گیژە لووکهی تۆز و بارووته له بای صەرصر ئەکا
ئەو پلهی وا پێی ئەلین عەسری حەدید و پیشرەویی
عالمی بی خان و مان و بیکهس و بی دەر ئەکا
دەوری تۆپه و تازیانهی عیبره ته بۆ پیاوی ژیر
دی به سهرمانا به لام (الحمد لله) سەر ئەکا
ئەم هەل و مەرجه ئەگەر بیللی به کامی دل بگم
بیگومان ئەو کاته دل هەر مهیلی ئەو سهروەر ئەکا
دوژمنی زاهید نما حوکمی جیهادی داوه بۆم
وا دیاره قافلەهی مەرگم له پر تیپەر ئەکا
وا به رهو شاری سلیمانیی ئەرۆم بی مهیلی خۆم
دهستی قودرەت مهیلی بی لهم شارەشم هەر دەر ئەکا

جا نه گهر چارم له چاوت ون بو تا بازاری حشر
 نهو دهمهش رۆحم له شوینت نه مسهر و نهوسهر نه کا
 عه هدی من عه هدی که ناگورئ به سهد دهوری فه له ک
 صه یقه لی میهر و محببت نیشی سهد مسگر نه کا
 گهر نه پرسی حالی ناشفتهی (فدنایی) دهر به دهر
 وا له جیگهی گوشه گیری خانه قا سهد دهر نه کا

﴿ عه شقی مه جازی ﴾

عه شقی مه جاز نه گهرچی نهو دووره له فیعلی ناروا
 رهواج نه دا به شوری دل که دهم له حالی عه شق نه دا
 نه گهرچی تام و چیژنی نهو له رهنګ و روو نه دا خه بهر
 هه وینی عه شقی حهق نه بی کئی به مورادی دل نه گا
 که سئ مه جازه ئاره زووی نه مهش بزانی زووبه زوو
 که دیمه نی نیگاره که ی شادی به نه فسی نهو نه دا
 دل به خه یالی زولف و روو له گهل خه یاله رووبه پروو
 یه عنی به بی نه تیجه یه کاتی که نهو سه فهر نه کا
 مه جاز نه گهر ببیته هو به تان و پو له سینهدا
 عاشقی زار و بینهوا جا له رمووزی عه شق نه گا
 حوسنی گول و چه من هه موو که دیمه نی که بو نهوین
 خه یالی خاوه گهر بلین عیلاجی دهر دی دل نه کا
 یاری حه قیقی یه به حهق طه بیبی حالزانی دل
 بو یه (فدنایی) دهم به دهم تانه له جامی جهم نه دا

﴿ واوه یلای دل ﴾

دل به داخی هیجری توئی دیده واوه یلا ئە کا
بو حەریمی ئاستانەت ئەو بە سەر سەودا ئە کا
تال و سویریت بو ئە چیژی بو دەمی دیداری تو
ئەو دەمی هەرگیز نەدی هەر بۆیە وا غەوغا ئە کا
بولبولی بیچارە شەیدای رەنگی دوورۆژی گولە
بولبولی دل یادی خونچەمی (جَنَّةُ الْمَأْوَى) ئە کا
هەولێ پەروانە لە دەوری شەم لەبەر شوعلەمی ئەو
نەینەزانی ئەو بە فوویەك شەم شەوی یەلدا ئە کا
واعیزی ئەم شارە دلخۆشە بە زوهدی بی مەزە
ئەو بە قال و قیلەو شۆرش بە دەم بەرپا ئە کا
تا نەنۆشی باده نازانی لە زوق و حالی دل
ئەم لەژی پەردهی جنونا زیگری یامەولا ئە کا
تینەگا ئەوساکە زوهدی بی حەقیقەت هیچە هیچ
عوزری بی دەرکیی لە ساقیی پر بە دل داوا ئە کا
قاله قالئ مەدرەسە کەمی کەشفی رەمزی عەشق ئە کا
کئ بە عیلمی فەلسەفە تەشریحی (أَوْ أَدْنَى) ئە کا
مەستی بی مەمی تینەگا لەم بەزمە با بپروا رەقیب
چی ئەزانی ئەو (فەنایی) چی بە دل ئینشا ئە کا

* * *

﴿ جهوری فەلەك ﴾

ئەم شیعەرەشم ھەر لە کاتی جەنگی ئێران و عێراقدا نووسی .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۳

سەر لەسایە ی تۆو ئەمڕۆ وا بە سەر سەودا ئەکا
وا لەژێر جەوری فەلەكدا چی بلی ئەم وا ئەکا
دل کە تینووی رووتە دیدەم وەك دەروونی صائیمە
شەربەتی ئاوی حەیاتیی تۆ لە من داوا ئەکا
ھەرج و مەرجی عالەمی ئەشباحە دەوری داوہ لیم
وەك سوپاکە ی (سەلم و توور) ھەرتەنە و غەوغا ئەکا
حالتی ئەمڕۆ کە ئەیبینم لە گەل دەوری قەمەر
وەك ئەلین بو کە ھەكەشان ئیسباتی لۆدە ی کا ئەکا
من بە (کا) رازیم ئە گەر بارانی ئاسن لیگەرئ
چی ئەبینم وا لە گەل ئاگر لەسەردا دائە کا
مەن جەنیقی ھیجری یاران دانرا بو حالی من
ئایەتی (یا نَارُ کُونِی) کە ی ئەمەم بو چا ئەکا
من بە دايم جەستە کەم گەستە ی دەمی مارانە لیم
رۆژ و شەو مەشغوولی نالە و ئاھە واوہ یلا ئەکا
تەبعی تووتیی واہ کەم فیری شە کەر بوو چاوە کەم
ئیسستە تالیی حەنزەلە تەمسیلی قەند و چا ئەکا
من شکایەت کەم ئە گەر ئەمڕۆ لە بەختی خۆم ئە کەم
وہر نە خو دەستی قەزا ھەرچی بکا ھەر چا ئەکا

(لَيْسَ فِي الْإِمْكَانِ كَلًّا أَبَدْعُ مِمَّا جَرَى)
 (حَاشَ اللَّهُ) من بَلِّيم بۆچی ! له بهر چی واته کا
 ئایه تی (لَا يُسْئَلُ) ده مبیینه بۆ ئه هلی ته میز
 بهس عه جووله ئاده میی بی سه بره گهر شه کوا ئه کا
 ئایه تی (لَا تَقْنَطُوا) ته سکینه بۆ یه ئسی ده روون
 ره حمه تی حق عامه چاری سه د سه ری سه ودا ئه کا
 جا ئه گهر ده نگ که م له عیجز و ناته وایمه به ئی
 کویر هه تا ئه مرئ خه یالی دیدهی بینا ئه کا
 ماهی که نعان ئه ر به عیشوه بیته میسری عاشقان
 شوپشی مه حشر له نیو مو لکی دلان به رپا ئه کا
 دیدهی یه عقووبی دل بۆ که ی به موژده ی کاروان
 چاوی نابینا به بۆنی پیره هه ن بینا ئه کا
 روژ و شه و هه ر چاوه روانی مه قده می دلداره دل
 عاقیبهت هه ر سه بره ده ردی بی ده وام بۆ چا ئه کا
 سه بر ئه گهر نا کا (فه نایی) چی ئه کا له م حاله دا
 گهر چی شیواوه به غه م یاریی له سه ر هه ودا ئه کا

﴿ سولتانی عه شق ﴾

ده بده بی سولتانی عه شقه روژ و شه و ئاوا ئه کا
 زه مزه مه ی مه ستانی عه شقه مه حشری به رپا ئه کا
 گه ردوشی ده وری فه له ک یا ماه و په روین و نجووم
 گشت گه واهی صیدقه ته صدیقیش له تو داوا ئه کا

عەرش و فەرش و کورسی یو لەوح و قەلەم بۆ موددەعا
 یەك لەدوو یەك نووسەرە تۆماری عەشق ئیمزا ئەکا
 جومبوشی دەریا لە گەل شیب و فرازی روی زەوی
 حالەتی جۆش و خرۆشی سوکری عەشق ئینشا ئەکا
 قەبز و بەسپی عەشقه لەم ساحە ی فەزادا چاوە کەم
 عالەمی تەمسیلە وا تەولیدی هەور و با ئەکا
 تائەبارینی لە دەریای عەشقه وە نم نم بە لوتف
 مەزەعە ی سینە و دەروونی عاشقان ئیحیا ئەکا
 سا زمانی حالە یا نووسینی قالە هەرە موی
 دائیری کەون و مەکان ئیعلامی عەبدی خوا ئەکا
 عالەمی پابین کە پەستە بۆتە مەزەرگاهی عەشق
 وانە زانی پەستە سەیری دائیری ئەسما ئەکا
 چونکە مەهدی دائیری کوبرایە بۆ تەعلیمی عەشق
 رینوینی بۆ هەواری دائیری عولیا ئەکا
 کەزنی مەخفیت پی ئەناسینی ئەگەر عەقڵت هەبێ
 روو لە حەق لادانە هەرکەس پشت لە ریگە ی وا ئەکا
 مەدرەسە ی تەورات و ئینجیل و صەحیفە ی ئەنبیا
 وەك (کلامُ الله) هەموو ئیسباتی ئەم دەعوا ئەکا
 حیکمەتی ئیرسالی یەك یەك ئەنبیاوو مۆرسەلین
 ئاوەدانی مەدرەسە ی عەشقه و هەتا سەر وا ئەکا
 تۆ ئەگەر لەم مەدرەسە دوور بی نەبوونت چاترە
 چونکە بوونت دەرسی عەشق و بەندە گیت پی چا ئەکا

گەرچی بوونیشت نه بوونه وهك نه بوونت بوونه بوٽ^(۱)
 تازه چارت ناکرئ هر عه شقه حالت چا ئه کا
 نه فسه یا شهیتانه مانیع یا ره فیقی ناپه سهند
 لیڤه یا له ولا بزانه تو به تو ریسوا ئه کا
 تو ئه گهر به حری له عیلم و عابیدیکی خو په رست
 خو په رستی جهله ئاخر خوئی له خوئی حاشا ئه کا
 فه لسه فهی عیلم و عه مه ل ئی خلاصه بو ری بازی عه شق
 بی ئه مه ئی فلاسه ، زانا کاری نازانا ئه کا
 جه وهرو و ماکه و هه وینی زه مزه مهی عه شقی ئه له ست
 رو حی پاکی (مُصْطَفَى) یه و زیکری یامه ولا ئه کا
 واسیطه ئه وهول له بهینی خالیق و مه خلوق ئه وه
 بو یه خوا خوئی بو که مائی فه زلی ئه و (لَوْلَا) ئه کا
 تاکه سواری (لَيْلَةُ الْأَسْرِ) یه بو میعراج ئه چی
 طه ی مه قامی (لِي مَعَ اللَّهِ) و قورپی (أَوْ أَدْنَى) ئه کا
 تو ئه گهر حه لقه ی غولامی ئه و له گویتا بی به دل
 پی ئه گه ی یا تی ئه گه ی عاشق به چی سه ودا ئه کا
 تا به میرئاتی دلی ئه و زاته دل سه ی قه ل نه که ی
 چی ئه زانی نه فسی سه رکیشت به چی به لوا ئه کا !

^(۱) واته : بوونی بی عه شق ، وهك نه بوونه و بی سووده بو دواروژ “ له گه ل
 نه مه شدا نه بوونت - واته نه مانت - له دنیا مانه بو ئه و دنیا و تازه
 پی ئه نییته قوناغیکی تری بوونت ، به لام په شیمانیت له وی بی سووده .
 (هۆنهر)

وا (فهنايى) وهك عه جووزهى ميسره بۆ سه ودا گه ريبى
هيچه خۆى هيچى به دهسته و مه يلى مولكى شاهه كا

﴿ هاوارى دل ﴾

دل گروو نه گري مناله روژ و شه وهاها نه كا
ماچى خال و شه هدى ليوى قيبله كه م داوا نه كا
حالى نابى بۆم به سه د پهند و مه سهل هه رچى نه كه م
تيفله داواى باده نوشى و به زمه كهى له يلا نه كا
تپى غه م نه مپۆ هوجوومى كرده سه ر ئيقليمى دل
گول له قه سرى نازه وه ته ئييدى بۆ يه غما نه كا
ناهوناله م وا گه يشته نه وجى گه ردون چاره كه م
ده رده دارى بى ده وا ناچاره وا وه يلا نه كا
من كه هاتم بۆ شيفاي ده ردم عيلاجت بۆ نه كرد
خۆ ته بيبى دل به جارى سه د عيلاجى وا نه كا
خانمان سۆزه حه ريمى مه نزلئى شيرين له بان
بۆيه كو كه ن خۆى به ده ستى خۆى به خۆى ئاوا نه كا
تاقى نه برۆى بيستونى ته هوقه بۆ ته سخيرى دل
چى كه نه يدريئم (فهنايى) نه و له تو حاشا نه كا

* * *

﴿ جۆباری نه شك ﴾

له كاتيكدا كه حهزرتى پير (قُدس سره) له دهووربهرى
سالانى (۱۹۸۴ - ۱۹۸۵) دا ته شريفى له (كويىت) بوو
به بۆنهى دووربى ئه و زاته وه ئه م هۆنراوه يه م نووسى .

حالى ويرانه ي دلم شيوه ي له جى مه جمهر ئه كا
كهس نه بينى چاوه كه م جۆباره لاشه م ته ر ئه كا
واعيزى ئه م شاره دوينى پى و تم شىتى مه گهر !
وا هه موو شيوه ت له شيوه ي كو كه نى بهر ده ر ئه كا
تو هه والى حالى خوشيم لى ئه پرسى بى خه بهر
تيغى دووربى له يله كه م وا زامى سه د خه نجه ر ئه كا
فه رته نه ي ده ورى قه مه ر هه لساوه بو به ختى ره شم
نيشى عه قره ب لي ره دا ته ئسيري سه د ئه زده ر ئه كا
به زم و ره زمى مه رحه له ي ديدارى قيبله م دووره لي م
تو له كوئى حالى ئه بى ! كه نداوى كوئى كه وسه ر ئه كا
من سه رم له و حاله ده ر ناچى كه واعيز پيم ئه لى
به س ئه زانم دوو كه لى ئينكاره له دلى سه ر ئه كا
له يله كه م له كوئته ئاخو چيته تو له كوئته وه
كى ئه زانئ شاپه رى عه نقا له كوئى له نجه ر ئه كا
داخه كه م حالى ده روون ئه مپرو له گه ل ئارامى دل
شوينه وارى هه ر له شوينى ده شته كه ي مه حشه ر ئه كا

کۆمهلى يەئجوج و مهئجوجە هوجوومى غەم بە تىپ
 داوهرىوہ وەك خەزەل نىو سىنە كەم سەنگەر ئەكا
 قالەقالى بىئەزەى واعىز لە دەورم بىگومان
 بۆ دلەى دىوانە كەم تەئسىرى سەد نەشتەر ئەكا
 زامى تىغى بىئەرىغى دەستى جەللادانى دەهر
 چاك ئەبى تانە و تەشەر خەرمانى سەر جەنچەر ئەكا
 خوم لە خومخانە نەبى بۆ رەنگى خوم پەك ناكەوى
 خويىنى دل تەمسىلى رەنگى بەحرەكەى ئەحمەر ئەكا
 كاسەكەى سەبرم رژا وەك ئابپروى بىئەپرو
 بۆيە رەنگم ئەم دەمە رەنگى لە نىلوفەر ئەكا
 سەيرە باسى داوهرى بەختى (فەنايى) كا رەقىب
 ناحەقى مەگرن كە ئەو ناحەقىە بۆيە شەر ئەكا

﴿ دىمەنى جوانىيى دولبەر ﴾

سەبا ئەگەر لەسەر رووى زولفى بخا بەلادا
 دوورى مەزانە حوسنى نوورى قەمەر بەبادا
 ئەم كەوكەبىكە بىئەيز بۆ بەزمى عەشقى جانان
 نەمدىي نەبوو كە جارى مېرئاتى دل جەلادا
 دلبەر ئەگەر بە عىشوە دەرخا مەهى جەمالى
 غەمزىك و سەد ئەسیرە ئەيدا بەدەم جەفادا
 حوسنى جەمالى يارم بەرقى بەهارى نازە
 قوربانى ئەو نىگارەم سەد هەورى غەم بەبادا

من چی له رهنگ و روو کهم بی حاله تی مه زهی دل
 خورشیدی خویش لیکای بی زهوقی پیاله نادا
 دلبر که سیکه دل با ^(۱) نهک چاره چاوی دیمه ن
 سه رخوشی باده هه رگیز ناچی به لای هه وادا
 وایینه گهن له باده ئاوی تریم موراده
 مهستی شهرابی وه حدهت پولی به مانه نادا
 زولفی که رانه کیشتی بهندی دلانی عاشق
 به کولکه مووی نه زانن له مه کته بی مه لادا
 خالی گولی (فنهایی) روچی به قان به خشی
 گهر بی له گهنجی سینهی دهس کا به تایی وه فادا

* * *

^(۱) دل با : درو مانا هه لئه گری " نه گونجی به مانا (دل به ری) واته :
 رایکیشتی بولای خوی ، وه نه شگونجی به مانا (دل بدات به عاشق)
 واته : دلّه مردوره کهی بۆ زیندوو بکاته وه . (هونه ر)

﴿ سه فہری نازیز ﴾

نہم غہزہ لہش ہەر لہو کاتہ دا بوو کہ حہزرتی پیر (قُدس سِرُّہ)
نہ یویست بہ یہ کجاریی عیراق بہ جی بہیلنی ، بؤیہ بؤ مالناوایی
تہ شریفی ہیئا بؤ سلیمانی و ئیترا تا لہ دنیا دەرچوو جاریکی تر
نہ ہاتہوہ بؤ عیراق .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۹

لہیلہ کہم تۆراوہ ئہ مرؤ یا بہ ئہ نقہس وا ئہ کا
تہرکی مائی خوئی و مہیلی شوینی ناواوا ئہ کا
طائیری رہوضاتی قودسہ بؤیہ را ون بوو لہ چاو
مہیلی گہشتیکی جیہانہ ، نا ! بہ حیکمہت وا ئہ کا
سیرپی ئہم سہیرانہ ہەرگیز ناکری بؤ من بہ بیان
لیرہ بیئدہنگیی عہزیزم کاری سہد سہودا ئہ کا
چونکہ حالی ئہہلی دل مہستورہ لای ئہہلی نہزہر
ئہو بہ مہستوریی دہوای سہد قہلبی نابینا ئہ کا
حالہتی دہوری فہلہک گۆراوہ بؤ بہختی رہشم
رؤحی شیرینم خہیالی یہثریب و بہطحا ئہ کا
بہلکہ رۆژی بی سہبا موژدہی بہہاری پیوہ بی
موترییان بیژن بہ نہغمہ گولّ چہمہن ئاوا ئہ کا
تاقہتی تہبعم نہماوہ تا بہ مہیلی دل ئہگہم
خۆ (فہنایی) ش تا ئہبہد ہەر ئہو دہمہی داوا ئہ کا

* * *

﴿ رهنجی بی سه مهر ﴾

هتا مردن مه گهر قور که م به سه رما
که تیغلی دل به بی شیر و شه که ر ما
له گوئزاری به هه شتی وه سلی جانان
نه ما سوودم نه وهی ما هه ر زه رر ما
به لی روح بو سه بای تو بو به هود هود
سه رم سورما که بی باس و خه به ر ما
به هوی خضراوی لیوت وه ک سکه نده ر
له نیو زولماتی زولفت بی نه سه ر ما
که دل تو تووی له مه یلت که یله له یلم
نه لی می مه جنونه ویلی دهشت و ده ر ما
له مه کته بخانه که ی ئوستادی عه شقت
هه موو ده رس و موتالام بی سه مهر ما
نه بی واده ی وه فا که ی بی نه گهر بی
(فه نایی) وا دلی بی شوین و سه ر ما

* * *

﴿ به یامی هیجر ﴾

ئەم پارچە شیعرەم بە مەبەستی بەسەرکردنەوه بۆ هاوڕێی
خۆشەویست و دیرینم : (مەلا عەبباسی حەسەنێی) نووسی
کە دانیشتووی گوندی (زێوکە) ی سەر بە شاری پیرانشاری ئێرانە .
دووڕۆد - سالی ۱۹۶۵

وێکیلم خەطط و نامە ی هیجرە وا هات
کە ماچت کا لە جیاتی من لە دوو لات
بە جی بیئنی وەفا و رەسمی برایی
بە دل بیکا ساڵوی من لە بالات
کەمێ بیخاتەوه فکر و خەیاڵت
هەوائی ئەم برای خەمخۆری دوو لات^(۱)
خودا بیکا دلی وەك بەرد و دارت
نەبی تا ئەم سنوورە بی موبالات
عەزیزم چونکە تو نەجلی حەسەن بووی
ئەبوو حوسنی وەفا بی جینس و کالات
ئەبوو زووتر بە وەعدە ی زوو وەفا کە ی
نە کەویە شوین قسە ی پووچ و خەیاڵت
دەمێ بوو چاوەروانت بوو (فەنایی)
کەچی نەیدی نە دیدار و نە بالات

^(۱) واتە : خەمخۆری هەردوو دنیات . (هۆنەر)

﴿ شیوهنی دلبر ﴾

مه زره عهی ئامالی من سووتاره وهك سالی نه هات
ئافه تی دهوری فه لهك ئەم راسی یه م بو ده رئه خات
مه طله عی بورجی نجومی نه حس و شوومی به خته كه م
دهوری لی گۆراهه مه یلی سه ددی ئەسكه ندهر ئە كات
بیستونی لاشه كه م بی نازه بی نه ققاشی عه شق
بو یه وهك فه رها ده دل وا شیوهنی دلبر ئە كات
ته یری رۆحم دوور له بالات دان و ئاوی لی برا
وشكه سالی مه یله كه ت ئیستا له جی مه جمهر ئە كات
من كه كالای عومره كه م ئالا به بالا و توژی پییت
وامنه زانی توژی پییت ده رمانی چاوی سه ر ئە كات
فرسه تی بازارپی مه ینو شان ه دهوری مه یكه ده
پیری ساقیی كه ی به دهوری پیاله من دهم ته ر ئە كات
چاره پروانی ده ست و بازووته ئە سیری زولفه كه ت
وا به رهو ده شتی جنوون ته پروات و ته رکی سه ر ئە كات
قافله ی كه عبه ی ئومی دم مانی لیگرتووم ئە لی
وهك شهوی ده ی جووره داوای شه وچرا و له نته ر ئە كات
كاتی كوچی دوا هه ناسه ی ژینه له م زولماته دا
وا (فه نایی) روو له ساری ده شته كه ی مه حشه ر ئە كات

* * *

﴿ گیانفیدایی ﴾

له مانگی قوربانی سالی (۱۹۸۰ ز) دا له (بیاره)
هزرهتی شیخ محمد عوسمان سراج الدینی نه قشبهندی (قُدَسَ سِرُّه)
وه کو عادهتی هه موو سالیکی ویستی چند سهریک هیوان
بکات به قوربانیی .. له نامه یه کدا که منی کردبوو به وه کیل
بو سهر برینیان .“ بو جی به جی کردنی فهرمانه کهی ، به م چند
شیره ئیرتیجالی یه وه لومی نامه کهیم پیشکه ش کرد .

که من قوربانی تو کهم تو ش وه کیلی بمکه قوربانت
ئه گهر نه قصم هه بوو بمکه به لاگیری سهر و گیانت
من و قوربانی تو قوربان نیشانهی سهر وه ریبی خوته
خودا بمکا به قوربانت له عیدی فیطر و قوربانت
له بهر ته قصیر ئه من دهستم ئه له رزی بو هه موو خیریکی
که تو خوت شاهی مهردانی نه له رزی دهسته کهی جوانت
له راکیشانی تیغت بی دریغ به بو فیداکاریم
له تو خیر و له من ته سلیم وه کو عه بدیکی ده ربانت
که من رازیم له بازاری فه نادا سهر بکه م ته سلیم
له پی ناوی به قادا بو قبولی ئه مر و فهرمانت
ئهوا ههر چاره پروانی دهستی مهردانهت ئه کا رۆحم
ده سا بو کهی ! درهنگه رۆحه کهم بو وه عد و په یمانت
هه موو شت فرسته ته تا هه ل له ده ستایه ئه جهل ماوه
(فه نایی) که به قوربانت له مه زبه حگاهی عیرفانت

﴿ ناسۆرى غەم ﴾

تۆ لەسەر باری وەفا بى و من ئەسىرى پەرچەمت
وا ئەزانم پەرچەمى شاھىمە زولف و پەرچەمت
من لە خەرمانى غەمت خەزنەى دلم پىر کردووه
بەلکە رۆژى بى کە تىفلى دل بىتە ھەمدەمت
بەرھەمى من وەرھەمى ئەعدايە يا ناسۆرى غەم
تۆ لە بى مېھرى عەزىزم چى بوو ئاخر بەرھەمت
بەرھەمى عاشق مەگەر ھەر ئاھونالە و زارى يە !
چى ئەبى جارى بە خوشى دەم بنىتە نىو دەمت
من تەماعى غارەتى خەزنەى جەمالى تۆم نىە
بى درۆ بى فەرقلە لام ئەنعامى زۆرت يا کەمت
دل کە رازى بى بە تامى شەھدى لىوت رۆژى عىد
چى ئەبى ئاخر کە تىرى کەى لە خوانى بەردەمت
با (فەنايى) لەو بەشە بى بەش نەبى قوربانتم
من زەکاتىکم بەسە بو قووتى شەوگارى غەمت

* * *

﴿ عه هدی فیداکاریی ﴾

روژی تهووهل دیم که دولبه ر چاوی مهستانه ی نواند
زولفی چین چینی لهسه ر روخساری ماهانه ی نواند
ئاگری بهردایه نیو بازارپی بهزمی عاشقان
پاره پاره ی جهرگی بوریان و دلانی هه لکزانند
تا خه یالی صهیدی تهو ئاهو غه زالم که وته سه ر
مورغی زیره ک بوو که زانی سه نگه ری دل می شکاند
من که نازی تهو نه کی شمش فه خره بو روژی جه زام
تهو که ریشه ی دل ده کیشی پی بلین بوچی پساند
عه هدی من عه هدی فیداکاریی دل و روح و سه ره
با ره قیب بمری له داخا تهو که عه هدی خو ی شکاند
ری به نامه حره م له کوپی عاشقانا نادری
چاوی مه خمووری ته دیبه ته هلی رازی تیگه یانند
خو (فه نایی) گهرچی ته هلی مه جلیسی رهندان نه بوو
بهس دلکی بوو ته ویش دل بهر به زوری لی ستاند

* * *

﴿ نامۆزگاریی ﴾

ئەم ھۆنراوہ یەم بۆ کچی بچووکى خۆم نووسى

سليمانى - سالى ۱۹۸۹

رۆلەى خۆشەويست شيرين تر له قەند
ببیسە لە من برى قسە و پەند
جلەو شۆر مەكە بۆ نەفست لە ژين
ئەنا خراپەت بۆ ئەكا پەسەند
تییكۆشە با تۆ زال بى بەسەريا
ئەگەر وا نەكەى ئەو ئەتكا بە پەند
رێگەى ژيان و خۆشیت ئەبەستى
ئەخاتە بەر پیت ھەزار كۆسپ و كەند
خۆى دژە و دژيش شاد ئەكا بە تۆ
ئەتكا بە ديل و ئەتخاتە نيو بەند
نرخت نايەلى لەنيو كۆمەلدا
مار و دووپشكە و گشت گيانى گەزەند
رۆژى لە رۆژان پەشيمان ئەبى
رۆلە شیرنەكەم بە بى چوون و چەند
ئەو كەسە ژير و بەرپزە گيانە
دەستى خۆى پيشخا و بيخاتە كەمەند
گيانە (فەنايى) خۆشيبى تۆى ئەوى
بۆ دين و دنيا رۆلەى عاقلەند

﴿ کاری نهینی ﴾

ئەم ھۆنراوہیەم لە ۋەلامی بەرپز : مامۆستا مەلا سەید رەزادا
نووسی کە دانیشتووی شاری سەردەشتی ئێرانە ، لە کاتی کدا
کە تا ئیستاش - بێجگە لە ناوبانگی دووراودوور - یە کترمان
نەبینیوہ ، بەلام بەرپزبان ھەر بە باس کردنی دۆست و ناسیار
ناوی منی بیستبوو ، بۆیە نامە یەک و ھەلبەستێکی خۆی بو ناردم ،
منیش لە ۋەلامدا نامە یەک و ئەم ھەلبەستەم پیشکەش کرد .

سلیمانی - ۸ / ۴ / ۱۹۹۳

عەجەب دەستیکە دەستی یاری دلدار
لە ژێر پەردە ی نیهانی دا ئە کا کار
چ کاری ! کاری مولکی عالەمی ژوور
چ ژووری ! ژووری سەردارانی ئەسرار
کە سەربەستن لە جەرگە ی ماسیوادا
ئەناسینن بە یە کتر یاوەر و یار
لە پەردە ی غەیبە تیشا ئاشنایی
ئەبەخشن ۋە ک لە مەحفە لدا بە دیدار
بە ئی جەولانگە ھی مەردانی ئەم ری
لە مەیدانی بەقادا نە ک لە ئەطوار
بەلام بو ريجعت و نەقشی طەریقەت
ھەموو نەقشین و نەخشینن بە ئەنوار

شو عايعيكي سیراجی دینی ئیمه
 كه فافی حالی بیّداره و بریندار
 ئه گه رنا ناره وایيكي غم ئه ندوود
 له گه لّ بوعدی مه سافه ی بهینی دوو شار
 ئه بیّ چی تر نه زهر سه نجی رهزا بیّ
 (رهزا) بیّ یادی لاتی کا به ئه شعار
 ئه ویش کامین غه زهل ! غه زلی گوئی دلّ
 به له هجه ی عه نده لیبی صه حنی گوئزار
 ئه گه ر ییگه م له (سه رده شت) ی وه فادا
 درابا دیده رهوشه ن كه م به دیدار
 (سلیمانی) م ئه دا بو مه سره فی ری
 سه ریشم دائه نا بو مه عبه ری یار
 به لام چ بکه م له چه نگالی زه مانه
 كه هه ر ساتی به رهنگی دیته په یکار
 رهزا نابی به دووری و ته رکی مه وتنه
 به تن ئه ییدا به سه رما ئیش و ئازار
 ئه مه ش چونکه به هوی دهستی قه زایه
 رهزایه ئه رکی ئیمه بیّ گله ی زار
 ده سا قوربانه مه ردانی رهزا جو
 ده با به س بیّ خه یالاتی خه فه تبار
 (فه نایی) تا به که ی تالوی غوربه ت
 بنوشتی بیّ نه تیجه و به ره مه می کار

﴿ مهینه تزهدهی غه م ﴾

دلہی کوست که وتهم بی خه بهر له یار
مهینه تزهدهی غه م ئاواره ی دیار
برژینه نه سرین له سهرچاوه ی چاو
به لکه خاموش بی سینه ی پر له نار
کام سینه ! سینه ی که یلی دوربی له یل
نه به رۆژ خوشیی نه به شه و قه رار
تا که ی بنالی به دهس ئیش و ئوف
جاری نه پرسئی چۆنی به ناچار
تا که ی نه سرهوی زامی ناسۆرت
زووخاوی کۆنیش بی به ژاری مار
زام ته شه نا کا بی به کیم و خوین
ئاخو بو که ی بی ؟ دهوای دهستی یار
نه به خه و بینیت وینه ی رهنگینی
نه به بیداریی کاتی له نجه و لار
که ی نه بو و با شه رتی دلداریی
لا نه کا جاری نه و به لای بیمار
جا که تو فهوتای تازه (فهنایی)
چی نه که ی له ژین به بی مه یلی یار

* * *

﴿ لوتکھی خھیال ﴾

ٲم شیعرهشم له کاتی ٲوٲ باران کردنی کوردستان به هوی
جدنگی نیوان ٲیران و عیراقهوه نویسی .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۳

چومه سهر لوتکھی خھیال و دیم به چاوی دل له دور
ساحه کھی سینم به عهینی بوٲه دهشتی شارهزور
گا به دهس شه یتانی سهگ گاهی به دهس رووباهی نه فس
گا به دهس گورگ و چهقل ههر واقه واقه و لووره لوور
زه لزه لهی ٲوٲ و ته یاره وا زهوی هیٲنایه لهرز
وهك بلین ٲاخر زه مانه و لیٲدراوه نه فخی سوور
وا په ریٲشانم به دهس ٲم حاله وهك زولفی حه بیب
کاتی سف به سٲن له دهوری روومه تی ویٲنه ی بلوور
وهك که لیم گهر بی به بوٲنه ی ٲاهی سینهی پر له گر
نیونیا گاهی کا له دل بی شک ٲه بیٲته کیوی ٲوور
سا خودا کھی ٲهو هه له بوٲ حالی زارم هه لکه وی
به و هه موو زولماتی سینه و داخی عومری پر ٲسور
لابهری ٲا دهر که وی به رقی جه مالی بی حیجاب
ٲهو به چاوی نازه وه ساحهی دل ٲم پر کا له نوور
شهرتی گهنجینه ی ٲه مهل بوٲ بابی وه سلی گوٲروخان
نه غدی ٲیخلاسه له قاسهی سینه وو قه لبی صه بوور

من به یادی له یله وه سه رگه رمی به زمی باده بووم
 بی خه بهر له و کاته دا دیوی ره قیسم هاته ژوور
 نه و که تینوو بوو به خوینی جه رگی من وینه ی زوحاک
 وا ده می سوور کرد به خوینم ههروه کو که لبی عه قوور
 من به شهوقی نه و (فه نایی) بو (فنا فی الله) نه چووم
 کاسه که ی دل می شکان و بهستی لییم ریگه ی عوبوور

﴿ به هاری وه سل ﴾

تا له قه صری عاریفان مه ستانه یارم هاته ده ر
 من دلم خووش بوو وتم نه خلی مورادم هاته به ر
 تا به غه مزه ی چاوی پر نازی ئیشاره ی کرد له من
 وام نه زانی بو نه به د نه و تاجی شاهیی نامه سه ر
 دل به روخ و روچه که م موژده ی ئیشاره ی دا به دل
 ده ی که ئوخه ی وا له به ختم روژی ره ش کردی گوزه ر
 به لکه نو به ی گولشه نی شادیی به هاری وه سل بی
 رابمالی ماته می دل لابه ری توژی سه فه ر
 با غه ریبییکی وه کو من بیته وه سه حنی حه ره م
 ههروه کو یاران ی دیرینه منیش بم به خته وه ر
 من که لالم له و مه قامه سا سه با قوربانه تو
 عه رزو حال م راگه یینه با نه که م شین و چه مه ر
 طالعی به ختی (فه نایی) ش با له بورجی سه عده وه
 سه ر ده ری نی چی نه قه ومی کافرستانه مه گه ر

﴿ دەردی بی دەرمانی کورد ﴾

له کاتیکیدا ئەمانبیینی و ئەمانبببست هەندیک - بەناو کورد - ی
خۆفروۆش ، دژ بە گەلی کورد و بە سوودی دوژمنی کورد کاریان
ئەکرد و ئەجوولانەوه ، سەرەرای زیان گەیانندی زۆریشیان بە خاک و
نیشتییمان و نەتەوه کەمان ، بۆیە هەستی نەتەواپهتی و نیشتییمان
پەرورەیی پالی پێوه نام و ئەم چەند دێپره شیعرەم - بە شیوهی
تاموژگاری و بیدار کردنەوه بیان له خەوی بی ناگایی - نووسی ،
بە هیوای ئەوهی بەخۆیاننا بچنەوه و دەس له ناژاوه گیریی هەلگرن .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۵

دەردی بی دەرمانە دەردت کاکێ کوردی بی خەبەر
دەردی خۆخۆریت هەتا کە ی ! خۆبە زل زانیش لەسەر
تۆ بە شانازی ئەببیتە داری دەستی دژ بە خۆت
بۆ زیانی گەل ئەدە ی بەو دەستە روژی سەد زەرەر
تۆ کە خۆت هەرچی ئەکە ی ببکە و له کۆلی من کەوه
کەم بە دەستی ئەو له من دە تۆ له پشتم تا کەمەر
خشل و بەرموورت ئەگەر بەستبا له خۆت بۆ دوژمنت
سەد کەرەت چاتر نەبوو لەو حالە لای ئەهلی بەصەر !
خەنجەرێ دەسکردی دژ بی ، چۆن ئەبی ببگریتە دەس
بۆ لەبیرت چوو برینی دوو سەرە ی قەتلی عومەر !
تیر و شمشیرت کە زاخاوی بە ژهەری دوژمنە
تا بەکە ی شەرمت نەکرد لەو حالەتەت هە ی بی هونەر

تۆ که شیوهی دیمهنت زاهیر له کاکى کورد نه چى
 کهى رهوا بوو نوکهرىى یا بهرگى دوزمن که یته بهر
 کۆلى سووکت لى بنین و بتخه نه بهردهم له شه
 چونکه سووکه عه قل و کۆلت بووى به جه ندرمه ی ته ته
 بو که مئ پارهى حه رام و ژینى سه رشوپى به ناو
 چهن منالت کرد هه تیو و چهن که سیش بئ شوین و سه
 بووى به هوى سووتانى جهرگى باوک و دایکى بئ خه تا
 گیان و مالى عالهمیکت خسته گى ژاوى خه ته
 بوچى بیریکت نه کرد دوزمن له تۆ چى کهى نه وئ
 کاتى خوى دادى که هه ر خوى بتشکینى وه ک فه نه
 بو مه گه ر نه تدى سه ر نه نجامى سه دى وه ک خوت به چاو
 بهس به ناوى ترسنۆکى چوو به ره و چالى سه قه ر
 ده ی ئیتر به سیه به قه ولى دوزمنى گه ل دژ به گه ل
 راپه رین و مووچه خورى و شوپشى پر شور و شه
 تۆ که دۆسى دوزمنت بى ، دوزمنى خوت و گه لى
 ده ی له بهرچى ریره وئ نه و ناکه سانه ت گرته بهر !
 خو نه گه ر بو پاره خوینى رۆله کوردانت رژاند
 خوینى تۆش رۆژى نه رپى ژى دوزمنى وه ک گورگى گه ر
 یا نه گه ر بو ده سته لات و زولم و چه وسانى گه له
 هه ر نه بئ رۆژى نه مینى باوى زولمى جاشه که ر
 گه ل به داخى تۆ نه نالى ، تا مه جالت ماوه زوو
 وه ک (فه نایى) رووکه سه ره به ستى و نه بئ باکت له که ر

﴿ گه نجینه ی دەر وون ﴾

له کاتیکدا که دهرسی (کافیه ای) (ابن الحاجب) م به عهزیزی
کورم نهدوت ، نهم پارچه هونراوه یهم به خه یالا هات و له دوا ی
دهر سه که - ارتجالی - نووسیم .

ههولیر - ۱۴ / ۴ / ۱۹۹۹

دل که جی دلداره ، خوشه بو حه ضرر یا بو سه فەر
شو کری حه ق وا بوته گه نجینه و (ظروف) ی (مُستقرّ)
جهرپی میهر و مه عریفهت به سرا به فیعلی عامه وه
گه رچی عامه بی خه بهر هه ر خاصه لای ته هلی به صه ر
عامیلی ظهرفی دلم مه ظهرووفی دلداره به حه ق
چونکه بی نه و ناکری دهرکی حه قیقتهت یا زهره ر
ظهرفی له غوه نه و دلای خالی له لوقمانی دلای
دهی بلیم چی من له گه ل ظهرفی نه چیهته موخته بهر
وهک عه لاقه ی جار و مه جروه به فیعل و شیبهی فیعل
بی عه لاقه ناکری دهرکی مه عانی یا سه مه ر
تا دلّت وهک شه وچرا نه گری به یادی یاره وه
خود به خود بی سووده رهنجت با بجیته سه ر قه مه ر
جا نه گه ر خواهانی گه نجی بو دلای بی گه نجه که ت
روو که مه یخانه و بلای کوا (بوته) بو قلبی به شه ر!
تا دهمی ناخر له خزمهت پیری مه یخانه ی طهریق
یانی زاتی بی مه سیحا ده م له سه ر دل باخه بهر

با له تۆتۆی دلّ بدا زاخار و ژهنگی لابدا
یا به هیمهت لابه ری تۆز و غوباری ری گوزهر
چاری دلّ بی دلّ مه حاله ، نه فسه کۆسپی ریگه کهت
هر ئه وه ئه عدا عهدوو نهک پیری خاوهن خیر و فەر
گهر خدیالت وا نه بی ، دووری له ریگهی مه عریفهت
وهک (فهنایی) خۆت خه کۆری ریپهوانی با به صهر

﴿ حالی عاشق ﴾

من سهرم دانا له ری ئه وسا به شیوهی بهرده باز
به لکه دلّ بهر بی به سه ریا گا به عیشه گا به ناز
من که صهیدی دهستی شاهینی جه فا بووم بو ویصال
بالی پیۆزهش له من ئه مپۆکه بوته چهنگی باز
قهوسی ئه برۆی کرد به شمشیری غهزا بو قه صدی سهر
په نهجه کهی شمشادی بو بهندی دلّی من کرد به گاز
کی ئه زانی حالی عاشق وا له چیدا رۆژ و شهو
تا نه سووتی ئه و کهسه یاخۆ نه بیته ئه هلی راز
قافلّهی سهبری عهزیزان خهسته نابی تانه گا
سه د بیابان طهی ئه کا بی شک هه وای شهوقی حیجاز
چونکه دهنگی ساره وانان بو نیشاطی ری برین
دی له سینهی کون کونی ئه م خیلّه وینهی دهنگی ساز
دلّ به یادی ئه و ئه سووتی ههروه کو قه قنهس به نار
بویه سینهی تۆش (فهنایی) بوته کورهی نهوت و غاز

﴿ زستانی فیراق ﴾

فہسلی زستانی فیراقت زہمہدیریریکہ بہ راس
ہودھودی پہیکی سہباکت کہی ئەدا موژدہی خہلاس
قافلہی ئاھ و ہدناسہم کہی ئەگاتہ بارہگات
حالی قہقنہس حالئمہ شیواوہ لییم خہمسہی حہواس
ہەر بہ یادی روژی دیدارت ئەدہم تہفرہی دلّم
وا لہ تاقتما نہما سہبر و مہلوولم گیژ و کاس
بوومہ جی تانہی ہہموو کہس بی دەلیل و بی بہدیل
ہدست بہ حالی ئیمہ ناکہن کوّمہلانی حہقنہناس
گہر نہسیمیکی وہفاکت بی بہلاما دەم بہدہم
بی نیازم من لہ بوئی یاسہمین و عہتری یاس
شۆرہتی بازارپی حوسنت یووسفی کہنعانہ کہم
بو خریداریکی وہک من بی بہہا سہودا کہساس
کہی ئەبی روژی زہکاتیکم لہ حوسنت بہرکہوی
تا بہ کہی بازارپی میہرت داخری بی دەنگ و باس
ہەرچی ہہم عومریکہ گیرۆدہ و ئەسیری داوی تۆم
خۆت ئەزانی ناگری داوت لہ داوی کہس قیاس
غیرہتی مہردانہ بو تہنگانہ چاکہ میری من
سا فیدای دەست و مہقامت بی (فہنایی) کہس نہناس

* * *

﴿ خورشیدی روو ﴾

تو که رووت خورشیده نه برۆکه ت هیلال
رهونه قی رووی گولپروخانت کرد به تال
خه طط و نوخته ی زولف و خالت دیده که م
شاهیده بو زینه تی حوسن و جه مال
دل که شهیدای رووته بو مه نعی نه کن
بی خه بهر یا بی دلانی بی خه یال
شورشی کوکن به شیرین هاته بهر
بو یه عوزری پی نه دهن نه هلی که مال
من نه گه رچی نه هلی نه م مهیدانه نیم
دیمه نی بی رۆحه نه هلی قیل و قال
به خته که م یاری نی نه کرد بو کامی دل
چی گروو نه گری له من وینه ی منال
چی له گه ل دل کا (فدنایی) ناموراد
وا شتی داوا نه کا نه مری مه حال

* * *

﴿ بیژنگی خه یال ﴾

که من کوردم به کوردیت پی ده بیژم
به دهستی خۆم نه مامی خۆم نه بیژم
له نیو مولکی خه یالاتی ده روونم
بناغهی به رهه می خۆم دائه پریم
دزیی ناکه م له باخی که س ، له هیی خۆم
مهزه و تامی نه مامی خۆم نه چیژم
له گه نجینه ی خه یالاتم به خامه م
کوئی داخ و مه راقی له یل نه پریم
که من نوقطهی مورادم خالی له یله
به بیژنگی خه یالی دائه بیژم
به رۆح و دل له نیو ئه م به زمه دا من
له گه ل له یلم گه لی کۆن و له میژم
به چاوی مه ست و مه خمووری گوئی خۆم
ئه وه ند سه رخۆشی دوو زولفی دریم
گه لی عاره له لام ئیله مامی شیعرم
له هه گبه و باری خه لکی دابریم
ئه وه نده شوخه دلداری (فه ناییی)
به یادی چاوه کانی کاس و گیژم

* * *

﴿ میحنه تی غوربه ت ﴾

له کاتیڤدا له بهر چهند هۆیدک ، بۆ ماوهی چهند مانگیڤک
 له سالی (۱۹۶۷ ز) له یه کیڤک له ههواره کانی (کۆسالان) ی
 (هه ورامان) ی ئیتران به ناری (خوی سملی) مامه وه ، تاکه هاوړی ی
 گیانی و غه ربییم : مه لا سه ید عبدالباقی جوانه مه رگ ، ناسراو
 به (حفید الوازی) هاتبوو بۆ (دووړوود) بۆ زیاره تی چه زره تی
 پیر (قُدَس سِرُه) ، له وپوه نامه یه کی بۆ نووسی بووم ، منیش به م
 غه زه له وه لأمم دایه وه .

عه زیزم دیده که م رۆحی ره وانم
 سلاوت عه رز ئه که م ئارامی گیانم
 سلاوی به نده گی و ره سمی غولامی
 له خزمه تتا به شانازیی ئه زانم
 له (خوی سملی) هه تا (دووړوو) ی شه ریفه
 به سه ر قوربانی گیان و جان فشانم
 نیگارش نامه که تیان دایه ده ستم
 که دیم بۆنی وه فای تۆی دا نیشانم
 سه بووریی دا به حال و زامی بیمار
 شه کیبایی دل و دهردی گرانم
 به چاوی تاسه وه کردم ته ماشای
 شیفای به خشیی به ئیشی زامه کانم
 له لایئ شاد و لایئ تر که دوورم
 هه تا مردن ئه لیم داخی گرانم

مه گهر من رۆژ و شه و بگريم به زاري
 كه مه حرووم له ياري جاويدانم
 به گيانت گيانه كه م له م كاته بو تو
 به جوش و كول رزا ئه شكى رهوانم
 دل م پر بو فواره ي كرد سروشكم
 به سه ر روخسارى زهردى وهك خه زانم
 كه كلپه ي كرد بليسه ي ئاه و ناله م
 نه ما سه بر و شكا خامه ي به يانم
 له حيلم و تاقه تم ده رچوو جودايى
 له يارانى (قديم العهد) ه كام
 ده ميكه ميحنه تي غوربه ت ته كي شم
 به غاره ت رۆيى سه رمايه ي ژيانم
 به داخى نامورادىيى چۆن نه نالم
 كه جي لۆمه ي منال و پير و جوانم
 فه لك وه زعيكى واي هينا به سه رما
 به دل مه ئيوس و بي زارم له گيانم
 ئيتر با هه ر بنالم بو په شيويم
 له شاخ و هه رد و به ردا تا نه مانم
 وه ها مه علوومه ده ردم بي ده وايه
 كه وا مه جبووسى جي گه ي وه حشيانم
 له فه يز و صوحبه تي يارانى ديرين
 عه جب مه حرووم و مه هجوورى زه مانم

خصوصەن بىي بەشى ئەنوار و بەھرەي
 طەبىبىيى حازىقى دەردى دلائم
 دەمىكە بىي نسيب و چۆل پەرستم
 خەفە تبارى فىراقى ئاستانم
 ئەبىي تەقدىرى ئوستادى ئەزەل بىي !
 بە ناکامىي كە را وىلى جىهانم
 دەسا يارانى خاوەن عەھد و تەمكىن
 وەفادارانى بەزمى بىي دلائم
 ئىتر وادەي سكالايە و تەمەنناي
 عەزىزانە لە رەببى ئىنس و جانم
 لە شاهی ئەنبىا فەخرى دو عالم
 لە پىرى مەيکەدە و فەردى زەمانم
 لە ساحەي قەلب و سىنەي پاكى خوتان
 تکا و لالە و رەجا كەن بو ئەمانم
 دەبا لەم داوى دامارى و مەلوولىي
 نەجاتم بىي لە وەيشوومەي ژيانم
 مەگەر فرىاكەوي تىرى دوعايەك
 لە كوۆرى دۆستانى راستانم
 بگاتە جىي قبوولى ئاستانەي
 خوداوەندى رەحىم و (لآ مَكَانْ) م
 ئەگەرنا تازە فەوتاوە (فەنايى)
 بە دەس دەورى زەمانەي بىي وچانم

﴿ ژینی به فیرو ﴾

که من ژینم به فیرو چوو ئیتر رۆرۆ نه کهم چ بکه م
به یانی حالی شیواوم نه گهر بو تو نه کهم چ بکه م
له گهنجیی تا به پییری ههر خه ریکی ئاره زوی نه فسم
نه گهر داوای دهوای نه فسم له خزمهت تو نه کهم چ بکه م
وه کو کوکن له تاقی بیستوونی نامورادیی دا
سه ری مهینهت وهسه ر بهرد و وهسه ر نه ژنو نه کهم چ بکه م
ئه وهی شه رتی جنوون و ده رسی سه ودا بوو نه من کردم
که من دادم نه گا پیته روو له دهشت و کو نه کهم چ بکه م
نه گهر په روانه بو شه م خوئی نه سو تیئنی په ر و بالی
به شه معی روت له کووره ی دل نه من بو سو نه کهم چ بکه م
له گولزاری گولی رووت من که بی بهش بووم هه تا ئیستا
به یادی بونی تووه دهس له مل شه و بو نه کهم چ بکه م
که من پی ریکی په ککه و ته م ، نه تو ش پی ریکی رهوشه ن دل
دله ی ویره نه کهم قوربان ی چاوی تو نه کهم چ بکه م
که من ئیستا به زامی بی دهوای دل ههر نه نالیئم
ئیتر خووم و دل م قوربان نیساری تو نه کهم چ بکه م
له خه لوه تخانه که ی وهسلت (فه نایی) گهر نه بی ریگه ی
قهناعهت گهر به بوئیکی نه سیمی تو نه کهم چ بکه م

* * *

﴿ قاپی رہ جا ﴾

شہرحی عیسیانم ئە گەر بخریتە سەر نامەى سیام
دۆزەخە ماوا و مەکانم ییگومان و دلنیام
ئایەتى (لَا تَقْنَطُوا) یارەب ئومیدم پی ئەدا
با لە چاکەش بی بەشم خو ئومەتى (خیر الوری) م
سەگ بە خیوی خوئی ئەنازی بۆیە تا ماوم ئەلیم
من سەگیکی لاتى کۆلانی مەدینەى (مُصْطَفَى) م
(يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا مَنْ مَا لَنَا رَبُّ سِوَاكَ
خَاضِعًا بِالذُّلِّ نَرْجُو مِنْكَ تَرَكَ الْإِنْتِقَامَ)
روو لە قاپی تۆ ئە کەم روو کەم لە کى ؟ بەم حالەوه
من که شك نابەم کەسى تر بو عطا و عەفوی خەتام
من که باری مەعصیەت پشتی شکاندم وەك فەنەر
مۆمیای لوتفت نەبى ئاخەر بە چى بى ! ئیلتیام
گەر نیکی بارشى رەحمت بە دادى من بگا
بەسمە بو روژی جەزا یا کاتى قەهر و ئینتیقام
خو هەموو کەس هەر ئومیدی سەبقتی رەحمە و کەرەم
تۆ و روحو (مُصْطَفَى) لیم دامەخە قاپیى رەجام
رێژەوی خەرمانى ئیحسانت ئە گەر رووکاتە لام
کیوی تاوانى (فەنایى) کەى ئەبینى خاص و عام !

* * *

﴿ عیشوه و نازی یار ﴾

هەر من و دلّ با بزاین چی ئەکا ئەو یاره پیّم
 گا به دەم دلداره گاهێ شیوهکە ی ئەغیاره لیّم
 غونچه ئاسا دەم به خەنده کاتی عیشوهی دلتهزین
 گا به ئەبرۆی (لا) صەفی موژگانی تیری قاره لیّم
 بو ته ماشا جاروبار ئەر بیته بانی مەیکە دە
 هەر ئەلێی حەشره له هەر لا شیوهن و هاواره لیّم
 خۆزگه ئەمزانی هەتا کە ی عیشوه ئەفرۆشی به چاو
 هەر نیگایهکی له سەد لا کوشته وو بیماره لیّم
 گا وه کو صەییاده ته سخیری دلێ شهیدا ئەکا
 گا وه کو جه لاده حالی پر له قین و قاره لیّم
 حاله تی روویداوه ئەمپۆ لەم دیاری غوربه ته
 من له دلّ بیزار و هەروا دلّ له من بیزاره لیّم
 سا سه با قوربانتم وه ک هودهودی شاری سه با
 زوو برۆ ئیقلمی دلّ شیواوه پر ئازاره لیّم
 وه ک ئەلین سه بر و سه بووری چاکه لەم ریبازه دا
 خو منیش هەر صه بره قووتی (لا یموت) م ژاره لیّم
 گەر به موژده ی مەیلی ئەو دلداره دلخۆشم نه کە ی
 تازه فه وتاوه (فه نایی) دەرده کە ی بی چاره لیّم

* * *

﴿ شیوهنی وهسل ﴾

دل به کول شیوهن نه گپړی بو ویصالت یاره کم
باری بی مه یلیت هه تا که ی ! شوخه کم دلداره کم
من سهرم دانا له قاپیی مه یکه ده ی به زمی حوزوور
تا له ویدا بسره وی تاروی دلای بیماره کم
مه یلی بی مه یلیت به دل دا بو دلای پر دهرده کم
یا دلت تورا له گهرمی مامه لای بازاره کم !
بو یه وا شیواوه دل نه مرز له ته تیسراتی دل
بوته پیته وگه ی جنوودی نه فسه که ی غه دداره کم
حه یفه شیوه و شوینی بی میهریت له سهر له وحی دل
بی جیهه ت جی کاته وه بو شیوهنی شه و گاره کم
تو له گهل نه م بینه وایه گهر سهری میهرت نه بور
بو به داوی خو ته وه به ستت دلای ئاواره کم
من له حوجره ی سینده دا ته درسی عه شقم بو به دل
تا به شهوقی تو وه دهرکی زهوقی نه و نه سراره کم
چاوی خو مارت به غه مزه دهرسی عه شقی پی نه دام
تا سه بوریی کم به زام و ئیشه پر ئازاره کم
وا (فه نایی) کوچی دوا ییت لی نه کا بو که ی وه فا !
بو ده می مهرگیش عه زیزم خوشه وه عده ی پاره کم

* * *

﴿ به جیماوی گهل ﴾

فکری شهوگاری در یژم حالی کورده کاکى خۆم
بۆ ره فیقی بی که سیم چند خوشه داخی گهل ئە خۆم
ناحه قم مه گرن ئە گهر بهم داخه وه سهر هه لگرم
جاری ناکامی به عاله مدا بدهم بۆ مافی خۆم
داخی خۆم زۆره به لام لهم کاته دا سه د قاته لام
بۆ به جیماوی گه لی چه وساره که ی چالاکی خۆم
وا نه واندى ژیر چه پۆکه ی دوژمن و بیگانه بوون
ههر به سه هل و ساده پیش که وتن به ره و عه سری نه تۆم
ئه ی نه بی لهم عه سرده دا بۆ من که ریکیشم نه بی
تا به پی ی نه و بی زمانهش بی به ره و مه قصه د برۆم
بۆ! گه لی من چی که مه له و کۆمه لانه ی چوونه پیش
بۆ نه وان سه دری نه خۆن من چاره پروانی نان و دۆم
خۆ له ره وتی ریگه دا بۆ چوونه سهر لوتکه ی خه بات
دژ نه سه لمینى که من سه د قاتی نه و چاتر نه پرۆم
ده ی که وابی دهردی ئیمه ههر له خۆمانه برام
سا وهرن دهرمانی که ن با که م مه راق و خه م بخۆم
خۆ نه وهش مه علوومه بی وه حده ی عه قیده و بیرورا
ناکری ئەم دهرده دهرمانی به که س ئیلا به خۆم^(۱)

^(۱) واته : چاره سه ری کیشه ی میله ته ی کورد ته نها به خۆی نه کری .

(هۆنهر)

سەيرە ! جيڭگەي باب و باپيرانمە و قاچاغە لييم
روو لە ھەر لايدەك ئەكەم دژ نايلەئى تا سەر برۆم
ئەم گرى كويڤرەي كە دوژمن سيحر و جادووي خستە سەر
بيجگە وەھدەي بير و باوەر موشكيلە ھەل بى لەبۆم
سا وەرن كوردى ھەژار و بەش خوراو و بى پەنا
دەس بڭەينە دەستى يەك چون تو لە خۆمى و من لە توّم
تۆرى جياوازىي خەيالئى و تەفرەقەي بەينى برا
دامەچينە لەم ولاتە و مەمدە دەس جەللادى رۆم
تۆ كە كوردىكى ئەصیل و دین پەرستىكى نەجیب
بۆچى بۆ ياسای غەلەت مل كەچ ئەكەيت و پشت كۆم
بيجگە ئەم ريبازە خاوينەي خودا لاپرئىيە بۆت
بۆ لە رىي ھەق لائەدەي بۆ كويڤرە ريڭگەي دژ بە خۆم
غیرەتت بى لادە لەم بارەت بە نابارىي مەرۆ
چاكي مەردانەت بەلاداكە و برۆ تا ئەرزەرۆم
كوردم و كوردى بە كوردىي پيئ ئەلييم دەس ھەلگەرە
گيرەشيۆينىي بەسە دەي لييم گەرئى با من برۆم
بۆ خەباتى بى وچانى رۆژى رزگارىي وەتەن
با لەمەولا كەم بکەومە تافى چۆم و گيژى گۆم
سا ئەگەر تۆش وەك (فەنايى) راس ئەكەي لەم ريڭگەدا
فەرمو ، گەرنا بى درۆ من دوژمنى چەوت و درۆم

* * *

﴿ داوی دولبەر ﴾

دلّ كهوتته داوی دولبەر په یمانه نه یپسیتم
تا ماوه هیژ له بهرما له و یاره نه ییره ویتم
عهدی دلّ و گوئی روی عهدی نهمان و ژینه
به لّین ئەدا به من دلّ مه رجیكه نه یشکیتم
قوتی ژیانى روحم هەر یاره هوی فتووحم
قیبله م ئەگەر نه گۆری رۆحم به سەر ئەهیتم
له و باده بی خوماره گەر بی له تۆوه جارئ
خۆری ئەگەر ببارئ بریاره نه یدویتم
له م کۆنه به ندیخانه که دۆزه خی زهمانه
عهیشم شهرابی مه رگه قوتی دهروونه خویتم
ئه حوالئ رۆژگاریش سه رباره بوّ خه مانم
سه بر و قه رار و شادیی بی تۆ له کوپوه بیتم
سه رگه رمی حالئ خۆم وهك غه رقی ژیری گۆم
چی بکه م له به ختی شووم! له و گیژه سه ر ده ریتم
گەر دهستی بی وه فایى نه کهى به تاي جه فادا
ئه ی بوّ ئەوا وه کو شیت عالم ئە که ونه شویتم
ده ی تۆ و غیره تی خۆت هه لّماله قۆلی هیممه ت
قوربانه با (فه نایى) له م کۆره جئ نه میتم

* * *

﴿ بهیمانی وه فاداری ﴾

عه هدم له گهل وه فادا بو یاری دلر فینم
عه هدیکه تا قیامت شهرتیکه نه یشکینم
با وا نه زانی و اعیز بهو وه عزه خونوی نه
مه یلی دل و دهر وونم لهو قیبله وهر گهرینم
له دلره قیسی ره قیبان نالهم وهك عهنده لیبان
ئه پروا مه حاله تازه ئه وه عه هده هه لوه شینم
له وساره تهیری رۆحم پی بهندی زولف و خاله
من تووی قووتی رۆحیی له مولکی دل ده چینم
سه د و اعیزی وه کو ئه وه عزم بدا هه تا شهو
بی سووده کۆششی ئه وه بهو داخه ئه می رینم
ئه وه خاله پر که ماله مه نزووری ئه هلی حاله
بو به زمی باده نوشیی ته نیا ئه وه هه وینم
نه خشی جه مال و خالی ئه وه یاره نازه نینه
نه خشی دل و دهر وونه تا رۆژی من بمینم
که ی دهنگوباسی و اعیز ته ئسیر ئه کا له عاشق !
ئه وه قیل و قال نه زانی نهك حالهت و به لینم
دهستی قهزا سه خا کا بهو خاله بو (فه نایی)
به ئاری دیده دیدهم له دلدا ئه یروینم

* * *

﴿ سهودازدهدی لهیل ﴾

من بهم همو تاوانه که مه شهووری دیارم
هر بویه له مه یخانه وو بوتخانه که نارم
سهودازدهدی له یلم و ویرانه دهروونم
جی ماتهمی دهورانه وه کو دهوری ته تارم
مه جنون سیفه تم ویلی دهر و دهشتی جنوونم
غهرقی ته مه لوولی نه لم و گیژی غوبارم
په روانه به شه معیکه وه نه خولیتته وه تا روژ
عومریکه که من دهر به دهری یار و دیارم
سه دای به لای نایه وه بو زومره یی عوش شاق
نه ک هر منی بیچاره به نه م داوه دوچارم
نه م سه طهوتی عشقه چ به لاییکه له دلدا
چهند ساله به خالیکه وه به سراوه قهرارم
پی بهندی سهری زولفه دل و دیده به چاوی
نه و دل به ره بی باکه له ئیشی دلی زارم
مه نعم که ده کهن بی خه به رانی مه زه یی عشق
دوورن به حقیقهت له نه شهی مه جلیسی یارم
گر به ختی له خه وه هستی (فه نایی) وه کو یاران
لاقه دیده له تانه و ته شهری واعیزی شارم

* * *

﴿ به ختی ئاوه ژوو ﴾

ئەم ھۆنراوە یەشم بە ھۆی جەنگی نیوان ئیوان و عیراقووە نووسی

سلیمانی - ٤ / ٥ / ١٩٨٣

بەختە کەمی بەرگەشتە کەم بۆ دەردی بی دەرمانە کەم
ھەر وە کو ناسۆری زامی جەرگە کەمی بوریانە کەم
شەرفرۆشە وەك دژی گەل بۆ نەمانی بی ئەجەل
بی ئەوێ ھەست کا بە تۆزی ناخەزی تاوانە کەم
چی بلیم لەو رۆژگارە پێ لە ئاشووب و خەتەر
وەك تەمی ئەھوازە خومخانەمی خومەمی تارانە کەم
روو لە ھەر لا کەم ئەبیینم وا دژیکی تازەتر
دەوری لییداوم نەماوە رێی نەجات و مانە کەم
کەمی ئەمەل وابوو کە وابی چەرخمی چەپگەردی فەلەك !
ماھ و پەروین داگری ماتەم ھەتا کە یوانە کەم
بولعەجەب ! حالیکە ئەم حالە لەبەر بی حال و مال
تا ببییتە پەندی عالەم عیبرەتەمی دەورانە کەم
تاقەتەمی بەردا لە دەس عەصری حەدیدمی پێ میحەن
گوللەبارانە لەسەر رۆلەمی گەلی بی گیانە کەم
جا وەرە بەم حالەوھەش دووری لە یاری نازەنین
دۆزەخییکە بی بلیسە بۆ کزەمی سووتانە کەم
ماوەیییکە چاوەروانی ئالوگۆرپیکم ئەمن
تاری بۆ گەل تاوی بۆ حالی دلەمی ویرانە کەم

من له غوربه تدا نه گهر ده گريم وه كو هه وري به هار
 موسته حه ققى تير و تانهى ئيوه بم گهر وا نه كه م
 چاوه پرى ديدارى يارانم له لوتفى كردگار
 تا دوا روژى هه ناسهى پر له ئيش و ژانه كه م
 فكرى ئالۆزم نه ئى ئه و زاعى ئاشفتهى گه له
 ته بهى شيوام خه مۆشه وهك شه م و په روانه كه م
 حالتهى مهرگ و نه مانه بو (فدنايى) خهسته دل
 حالى مه هجوورى له هه مپازى دل و مه يخانه كه م

﴿ مالى تاريكى دل ﴾

مالى دل تاريكه وهك خورشيدى روت گيراوه ليم
 روچه كه م ئاخى له سهر چى ! تو دلت بيزاوه ليم
 قهت نه بو روژى له خه رمانى نه مه ل بهر خو م نه من
 خه سف و كه سفى كى عه جيبه ديده كه م روويداوه ليم
 چاوه پروانى نه و ده مه م هه رگيز نه بو له و شوخه من
 چونكه حه لقهى داوى زولفى موو به موو ئالاره ليم
 نه و كه ماهى ميسره شاهى مولكى حوسنه وا منيش
 بو نيسارى مه قده مى روحم كه لافهى خاوه ليم
 نه و عه زيزى ميسرى نازه و من خريدارى كى نه و
 من نه نازم به و هه له با نه و بللى چى داوه ليم !
 دائيرهى مولكى محه ببهت عاله ميكه بى فه نا
 گهر له بهختى من ره قيبان ليگه رين له ملاوه ليم

تاکه نوخته و خالی سالیك بۆ پله و ریبازی عه شق
 وهسله یا گهنجی رهزایه داخه کهم فهوتاره لیم
 من به موژدهی شههدی لیوی دلنیا بووم بۆ نه بهد
 چی که دیم زۆری نه برد بازارپی دل شیواوه لیم
 زه مزه مهی به زمی محه بیهت بۆچی وا لیم بوو به غم
 کئی به دهردی من نه زانی من که چی قه و ماوه لیم !
 غه رقی گیت و مهوجی دهریای مهینهت و ئازاره دل
 هه ر ئه لئی توفانی نووح ئه مرۆکه یه و هه لساوه لیم
 مات و سه رگهردانه دل بی مهیلی یاری نازهنین
 وهک بلین بولبول له گولزار و چه مه ن توراوه لیم
 که ی ئه بوو شه رتی وه فا و ابی ! که ئه و ئه یکا به ناز
 وا دلیم گیراوه و ی نه ی سه ر کز و داماره لیم
 سا ده خیلت بم نه سیمی صوبحی ساری عاشقان
 زوو وه ره فه رموو بلئی بۆچی دلئی ره نجاوه لیم
 وانه زانی ئه و که توراوه منیش زویرم له ئه و
 هه ر ئه بی روژی به ره حمهت روو بکا به ملاوه لیم
 تیری نازی نازهنینان نی شی نو شه بو دهروون
 سا به ناسۆری خه ته ر بی یا وه کو تیراوه لیم
 سه بری ته ییووبی ئه وی سا بهس بنا لینه و بلئی
 خال و زولفی وهک موژهی ئه و تیر و دانه و داوه لیم
 ئه و که لو قمانی زه مانه بو (فه نایی) خو شه زام
 گو شه چاویکی ده وایه بو له مه وه ده واره لیم

﴿ ئوغرى خىر ﴾

لە سالى (۱۹۸۶ ز)دا كە ھەزرەتى پىر (قُدس سِرھ)
 بېيارى دابوو بۆ سەفەرى ھەج ، لەبەر چەند ھۆيەك پييش
 سەفەرەكەى تەشريفى ھيىنا بۆ سىلمانى ، لە كاتى گەرانە ھەياندا
 بەرھە (بەغداد) كۆمەللىكى زۆر لە مورىدانى شارەكەمان
 بۆ بەدرەقە تا ناوچەى (دەربەندى بازيان) لە خزمەتيا
 چووين ، بەرپىزيان بۆ نيوەرۆ لەو ناوچەيە دەعوەت كرابوو ،
 منيش لە سووچىكى مالى خانەخويكەدا بە پەژارەى دوورىيى
 ئەو زاتەو دانىشتبووم ، كتوپر ئەم غەزەلە ھات بە خەيالما و
 نووسيم .

دەردەكەم كارىگەرە ھەرۆك نەخۆشيبى سىنەكەم
 رۆژە رۆژەى ھەسلى ياران بوو بە ژانى ژىنەكەم
 ژىنەكەم ھەك باخى بى بەر بوو بە دەس جەورى فەلەك
 گىژەلووكەى باى خەزانە تىك ئەدا پەرژىنەكەم
 تاكو پەرژىنى موژە و گۆشەى نىگاھى گولپروخان
 باخەوانى بوو لەسەرخۆ بوو نەمامى دىنەكەم
 وشكەسالى دىنە لىرە (عَمَّتِ الْبَلْوَى) يە لىم
 شىن و واھىلايە دايم بۆتە ماىەى شىنەكەم
 گەرچى كوردىكەم لە مالى نىشتىمانى خۆم ئەژىم
 لەم كەژ و كىوى ولاتى پىر تەم و نەخشىنەكەم
 وا رەقىبى بى مرووھت بۆتە مىكرۆبى ژيان
 ناىەللى ساتى لەگەل دلدارەكەى رەنگىنەكەم

پيڙگه وه له م خاکه دا تاوئ به مه يلى دل بڙين
 دهك دلهي وهك بهرد و دارت بيته كينلگهي شينه كم
 مال له خاوهن مال ته لين ته مړو حرامه ليړه دا
 سه بیره ته م ده عوا به ياساي مه زهه ب و نايينه كم!
 نيمه نه وسا وهك شه م و په روانه و ابووين پيځه وه
 ده رسي عه شق و عاشقيمان بوو له حوجره ي سينه كم
 گهرچي مه شهووره محه بهت دوور و نيزيكي نيه
 داخي دوژمن ته مكوژئ وا بوته ژاري ژينه كم
 وه سل و فه سلى ره حه ته ده وراني به زمي عاشقيي
 بويه دلخوشم به دووريش روچه كه ي شيرينه كم
 وا له سايه ي په رچه مي ته ودا عه لا ره غمي ره قيب
 ليړه وهش هه ر وا له دلما ياره پر ته مكينه كم
 گهر له دواړوژي هه ناسه م بو عه ياده و كوچي مهرگ
 په رده لادا به سمه من نه و بيته سه ر بالينه كم
 خوشه كوچي وا ته گهر ده س دا كه مالي شادي به
 بو به چاوي سه ر نه پيژم پر به دل نه سرينه كم
 تو ته روئي ته مړو به ره نجبه و دلگراني و نيوه ناز
 روژي حه شرت خسته نيو ياراني دل غه مگينه كم
 تو به شه وقى طه وقي كه عبه و من به زامي هي جره وه
 نو غرت خيږ بي به ره و خاكي مه دينه ي دينه كم
 بيري نيمه ش گهر به رموون له و ده مه ي ده چنه حوزوور
 جه ژني قوربان و صيامه بو دلهي بي تينه كم

چاوه پروانی ریگه تم وهك هودهودی مولکی سه با
 خه مپه ویسی دهردی دورری و حاله تی ته لئقینه کهم
 کهی ئه بی ئاخۆ (فه نایی) تو به کامی دل بگهی !
 بیته وه سه ر دیده وو دل مایه یی ته سکینه کهم

﴿ دووری دلداری ﴾

تازیز هه چه نده دوررم به دوریشت سه بوورم
 غه رقی خه یالی کات و ساتی جه لسه ی حوزوورم
 ده جاری رووت بنوینه بیخود دلم مه شکینه
 ده میکه چاوه پروانم ماتم به دل ره نجوورم
 سایه ی هومایه سایه ت ، ناکه م له تو شکایه ت
 به لکو له رووی حیکایه ت عه رزت ئه کهم زه روورم
 خو تو له نیو دلا بووی بوچی لیم ته وه للا بووی !
 وا من له به ختی شووم ئیستا له تو وه دوررم
 نه قس و خه تا له خو مه نه ک هیممه تی جه نابت
 تا هه م ئه لیم به قوربان ببوره تو قسوورم
 فه سلت به وه سل ئه زانم چون تو ی ده وای خه مانم
 بی شک که تو ی سوله یمان ، منیش بیچاره موورم
 دل به ندی داوی تو یه لاقه یید له غه یری تو یه
 ئاخۆ (فه نایی) کهی بی نوبه ی جه ژن و سروررم !

* * *

﴿ نووری چاوانم ﴾

نهم پینج خشته کی یدم له کاتی بیستاقه تیی و ناره حه تیدا
بو حه ممدی برام نووسیوه .

سلیمانی - ۱۲ / ۹ / ۱۹۸۴

برام رۆحه کهم نووری چاوانم
تاقه براکهی له جیی ههموانم
یادگاره کهی باوک و باوانم
دووریت وشکی کرد ئه شکی چاوانم
له جیاتی چاوم دل به گریانم

گریانی دلیم رۆژ و شهوانه
جاری بو دلداری جاری بو گیانه
جاری بو تیر و تانهی زه مانه
جاری بو دلهی مات و ویرانه
که هه ر غافل ما له ماوهی ژیانم

ئه ویش کام ژیان ! به بی رهزا و مهیل
به بی دلخۆشیی به مه یله کهی له یل
هه ر بهم داخه وه که یله کامین که یل !
هه ر ئه ئیی بوته سزاگاکه ی وه یل
په ر له شه راره ی ناری هیجرانم

دووريم له وهتهن له خزم و له خویش
قبولّ کرد به هوّی صه فای دوورته ندیش
که چی بی ئاکام بووم به جه فاکیش
هه زار موشکیله ی دنیام هاته پیش
به دهس هه سوودی دوور له ویژدانم

نه وه فام له کهس هاته بهرچاوان
نه له خوّم چاکه بیجگه له تاوان
ههروه کو ماسیی بیړی له ئاوان
دهروونم گشت بوو به کوّی زووخاوان
تازه من له کوّی و خوّشیی له ژیانم !

دوورین له یه کتر لیّره تا ئه وّی
دلّیش لیّم وه فای له یله که ی ئه وّی
دهی که ی دهس ئه دا لیّره بم ! له وّی
به ئاره زووی خوّم ئاوا ریکه وّی
هه ی هاوار به دهس دهردی گرانم

نه هیوای خوّشیم من له لا ماوه
نه دلّ له لای له یل به دلّ هه ساوه
به دهس ماجه رای جه وور و جه فاوه
تازه شادیی من خه یالی خواه
چی که م له به ختی شوومی سهر شانم !

من که هه لوه دای مه یلی له یلا بووم
به بی هیچ هاتم شیت و شهیدا بووم
ویلی غه ربیبی و کیو و سه حرا بووم
له به دبه ختی خۆم په ست و ریسوا بووم
عومریکه ئاوا مات و حه یرانم

خۆ هه رچهند که له یل ئه ئی به وه فام
به لام به من چی ! گیرۆده ی به لام
ته پئی ریسواییم له نیو خاص و عام
دهنگی دایه وه نه گه ییم به کام
ها که نه جهل هات بوو به میوانم

سه ر بنییم به لای گلکوی گۆرستان
نه دل نه دلدار نه به زمی مهستان
من چی کهم له دهس تو بیز به دهستان !
هه ر هانام وه بهر خودا په رستان
چونکه گـیرۆده ی داوی ئه وانم

به لام بهم حالهش ئومی دم ماوه
تا نه که وتوومه ئه و گـیـژ و داوه
رۆژی له رۆژان بیمه ئه و ناوه
راسه کوپـر تا مه رگ به ته ماوی چاوه
بۆیه تا مردن به ته ماتانم

سا كەي ئەبى و چۆن ئەبى بە نسيب
لە گەل ئەم ھەموو ئاژاوەى رەقىب
كە يەك لە يەكتەر عەجيب و غەريب
نە ھۆشم لا مانە صەبر و شە كيب
ھەروا رۆژ بە رۆژ بەرەو نەمانم

ھيچ كەس وەكو من عومرى بە عەبەس
نە پۆيى بە دەس ھەوەسى ناكەس
تاوى بە رەحمەت نە مەكيشا نە فەس
پيشام وەك خەلوز تا بووم بە قەقنەس
سەد ھەزار خۆزگەم ھەر بە نەمانم

من ھەتا ئیستا ھەر بە سەر زیندووم
نە ئیستە خوشیى نە لە رابردووم
فەلەك كاریكى وەھای پیکردووم
بە عەینی ئەلئى گەلای با بردووم
(فەنايى) بۆ تۆ داخى گرانم

* * *

﴿ حەسرهتی دیدار ﴾

له کاتیگدا له گهڵ براده رانی به پرێز : مه لا شیخ موحسینی موفتی و شیخ فهتاح و کاک عبدالستار و کاک حهسه ن قه لادزه بی به مه بهستی زیاره تی حه زره تی شیخ محمد عثمان سراج الدینی نه قشبه ندی - که نه و کاته ته شریفی له (نهسته مبول) بوو - له سلیمانی یه وه به ره و نه و ولاته که وتینه پرێ ، له گهڵ نه وه شدا په ساپۆرتمان پی نه بوو ، وه گه یشتینه شاری (جزیر) ، دوا ی سی رۆژ مانه وه و هه ولدان ، خۆمان گه یانده شاری (دیاربه کر) و سی رۆژ له ویش ماینه وه ، زۆرمان هه ول دا تورکه کان ئیجازه یان نه دا این بچین بو نهسته مبول ، بۆیه به ته له فۆن عه رزی حه زره تی پیرمان کرد که : تا ئیره مان به زیاره ت بو حساب بفرموو چونکه نه مانه نایه لن به خزمه ت بگه یین و ئه بی بگه پرێینه وه ، حه زره تی پیریش له وه لامدا فرمووی : نه وان ئیجازه تان ناده ن من خۆم ئیجازه تان نه ده م ، ئیوه وه رن و گوئی یان پی مه ده ن .. ئیمه ش له سه ر فرمایشتی به پرێزیان که وتینه پرێ و سوپاس بو خوا به بی نه وه ی تووشی هیچ گیروگرفتیک بین ، تاچووین و گه راینه وه که س له ئیمه ی نه پرسی ، که چی له تورکه کانیا ن نه پرسی .

دیاربه کر - ۲۹ / ۲ / ۱۹۹۲

ماته مزه ده یی گه ردوشی ده وران و نه سه یرم
له م کۆمه له تورکانه چ بیزار و نه فه یرم
سه یری سه فه رم نیوه چل و نا قیصه بوچی !
شاهم مه ده دی فرمو که دامار و فه قیرم

دوورم له وهتهن ههسرهتی دیداره غه می من
 ئاخۆچ ده بئێ حالهتی ئاوات و مهسیرم
 هاتم به تهمای وهسل و نسیم چی یه ! فهسله
 دیوانه وو سه رگه شته له نیو شاری (جزیر) م
 نه مرت له سه رم حاکمه تو هه رچی بفه رمووی
 جهزیت له دلا جازییه یی شه می مونی م
 تیماره له نیو شاری غه م و عه شقی مه م و زین
 بئێ خه م به که ناگایه دلی هه زره تی پیرم
 شیواوه له رئی دل به ری بئێ وینه دلی زار
 به م عالمه ئالۆزه ئالۆز و زویرم
 سا دهستی جه فا لاده له ری بازی وه فادا
 له م مه رکه زی نه حزانه به ده س رۆمه وه گیرم
 ئاهیتکی به سه ناله یی شه وگیری (فه نایی)
 بیدا له هه ده ف ئاه و نزو له ی وه کو تیرم

﴿ شه می مه جلیس ﴾

نه ی یاری نازه نیم نه ی پیری تاجدارم
 نه ی مایه یی نگی نم نه ی تورکی شه ه سه وارم
 نه ی مه ره می برینم نه ی شوخی گولعوزارم
 تا که ی ده وا نه بینم بو قه لبی بئێ قه رارم !
 بئێ تو مه حاله ژینم برپوانه چه نده زارم

ئەي گۆلى نەوبەھارىي ئەي سەروى جوئباريي
ئەي حوسنى لالەزاريي ئەي نافەيي تەتاريي
ئەي دورپى شاهواريي ئەي نەقشى کردگاريي
ئەي رەمزي شاهكاريي ئەي پەيكي رستگاريي
با كەم بە عيشوہكاريي عەيشم بىي بە ژارم

تا تۆ بە غەمز و نازي ئەي شەمسى عالم ئارا
بازيكي پەنجەبازي دل ديلە بىي مودارا
تۆي رەمزي عەشقبازيي ئەي شەمعى مەجلىس ئارا
تۆ بي و شەھى حيجازيي بنويىنە رووت نيگارا
با بەس بىي خوئين فشانى لەم چاوي ئەشكبارم

بەو زولفى عەنبەرينت بەو قامەتى نەمامت
بەو جوعدى ياسەمينت بەو بەدرى ماھى تامت
بەو چاوي ئەختەرينت بەو قەددى خوئش خەرامت
بەو رەنگى سونبولينت سەد پادشا غولامت
من بەندە كەمترينت قوربان و جان نيسارم

ئەي كەعبە ئاستانە ئەي گەوھەرى يەمانيي
ئەي قودس ئاشيانە ئەي سەرورەرى جيهانيي
بەو حوسنە بىي كيرانە سەرشارى گولپوخانيي
بەو جووتە پەرچەمانە ئافاتى بىي دلانىي
گەر نازە گەر بەھانە نەماوہ ئيختيارم

به و نه رگسی خومارت من مهستی بی شه را بم
به په نجه که ی شکاریت ناشفته و و خه را بم
به و داوی زولفی تارت تا چهنده موبته لا بم !
بو خهنده ییکی زارت که ی شهرته من وه ها بم
تا تو وه هایه کارت بی سووده ئینتیزارم

بی سه بر و بی شه کیبم مه جنوونی کو هسارم
مه جروح و بی طه بیبم شیوار و دل فگارم
بی هه مدهم و هه بیبم گریان و شینه کارم
گیروده یی ره قیبم بهم حاله من دو چارم
بو که ی مه گهر (فه نایی) نه و بیته سر مه زارم

* * *

﴿ گهشتی نیشتیمان ﴾

هەر لهو کاته دا که له گه‌ل به‌ریزان : مه‌لا شیخ موحسینی موفتی و شیخ فتاح و کاک عبدالستار و کاک حسن قه‌لادزه‌یی ، به‌مه‌به‌ستی زیاره‌تی چه‌زه‌تی پیر (قُدُس سِرُه) سه‌فه‌ری تورکیامان کرد ، له‌ شاری دیار به‌کره‌وه به‌ره‌وه نه‌سته‌مبول که‌وتینه‌پری ، له‌گه‌ل نه‌ه‌شدا په‌ساپۆرتمان پی‌نه‌بوو ، بۆیه‌ تورکه‌کان نیجازه‌یان پی‌نه‌داین برۆین ، ئیمه‌ش به‌ته‌له‌فۆن چه‌زه‌تی پیرمان کرد که‌ وه‌زعمان به‌م شیوه‌یه‌یه ، له‌ وه‌لامدا فه‌رموی : له‌سه‌ر نیجازه‌ی خۆم وه‌رن و گوئی به‌کس مه‌ده‌ن ، ئیمه‌ش له‌سه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی نه‌وه‌ که‌وتینه‌پری ، که‌ سوپاس بو‌خوا که‌س له‌ئیمه‌ی نه‌پرسی ، که‌ نه‌مه‌ به‌ ئاشکرا که‌رامه‌تی چه‌زه‌تی پیر بوو .

دیاره‌که‌ر - ۲ / ۳ / ۱۹۹۲

من وه‌کو دیوانه‌ نه‌مپۆروو له‌ نه‌سته‌مبول ته‌که‌م شاخ و داخی کورد نه‌چیژم تورکی پی‌مه‌شغوول ته‌که‌م نامه‌وی شیوه‌ی وه‌ته‌ن تی‌کچی به‌ده‌س رۆم و عه‌جه‌م بۆیه‌ عه‌زمی خزمه‌تی پیری دوعا مه‌قبول ته‌که‌م به‌فر و سه‌رمای ری‌ته‌چیژم تا نه‌چیژم داخی گه‌ل داخه‌که‌م وادیاره‌ مه‌یلی ئیشی نامه‌عقول ته‌که‌م من خه‌یالی دل‌به‌رم بوو نه‌ک خه‌یالی ده‌ردی سه‌ر چی به‌ داخی دژ خه‌ریکم تف له‌ یاسای غوول ته‌که‌م نه‌وه‌ به‌زه‌ید و عه‌مه‌روه مه‌شغووله‌ من مه‌شغوولی نه‌وه‌ من له‌ گه‌شتی نیشتیمانا سه‌یری عه‌رز و طول ته‌که‌م

من له بهر بهختی کَلۆلم ئەچمه ژیر سایه‌ی هوما
 تازه که‌ی بیری جنۆکه و شکل و شیوه‌ی غوول ئەکه‌م
 گهر مه‌ده‌دکا هیممه‌تی بازووی غه‌یووری دلبه‌رم
 بالی زاغ و دالی شوومی پی شه‌ل و مه‌علوول ئەکه‌م
 سا خودا بیکا هه‌لی بو ئەم ئومیده‌م بیته‌جی
 تا به‌ چاوی خۆم ئەبینم دژ له‌ مالی کوول ئەکه‌م
 شه‌ش ده‌ری ئەگرم به‌ میر و له‌شکری ئاه‌ی ده‌روون
 داخی سه‌د ساله‌م ئەریژم چاوی پی مه‌کحوول ئەکه‌م
 عالمی فه‌قر و محه‌به‌ت عالمی که‌ سه‌ربلند
 دوژمنی دین و وه‌ته‌ن به‌و عالمه‌ مه‌عزوول ئەکه‌م
 لافی ئەم ده‌عوا (فه‌نایی) نیسه‌به‌تی نادا له‌ خۆی
 پیای زانا تیئه‌گا به‌و رابه‌ره‌ی مه‌وکوول ئەکه‌م

﴿ ئاه‌ی ده‌روون ﴾

ئە‌ی شاه‌ی خوبان تا به‌که‌ی مات و کز و ئاواره‌ بم
 خه‌سته و هیلاکی ژیری ئەم بن‌بار و ئەو سه‌رباره‌ بم
 بی موئیس و بی هه‌منشین ده‌ستم به‌ ئەژنۆ دل‌ه‌زین
 رووت و ره‌جال و بی قه‌رین بی قیسه‌تی ئەم شاره‌ بم
 لات و فه‌قیر و بی‌نه‌وا بی‌حال و بال و بی‌په‌نا
 له‌م ناوه‌ هه‌ر من بی‌به‌ش و بی‌مایه‌وو بی‌پاره‌ بم
 هه‌رکه‌س په‌نای هینا به‌ تو کامی ره‌وا بوو بی‌درۆ
 تا که‌ی منی بی‌چاره‌ هه‌ر مه‌حروومی ئەم بازاره‌ بم

تا کھی له کووچه و دهشت و دهر تاکھی بچیژم دهردی سهر
 تا کھی غه ریب و دهر به دهر تا کھی له سهر ئهم باره بم
 تا کھی له چۆل و به حر و بهر تا کھی به خویناوی جگهر
 سوور بی له پی تا تهوقی سهر تا کھی له سهر سیداره بم
 تا کھی په شیو و بی سه مهر تا کھی له سهر لوتکهی خه ته ر
 هه ردهم به داوی به نده سهر تا کھی وه ها غه مباره بم
 تا کھی په ریشان رۆژگار ئاواره یی یار و دیار
 حه یران و زار و بی قه رار با به س له سهر ئهم کاره بم
 تا کھی به داخ و دهر دوه تا کھی به رهنگی زهر دوه
 تا کھی به ئاهی سهر دوه هه مده نگی ئهم ئازاره بم
 تا کھی به شاخ و هه رده وه تا کھی به راز و زهر دوه
 تا کھی به دار و به رده وه هه ر ساعه ته ی سه د پاره بم
 تا کھی له کوچی غه مکده دووری له خاکی مه یکه ده
 تا کھی هه تا ئهم سهر حه ده مه حرومی ئهم دهر باره بم
 فرمیسکی سوورم تا به کھی برژیته سهر خاکی له شم
 غه رقی شه پۆل و گیژی ئهم دوو چاوی وه ک جو باره بم
 ساتی به دهس تانه ی ره قیب تاوی به بی لوتفی حه بیب
 تا کھی به وینه ی عه نده لیب مه هجووری ئهم گولزاره بم
 وا مه وسیمی عیده وه ره قوربانه زولفت لابه ره
 به لکو هیلالی دوو برۆت دهر بیته و من نه ظظه ره بم
 ناله و فوغان و ئاهی من تا کھی نه گا پیته ! شاهی من
 تا کھی (فدنا یی) هه مده می ئهم حالته و ئازاره بم

﴿ مەراقى غەم ﴾

لە بەرۋارى ۱۴ / ۵ / ۱۹۹۴ ز ، كە لە گەڭ بەرپىزان : مەلا
شىخ موحسىنى موفتى و كاك حەسەن قەلادزەيى ، لە زيارەتى
حەزەرتى پىر (قُدَس سِرُهُ) لە ئەستەمبول ئە گەراينەو ، بەسەر
شەرى براكوژيى و خۆپەسەندىيى (يە كىدەتى و پارتى) دا هاتىنەو ،
لە بەر ئەم كۆسپە گەورەيە (۱۶) رۆژ لە نىوان دەۋك و ھەوليردا
ماينەو ، دواچار گەيشتىنە شارۆچكەى (ھەرىر) ، رەفيقە كام
چوون بۆ مەقەرى حيزبى (پارتى) كە رىگەيەك بدۆزنەو
بۆ دەرچوونمان ، منيش لەو دەشتەدا - لەلای كۆمەلئى منال
كە يارى يان ئە كرد - بە كزىيى دانىشتبووم ، ئەم غەزە لە هات
بە دئما و نووسىم ، پاشان بە ھۆى رىكخراويكى بىگانەو
رزگارمان بوو !.

لە پىنارى غەمت ئەمپۆ غەزەلبافى حەرىرىكم
بە دەس غەددارە بەندانى شەقىيى لەملا ئەسىرىكم
نە رىگەي رۆينم ماوہ برۆم بۆ خۆم بە لايە كدا
بەرەو دوا گەر ئەچم ھەروا خەرىكى دار و گىرىكم
فیراقى تۆ لەلايىك و مەراقى غەم لە سەد لاوہ
خەفەت ناخۆم كە عەبدالى جەمالى دل مونىرىكم
ئە گەر ئاھى دەروونم بىتە لات ئەمپۆ لە دەس ئە عدا
دەلىلى زوعفى ئەحوالە نەفەرموى دل زوىرىكم
سەرم خستۆتە سەر ئەژنۆ لەنىو بەزمى منالانا
بە يادى ھىممەتى تۆوہ خەرىكى ياد و بىرىكم

ئەوا ھەر چاۋەرۋانى غىرەتى مەردانەتم قوربان
 غەرىب و بىنەوا لەم شارەدا مات و فەقيرىكم
 عەجەب بەزمىكى ھىچ و پوۋچە ئەم غەوغا كە ئەيىنم
 بە من چى ؟ من نە چە كدارم نە سەردار و نە ميرىكم
 لە رىگەى عەشقى تۆدا دانەخۆرەى خەرمەنى وەسلىم
 رەقىب ھەرچى ئەلى يىلى چ دىوانەم چ ژيرىكم
 لە سايدى لوتفى پىرانەت (فەنايى) وا لە غوربەتدا
 شەو و رۆژ چاۋەرۋانى موژدەيى ياخۇ بەشیرىكم

﴿ باری خەفەت ﴾

وھا مەعلوم ئەكا كۆگای ھەموو نازار و ئىش و غەم
 بە بىژنگى بەلا بىژايەو دەستى قەزا ھەردەم
 ھەتا ئەو رۆژە ھات ئار و گلى جىسم كەمى ھىنا
 ھەمووى شىلا لە گەلىا تا نەكەم شادىي ھەتا من ھەم
 سەرم سورما لە بەختى خۆم كە وا چەند بى فەر و شوومە
 تەرازووى بەختەكەم سووكە ئەگەر بەردىشى تىكەل كەم
 لە جىاتى بەزمى ياران و لە جىي نەشئەى بەھارانم
 رەقىبى ناكەسە و باری خەفەت گشتى لە دەورم جەم
 غەمىكم بوو بە سەد لەو رۆژوۋە بى مەيلە لە يىلاكەم
 ئەبى چى بكەم لە ھالى خۆم ! پەنا بۆ كى بەرم قىبلەم
 بكا چارى دەروونى پىر لە نازار و جەفاكىشم
 نەكا فەرقى خراپە و چاكە سا زۆرە وە ياخۇ كەم

سدرم کیشایه مەدیخانە کە جیڭەهێ مەرد و رەندانە
 و تم ساقیی دەخیلت بێ وەرە بێمار و پەککەوتەم
 بە جیماوم لە خیل و خەیلی هەمرازانێ دیریئەم
 مەدەد بۆ روژی واکە دەبا نالە و نزا کەم کەم
 کە بێ شک دیلی زامار و نەخۆشی خەستەخانەهێ عەشق
 بە ناچاریی ئەنالینێ بە بێ دەرمان و بێ مەرھەم
 کە من ئەمڕۆ لە موستەشفای غەمە عەشقت پەریشانم
 لەبۆ تەسکینی دل ساقیی جەمالی تۆیە بەس مەرھەم
 کە سێکی تر کە شک نابا بە غەیری دەستی مەردانەت
 (فەنایی) ناکی چاری بە سەد لوقمان و بەزمی جەم

﴿ ئەسرینی شەو ﴾

شەو بە یادی تۆ ئەریژم تا سەحەر ئەسرینە کەم
 بۆ هەواییکت نەپرسی! یارە دل سەنگینە کەم
 هەم دەمی روژم موتالایی مەکتەبەهێ رووتە لە گەل
 داخی چەند سالتەهێ رەقیبێ ناکەس و بەدبێنە کەم
 سا فیداتم زەمزەمەهێ بازاری عەشقی بێ دلان
 بانەشیوی بۆ حەسوودی دل بە بوغز و کینە کەم
 شوخی شەهراشووبی من ئۆخەهێ ئەلین مەستە لە ناز
 بۆیە عەترتە فشانە ئەمڕۆ سونبول و نەسرینە کەم
 شەوئە بەرگی چەمەن تەمسیلی قەترەهێ رووی ئەکا
 لەو دەمەهێ نارەق ئەکا گۆل غونچە کەهێ رەنگینە کەم

شهو كه خه لوه تگايه بو راز و نيازي شه هلي دل
 كه ي شه بي شه و كاته ناخو بيته سهر بالينه كه م !
 بي طلورعي ماهي روت جاري له ئي قليمي وه فا
 شادمانبي چون شه بيني شه م دلهي غه مگينه كه م
 باسي ريسواييم له عاليه مدا زرا بي ميهرى تو
 وا عه بهس بوو ناھونالھ و حاله كه ي نه نگينه كه م
 فكري دوورنه نديشي من بو كامى دل سوودي نه بوو
 گوشه ني ناواته كه م سووتا به ناهي سينه كه م
 زله زله ي به ختي ره شم وا هات و له رزه ي خسته دل
 هدر شه لي ي بوركانه هه رده م تيك شه دا بنچينه كه م
 سا (فه نايي) اش با له غه م ده رچي عه لا ره غمي ره قيب
 گوشه ني دل بيته جيگه ي مه يلي (حور العين) ه كه م

﴿ خه يالاتي دل ﴾

به نوخته ي خالي تو به نده له ساحه ي دل خه يالاتم
 شه وا عومري كه گيروده ي نه مامي شه لفي بالاتم
 سهرى سه ودا گه ربي وه سلت له دلدا بوو به سه ودا چيي
 به گيان و دل خريداري مه تاعى حوسن و كالاتم
 شه وا نيزي كه من بمرم به يادي ده م ده مه ي وه سلت
 شه دي بي بو قه ت نه بوو جاري بپرسی بوچی وا ماتم
 وه كو ته يريكي نامو من كه ديتم دانه كه ي خالت
 به قوه ي جازيبه ي زولفت سهرم دانا به سهر هاتم

ئومىد جەڭنى دواڭزى ويصالى قامەتى تۆ بوو
 قەضييەم غەكسى دەعوامە كە ئىستا خاكى ژىر پاتم
 بە ھەرچى تۆ قبوولت بىم لە گەل مە يلىكى تۆ خۆشە
 ئىتر ھەرچى ئەبى با بى لە مە ولاوہ بە سەرھاتم
 كە تۆ مە يلت نە گۆرى من لە گۆریشدا بە يادى تۆ
 ئە دەم جوابى مە لك ئەوسا لە ھەر كۆسپ و مە قاماتم
 دەسا با ھەورى ئىحسانت لە سەردا بى بارىنى
 بە سەر ئەم دەشت و سە حرايەدى دلەى وەك چۆلى زولماتم
 ئە تۆ وەك خدرى زىندە و من لە دەشتى تارىكىستانا
 خەرىكى ئاھونالە و داد و ھاوار و موناجاتم
 ئە گەرچى شەرمە زارم من لە قەول و فيعل و كردارم
 بە لام بەم حالە وەش ھەر تۆى كە جى فەخر و موباهاتم
 دەسا فەرموو ئىتر قوربان كە وادەى ھىممەتى تۆيە
 وەرە دەستى بدە دەستى (فەنايى) سەد كە من لاتم

* * *

﴿ وه سلی دل و جیلوهی گول ﴾

له کاتیکدا که به هوی نه خوشیی دلوه له نه خوشخانهی
 (جهراح پاشا) له شاری نهسته مبول که وتبووم ، ماوه یه کی زور
 بوو که تیایدا مابوومه وه و زور نارهدت و بی تاقهت بووم
 وه حه زه تی پیریش (قُدَس سِرُّه) له (خادم کۆ) ی سهر به شاری
 نهسته مبول نیشته جی بوو ، لهو ماوه یه دا شه ویکیان له کاتی
 ده مه و به یاندا و له عالهمی رۆحیی و صورهت میسالیی دا
 حه زه تی پیر (قُدَس سِرُّه) ته شریفی هیئا بۆ لام ، وه نه وه نده
 لوتفی زوری فدرموو به رامبهرم که به خامه و نووسین به بیان
 ناکری ، جا له دواي ته شریف بردنی به ریزیان (اِرتجالی) نه م
 هۆنراوه یه هات به خه یالما و نووسیم .

نهسته مبول - ۱۵ / ۸ / ۱۹۹۵

نه مشه و له نیوه شه ودا دل بهر خۆیدا نیشانم
 ئاوی حه یاتی پی بوو قووتی رۆحی ره وانم
 به ناز و رازی مه عینی به غه مزه نه دیدواندم
 تیفلدی دلی ده لاواند بی گفتوگۆی زوبانم
 عه کسی جه مالی جوانی شه هدی ده م و به یانی
 به زمی به مهی ده گپرا ئارامی جیسم و جانم
 به ره مز و مهستی چاوی به پیچی زولفی خاوی
 سهرم سورما نه مزانی فهرقی مان و نه مانم !
 شهوی عهیش و صه فا بوو صه فای عه هد و وه فا بوو
 به و وه عده به منی دابوو ئیستا که پیی نه زانم

جا لیڤره نه قدی رووحه به های بادهی سه بووحه
جورعیك و سه د فتووحه به کویری دوژمنانم
له و حاله تی فه نادا په ردهی له روی وه لادا
ره مزیک کی بو به قا دا یانی ده وای د لانی
چهند خو شه حالی ئاوا له یلت بفرموی ئاوا
هر خو م ته تکم موداوا عیسه ده می زه مانم
تا وایی خسته خانه بو به زمی عاشقانه
لوقمانه بو دل و دین ئه و پیری نه وجه وانم
چهند خو شه من نه خو شم دیوانه و کول به دو شم
قوربانی مه یفرؤ شم نؤ شابه نؤ شی جانم
به و سیحری چاوی مهستی به عه ده که ی ته لهستی
له گه ل (فه نایی) بهستی به سمه بو دوا ی نه مانم

* * *

﴿ بیزاریی دل ﴾

ئەم پارچە ھۆنراوئەم بە ھۆی چەند شتیکی تایبەتی یەوہ
بۆ یەکیک لە دۆستانی تایبەتی خۆم نوسیوہ .

ھەولێر - سالی ۱۹۹۷

ئەمشەو لە غەریبی دا بیزارە دلی زارم
لەم ژینە کە ھەر شینە شیواری غەمی یارم
ھەرچەندە بە لەش دوورم لەو مەحزەرە پیۆزە
قوتی دلە یادی ئەو ویردیشە لەسەر زارم
باکم چ بو تا ئەو بوو ! من بەندەو ئەو شا بوو
کوچی ئەو ئەمپرۆ من جی لۆمەیی ئەغیارم
ھەر رۆژە بە باسیک و ھەر ساتە بە داخیکم
چی بیستوو ئەو خەلکە چی دیوہ لە رەفتارم !
وادیارە وەفا ئەمپرۆ ئەو کۆمەلە یارانە
ئاساری نەما ھەرگیز دوا پیری مەدەدکارم
یارانی بە دەم دۆسن ئەما بە عەمەل مارن
ھەر بۆیە منی بیکەس زاماری دەمی مارم
داخی دلە کەم سەوزە وەک سەوزە خەزانی غەم
ئەو لاف و گەزافی پوچ بوچی بو ! جەفاکارم
ھەر تازە یە من شینم چی کەم لە دل و ژینم !
رۆژی کە حەسوود ئەمپرۆ دلشادە کە غەمبارم

باکم نیه شینی من یا ئاه و گرینی من
تا وایی ئه بی وایی ناچاری یه بیچارم
ئه مرۆکه که دنیا یه ئاژاوه یه غه و غایه
سهیره سه مه ره گهرمه بازاری ریاکارم
هه رچی که ئه ئی هه ر که س ده ست و قه لیم ئازاده
باکم چی یه له و خه لکه ! تا پیرمه غه مخوارم
خۆ یاری وه فادارم هه مپرازی سه فه ر تو بووی
چی زهنگی خه ته ر تو بووی بو حالی خه فه تبارم
تۆش هاتی به په نهانی دووریت به په سه ند زانی
بی ته جره به نه مزانی که س نایه به هاوارم
ئه و عالهمه وا ویله مه یلی له فرو فیله
داخم خه می سه رخیله نه مزانی به خۆم یارم
عومری بو که من خه م بوو خۆراکی شه و و رۆژم
بو به ختی (فه نایی) بوو کوچ و سه فه ری یارم

* * *

﴿ یاری ئەمینم ﴾

بۆ زۆر بەرپێز و خوشەویستم : حاجی محەممەد ئەمینى ئەمینیان
لە شاری سەردەشت .

هەولێر - سالی ۲۰۰۳

کە یاری یارمی یاری ئەمینم
دیاریت^(۱) دیاره بۆ شادیی لە ژینم
بە قەد هەر حەوت بەهەشتی کوردەواریی
نمونهی قودرەتی خەلق ئافەرینم
سلاو و ریزی کوردانەم بە کوردیی
بە کورتیی پێشکەشە کاکى مەتینم
لە سەرتاپا بە چاوی پر لە تاسەم
بە ئاهی گەرم و شەوقی پر لە تینم
موتالام کرد چ دیوان و چ نامەت
گەشاو ئەم دلەى مات و حەزینم

(۱) ئەم دیارییە بریتیە لە پەرتووکی (بەهەشتی کوردستان)
کە نووسەر - حاجی محەممەد ئەمینى ئەمینیان - بە دیاریی بۆ شاعیری
ناردوو ، وە ناوەرۆکی کتیبە کە بە شیعر باس لە سروشتی شاری
سەردەشت و گوندەکانی دەورووبەری ئەکات . " هەرچەندە هیچ کامیک
لەم بەرپێزانە یەکتریان لە نزیکەو نەبینیوه ، بەلام لە ریگەى شیعر و
نامەو ناسنایەتی یان لە گەل یە کدا پەیدا کردوو و یەکیان ناسیوه ..
(نامادە کار)

به لآم دوا كوچى شىخى دل ره ئووفم ^(۱)
 هه موو شادىي له من گىرا به شىنم
 له گهل دل شه رته من كردوومه بوئه و
 نه دىبهى باوه فاوو نازنه نىنم
 هه تا روژى له گل كووى تازه وهك ته و
 به جى دىلم هه والانى نه مىنم
 له گهل هه رحهوت به هه شتى جوان و رهنگىن
 به بى ته و ياره ناسوره برىنم
 نه بى هه ردهم به يادى ته و ره ئووفه م
 به هوى بو سووى دهروونى ئاته شىنم
 كه بابى جه رگى برژاوى (فه ناىى)
 به شم بى دوور له تو مه رگت نه بىنم

* * *

^(۱) مه به ستى شاعىر ، له مه رحوومى شىخ ره ئووفى بى ئووى به
 كه دؤستى خو شه وىستى هه ر دووكىان بووه ، بؤيه به و شىوه يه دلته نكى و
 نار هه تىي خوى به هوى وه فاتى خوالىن خو ش بووه وه دىسته وه ياد و خه م و
 بى تاقه تىي خوى ده ر نه برى . (ناماده كار)

﴿ هه مدهمی له یل ﴾^(۱)

له بهر قاپییی دهری مه یخانه جیگه کهن که جی بگرم
 لهوی چاتر ته من جیگه گومان نابهم که لئی بمرم
 به یادی پیری مه یخانه ته گهر جیگه لهوی بدری
 حه یاتیشم مه ماته وائە زانم هه مدهمی خدرم
 که کۆچی کرد و رۆیی له یله کهم شیوا هه موو هیـزم
 وه کو (بازاری له نگه)^(۲) ئاگری تیچوو دل و فکرم
 که بریارم وه ها دابوو له پیش نه و ئوغری خیر کهم
 که چی و ئوغرم شهـر بوو له ههـر قاپی و دهـری بمرم
 خودا خۆت عالمی له یلم له کوئی ته سلیمی ته قدیر بوو
 به لوتفی خۆت که رهم فهرموو دهـبا ته منیش لهوی بمرم
 که تو خۆت قادری ئیره و نهوی بیـ فـهـرق و یه کسانه
 به لام بو من نزیکیی نه و په نایه و دامه نی نه گرم

^(۱) ئەم پارچە هۆنراوەی شاعیر ، له دواى وهفاتی له پارچە کاغەزىكى
 بچوو کدا کهوتە بهرچاوم ، که ماوه یه ک پیش وهفاتی ئەم پارچە
 هۆنراوەیە نووسیوه ، وه وا دەرته کهوئ پیشینی وهفاتی خۆی کردییت ،
 بۆیه بهو شیویه له خوا ته پارپته وه و داواى لى ته کات که به ئاره زووی
 دلی خۆی له گه لدا بکات و له نزیکی مورشیده که یه وه وهفات بکات و
 بنیژریت . (ناماده کار)

^(۲) مه بهست له بازاری کۆنه فرۆشانی شاری هه ولییره ، که تا ئیستا
 (سێ جار) ئاگری تیبهربووه و زیانیکی زۆری ماددی گه یاندووه .
 (ناماده کار)

له گۆریش هه مدهم و هه مپراهی دهشتی مه حشهری ئه و بم
 له خزمهت زاتی ئه ودا بم له ساحه ی پر خه می نه شرم
 هه تا دنیا به دنیاو قیامهت رائه بی یاره ب
 له سه ر ئه و عه هد و په یمانه له ده وری قه بره که ی بمرم
 که من ته رک ی هه موو یار و دیاری خۆم له بهر ئه و کرد
 خودا ئیسته ش قهزا وابی بچم له و شوینه دا بمرم
 هه موو عومرم به هۆی ئه و سه رف و ته رک ی یادی یاران کرد
 نه با به ختی ره شم یاری نه کا هه ر لی ره دا بمرم
 شه ها فه رقی نیه بو تو له هه ر کوی هه لکه نن گۆرم
 نیشانه ی سه عده بو من گه ر له خزمهت ئیوه دا بمرم
 به سوژ و لوتفی پیرانه بلاوینه (فه نایسی) تو
 ده سا هیممهت بفرموو با به دل من دامهنت بگرم

﴿ هه ناسه ی سه رد ﴾^(۱)

سه لامی ئاره زوومه ندیم له تو بی یاری دیرینم
 برا که ی دین و دنیا که م عه زیزی شوخ و رهنگینم
 له سینیه ی پر له ئاه و حه سه رتم با بی هه ناسه ی سه رد
 به داخ و ده ردی دووری تو هه میشه مات و غه مگینم
 له گه ل دهستی قهزا هه یچ نا کرئ ته دبیر و شوورایی
 (فه نایسی) بو یه وا دا یم کز و بی هیژ و بی تینم

^(۱) ئەم شیعەرەش هەر لە دوای وەفاتی شاعیر لە پارچە کاغەزێکدا کهوتە
 بەر چاوم ، وە نەزانراوه که بو کئی نووسیه . (ناماده کار)

﴿ ریبازی خواناسان ﴾

تهوانه‌ی عاشقی نووری خودا بوون
هموو سه‌رخۆشی ریبازی فه‌نا بوون
له‌بوۆ یه‌ك جورعه مه‌ی له‌م ریگه چاکه
زه‌لیلی ده‌ستی بی‌دادی جه‌فا بوون
چ زیلله‌ت! زیلله‌تی جه‌وری ره‌قیبان
کز و مات و مه‌لوول و موته‌لا بوون
ئه‌گه‌رچی گوۆشه‌گیری مائی غه‌م بوون
به‌لام دلخۆش و سه‌رگه‌رمی وه‌فا بوون
به‌ زاهیر تی‌که‌ئی بازاری دنیا
له‌ باطیندا هموو نووری هودا بوون
له‌ گه‌ل بی‌گانه له‌م شاری خه‌تادا
نمونه‌ی شه‌هد و تالیی شه‌کر و چا بوون
له‌ موئکی (لِي مَعَ اللَّهِ) دا به‌ بی‌شك
هموو تابع به‌ ریگه‌ی (مُصْطَفَى) بوون
له‌ سه‌یری ئه‌نفوس و ئه‌شباحی ئافاق
فه‌نا طه‌ی که‌ر له‌نیو ساحه‌ی به‌قا بوون
(فه‌نایی) ش هاته‌ ریزی ریزه‌خۆران
که‌ هه‌ر ئه‌و کۆره بوۆ ده‌ردی ده‌وا بوون

* * *

﴿ سه‌روی گولزاری ئیره‌م ﴾

له خزمه‌ت حه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ)

ئه‌ی سه‌روی گولزاری ئیره‌م ئه‌ی دل‌به‌ری شیرین زمان
زیکری جه‌مال و خولق و خووت ویردی هه‌موو شیرین له‌بان
ناوت له‌سه‌ر ئه‌رز و فه‌له‌ک بو‌ ئاده‌میزاد و مه‌له‌ک
مه‌رسومی عامه‌ یه‌ک به‌ یه‌ک ببه‌ی هه‌تا ئاخ‌ر زه‌مان
ئه‌لفی قه‌دت ره‌مزی به‌یان بو‌ دائیره‌ی که‌ون و مه‌کان
ئه‌ی رینویینی ئینس و جان قوربانه‌ قوربان (الْأَمَان)
عومری ئه‌مانه‌ت چۆته‌ سه‌ر ، سوودم نه‌بوو غه‌یری زه‌ره‌ر
رینگه‌م که‌ دووره‌ و پر خه‌ته‌ر هه‌ر تۆی په‌نای بی‌چاره‌گان
خۆت و مه‌قامی ده‌عه‌وتت فه‌رموو به‌ که‌مه‌تر ئومه‌تت :
بروانه‌ کی‌وی زولمه‌تت ناچیتته‌ تای وه‌زن و قه‌پان
چونکه‌ ئه‌زانم وا نه‌بی ، ئه‌و رۆژه‌ مه‌حشدر رائه‌بی
هه‌ر من سه‌لام لی‌ رائه‌بی کاتئ ئه‌لین (اَيْنَ الْفُلَانِ ؟)
مه‌روانه‌ بو‌ کرداری من عومری سه‌راسه‌ر عاری من
بروانه‌ خۆت با ده‌رکه‌وی وه‌عه‌دی شه‌فاعه‌ت بو‌ گه‌لان
رۆژی‌که‌ رۆژی تۆیه‌ به‌س عالم له‌ خۆی زویره‌ و وه‌ره‌س
هاواری که‌س ناگا به‌ که‌س ئه‌ی شافیعی گشت بی‌که‌سان
من نیمه‌ ده‌سمایه‌ و عه‌مه‌ل لاتم زه‌لیلم بی‌ ئه‌مه‌ل
نیزی‌که‌ بی‌ په‌یکی ئه‌جه‌ل (فَخْرَ الْوَرَى كَهْفَ الْأَمَانِ)
ته‌نیا ئومیدم تۆیه‌ به‌س موشکیل گوشا فریاده‌س
بو‌ سه‌رده‌می ئاخ‌ر نه‌فه‌س ، خاوه‌ن شکۆ بالا مه‌کان

دهستم به داوینت نه کهی سائیل له قاپیی دهرنه کهی
دهستی (فهنایی) بهرنه دهی ئارامی دل رۆحی رهوان

﴿ ناگری عه شق ﴾

ئاگری عه شق ئاگری که بی بلیسه و بی دوخان
گر به بی گر بهرنه داته مال و حال و جیسم و جان
تیری موژگان و برۆی مه عشوقی ئه ربابی طهریق
دین و دل دۆزن به لام مه شقی که بی تیر و کهوان
قووتی رۆحی عاشقان تالای مه رگ و هسه رته
تافی فرمیسکی به تاوی عه یشه بو کاتی شهوان
عاشقانی مه دره سهی عه شقی حه قیقی تیئه گن
چونکه سووتاوی ته جه لالی تیشکی ئه نوارن شهوان
مه حره می گه نجینه کهی ئه سراری عه شقن تا ته بهد
مه یلی جه ننهت سل له دۆزه خ کهی ته کهن هه رگیز شهوان !
دل به قیبله ی دل گرفتارن له میعراجی حوزوور
بو گرۆی عوش شاق شهوانن موقته داوو پی شهوان
سا شهوی هه زکا له به زمی پایه به رزیسی عاشقان
با فریدا تاجی شاهیی بیته ریزی ری شهوان
مه دره سهی عیلم و به لاغهت خوشه بو ته و فیقی ری
بو که سی عه قلی له سه ر بی نه ک غرووری خه سه روان
عیلمی قال و زهوقی حالی باده نوشانی طهریق
دوو جه ناحی بی وچانن بو سلووکی ری شهوان

قالی بی روح و دلی خالی له عه شق و مه عریفهت
 که ی شیایو مه سله کی سهر شار و ری بازی مه لان
 وهك (فه نایی) بگره ده ست و چاکی پیری مه یکه ده
 به لکه تو به ختت مه ده د کا بچی ه ریزی بی دلان

﴿ فهدی زه مان ﴾

قامه تی شوخی وه کو نه ی شه که ری باغی گولان
 به مه سل تیری موژانی شی خه ده نگه له دلان
 زولف و کاکولی نه لئی داوه له گهل دانه یی خال
 له علی لیوی به ته به سسوم گوله یا خونچه ده هان
 تاوی شه هد و شه که ره تاوی ده می دلدارم
 گا وه کو جو گه له هه نگوینه له نیو قه صری جینان
 گا نه سهر به خشه له سهر روح و دلی دل مردوو
 تا بلین تاوی حه یاتی له ده مه سه روی ره وان
 به ختی خه وتوو به سه تا که ی نه خه وی بی دلدار !
 هه سته داوینی سه با بگره برؤ کاتی به بیان
 خاک و پابوسی که سی به که نه مینی حه ره مه
 عه رزوحالم بده ده س نه و سه نه مه ی فهدی زه مان
 بلی دلخوشه (فه نایی) به حه قیقه ت نه مرؤ
 که به دل موژده یی وه سلی بده یه ی نه ک به زمان

* * *

﴿ شینی لهیل ﴾

ماوهیهك دواى وهفاتی ههزهرتی پیر (قُدس سِرُه) ، برای
خۆشهویست و بهرپیزم (مهلا شیخ عوسمانی مهردۆخی)
کاغهزیکى پر له خهه و پهژارهى بۆ نووسیم ، منیش هه ر به
هۆیه وه نامهیهك و ئەم چهند شیعرهه بۆ نووسی ، بهلام به داخه وه
تا نهویش کۆچى دواى کرد به دهستی نهگه یشت .

ههولیر - ۱۵ / ۹ / ۱۹۹۷

کاکه من و تو ئیسته هاودهردین
وهك لاشهى كهوتووی ساحهى نه بهردین
ههردوو کۆسکهوته و دهروون پر له زام
بۆ کۆچى ئازیز هه ناسه سهردین
ههردوو وهك ههتیه بیکهس بئ غه محوور
ماته مزهدهى دههر مات و رهنگ زهردین
ههردوو به داخ و دووی فیراقى لهیل
وهك وه حشیه سارای چۆل و ویلگهردین
ههردوو بئ ماواى ههسانه وهى دل
وینهى دیوانهى کۆسار و ههردین
ههردوو وهك دیلی دهست و پئ بهسته
ئهلیى گهیرۆدهى دهستی نامهردین
ههردوو خهفه تبار بئ دل بئ دلدار
وهك شوانه ویلهى نیو دار و بهردین

ھەردوو رەنجەرۆی بى ئاکام لە ژین
 غەرقى بادەوہى غوبار و گەردین
 ھەردوو وەك مەجنوون بە شوین لە یلەوہ
 بىگانە لە خەلك سەحرا نەوہردین
 ھەردوو گەستەى دەم ئەژدەھای دەھرىن
 گىرۆدەى مۆرە و خانە کەى نەردین
 تۆش وەك (فەناىى) شىنى لە یلتە
 بۆیە من و تۆ ھەردوو ھام فەردین

﴿ كۆپى بى ھۆشان ﴾

ئەمن چى بکەم لە کۆپى کەللەبۆشان
 کە بى دەركن لە دەركى خەرقەپۆشان
 ئەسىرى تەبعى نامەوزوونى نەفسن
 کە سل ناکەن لە ئاھى سىنە جۆشان
 بە سۆزى ئاگرى عەشقى حەقىقەت
 ئەسووتىن وەك شەمن حەلقە بە گۆشان
 بە یادی تۆرە پىرى سەدرى مەجلىس
 غولامىکم لە گەل گەوھەر بە کۆشان
 ئەوانەى ئەھلى دل بوون بوونە بولبول
 لە گولزارى مەدیحەى تۆ خرۆشان
 شەو و رۆژ چۆن نەنالینم بە زارىى
 کە من دوور بىم لە بەزمى جورعەنۆشان

سەرپەردهی جه مائی عالم ئارات
 شكوهى دا به شوۆرى مه يفرۆشان
 طهيبى دهردى بئى دهرمانه لىوت
 نيگاهت ئافه ته بو باده نوۆشان
 ئەسەف ! من عەندە لىبى تەبع و زەوقم
 كز و ماتە لەنيو دەستەى خەموۆشان
 ژيانم تالە تالاه شەراجم
 لەبەر تەبعى رەزىلى دل نە خوۆشان
 ئيتىر با بەس (فەنايى) نە غدى وەختى
 لە دەس دەرچى لە گەل بئى عەقل و هوۆشان

﴿ شەوى قەدر ﴾

ئەم پارچە هوۆراوھىم بە بوۆنەى شەوى پىروۆزى
 (لىلة القدر) ھوھ نووسى .

سليمانى - سالى ١٩٨٩

شەوى قەدرە شەوى نازارە ئەمشەو
 شەوى دەرکى صەفای ئەنوارە ئەمشەو
 شەوى نازک خەيالانى مەعانىي
 لە گەل زولفى چە لىپاي يارە ئەمشەو
 شەوى يکە وەك ھەزار و چاترىشە
 بە لى جه ژنى دلى بىدارە ئەمشەو

سەراپا غەرقى بادەى بەزمى عەشقە
 دلى فاریغ لە ھەر ئەغیارە ئەمشەو
 شەوى راز و نیازی بادەنـوشان
 خومار و مەستی بى ئازارە ئەمشەو
 فەلەك سەرگەرمى نەشرى فەیزە ئارى
 بەھار و گۆلشەنى ئەسرارە ئەمشەو
 نزوولى رەھمەت و فەزلى خودایە
 دەسا خۆزگەم بەوہى ھوشیارە ئەمشەو
 ئەگەر من دەستەپاچە و ناتەوانم
 خەلاتى ئومەتى سەردارە ئەمشەو
 منیش خۆ ھەر سەگىكى ئەو جەنابەم
 ئەگەرچى بارەكەم نابارە ئەمشەو
 لە دەربارى كەرىمیت یا ئیلاھى
 ھەزارى وەك منى بیکارە ئەمشەو
 (فەنایى) با خەتابار و نەزانە
 بە سەر سەوداگەرى دلدارە ئەمشەو

* * *

﴿ گوشه‌ی عاجزی ﴾

له ده‌وربه‌ری سالی (۱۹۵۷) دا وا ریک کهوت که حه‌زرتی پیر (قُدس سره) سه‌فه‌ریکی ده‌وری (پینج‌وین) و (شلیتر)ی کرد، له‌و ماوه‌یه‌دا من له‌به‌ر نه‌خوشیی و نار‌ه‌ه‌تیی خۆم نه‌متوانی له‌و سه‌فه‌ره‌دا به‌شدار بم و له‌ خزمه‌تیا بچم، بۆیه له‌ خانه‌قای (بیاره) مامه‌وه، رۆژیکیان له‌به‌ر دلتنه‌نگیی و بی‌تاقه‌تیی دووریی نه‌و زاته‌نم غه‌زه‌له‌م نووسی.

هه‌والم گهر نه‌پرسی گیانه‌ بی‌تۆ
شه‌وم نالینه‌ رۆژ گریانه‌ بی‌تۆ
ئه‌وه‌نده‌ شین و زاریم کرد له‌ دووریت
دو چاوم چاوه‌که‌م سیروانه‌ بی‌تۆ
موقیمی خانه‌قا و کونجی قه‌ناعه‌ت
به‌ ناچاریی ژیانم ژانه‌ بی‌تۆ
له‌ ده‌نگی هه‌له‌له‌ و ده‌وری پیاله
به‌تاله‌ مه‌سجید و مه‌یخانه‌ بی‌تۆ
که‌ تۆ هاتی که‌نارت گرت له‌ عوش‌شاق
نه‌ما به‌زم و شکا په‌یمانه‌ بی‌تۆ
ئه‌گه‌ر ته‌ختی که‌ی و جامی جه‌مم بی‌تۆ
چ سوودیکی هه‌یه‌! زیندانه‌ بی‌تۆ
له‌ گوشه‌ی عاجزیی دا ته‌یری هۆشم
وه‌کو دیوانه‌ سه‌رگه‌ردانه‌ بی‌تۆ

که تو له یلی دلش مه جنوونی تویه
 به داوی زولفه کت بی دانه بی تو
 ئەتۆی شه معی شه بوستانم عه زیزم
 ئەسووتیم بۆت وه کو په روانه بی تو
 به بی مه یل و وه فاکت روو له کوئی کم
 به هه رلادا برۆم ویرانه بی تو
 به بای زریانی دووریت ههروه کو (بی)
 دره ختی قامه تم له رزانه بی تو
 به یادی سونبولی رووت بولبولی دل
 به سه د نه زم و نهوا نالانه بی تو
 طه بیبی ده ردی من دهستی وه فاته
 نه جیگهی دهستی سه د لوقمانه بی تو
 ده خیلت بم وه ره ئەهی جانی جانان
 به هه شتم کولبه یی ئەحزانه بی تو
 ئەگه ر لوتفت بیی شایه (فه نایی)
 ئەگه رنا مه له بهی ده ورانه بی تو

* * *

﴿ دوا کۆچی له ییل ﴾

ئەم پارچە ھۆنراوەیەم لە کاتی ھێرشى خەم و نارەحەتى و
بى تاقتیدا بە ھۆى وەفاتى دلتەزىن و پىر لە کارەساتى حەزرتى
پىرەوہ (قُدس سِرُّه) نووسى .

ھەولێر - ۱ / ۱۲ / ۱۹۹۹

رەفیقان شینمە ئەمشەو کە من سەروى رەوانم چوو
ئومىدى دین و دنیاکەم پەنای ھەردوو جیھانم چوو
ئیتى شادىی لە مۆلکى دۆ مەحالى تا دەمى مردن
کە نەگەت بى ئەبى وابى کە من رۆحى رەوانم چوو
ھەمیشە تەوقى غەمبارىم وەکو قومىی لە ملدایە
وہکو پەروانە خامۆشم کە من شەمعى شەوانم چوو
کە من ماتەمزەدەى دەھرم ، شەرابى عەیشمە زەھرم
عەجەب مارم کە بۆ مام ! یووسفى میسرى دلائم چوو
خەلک شادىی بە ئەش ساغى و سەر و سامان ئەکەن ھەردەم
ئەمن شادىی بە چى کەم ! وا دەواى دەردى دلائم چوو
کە عالەم شین ئەگىپى بۆ نەمانى گۆل لە گۆلزارا
مەکەن مەنعى فوغانى من کە وا رەوضەى جینانم چوو
بەھارى عەیش و شادىی من ھەواىیکى ھەواى ئەو بوو
چ خاکى کەم بەسەرما ! من گۆل و ھەم باخەوانم چوو
بە تالوى جەفا بۆ گۆشى کردم دایەنى گەردوون !
ئەوانەى من دۆم پىدان ھەموو یەک یەک ئەوانم چوو

ئەگەر بۆ مەزرەعەى پاراوى دۆل خەلکىى نىمىكى بوو
 ئەبىى من تا ئەبەد بگىرىم كە من بەحرى عومانم چوو
 بەلئى دەستم گەيشت ئاخىر بە پىرى مەدرەسەى تەوحىد
 وتم ئۆخەى هەتا مردن ئىتر هەورى خەمانم چوو
 هەتا سایەى هوماكەى ئەو لەسەر سەر سایەبانم بوو
 لە كەس باكم نەبوو هەرگىز كە ئىستا سايەبانم چوو
 بە تىرى تانە ئەمبىيژن وەكو بىژنگ لە هەرلاوہ
 خەلاتى خوايە بىژم چى ! كە خواجەى غەجدەوانم چوو
 ئەوہى دەستى قەزا بىكا بە بىى حىكەت نىہ و نابىى
 وەزىفەى ئىمە تەسلىمە وەلەو غەوسى زەمانم چوو
 عەلا رەغمى عەدوو بەسمە كە مەيلى ئەو نەگۆراوہ
 دەبا بەس بىى منىش شىنم كە پىرى مېھرەبانم چوو
 (فەنايى) اش حەلقە لەگۆيە هەتا مەحشەر وەكو جاران
 ئەگەرچى تازە دۆخۆشىيى هەموو ماوہى ژيانم چوو

﴿ سەفەرى ناوہخت ﴾

تۆ ئەرۆى بۆ كۆى ئەچى ! من لىرە بىكەس نوورى چاو
 قووتى رۆحم دىدەكەم ئارامى دۆل ھىزى ھەناو
 پىم ئەلین تۆراوہ گۆل ئەمپۆ لە گۆلزارى وەتەن
 چاوەكەى جۆبارەكەم ھەر بۆيە وا ئەگرى بە تاو
 دۆل بە شەوقى تۆ لە غوربەت سەبر و ئارامى ئەگرت
 بۆ لە ناوہخت ئاگرت بەردايە مولكى دۆل تەوار

وام ئەزانی رەسم و شیۆهێ مه یله کەت تا سەر ئەبێ
 بۆیه من گولزاری عومرم کردە پووشی بەر هەتاو
 واعیزی زاھیر پەرست لەم بارە وەعزی زۆری دام
 تا وەکو قومریی بە باڵ و مل نە کەومە بەند و داو
 خو له رەغمی ئەو عەزیزم بو بە قای عەھد و وەفا
 شەرته هەر پابەندە رۆحم من بە داوی زولفی خاوە
 وای ئەزانی واعیزی بێ دل کە خەلوەتگاہی عەشق
 مەطعمیکە پر لە کاسە ی عەیش و نۆش و نان و ئاو
 کەم بە عیلم و زانیاریی بێ حەقیقەت تیکەوێ
 با نەبیته کاسە لیس و دەس نە کا بە میاوە میاوە
 وەخت و فرسەت گەنجە بو ئینسانی خاوەن بیر و فام
 حەیفە مایە ی رەنجە کە ی لێ بیته شیر ی هەلگەراو
 واسیطە ی نادانی یە دووریی لە بەزمی عاریفان
 پیاوی بێ مەغز و حەقیقەت پووجە وەك بئقی سەراو
 عیلم و زانست بێ هەوێنی مەعنەویی ناچیتە دل
 هۆی غرووری نەفسە عیلمی قال و قیلی ناتەواو
 قووتی گیان و دل نەبێ یادی جەمالی قبیلە کەت
 دەك فیدای مەرگی موفاجا بێ ژیان ی بەس بەناو
 وا مەزانە تیر و تانە ی تو (فەنایی) کا بە تو
 پیاوی دل تو تو نیه فەر قی لە گەل دیزە ی شکاو

* * *

﴿ نه خشی کردگار ﴾

له وهسفی حهزرتی پیغه مبهردا (ﷺ)

یاری من دایم له مولکی نازهنینی شایه ئه و
نه خشی خامه ی کردگاره بویه بی هه متایه ئه و
هه رچی من بیلیم له نه و صافی حه میده و جوانی ئه و
ئه و به حوسنی بی نه زیری زیاتره و هه ر وایه ئه و
ماهی که نعان شوعله به خشی شاری میسره و میسری یان
شه مسی عاله متابی تیمه مه طله عی به طحایه ئه و
حوسنی خولق و سیره تی وه ک حوسنی ره نگ و صووره تی
شاهیدی ده عوامه ئاری گه وه هری یه کتایه ئه و
سه روی نازی نازداران په یکه ری ئه نواری حه ق
مه حره می مولکی حوزووره شه و پره وی ئه سراپه ئه و
فه خری رۆله ی ئاده مه بو به رته ری جینن و مه له ک
بو ؟ به له ش ده عوه تکراری باره گای ئه علایه ئه و
تا به قوربی (قَابَ قَوْسَيْنِ) ئه و موشه پره ف بوو به جیسم
سیدریه جه ولانگه هی هه م (جَنَّةُ الْمَأْوَى) یه ئه و
سه ر به سه رگه ردی غوبار و گه رد و توژی ریگه که ی
چونکه بالای خوش خه رامی تا بلئی ره عنایه ئه و
سینه گه نجینه ی علوومی ئه و وه لین و ئاخیرین
مه رکه زی ئه سراری که نزی (عَلَّمَ الْأَسْمَاءَ) یه ئه و
راز و نازی به و دراوه بو سه راپه رده ری حوزوور
ناره وایه بو که سی تر په یکی (أَوْ أَدْنَى) یه ئه و

حیکمه تی صونعی ئەزەل بوو وا بە ئەمری (کُنْ فَکَانَ)
 خال و رەمزی وەسلی خەلق و عالەمی بالا یە ئەو
 سپیری مولکی ماسیوایە نیکتە کە ی عەهدی ئە لەست
 بەسیە بۆ وەسفی لە عالەم مەرتەبە ی (لَوْلَا) یە ئەو
 باسی نازی ئەو (فەنایی) گەر ئە کا هەر بۆ یە یە
 تا بلین خامە ی ئەویش خۆ خاوەنی هەودایە ئەو

﴿ سوپای عەشق ﴾

لەو رۆژە کە تۆم ناسی ئەمزانی درەنگ یا زوو
 دل بەندە بە داویک و شەیدایە درەنگ یا زوو
 هەوری خەفەتی زولفت چەتری شەو و رۆژم بوو
 یە عنی کە سوپای عەشقت دێ رۆژی درەنگ یا زوو
 شیواوە دل و حال وەک حالێ گەلی کوردە
 وادیارە ئەبێ تیکچێ ئەم شارە درەنگ یا زوو
 زانیم هەدەفی موژگەت سینە و دلی بێ تینە
 ناکامی یە کامی ئەو بەو تیرە درەنگ یا زوو
 تا لەشکری رۆمی روت غەددارە بە دەس بێ بۆم
 بۆ رۆژی شەهادەت خۆت حازرکە درەنگ یا زوو
 تا من بە خەدەنگی تۆ بتلیمەو شادیمە
 سا یاری وەفادارم تۆ بیخە درەنگ یا زوو
 سینەم سوپەرە وەک دەف بۆ دەست و مەقامات
 دە ی لێدە لە دەف پەنجەت بەو سۆزە درەنگ یا زوو

وهك مؤره له نیو ته خته ی نهر دم له دو سئ لاره
 نایی به دلا دهرچم لهم حاله درهنگ یا زوو
 کهم جهور و ستم بو من ئه ی دیده رهوا دیره
 یا موژده به وهسلی خوت یا مهرگ درهنگ یا زوو
 ئاواتی هه موو عومرم شه هدی عهسه لی وهسله
 سا په یکی نه جهل که ی دی ؟ با بی چ درهنگ یا زوو
 مه جنون به هه وای له یلا بی باکه له مهرگ و ژین
 شادیته (فهنایی) تووش بهو مهرگه درهنگ یا زوو

﴿ که شتی نه جات ﴾

دوئ شهو که دل بهرم هات ئاوی حه یاتی پی بوو
 دهورم که بوو به تو فان که شتی نه جاتی پی بوو
 که دیم به لیوی وشک و زامی دل و دهر ووم
 له ده شتی که ره لادا ئاوی فوراتی پی بوو
 شاباشی مه قده می ئه و نه قدی حه یاته بو من
 ئه و شاه و شاهزاده هات و خه لاتی پی بوو
 زانی که تیفله که ی دل تووتیی میزاجه بو ئه و
 قوربانی دهست و بازووی شاخی نه باتی پی بوو
 به زمی بوو بو (فهنایی) هه ره حزه بی نه وایی
 سه رگه رمی زهوق و شایی ، شا بوو به راتی پی بوو

* * *

﴿ تيفلى دل ﴾

تيفلى دل گۆشى به شههدى لىوى ئالت گرتووه
وا له ئاغووشى صهفای ميهرت به بى خهه خهوتووه
حه يفه توؤ بيت و خودا نه يخه يته داوى زولفه كهت
چونكه منداله له عيلمى عاشقى نه يخويندووه
سيلسيله ي زنجيرى زولفت بوته پى به ندى دلم
كه ي ئه بى ده رچى له ژير پيچ و خه مى ئه و گيسووه !
داد و بيدادى دلّه ي پر ئيش و نيشى زامه كه م
هه ر ئه لى ئاگر له جيسم و گيانه كه ي من به ربووه
من كه دوورم له و ده مه ي ساقيى به مه ي په يمان ئه دا
خوؤ دلم هه ر وا له به ر مه يخانه دا دا كه وتووه
با به ده م ئاه و هه ناسه ي سه ردى من ناگا به توؤ
خوؤ به ياسا و ره سمى مه جنونى نى گاهى هه ر بووه
بوؤ ته سه للاى حالى بيمارانى ده ردى عاشقى
چى ئه بى ! جارى بللى په رده م له روو لابر دووه
تير و تانه ي دوژمنان با كه م به بادا ره نجى من
چونكه خوؤ خوؤ چاك ئه زانى كى دلى لىم سه ندووه
جا ئه گه ر و ابى وه فای ئه و ساقيانه ي مه يفرؤش
توؤ برؤ فه وت و فه نابه ئه ي (فه نايى) تا زووه

* * *

﴿ لافاوی غەم ﴾

لە کاتی کدا که حەزرەتی پیر (قُدس سِرُه) بپریاری دابوو بۆ
سەفەرکردن بۆ دەرەوێ و لات ، بۆیە منیش لەبەر دوورکەوتنەوێ
ئەو زاتە لەو شەویدا ئەم غەزەلەم نووسی .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۹

تۆ که رۆیشتی لە دووریت ئافەتی دەورانمە
وا بەهاری رووم نەماوە هەر چلەیی زستانمە
شاخی سەر وەك شان و مل بەفری فیراقتی کەوتە سەر
وا مەراقم کرد لە داخا کاتی لێقەومانمە
دەشت و دۆلی لاشە کەم کەوتۆتە ژیر لافاوی غەم
پر لە نالە و ئاهی سەردە شییوێ فەوتانمە
تۆز و خۆلی بای خەزانە سەوز و شینی رووی نەهیشت
هەر ئەلێی دەورانی گەردون بۆ نەمانی مانمە
بەم چلەیی هاوینە گەرما میشتکی سەر دینیته کول
من ئەبینم لەرزەمە یا دەردی بی دەرمانمە
تەشکی چاوم جۆ بە جۆ ئەروا بەسەر خاکی لەشم
یانی نۆبەیی قەلەع و قەمعی قامەتی لەرزانمە
مەزرەعی تۆوی ئەمەل ئەم سالا دانی شین نەکرد
درك و دال و دانی ماتەم حاسلی خەرمانمە
چونکە بی دیداری یارم بەم دلەیی زار و هەژار
ئیشی رۆژم شییوێ و شەو دی سەرهی گریانمە

قاله قالی عالمه یا ناله نالی تیفلی دل !
 یا ههرا و غهوغای دهروون و سینه که ی بوریا نه
 هه زه تی دلداره ئه پورا به م شهوه بو داخی دل
 یا سوپا و په یکی ئه جهل له م کاته دا میوانه
 شین و شادیی بو (فه نایی) پیچه رانه ی عالمه
 عاده تی بازار ی عه شقه و حاله تی کوردانه

﴿ گه نجینه ی سینه ﴾

له ماته مگاهی دلدا دیده که م هه ر شیوه ن و شینه
 له نیو یارانی مه یخانه به شم هه ر ئاه و نالینه
 ئه بینم هه ر که سی شهوقی نه سیمی توی له دلدا بی
 به روتبه ی شا ئه ئی چیمه ئه من له م ئافه تی دینه
 جه فاکیشانی دهوری زه مزه مه ی عه شقت به دل جانا
 له بهر میحرابی دوو ئه برۆت هه موو دهستی به ئامینه
 یه کی سهرسامی روخساره یه کی پی بهندی گیسووته
 یه کی تیری موژه و داخی فیراقی خالی موشکینه
 یه کی مه فتوونی سه روی قامهت و دوو چاوی پر نازه
 یه کی سه رخۆشی له علی لیوی خونچه ی یاس و نه سرینه
 ئه بی نه خشی ئه زه ل بی ئه و جه ماله و ناوی روخساره !
 (تعالی الله) چ حوسنیکه ! چ یاری شوخ و رهنگینه
 دل م وینه ی قه فهس بو ته ییری رۆحی ئه و گوله ندامه
 (فه نایی) فه خره بو شانی که سینه ی کرد به گه نجینه

﴿ خاموشی ﴾

شەوقی دلّ خامۆشه ئەمڕۆ دەوری دورییی یاری یە
بۆیە مات و غەمزەدە شیوەن هەمیشە کاریە
گۆلشەنی رازی دەروونی وشکە وەک خاکی عێراق
چاوەروانی بارشی مەیلی دلی دلداری یە
مەرحەلە ی هیجر و فیراقتی طەیی نە کرد سیمورغی دلّ
بۆیە وەک قەقنەس ئەسووتی تاشیانە ی ناری یە
قافی دورییی دائیرە ی تە کمیلە دەردی بی دەوا
کویرە زەینم لیڕەدا هەلبەت قەزا وا جاری یە
دەرفەتم ناخۆ ئەبی کە ی بی عەلا رەغمی رەقیب
من بلیم ئۆخە ی نە مردم دلّ کە قیبلە ی یاری یە
سا دەخیلت بـم سەبا ئەمڕۆ کە کاتی هاتنە
وەک ئەلین سۆزە ی نە سیمت مەرھەمی بیمار ی یە
بالی کیشا طالعی نە حسم بە سەر موڵکی وجود
پاسەوانی جەورە دايم شارەوانی شاریە
من کە هیژم لی برا شیوام و تاقەت چوو لە دەس
تازە مەرھوونی غەم شادیی بە من کە ی کاریە
حالەتی یەئسی (فەنایی) مەرحەلە ی خۆی طەیی ئەکا
بۆیە دیجلە ی دیدە کەم وەک نیل و جەیحون جاری یە

* * *

﴿ پەرىشان حالى ﴾

لە رۆژى دڵ ئەسىرى زولفى تۆيە
پەرىشان حالى چاوى مەستى تۆيە
نەزەرگای دیدەكەم بۆ عىدى وەسلت
يەقىنم وایە ھەر تاقى برۆيە
كە زانى چاوى مەخمورت ئەسىرم
وتى تىرى موژەم زامى بەسۆيە
ئەگەر شەوقى جەمالى عەشقى داوات
سەرت دانى دەواى رىبازى تۆيە
وتم وا سەر بە دەم چەوگانى جەورت
لە مەيدانى وەفادا عەينى گۆيە
لە من سەبر و شەكىبايى لە تۆ جەور
كەسى رازى نەبى وەعدەى درۆيە
ئەوھى نوقطەى نیازە بۆ منى زار
بە مەيلى من ئىشارىكى برۆيە
ئەگەر بىزارە دڵ جەورى رەقىبە
كە ھەر مەيلى فەسادە و فیتنەجۆيە
ئەمەش خۆ عادەتى ھەر دلبەرىكە
(فەنايى) ش با بلى شايىم بە خۆيە

* * *

﴿ دیمه نی دنیا ﴾

روژتیک له دوکانه که ی خوّم له گهړه کی صابونکه ران دانیشتبوم ،
(خالد زامدار) ی دراوسئ دوکانم که وینه کیشیکی باش بوو ،
وینه یه کی زور جوان و سهرنج راکیشی له سهر له وچه یه کی زور
گوره نوییوو ، مناوه یه کی زور خه یالّم پی یه وه مه شغوولّ بوو ،
چونکه هه موو جوړه وینه یه کی تیادا نه خشینرابوو ، له هه مان
کاتا تم هه لبه سته هات به دلّم و نووسیم ،

سلیمانی - ۲۰ / ۵ / ۱۹۸۵

دیمه نی دنیا له لام نه مړو وه کو تم مه نظهره
رهنگ و بویه ی لیډراوه یه عنی دیمه ن مه ظهره
سهیری نه ققاشی قه لّم که ن وا له شوینی بویه که ی
خوینی دلّ نه پړئی نه لئی شوینی برینی خه نجه ره
چونکه شیوه ی عه رعه ر و سه روی قه دی دلّ بهر نه دا
شاخ و داخی پر له گولّ ره نگاره وه ک نیلوفه ره
بو نه زهرگه ی چاری ناسک بیینی عاشق جالیبه
هه ر نه لئی کا کولّی سه ر یا زولفی خاری دولبه ره
وا سه رنج راکیشه بو زامی دلّ ه ی زاماره که م
بی درو وه خته بلیم وه ک زامی تیغ و نه شته ره
دیده یی بینیش نه گه ر ده س دا ده می بو نه هلی دلّ
تیئه گا صونعی نه زه ل نه ققاشه نه ک خامه ی له ره
دیمه نی نه خش و نیگاری گولشه نی سه ر له وچه که ی
دیم به شیوه ی زولفی له یلا ویله له و ده شت و دهره

جوابی ناحالیی له گولزاری مَحدهبته نادری
 بویه عاشق بۆته جی تانه و فلیمی مهسخره
 خۆشه ئەم بهزمه ئەگەر جیلوهی جهمالی له یله کم
 وهك بریسکهی بهرقی لامیع بیته خواری له وسهره
 روخستهی تهرکی ئەدهب مه سمووحه لای ئەهلی نه زهر
 بابی کولفدت دانه خهن له و شوینه ههوزی که وسهره
 جازیبهی نه قش و نیگار و رهنگ و بۆنی لاله زار
 بویه وا تهئسیر ئەکا بۆ گولعوزاران مه عبهره
 مهنعی دل ناکه م ئەگەر شهیدایه بۆ دیداری گول
 چونکه ههردهم بۆ پهپولهی دل شه مه یا مه جمهره
 بهسیه کم بدوی (فهنایی) چیته له م بازاره تو!
 تو خه یالت خاوه ئەمپۆ وا به یانی مه حشهره

﴿ جیهان و عه شقی یاریک ﴾

له صدحنی گولشهنی حوسنا هه موو روژی به هاریکه
 له ههر گۆشهی چه مهن رهنگی جهمالی نه ونیگاریکه
 که له یلم بیته بازاری وه فا به و ناز و غه مزهی خوی
 ئەبینی تهرمی مه دهوشان ئەلئی راو و شکاریکه
 که زولفی چین له سه ر چین ئیحاطهی دا به روخساری
 به خه رقی عاده وادیاره که ههر له یله و نه هاریکه
 له کونجی مه یکه دهی عه شقا که سالیك غه رقی ئەحواله
 له سه یری ریگه دا هه رده م مه قامیکه و هه واریکه

به هەر لوتکه و نشیویکی جنوونا تیپه‌رن یاران
 ئەبینن باره‌گاییکه وه‌یا گۆر و مه‌زاریکه
 ئەوه‌ی کوشته‌ی غه‌می له‌یلا بو مه‌جنوونیکی ته‌نیا بو
 شه‌هیدی مه‌دره‌سه‌ی عه‌شقی گۆلی من سه‌د هه‌زاریکه
 ئەگه‌ر مه‌عشووقه‌ له‌یلا بی ئەنیه‌ی عاشقیکه و به‌س
 به‌لام له‌م مه‌کته‌به‌ی ئیمه‌ جیهانه‌ و عه‌شقی یاریکه
 سه‌رم سوپما له‌ میزان و ته‌رازوی عه‌قلی ئەم خه‌لکه
 که هه‌ریه‌ک وا خه‌ریکی مامه‌له‌ و بازاری شاریکه
 جه‌نابی واعیز و موفتی که سه‌رگه‌رم‌ن به‌ قیل و قال
 له‌ بازاری مه‌عانیی دا ئەسه‌ف ئەفسانه‌واریکه
 به‌ موهمه‌ل واته‌ بی مه‌عنا ئەنازی فه‌یله‌سووفی ده‌هر
 به‌ (لایعنی) خه‌ریکه‌ بۆیه‌ لایه‌عنی مه‌داریکه
 له‌ شیوه‌ی ته‌ریبه‌ت مه‌حروومه‌ هه‌رکه‌س بی موربه‌بی بی
 سه‌ری خالی له‌ عه‌شقی حه‌ق زلیش بی وه‌ک خه‌راریکه
 وه‌ره‌ بۆ مه‌جلیس و به‌زمی حه‌قیقه‌ت تیسه‌گه‌ی چۆنه
 ئەزانی لیسه‌دا سالی که مه‌شغوولی چ کاریکه
 به‌ عیلمی قیل و قالت به‌س بنازه‌ تۆ که زانا بی
 ئەزانی بی رموز و حیکمه‌تی مه‌عنا چ باریکه
 ئەگه‌ر خه‌زنه‌ و ده‌فینه‌ی گه‌نجی دنیا بی به‌ ده‌سمایه‌ت
 به‌ بی ده‌سمایه‌که‌ی باده‌ی حه‌قیقه‌ت ره‌نجه‌ ماریکه
 (فه‌نایی) چی له‌ تۆ کا یا له‌ خۆی! ئەمپۆ که شیواوه
 به‌ ده‌س تۆوه‌ په‌ریشه‌نه‌ له‌ تۆ زیاتر هه‌زاریکه

﴿ کۆچی شەم ﴾

بۆیە دەستم شت لە خوشیی گیانه هەردەم شینمه
شینى بەختى شوومی خۆم و کۆچی شەمعی دینمه
کۆچە کۆچەى ئەو لە هەرلا بوو بە مایەى کێوی غەم
بۆیە دايم بۆ غەمی ئەو رۆژ و شەو نالینمه
تا ئەوم بوو سەد غەم با من دلم خوش بوو بە ئەو
چونکە ئەمزانی کە بئى شك لوتفی ئەو پەرژینمه
بۆیە ئەوسا من گەمەم دايم بە بەزمی جەم ئە کرد
چی کە ئیستا شایى ئەغیاره و ئەمن نۆ شینمه
دەستی پر تازاری فیتنه و جەوری بێدادی ره قیب
بۆتە ناسۆری دەروون و زەهری ماوهی ژینمه
بەختە کەم یاریی نە کرد من بېمه قوربانى سەری
بۆیە ئارا من لە بەختى خۆم زویرم قینمه
من لە چەرخ و گەردوشى ئەم دەوره سورماوه سەرم
بۆ ئەوەندە دژ بە خوشیی ئەم دلەى بئى تینمه
من لە غەمخانەى دلەى ویرانە کەم وەك مالى کورد
مات و بێدەنگم لە بەرچى عالەمى بە دینمه
چاوه پروانى من (فەنایى) قەت لە یارانى طەریق
وا نەبوو وابى کە دیتم داوی دین و ژینمه

* * *

﴿ نامۆزگاریی ﴾

ئەم ھۆنراوہیەم بۆ کچی گەورەى خۆم نووسی .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۵

رۆلە کەم خۆشیت بە دل داوامە
خۆشیی بۆ کەسێ بەنرخ و فامە
قەدری خەلک بگری بە حورمەت بژی
شیرین تر لە قەند حوسنی کەلامە
بەلام ئیطاءەى خودای (لامگان)
پلەى و لە ژور ھەرچی مەقامە
بیروباوەرت بە دوستانی حەق
مایەى نەجاتی رۆژی قیامە
لە گەل ئەمانەش ریز لە دایک و باب
چاکترین وەصفە نەصصی کەلامە
ریزنانت لە خەلک ریزت زیاد ئەکا
خاوەن ریز ریزی لای خاص و عامە
ھەمووی ئەمانەت بە چی دیتەجی
بە صەبر و تاقەت بە لامەلامە
دل و دەروونت لە گول پاکتر بئ
ژیریى و دلپاکیی نیشانەى فامە
قەت لە گەل ھیچ کەس قسەت تال نەبئ
با نەلین دادەم گەوج و نەفامە

من به دلسۆزى پىت ئەلیم گیانه
 سەربەرزىی ئیوهم یە کجار مەرامە
 بۆ ھەردوو دنیا بەختە وەریتان
 مەیل و ئارەزووی ھەتاھەتامە
 خۆت و غیرەتت تىفکرە بە دل
 بزانه چاکە و خراپە کامە
 بۆ ئەوہی خراپ نەیەتە رىگەت
 لە چاکە پىر کەى لاپەرەى نامە
 با لىرە و لەویش دادە روسور بی
 ئا ئەمە بۆ تۆ من بىر و رامە
 خۆزگە ئەخوازى (فەناىى) بۆتان
 شاد بن بە ھەرچى حوسنى خیتامە

﴿ رەقىبى غەم ﴾

رەقىبى غەم چ وەحشىی خووگەرئیکە
 چ نابار و (کریه المنظر) یکە
 ئەجەل مالى غەمى دوورىی خراکا
 عەجەب مووزى میزاج و بەد فەرئیکە
 کە ھەر نیشیکى بۆ حالى دلى ریش
 گەلى زیاتر لە ئیشى خەنجەرئیکە
 سەرم سوپماوہ لەو بى جىسم و گیانه
 لە مەیدانى جەفادا ئەژدەرئیکە

به عهزمی جهوری من شیر و پلنگه
 که چی عه نقایه بی شوین و سه ریکه
 هه موو دنیا گه رام ون بی له چاوم
 که چی هه رلا ته چم گورگ و مه ریکه
 به سه د حیلله خه ریکم بو فریوی
 هه موو دهم حازری شور و شه ریکه
 له ریگهی سینه سوژی نه و به لایه
 عه جایب ئاگریک و ته خه ریکه
 هوجومی بو قه لای صه برم به دایم
 ته لئی جه یحوونه یاخو له شکه ریکه
 له هه ر گوشه و که ناری سه یلی ته شکم
 له غه م جی که شتی ییک و به نده ریکه
 عه جه ب ته ی دل بیابان په روه ریکی
 نه بی باکت ، له ریگهی دل به ریکه
 کلیلی گه نجی مه قصوده نیگهی
 به شیوه و خوو مه لایک په یکه ریکه
 له غه م باکی نیه هه رگیز (فه نایی)
 له ریبازی جه فادا ره به ریکه

* * *

﴿ خانہ ی خہ مان ﴾

لہ کاتیکدا کہ بہرپیز جنابی مہلا عارفی کورپی ماموستانی
خوالیخوشبوو : ماموستا مہلا باقری بالکی مہریوانیی ، نامدیہ کی
بہ شیعر بو نووسیبووم ، منیش بہم چند شیعرہ ولامہ کہیم
پیشکش کرد .

سلیمانی - ۲۵ / ۱۰ / ۱۹۹۲

سلاو و ریژی تہم خانہ ی خہ مانہ
لہ ناخی دل بہ لہ شکر نہک بہ دانہ
بہ سہر مہوجی ہہ وادا وک تہ یارہ
بہ بی دہنگ و شہر و شور و بہانہ
دہبا طہی کا مہسافہ و بوعدی ریگا
تہ گہرچی ریگہ پیپرہوگہی دژانہ
بہ تو تہ قدیمہ سہرورزادہ کہی خووم
منیش ہہر وا غولامیم وک چہ لانہ
بہ ہہردوو دہست و لیوی پر لہ بارم
تہ بوسم لیو و تہو دوو دہستہ جوانہ
بہ راسیی گہورہیی خووت دا نیشانم
کہ بیرت کہوتہوہ تہم بی نیشانہ
لہ خامہ و نامہ کہت دہرکہوت کہ ئیوہش
نہ گوراون بہ گورانی زہمانہ
کہسی قہدری مہقامی خوئی تہناسی
کہ گہوہرزادہیہ و گہورہ و گرانہ

به لّام داخی گرانم تا قیامت
 که دوا که وتم له ئەو به حری عومانه
 له باطین به حری عیلمی (مِنْ لُدُنْ) بوو
 له عیلمی زاهیریش فەردی زەمانه
 له شیوهی خولق و ئادابی ئەدیبیی
 له شەرحی هەرچی ئەسراری نیهانه
 ئەبێ و ابێ به راسیی ئەهلی ته حقیق
 که ئەتوت سەعدە یا فەخری زەمانه
 مه حاله تازه تا ماوم له دنیا
 که سیکی تر ببینم لهم جیهانه
 بدا تام و مەزەهی جەلسەهی حوزووری
 بکا حەل موشکیلی هەرچی نەزانه
 قەلەم هەرچی بلێ لهم باره کۆله
 دەبا بشکێ سەری ئەم بێ زمانه
 ئیتز من چی بلیم لهو خەمره وینه
 که ئەتوت وای له نیو مائی دلانه
 به حەق موشکیل گوشا بوو (باقر) ی من
 ئەبوو قور کهم به سەرما بهو نەمانه
 خودا پرکا له نووری خۆی ضەریحی
 به جاهی ئەو که سەهی فەخری جیهانه
 (فەنایی) بهس بهوه دلخۆشه فەرمووی :
 به بێ تو شەرته نەچمه ئەو جینانه

﴿ که شکۆلی دلی عاشق ﴾

له ریځه ی عه شقدا هه رکه س نه سیری کۆت و زنجیره
نه گهر بیهوشه یا مهسته مه لاین شیته بلین ژیره
هدتا له و باده په رداخی نه نو شن واعیز و قازی
به من که ی تیئه گهن ناخوچ بازاریکی دلگیره !
سه ری سه و دازه ده ی تیری محه بیهت بی نه زانی نه
که عیلم و ده رسی مه جنوونی هه موو ئیدراک و ته ئشیره
وه ره واعیز له که شکۆلی دلی عاشق ته ماشاکه
حه قیقه ت تیئه گه ی نه وسه چ پیویستت به ته قیریه
به قال و قیل طه ی نابی مه سیری عه شق و دلداریی
به روژیش پیای ناینا یه قین موحتاجی ده سگیره
له طیفه ی عالمی نه مرت که گیرۆده ی عه ناصر بوو
وه کو زیریکی مه غشووشه عیلاجی به س به ئیکسیره
له بوته ی مه یکه ده ی عه شقا که سی ژهنگی دلی مابی
مه حاله ده رکی مه عنا کا نه گهر جوانه وه گهر پیره
نه گهر کاسه ی سه رت گه نجینه بی بو عیلمی زاهیرین
له نووری مه عریفهت دووری که تو قه لبهت وه کو قیره
(فه نایی) اش گه نجی گه نجیی دا غرووری پی کریی نه وسه
شوکر بو زاتی حه ق ئیستا قوتابی مه دره سه ی پیره

* * *

﴿ حاله تی ناباری دل ﴾

دل به دهنگ و باسی بی مه یلیت ئەوا ئەتلیتەوه
 حاله تی شییتی سهری لیداوه هەر ئەخولیتەوه
 بی ئەوهی دەنکی له خەرمانی ئەمەل دەسغا دەمی
 دەم له گەل دەم زامه کانی کۆنی لی ئەکولیتەوه
 چاوه پروانی هیممه تیکت بوو به کویرایی ره قیب
 هودهودی په یکی سه با ئاخۆ ئەبی کە ی بیتهوه
 خوا ئەزانی پر به دل عەرزه ی په شیویت عەرزه ئەکم
 کە ی نه سیمی دی له تۆوه ژهنگی دل بسپریتەوه
 وه سوه سهی شهیتان و نه فسه یا (شَیَاطِینُ الْبَشَرِ) !
 کاره ساتی رۆم ئەکات و مولکی دل ئەگریتهوه
 هه لمه تی مهردانه که و پیرانه کە ی پیرم ئەگر
 بیته مهیدانی وه فاوه سه هله بۆم دهر دیتەوه
 من سوله یمانیی گەرۆک و تۆ سوله یمانی حه شه م^(۱)
 سا ده خیلت بم نه کە ی با لوتفه که ت نه بریتەوه
 دهستی هیممه ت بهرمه ده و دەرگا له یاران دامه خه
 ئاگری عه شقت له دلدا حه یفه با نه کوژیتهوه
 با له بۆته ی مه دره سه ی عه شقت (فه نایی) دهر نه چی
 تا وه کو قه قنهس ئەسووتی قال ئەبی و ئەتویتهوه

^(۱) واته : من نه هلی شاری سلیمانیم و تۆش وه کو حه زره تی سوله یمانی .

﴿ پیری خاوهن هیمهت ﴾

ساحه کە ی سینەم لە غوربەت کە یلی ئاھ و حەسرەتە
دەردی بێ مە یلیتە ئاخۆ یا مەراقی غوربەتە
حە یفە تا کە ی دەستی هیمهت بۆ غەریبی بینەوا
ناوەشیینی داوەشیینی هەرچی تۆزی زیللەتە
فەرقی دووری خۆ نیە بۆ دەستی پیرانی طەریق
هەر وە کو دوا کۆچی دوا ییش پیری خاوهن هیمهتە
خۆش هەلی بوو تا لە گۆشە ی مە ی کە دە ی راز و نیاز
وام ئە زانی زامی تیغ و نە شتە ریشت رە حمە تە
زوو وتم با بەس بچییژم چاوە کە م تالای مەرگ
غیرە تی پیرانە بۆ ئیستا بە جی یە و دەرفە تە
تا لە دەستم چوو هە موو دە سما یە بۆ ریگە ی مە بە ست
نا کرێ چاری بە لایە ک جیگە دەستی قودرە تە
سەد کەرەت من داد و بی دادم لە بە ختی شووم ئە کرد
تا ئە جەل دەوری نە داوم کاتی بادە ی وە حە دە تە
تازە کامی دل مە حالە تا سە رای مە حشەر لە تۆ
دە ی ئە تۆ بیست و خودا ئە و رۆژە رۆژی هیمهتە
وا منیش زەنگی خە تەر بۆ ری ی سە فەر کە وتۆ تە گویم
سا (فە نایی) بە سیە دێرە زووبە نامە رد فرسە تە

* * *

﴿ گه نجینه ی عه شق ﴾

ئە ی دڵە ی فەرهادە کەم تێفکرە خۆت ناشیی مە کە
قەت بە چاوی سەر تە ماشای رەنگ و روو باشیی مە کە
دیمە نی دنیا ئە گەر گوئزارە یا روخساری روژ
دیمە نیکی بی بە قایە و مە یلی خە ففاشیی مە کە
دڵ بە ئە هلی دڵ بەستە نە ک بە رەنگ و بۆنی گۆل
با نە چۆ رەنجت بە بادا گە نجه عه شق فاشی مە کە
تۆ مە زاق ت بۆ مە جازیی تام و چێژی پی مە دە
روو لە قیبلە ی دڵ کە نامە رد یادی عە ییاشیی مە کە
سا ئە گەر لە یلایە یا شیرینە یا فەرپروخ لێقا
هەر کە سی زەوقی بە یاری خۆشە سە میاشی مە کە
تۆ کە عه شق و عاشقی ت ئاواتە بۆ تە فریحی دڵ
غیرە ت ت بی لە و مە جازە لادە سە نگتاشیی مە کە
صوورە تی یارت لە دلتا هە لکە نە نە ک نە قشی بە رد
تۆ لە تاقی بیستوون چیت داوہ نە ققاشیی مە کە
تا لە قایی مە یکە دە یارت غولامیت پی بە دا
تۆ لە قەصری پادشادا عە یبە فەرپراشیی مە کە
یارە کە ی بی وینە کە ت سە رداری دڵدارانە ئە و
وہ ک (فەنایی) خۆت فیدا کە و باسی شاباشی مە کە

* * *

﴿ قوربانى ﴾

جهژنى قوربانە ھەموو كەس عادەتى قوربانى يە
ئەى منى بىچارە چى بكەم كەلكى قوربانم نىە
مەزبەھى مینای دەروونم بۆیە خالیى كرد لە غەیر
تا نەئى جى سەرپرینى قوچى قوربانم نىە
گەر بەرانى بوو بەدیلى زىبھى تاقانەى خەلیل
بۆ بەلاگىرى سەرى تۆ من خەمى گیانم نىە
من لە ناخى دلّمەوہ خوّم داىە بەر تیغى برۆت
تا بزانی من لە قوربانى ھەراسانم نىە
دەستى تیغى تۆ كە شل بوو بۆ رژانى خوینى سەر
دەى ئىتر چى بكەم لە بەختى خوّم كە تاوانم نىە
نیوہ بیسمیل مامەوہ لەو دەشتە ھەروا خول ئەخوّم
ھىز و تىنى ھاتوچۆ یا رەھمى شەیتانم نىە
بۆ (فەناىى) فەخرە قوربانى ئەگەر حەز كەى لە خىر
گەرچى لاواز و زەبوونم نرخى جارانم نىە

﴿ پەيامى دل بۆ دلەبر ﴾

سەبا قوربانى رەوتت بىم بە مەخفىى بىبە ئەم نامە
لەبۆ دلسىنە كەى مەخفىم كە ناوى شوھرەبى عامە
لە ژېر پەردەى ئەدەب دەئبى غولامىى من بەجى بىنە
كە ئەو سولطانى ئافاقە و خەيالى ھەمدەمى عامە

چ هه مدهم هه مدهمی راز و نیازی قهلبی بیماره
 به شیوه شیوهیی یوسف به دهم له علی شه که رفامه
 چ یوسف یوسفی میسری دلانی شوری مه جنوویی
 له مولکی دلرفینی دا عه زیزی رومه هه م شامه
 به قهد سه روی گولستان و به روو شه معی شه بوستانه
 هه ویینی به زمی مهستانه عه جهب شوخی دل نارامه
 چ شوخی شوخی شه هرناشوب و چاری فیتنه عه ممازی
 چ غمزه غمزهیی جادوو که مایه ی دهردی سه ودامه
 چ زیبا په یکه ری خوش طه لعته و شیرین په ریزادی
 دلای فه رهادی بر دم بویه وا شیواو و شه یدامه
 به دانه ی خالی رهنگینی به زولفی چین له سه ر چینی
 له دهشتی بیخودی دا هه ر ته بینم دانه وو دامه
 به عیشه و نازی په نهانی به خولق و خیلقه تی جوانی
 له ری عاشق کوژیی دایم شکاری گور و به هرامه
 نه سیمی صوبی کوی دل بهر برؤ تو مه حره می رازی
 بللی به و سه روی نازه ی باخی حوسن و ناسک ته ندامه
 له بهر مه یلیکی ته و ته رکی هه موو مه یل و ولاتم کرد
 که چی نه مدیت و هه ر ویلی ولات و کیو و سه حرامه
 بللی به و خاوه نی گه نجی وه فا و میهری سوله یمانی
 شه وی جه ژنی به راته و بو هه موو که س به خششی عامه
 ده با ته مجاره نوبه ی بی (فه نایی) ش وه ک ره فیقانی
 له باده ی عه هد و په یمانت هه تا که ی خام و بی جامه

﴿ بن مهیلی فائز ﴾

ئهئین دل بهر سه ری یاری نه ماوه
خه یال و مهیلی دل داری نه ماوه
دلی بیچاره له وساره شه و روژ
به جوز زاری ئیتز کاری نه ماوه
خودا چی بکه م په نا بو کئی بهرم من
که یارم مه یله که ی پاری نه ماوه
نیشاطی دل به غه مزه ی چاری ئه و بو
نیگاهی چاری بیماری نه ماوه
مه شام و شکه بن بوئی له زولفی
نه سیمی میسکی تاتاری نه ماوه
طهیبی چاری مه خموری له گهل من
حه واس و تابی تیماری نه ماوه
به حوسنی یووسفی صهیدی دلی کرد
که چی ئه و میهر و ره فتاری نه ماوه
به دانه ی خال و تالی داوی گیسوی
ئه سیره مورغی دل چاری نه ماوه
له سه د لاوه گرفتاره (فه نایی)
مه جالی بیری رزگاری نه ماوه

* * *

﴿ رِیْبَازِی مَحَبَبَت ﴾

ئاگری عه شقه له دل ساریی له هەر ئەندامه
 بهمه زانیومه که رِیْبَازِی مَحَبَبَت کامه
 زه پره ئاسا به ههواى شه مسى روخت حه یرانم
 دین و دل دووخته یی تیری موژهی شه هلامه
 دلی بی بال و په یرم گیانه به بۆنه ی خالت
 هات و نه یزانی ئه وه دانه به لا بۆ دامه
 زار و بیماری غه مت دووره له ده رمانی و یصال
 به عه یاده ت و هره بۆ جارئ دهواى ئەم زامه
 ماوه ییکه به ههواى سیحری برۆت دلگیم
 تیره بارانی موژهی تو یه له هه ر شه ش لامه
 نه قدی رۆح هیچه له لام بۆ به ده لی ماچی ده مت
 نه گبه تیی به ختی منه وه عد و وه فات هه ر وامه
 به شه راره و له هه بی هیجره جگه ر بوریانم
 سینه پر سۆزش و سه ر پر له سه دا و غه وغامه
 گا به ده س ئاگری دل پووش و په لاشیکه له شم
 گا به دم بادی به لا عه یینی ئە لئی هه و دامه
 به خته که ت یاری نه کرد به سیه (فه نایی) هه رده م
 بۆ ده می بۆسی ده می هه ر به ته مای فه ر دامه

* * *

﴿ يادىكى دۆستانە ﴾

ئەم ھۆنراۋەيەم بە ھۆى چەند شتتىكى تايىبەتى يەۋە ، بۆ مەلا
سەيد ئەجمەدى ژن برام نووسى .

سليمانى - سالى ۱۹۸۹

دۆسە كەم دۆسۆزە كەم ئەمشەو خەيالىت ھەمدەمە
ھەر ئەۋەم نوقسانە ئىستە ديمەنى تۆم لا كەمە
خوا ئەزانى رۆژ و شەو كەم وايە مەنسىي بى لە دل
چى لە ۋەزى ناپەسا كەم من كە دوورم لەۋ جەمە
من بە گيان و دل خەيالىم بوو سەرم دانىم لە رىت
چونكە بۆ شەرتى ۋەفا تالاولى مەرگىش بى كەمە
سېلسىلە و رشتەى محەببەت بۆ تەنافى گەردنم
لەۋ دەمەى ھۆشم كراۋە تا گەيىشتەم بەم دەمە
ھەر سروشتىي بوو ئەمەش بۆ حالى نەگەتبارى من
كى ئەزانى حالى سىنەى ئەۋ كەسەى غەرقى غەمە
ئاگرى بەزى محەببەت گەرچى دل رووناك ئەكا
داخە كەم ئەم جىسمە بى تىنەم لە گەلىيا ۋەك شەمە
بۆى جگەرخانەى دەروونە بۆتە مەجمەر سىنە كەم
بۆيە سەربانى سەرم ھەور و مژ و دوود و تەمە
من بە دەنگى دلئەزىنى دل شكىنان عاجزم
نەك بە دەنگى بۆم و تۆپى بى وچانى ئەم دەمە
ئاسن و بارووتە لىرە بى ھەدەف ئەپژىتتە خوار
چى ئەكا بىكا دلەم لەم بارەۋە خاترجەمە

دەنگى جەنگى بى بەھانەش بى بەھايە بىگومان
 تىر و تۆپى شەرمەسارىتم لەلا كىيوى خەمە
 دەنگى ئىنزار و فرۆكە بەس لە گوى تەئسىر ئەكا
 دەنگى بۆلەي ناپرەوا دەردىكە بۆ دل پەركەمە
 خۆت ئەزانى ھەولئى زۆرم دا نەپەنجى خاترت
 رەنگە ھەر بارى قەزا بى بۆيە ناچى ئەم تەمە
 تۆ ئەگەر مەيلىت نەگۆرابى ئەمن ھەر خۆشە لام
 با لە غوربەتدا (فەنايى) ھەر بنالئى بەم خەمە

﴿ خانەى ماتەم ﴾

لە خانەى حوزن و ماتەمدا كە دیدەم مەنبەعى خوینە
 بە كۆچى يارە شىنى من كە لەيلم بى سەر و شوینە
 بە يادى دید و دیدەى دیدەكەم حەيرانە تىفلى دل
 وەرە تۆبى و خودا جارئ بە دیدەى نازى بدوینە
 فەقىرى دەركى مەيخانە ئەوا فەوتا بە ناكامىي
 بە حەق شايانى لوتفە دیدەكەم نەك نەفرەت و جوینە
 بەلئى مېھر و وەفا ھەر بۆ غەرىبى بىنەوا چاكە
 كە كەس مەيلى بەلا ناكە بە بى مەيلى مەفەوتینە
 بەدەس دەستەى حەسوودانى (فەنايى) دەست و پى بەندە
 دەخيلەك پىرى غەمخۆرم وەرە زووبە و دەرى بىنە

* * *

﴿ كۆپى رەندان ﴾

كزەى زامى دەروون و دل دەمىكە
وہ كو ناسۆرى كۆن و وەرھەمىكە
قياسى حالەتى جەور و جەفای عەشق
لە زاهىر ناكرى زىل و بەمىكە
بە سەر يارىيى ئەكا عاشق بە دل شەوق
كە ئەو لاقەيدى ھەر زام و غەمىكە
ئەگەر مەنصورى سەردار و شەھىدە
لە مولكى نىستىيى دا ئەو جەمىكە
بە يادى ھەزرىتى دلدارى باقى
لە بەزمى عارفىيى دا مەھرەمىكە
كەى و جەم بو غولامى و پاسەوانى
لە بەردەم ئاستانى ئەو كەمىكە
نەھەنگى بەحرى عىرفانىيى ئەزانى
لە ئاوا ھەوسەلەى مېروو نىمىكە
لە مەعنادا مەجالت تەنگە واعىز
كەمالاتت وتەى نامە و دەمىكە
ھەدەف لەم بوونە دەركى سۆزى عەشقى
نە تەنيا عەيشى كاتى و سەردەمىكە
بە قىبلەى دل بېستە دل ئەگەر تو
ئەزانى دل چ بەحرىك و يەمىكە

له ساحه‌ی مه‌عریفه‌تدا بو ته‌جه‌للا
 نه‌ته‌نیا طووره‌ به‌لکو عالمی‌که
 به‌غیبری ئه‌و ئه‌گه‌ر له‌یله‌ ئه‌گه‌ر شه‌م
 وه‌یا حوژی وه‌ش و غونچه‌ده‌می‌که
 وه‌فا بی یا جه‌فا بی عاده‌تی ئه‌و
 نه‌تیجه‌ی هه‌ر فه‌نایه‌ و ماته‌می‌که
 وه‌ره‌ نیو کوژی ره‌ندان‌ی حه‌قیقه‌ت
 جه‌فا لی‌ره‌ وه‌فایه‌ و مه‌ره‌می‌که
 فه‌نا له‌و به‌زمه‌دا عه‌ینی به‌قایه
 مه‌لی مه‌منووعه‌ مه‌عقوولی جه‌می‌که
 که‌سی له‌و ساحه‌دا ری‌گه‌ی درابی
 نگیندار و سوله‌ی‌مان خاته‌می‌که
 سه‌با قوربانه‌ واده‌ی عه‌رزوحاله‌
 په‌شیوه‌ حال و بی‌مارم ده‌می‌که
 له‌خوانی حاته‌ما شت بی به‌هایه
 به‌هانه‌ کافی‌یه‌ هه‌رچه‌ند که‌می‌که
 له‌ موټک و مه‌زره‌عه‌ی دل‌دا (فه‌نایی)
 ته‌ماداری نه‌سیم و به‌ره‌می‌که

* * *

﴿ نەئىسى دل ﴾

رەفيقان هيجرى دلداران دەمىكە
 بەلئى دوورىيى لە ياران بەدغەمىكە
 چ يارى ! سەروى جۆبارى بەھارى
 ئەنيسە قووتى رۇحە ھەمدەمىكە
 جەمالتى ماھى مىسرىيى بۆ مىسر بوو
 مەھى من شاھ و ماھى عالەمىكە
 مەلەك سىرەت پەرىيى سوورەت كەسىكە
 خودادادە سولەيمان خاتەمىكە
 لە بازارى وەفا و مېھر و سەخادا
 لە بەر دەركى سەدى وەك حاتەمىكە
 كەمان ئەبرۆيە مىشكىن بۆ نىگارى
 بەسى زىبا قەد و غونچەدەمىكە
 ئەگەر بىژم بە عىشوە حۆرى خولە
 رەوايە لايقە بەلكو كەمىكە
 بلىن با گول بە حوسنى خوى نەنازى
 كە رەنگى زەرد و سوورى سەردەمىكە
 بەلئى پەروانەسۆزە شەمعى مەجلىس
 بەلام دايم سەرى ھەور و تەمىكە
 دەبا شەمس و قەمەر لافى مونىرىيى
 نەدەن بۆ يارى من ھەرىكە شەمىكە

له گهڻ ڀه يکي نه جمل گهر بيٽه بالين
 نه نازم بهو ده مه خوشتر ده ميڪه
 نيگاهيڪي حدياتي نوح نه به خشي
 نه زاني نهو که سهي خوي مه حره ميڪه
 بلين با بي نه سيمي روح به خشي
 که هدر تاويڪي بو ده فعي غه ميڪه
 قه سم بهو عاريزي گولناري يارم
 شيفاي بيماره چاتر مه رهه ميڪه
 که سي سر خوشي بادهي نهو نه بو بوي
 خه يالي خاوه رهنجي وه رهه ميڪه
 نه وهی زاهير په رسته ناموراده
 که هوشي وا له لاي سينه و مه ميڪه
 غولامي خه رقه پو شاني طه ريقم
 که هه ريه ک تاشنای به زمي جهه ميڪه
 هه مو مه ستي حوزوور و باده نوشين
 گه دا بي شايه بي دهر د و هه ميڪه
 (فه نايي) هيند په ريشانه له دوور يي
 هه ميشه چاوه رواني مه قده ميڪه

* * *

﴿ نەسىمى عالەمى ئەزەل ﴾

چ خوشە دل بدهى به دل به بوى نەسىمى يارهوه
 دههەن گوشا بى غونچه گول به دەم شنەى به هارهوه
 نەسىمى عالەمى ئەزەل كه بى له زاتى (لَمْ يَزَلْ)
 بكا دلت به دل به دەل به چاترين عه يارهوه
 به سۆزى ئاگرى ئەوين به جەزبى نازى نازەنين
 به شەوقى سەيرى رىي يەقین به نەهجى يارى غارهوه
 چ فرسەت يىكه ئەم هەله به بى وچان و بى پەله
 به يادى يار و هەلهله برۆى به دەم خومارهوه
 دلئى كه دىلى ئەو نەبى ئەنىسى رۆژ و شەو نەبى
 چ بوونە ! بوونى هەر نەبى سەرى بچى به دارهوه
 شەوقى جەمالى زاتى ئەو وه لابه رى له ديدە خو
 فەرقى نەبى به رۆژ و شەو له شاخ و دەشت و شارهوه
 بەلئى خەيالى لەيل ئەگەر بگا به بەرهم و سەمەر
 كه فافى حاله يەك نەزەر له لوتفى كردگار هوه
 به بى مەدەد مە حاله كهى گەدا ئەگا به تاجى كهى
 فكر و خەيالى وا نە كهى بگەيته رهئسى كار هوه
 دەخيله پىرى مەيكەده تا كهى جەفا له بوتكەده
 دەستى (فەنايى) بەرمەده وا مرد به ئىنتىزار هوه

* * *

﴿ قه لای سه بر ﴾

هه وائم گهر نه پرسی ! ناته واره
وه کو زولفی په ریشانت بلاره
قه لای سه برم به تیری چاری جادوت
وه کو قلبی په ریشانم شکاوه
دلی بیمار نه گهر تیمار نه کهی تو
ده سا بو کهی ! به سه د لادا کولاره
چرای شه و قم به لوتفی تو نه گرسا
به بی عوزر و به هانه بو کوژاوه
که تو ی سالاری به زمی مه یفرۆشان
له نوبه ی من پیاله بو رژاوه
نه گهر مه یخانه یا مه مسجد نه مینی
ئیتربتخانه ویران و گلاره
سه ری بی زهوق و ژینی بی مه زه ی دل
نه مینی چاتره له م بهیت و باوه
له بهختی من بو وا مه یخانه چوله
وه یا ده رگا له عالم داخراوه
نه گهر وایی (فه نایی) مهرگی چاکه
بلین وا چوو به ناکامی نه ماوه

* * *

﴿ شەمەع و پەروانە ﴾

دەلم سەوداسەر و ئەفسانەییکیە
لە شوین لە یلا عەجەب دێوانەییکیە
حیکایاتی من و شەمەع و گوڵی رووی
حەدیسی بولبول و پەروانەییکیە
میسالی ئەلفی بالای و دەلی من
سەدەف واری لە گەل دوردانەییکیە
لە گوڵشەخاترا نەقشی روخی یار
هەمیشە یەك بت و بتخانەییکیە
پیالەئە نەرگسی شوخ و خوماری
ئەوئەندە مەستە وەك مەبخانەییکیە
دەلی غەم پەرورم تاریکیە بێ تو
ئەگەر تو بێی شەم و کاشانەییکیە
ئەگەر طالیع مەدەد کا خوش هەلیکیە
نزوولی روخی قودس و لانەییکیە
بە هۆی کاکۆل و خالی ، تەیری روحم
عەجەب پابەندی دام و دانەییکیە
کە ئەمشەو زولفی یار و پەنجە کەمی من
وەکو هەوری شمیك و شانەییکیە
ئەگەر خامەئە زەل موشکیل گوشا بێ
چ باکم ئاشنا و بیگانەییکیە

(على الرِّغم) ای ره قیبان تووتی یی تبع
 شه که رخایی له بی جانانه یی که
 له هه مده ردیی له گه ل زاهید نه فریم
 که به سته ی سه بحه یی سه د دانه یی که
 غولامی هیمه تی نه هلی طه ریم
 که هه ریه ک وا له بهر مه یخانه یی که
 قه ده ح با بیته ده وری نه و به تی من
 که چاوم چاوه ری ی په یمانه یی که
 زه هی ده ولت گه لی میننه ت (فه نایی)
 که گیانت گیانفیدای شاهانه یی که

﴿ چهرخی گه ردوون ﴾

سه رم سورماوه نه مرو له و ژیانه
 چ ژینی ! ژینی مه رگه پر له ژانه
 نه وه ی عومری وه ها رو یی به فریو
 مه لین عومره بلین گیژی خه مانه
 وهرن با دهس به نه ژنو دابنیشین
 سه ری داخه یین بزانین نه م زه مانه
 چ ده وری که وه کو به رداشی ژوورو
 نه هارپینی و نه سووری بی و چانه
 پلووره ی دانی میهری نه و نه بو قه ت
 مزه و ئاوانی له م ده ور و گه پانه

به غهیری توژ و خوژ و باری مدینهت
له بهختی نه گهتی ئەم ئاشهوانه
بهلام حهیفه که سهر نادا له بن بهرد
نه جاتی بی له دهستی ئەم ژیانه
له جیگهی سهر ههتا دی دل ئه هاری
ههتا ئەیکا به توژی نیو هه مانه
سهری بی دل ئەبی چی بی ! بلین پیم
هه یوولا و هه یکه لیکه بی گیانه
ده ژینئ بی گیان و روچی ژین بی
چ فره قیکی به هاره یا خه زانه
ئه وه ندهم ئاره زوو مابوو له دنیا
بزانه م حاسلی دهوری زه مانه
که چی ئوستادی به زمی باده نووشی
وتی بیدهنگ به سوودیشی زیانه
ئیتیر بوچی (فه نایی) ههول ئه دهی تو
دلت بهسته به وهی قیبله ی دلانه

* * *

﴿ هیزی خه یال ﴾

خه یالی باده کهی تو بوو منی کیشایه مه یخانه
به لام ئیستا نه مهی دیاره نه ساقی و دهوری په یمانه
له جیگهی زوقی مه ینویشان له جیاتی به زمی سه رخویشان
نه بینم مو طریب و ساقیی وه کو من دل په ریشانه
له شین و شیوهنی یاران سه رم سورماوه نهی یاران
له کوئی به شای وه فاداران ؟ که دنیا بوته بتخانه
له قاپیی مه یکه ده نه وسا مه قاماتی محه ببهت بوو
که چی ئیسته له هه رلاوه مه قامی زوعفی ئیمان
عه دوو نه فسی خه سیسه و دهوری ئاواتی نه بیننی نه
نه وهی مه یلی دلی نه و بی له شاری ئیمه هه رزانه
به ده گمن دیته به رچاوی به صیرهت صورهتی ئاده م
له هه رکهس تی بفرکی تیئه گهی مه غلووبی شه یتانه
ئیتز له م حاله دا حالی دلی شه یدا نه بی چی بی
مه گه ر هه ر خوا بزانی چونه یاخو چهنده ویرانه
له زولماتی خه تادا غه رقه نه فسی شووم و سه رکیشم
که چی خوئی وا نه زانی نه و ره فیقی باده نویشان
ئومیدم بهس غولامیی مه یکه دهی پیری وه فاداره
(فه نایی) بگره داوینی که دهستی دهستی لوقمانه

* * *

﴿ تۆشەي جەفا ﴾

دل ئومىدىكى بە دىدارت نەمابوو بەم زووه
 چونكە ئەمدىي ھەورى زولفت رۇژى روتى گرتووه
 بۆ تەسەللای ھالى بيمارانى دەردى عاشقىي
 چى ئەبى جارى بلىي پەردەم لە روو لابر دووه
 تىرى تانەي فیتنە جو تا كەي لە دلدا جى گرى
 خوت ئەزانى ھالى بەدھالىم كە چى لىم كرددووه
 داخى بەدگۆ گەر نەبى ، جەورى نىگاران رەھمەتە
 چونكە بى تۆشەي جەفا وەسلى ھەبىبان كەي بووه !
 مەينەتى ئەم دەيرە كۆنەي بۆيە ھەلگرت بول بەشەر
 چونكە ئەيزانى لەوئى نابى ئەوھى لىرە بووه
 ھىكمەتى نەسل و تەناسول كەي ژيانە و عەيش و نۆش
 ئازەللىش لەم بابە وەك ئىمە بەشى خۆي بر دووه
 ھەركەسى عەقلى ھەبى لارى نەبى لەم رىگەدا
 خۆي ئەزانى ھۆي جەمالى عەشقى بوونى ئەم بووه
 بى خەيالى عەشق ئەگەر سەد عومرى نووحى بى كەسىك
 ھەيكەلىكى بى گيانە ھەر بە دىمەن زىندووه
 بۆيە لای ئەھلى صەفا ھەركەس ئەوينىكى لە ژىن
 طەي نەكرد ، بى رۆحە بى شك ھەر لە رىزى مردووه
 با ھەتا مردن بنايىنى نەزانى دوور لە عەشق
 چون لە دەورى بادەنۆشىي قەترەيى نەيچەشتووه

خۆ (فەنایی) گەرچی دووریش بێ له قیبله‌ی عاشقان
خووی به گۆشه‌ی مه‌یکه‌ده و لای باده‌نۆشان گرتوه

﴿ زه‌نگی خه‌ته‌ر ﴾

له مه‌یخانه‌ی غه‌می عه‌شقت ئه‌وه‌نده تیفلی دل تیره
سه‌دای زه‌نگی خه‌ته‌ر دئ غه‌م مه‌جالێ پی نه‌ما لیره
به هیما دل وتی سه‌یره ! که من تیفلیکی شیرخۆرم
مه‌گه‌ر من پیری مه‌یخانه‌م غه‌می عالهم به من فیره
به‌لئ غه‌م خۆشه‌ غه‌م قووته به میزانی طه‌بیعه‌ت بئ
که دل نوقطه‌ی مه‌داره بۆیه جیگه‌ی تیر و شمشیره
ئه‌ترسم وا ته‌سه‌وور کهن له نالهم شی‌ت و ناحالی
که من زویرم له تو سه‌ر وا له ری‌بازت وه‌ره دیره
ره‌قیبه ئی‌شی ناسۆرم له‌به‌ر کینه‌ی دلی پیسی
که ئه‌و مه‌ه‌روومه قه‌ینا‌کا شوکر چاری دلی کویره
ئه‌گه‌رنا من غه‌می یارم هه‌وی‌نی شه‌وق و شادیمه
ئه‌وه‌ند جه‌ور و جه‌فای خۆشه‌ ئه‌گه‌ر بی‌شمکوژی خیره
فیدا تم ژئ مه‌که زولفت له‌گه‌ل تیری موژه‌ت بو من
که ئاخ‌ر ئاهویی وه‌حشیی نه‌چیری په‌نجه‌بی شی‌ره
له شه‌وگاری فیراقت گه‌ر بنالینئ دلم تاوی
مه‌که مه‌نعی که ساوایه و به شه‌هدی لیوی تو فیره
به ره‌غمی موده‌عه‌یی تا فرسه‌تی وه‌خت له‌ده‌ستایه
(فەنایی) به‌ر نیگه‌هئ خه‌ و به مالی گۆری بسپی‌ره

﴿ قوطبی زه مان ﴾

دل تالیبی شوخیکه که نهر شاه و ماهی عالمه
بو خاکی راگوزهری دل به غم و ناه و ناله
شوخیکه که سهرحلهقی گولزاری مهعنی به
به و خولق و حوسنی خوداداده مهولایه لهم دهمه
شاهیکه خاکی دهری که عبیدی حاجاته وهك مهلك
موشکیل گوشایه بو دل و دهرمانی ههر غمه
شییری ژیانی بییشهیی تهوحیده مونفهرید
ههر بویه دلی خهلق له ژیر حهلقه یا جهمه
چابوك سهواری ساحه وو مهیدانی وه حده ته
سه رشاری گولپروخانه به لام نه سلی ئاده مه
هاتوته لاله زار مه گهر زولف و ئه لفی قامه تی
شیواوه رهنگی گول و غونچه غه رقی ماته مه
شمشاد و عوود و سه روی ناز و ناروه ون
نرخیان له باغی خریداری حوسنیا که مه
ئاخو وه نه وشه له رووی لافی حوسنی لی ئه دا
جیگه ی له کیو و ده شته ملی بویه وا خه مه
مه عشوقه شکا ره ونه قی بازارپی زینه تی
بی فهرقه گول له یله زوله یخایه یا شه مه
حیبر و قه له م بی موژه و ئاوی سووری چاوه که م
بو وه سفی ئه لیم ههر له ئه وه ل سه تری نامه مه

یه عنی جه مالّ و زولف و قه دی جوان و دلکەشی
 خاریح له به یانات و له ته حریری خامه مه
 عومریکی ئەوی شه رحی روخ و خالی روومه تی
 چارم چی یه قوربانە به ئەم عومره وا که مه
 هەرچه نده وه کو یوسفه ئەو نارەوایه گەر
 هەر هەرزه بلای عاشقی ئەو نه ونه مامه مه
 نه قدم که لافی رۆحه به لای مایه بو کرین
 ههروهک عه جووزی میسر خریداری ئەو نیگاره مه
 هاتوومه ته نیو زومره بی عوش شاقی ئەو به سهف
 بهس بو یه بلایم تالیبی ئەو ماهپاره مه
 شایسته یه شاهانی جیهان بنه جارو کیش
 بو خاکی ده ری قه یسه ره کیسرایه یا جه مه
 گەر بیته جۆش به حری عه طا و جوود و به خششی
 میسکینی سه ری سفره وو ده ربانی حاته مه
 یه عنی سیراجی میللهت و دین شاهی خوش له قه ب
 قوربانی سه ری مووی سه ری هەرچی وا هه مه
 قوطبی زه مانه که هفی ئەمان بابی خانه قای
 تا زوو برۆی دیره له وی پاکی هه مده مه
 قوربانی ده می صوحبه تی ئەو شاهزاده بی
 رۆحی من و ئەه بابم ئە گەر زۆره یا که مه
 بیده نگ به (فه نایی) چ خه یالیکه ! مه گەر من
 که ی لایقی ته وصیف و سه نای ئەو نیگاره مه

﴿ شه وچراخان ﴾

له کاتیڤکدا که حزره تی پیر (قُدَس سِرُّه) خه ریکی
 تاوه دانکردنه وهی دیئی (مه حمود تاوا) ^(۱) بوو، هه روه ها کاره با و
 تاشه مه کینه و بۆری تاو راکیشانی بو هیئنا بوو، وه به شی زۆری
 کردبوو به باخ و باخات. "که منیش له و کاته دا مالَم له وی بوو،
 به و بۆنه یه وه ته م هۆنراوه یه م نووسی .

مه حمود تاوا - سالی ۱۹۶۰

خه به رکه ن ئه هلی دل با بین له (دوو روو) شه وچراخانه
 نمونده ی عالهمی مه عینی به هه ر مه عنا نمایانه
 له لایئ مه نبه عی ئاوی پلووری ره جمه ته یاران
 له لایئ شه عشه عه ی به رق و له لایئ باغی ریضوانه
 له لایئ کاره بای جهزی محه ببه ت پورته وئه فشانه
 ده کی شی هه ر دلئ ئاماده بو ئه نواری ئیمانیه
 له لایئ ئاسیا به رقی ده قیقی حه بی حوب ئه گری
 له بو ته نقیح و ته هزیبی ره زایل گه رمی ده ورانه
 به قوه ی پیری ئاساوان و حوسنی نییه تی تاشیر
 ته میزی پاک و پیس ئه کری نه مانئ ژهنگی عیصیانه
 له لایئ سه دد و سه دبه ندیی له لافاوی خه تا ئه کری
 له لایئ نه هر و جوگه ی ره جمه ته خه رمانی ئیحسانه

^(۱) مه حمود تاوا : گوندیکی سه ر به شاری مه ریوانه . (ئاماده کار)

له لایئ صححن و ساحه ی گولشنه و نه زهاری بیگه رده
 له لایئ مه رکه زی قه صر و قصووری حور و غیلمانه
 له لایئ سو سه ن و مینایه یاس و نه تلله س و شه و بو
 له لایئ قامه تی دلداره وه ک سه روی خه رامانه
 سه راسه ر ده شت و سارای سه وز و تازه و خونچه له بخه نده
 له باله ب مه سته شیری دایه یی هه وری به هارانه
 عه جه ب خاکیک کی دلگیر و هه واییک کی سه فابه خشه
 نه لئی سو زه ی به یانان و نه سیمی زولفی یاران
 (فه نایی) سه روی نازی گول نه بینئ وا له گولشه ندا
 له بو یه تهبعی وه ک تووتیی غه زه ل خوینی شه که رسانه

﴿ وینه ی غه مباریم ﴾

ئهم شیعره م بو سه ر یه کیئک له وینه کانی خو م نووسیوه

ته ماشای وینه که م که ن ههروه کو خو م مات و غه مگینه
 غه می دووری له دیداری سیراجی میلله ت و دینه
 به لام پی نووسه که م پاراوه بو نووسینی رازی دل
 له سایه ی حوسنی نه و دلداره شیعرم جوان و رهنگینه
 که خامه م هاته سه ر باس و به یانی یادی نه و شوخه
 (فه نایی) ش ههروه کو خامه ی خه ریک کی شیوه ن و شینه

* * *

﴿ شیوه نیک بو دین و ولات ﴾

ئەم ھۆنراوەیەم لە ڕەلامی نامەییەکی دۆستی خۆشەویستم :
مەلا محمد أمين (میرزای ھەورامی) دا نووسی کە ئیستا دانیشتوی
دیی (ساروقامیش) ی سەر بە شاری (سنە) ی ئێرانە .

سلیمانی - سالی ۱۹۹۵

لەم کاتە کە دل شیوینی بو دین و ولاتە
ئاواتی ھەموو دادگەری و عەدل و نەجاتە
نامەت بە مەسەل نامەیی لە یلیایە بە مەجنوون
لەو حالە کە ئەو ویلی دەر و دەشت و فولاتە
یادی شەو و رۆژم خەفەتی خۆفەتە دلانە
بێدادی یە بێداریی لە گشت لامەو قاتە
دەوری فەلەک ئەخولیتتەو بو داخی دلی من
سورماو ھەرم بوچی یە ئەم گشت ھەرە کاتە !
لافاوی عەطای خالیقە تالای جەفای خەلک
لەم کەونە عەظیمە چی یە ئەم بەزم و بیساتە
شەمس و قەمەر و ئەنجومەن و نەجم و کەواکیب
سەرگەرمی جموجۆلە بە بی وەقفە خەباتە
بو ژینی بە شەر بی شەر و گەر نەفسی خەتاجۆ
ھەر وایە ھەوا و مەیلی لە وێرانی ولاتە
ئیقلمی وەتەن لاتە بە دەس لاتنی ولاتان
ئاشووب و ھەوەس بازی یە دەورانی طوغاتە

ئەم طەبعە دەنى و فاسىدە شىۋازى ئەو و بەس
 ھەر بۆيە بە بى ھۆيە دژى سولخ و سەباتە
 ئەم رۆژە كە ھەر رۆژە بە سالىكە بە دەس دژ
 ئاوارە لە سەد شارە ئەوئى پشت و پەناتە
 رەنگىنە دل و سىنە لە خومخانە بە خويناو
 سوورى كەفەن و شىنى شەر و شورە خەلاتە
 نالەى دلە بى سوودە لەبەر جەورى رەقىبان
 دوورىمە لە دوورىتە بەلام طالبي لاتە
 وەك لاتى دەرى مەيكەدە شىۋاۋە ھەۋالم
 ئوخەى كە لەلای ئەھلى بەصەر ئاۋى حەياتە
 دلدارە لە گولزارى ۋەتەن دوورە بە بى ھىچ
 تا كەى ھەلە بۆ زاغ و زەغەن مىرى ولاتە !
 ھەلبەت لە قەزاي عالمى ئەسارە كە ئەشرار
 ئەنگوشتەرى ئەبرارى لەدەسدایە بەراتە
 دەك تىرى قەزا چى بە گژ ئەربابى شەقادا
 ۋا جەژنى لىقاي ئەھلى صەفا لەم دەمە قاتە
 يارەب كەرەمى بەس بى جەفا دەورى ۋەفا بى
 ھاوارە ۋەبەر حەزرەتى ئەسمایە صىفاتە
 با بىتەۋە سەر تەختى سولەيمانى سەباكەم
 رۆژىكە ھەر ئەمپۇيە سەبەى كاتى مەماتە
 ئەم فەسلە بە بى ۋەسلە ھەتا فرسەتە لاچى
 ھەر بۆيە ھەتا ماۋە (فەنايى) بەتەماتە

﴿ بیخالی دل ﴾

له کاتیئکدا له گەل چەند برادەرێک له جادهی بیخالەوه چووین
 بۆ رهواندز ، که ئەم جادهیە بەناوی گوندی بیخال بەناوبانگە
 له نزیک رهواندز ، بەلام له خوار گوندهکەوه ئاوێکی یە کجار زۆر له
 قەدی شاخیکەوه دێتە دەرەوه و بە قەدی شاخە کەدا بلار ئەبیتتەوه و
 ئەپرێتتە پشتی جادهکە و له چەند لایەکەوه پیشی گیراوه و کەپر و
 چیشتخانە و چاخانەیان لێ دروست کردووه که له راستیدا وهسفی
 بە نووسین تەواو نابێ ، منیش خەییالی نازیز هەلی گرتم و ئەم
 غەزەلەم بە خەییالەهات و نووسیم .

بیخال - ۱۲ / ۸ / ۱۹۹۱

بیخالی دلم پەر له کەف و تافی دەروونه
 هۆی دووری کەسیکە که هەر ئەو رهزێ جنوونه
 یه عنی به مهسهل فەرده نمونهی نیه ئەمپرۆ
 ئەو شوخه که مهنظور و نهزهراگی قروونه
 لهو کاته که دیم دووره له بیخالی دلی زار
 ئەو دلبەرە ئەو غەم دەرە بەم خەستە زه بوونه
 نالەم له دەررون هات و کزهی سۆزی هەناسەم
 دایگرتەم و نه مزانی نه بوونه نه نه بوونه !
 ئەم مهزهره ئەم شاخ و کهژهی دوور له رهقیبان
 بروانه چ بی وینهیه چەند سافه چ روونه
 وهك چارهیی چارم له فیراقا به شهو و روژ
 پهخشانه له سەد لاوه ئەلی پهخشی فنوونه

هەر بۆیە (فەنایی) لە مەراقا نیە باکی
وا غەرقی غەم و حالەتی شیواوی دەروونە

﴿ عەشقی جەمالی دلبەر ﴾

عەشقی جەمالی دلبەر گەنجی دەروونی ناوە
جامی جیهاننمایە و ئەمڕۆ جنوونی ناوە
بۆ مەستی جامی ساقیی سا فەسلە یا تەلاقی
بەزمیکە خۆش و باقیی لاقەیدی بەیت و باوە
بەرگی گۆلی بەهاری یا زولفی کال و لاری
شیوێ لەسەر عوزاری پەرژینی نووری چاوە
تا کەس نەکا تەماشایە عەنی مەحالە حاشا
لات و مەقامی پاشا نابی خەیاڵی خاوە
دلبەر کە دلپوبایە هەر عەدەتی وەهایە
مەیلی لەسەر جەفایە مەمنوعە لای بەلاوە
عاشق بە بوردهباریی سەبرە عیلاج و چاری
تا رەنجی کونجی زاری نەروا بە دەم هەواوە
گەر بیته دلنەوایی صەییادی خانەقای
بۆ مەرھەمی (فەنایی) پیری فنوونی ناوە

* * *

﴿ یاری گه وهه رفرووش ﴾

ئەم هەلبەستەم لە وهلامی دوستی دیرین و خوشه ویستم جەنابی
مەلا شیخ رهئوفی بیژوی دا نووسی - که دانیشتوی شاری
(سەردەشت)ی ئیرانه - که نامە یەک و نوسخە یەک لە کتیبی
(رفع الخفا ، شرح ذات الشفا)ی بە دیاریی بۆ ناردم ، منیش بەو
بۆنە یهوه ئەم چەند دێره شیعرەم پیشکەش کرد .

سلیمانی - سالی ۱۹۹۳

رهئوفی یکم هه یه له و شاره خوشه
ئه گەرچی مات و بیدەنگ و خەمۆشه
بەلام دايم له بازاری وهفادا
ئه ديبه و دهئبی ئه و گه وهه رفروشه
له بهزمی مه جلیسی مه یخانه کهی عه شق
دهروونی که یله سینهی پر خروشه
له نه سلێکی ئەمین و ئالی ئالان^(۱)
له (سەردەشت)ی سه فادا باده نوشه
ئه گەر مه یلی غه ریبانی به بادا
نه دابی ، من دلم بۆ ئه و به جۆشه
دلم بۆ شهوقی دیداری له دووری
ئه وهند ماته له ماتیی دا نه خوشه

^(۱) واته : نهوهی مەرحوومی شیخ ئەمینی بیژوی ، که نه هلی ناوچهی
نالانی سەردەشته له کوردستانی ئیران . (هۆنەر)

ئەوھى (خاوەن شىفا و رەفەى خەفا) بى
 ئەزانى كامە ساغە و كى نەخۆشە
 لە مېھرى ئەو لە لوتفى ئەو رەزايە ^(۱)
 ئومىدم يادى ئىوھى دور لە كۆشە
 بەلى ھەركەس وەكو من بىنەوا بى
 غەرىبى شارە ھەر كەشكۆل بەدۆشە
 بە ھەرلادا ئەچى بەردى نەدامەت
 لە ئەژنۆى خۆى ئەدا و ھەر كۆنەپۆشە
 (فەنايى) تا لەنىو بۆتەى جەفادا
 بىنى فاقىدى ئىدراك و ھۆشە

﴿ ھەورى غەم ﴾

قوربانە صەبا بىژە بە ئەو عالی جەنابە
 ئەم ھەورى غەمە و ماتەمى دووریتە وەلابە
 تارىكە بە بى پورتهوى روت صوبى ئومىدم
 بۆ ئەم دلى تارىكى منە شەمع و چرا بە
 دەردم لە دەروون كاریگەرە كارى برۆتە
 دلدۆزە جگەرسۆزە چ پىر ئىش و عەزابە

^(۱) مەبەست مەلا سەید رەزايە كە ئەمىش ھەر لە سەردەشتى ئىرانە و
 چەند جارىك شىعر و نامەى بۆ ئەناردم . (ھۆنەر)

لهوساوه كه تو راوى نيه سهبر و قه رارم
 نالهى دله كه م چهنگه گههئى دهنگى روبابه
 كاشانه بى دل چوله له هه راز و نيازئ
 ئهئى ديدة له بهر شين و گرین سینه كه باببه
 ناسوره به ساتورى غه مت قلبى حه زینم
 پروانه سروشكم كه له سه رهنكى شه رابه
 ئهئى مه ره همى ده ردم وه ره تو مه حره مى رازى
 بو نیشى سه رى تیرى موژه ت به سیه ده وابه
 سووتانى له سه ر تا به قه ده م دوودى هه ناسه م
 ته نیا شه به حم ماوه ده كه م داوى به لاببه
 بئى مه یلى هه تا كهئى ! به سه وا تو وه كو جه لاد
 به رگى غه زه بت كرده به رت یه عنى فه ناببه
 مه منوونه دلم بئى به فیدا یا به فه نا چئى
 غاره تگه رى سه بر و دله ئه و قه هر و عیتابه
 گه ر عیجزه به دل یه ئسه (فه نایى) له حه یاتى
 وه ر نازه ده سا به سیه ئیتر رابه رى چابه

* * *

﴿ موژدهی صهبا ﴾

له کاتیڤدا که به هوی نه خوشیی دلوه ، ماوهی چل رژیڤک
له خهسته خانهی (جهراح پاشا) له شاری نهسته مبول مامهوه ،
پاش دهرچوونم له خهسته خانه به مونسه بهی شه ویکی خوشه وه
نهم هونراوه یه م به دلا هات و نووسیم .

تهسته مبول - ۱۰ / ۹ / ۱۹۹۵

چ موژده یی که دهم دهم نه گا به دهم صه باوه
له قیبله کهی دل و دین له مهرکه زی به قاوه
له که هکه شانی عیززهت له مهنه عی فتووهت
به دهستی پر مرووهت له بابی ئیلتیجاوه
نه گا به خه یه گاهی رازی دلانی بیمار
له جیلوه گاهی ناز و له زهوقی پر صه فاوه
نه دا له شهرحه شهرحهی دلانی زار و بیمار
جه لا له سر صه فادا له پیری موقته داوه
به دهستی لوظف و هیمهت به صه یقه لی محبهت
ژهنگی دل و دهروونت بدا به دهم هه واوه
داخ و مهراقی دووریی له گوشه یی سه بووریی
وهک دهردی بی دهوایه هه ردهم به دهس جه فاوه
نه و یاره غه مپه وینه (فنهایی) مهیدوینه
مهیلی له سر فنهاییه فخره له رووی وه فاوه

* * *

﴿ ژینی پر له شین ﴾

له ناخر سه فدری حه زره تی پیر (قُدس سرّه) له نهسته مبوله وه
 بو (نهدن) که من و کاک حه سه ن قه لادزه یی له وی بووین
 خوا حافیزیمان له خزمه ت کرد ، فهرمووی : ئیوه دانیشن تا من
 نه رۆم .. ئیمه (حهوت رۆژ) دوا ی ته شریف بردنی نه وه له وی ماینه وه
 به لام له کاتی ته شریف بردنی نه ودا وام نه زانی جار یکی تر
 به خزمه تی ناگه مه وه و تازه دیدار ناخر نه بم له دیداری
 وه به کاک حه سه نم وت : زۆر بی تاقه تم ، نه مه ناخر جار مه
 که حه زره تی پیر نه بینمه وه ، که به داخه وه هه ر واش بوو ، به و
 هویه وه نه م پارچه شیعره م نووسی .

نهسته مبول - ۱۰ / ۵ / ۱۹۹۶

ژینم هه مو شینت بوو دل بویه ته وه لایه
 له م ژینه هه راسانم کۆچی گو له به رپایه
 ده گریم و ده نالینم نه م تیفله ده لاوی منم
 بی حال و سه ر و شوینم به م کۆچه به ره و دوا یه
 دل ماتی غه می تو یه سینم گر و بو سو یه
 هه ر بو یه په ریشانم که وتوومه وه بی سایه
 من بو یه سه رم دانا له م قاپی یه نه مزانی
 سایه ت له سه رم قوربان وه ک بالی هوما وایه
 تیفلی دل له ناکامه بی تاقه ت و نارامه
 هه ر عاده ته بو عامه عه شق ئاگری بن کایه

به عنی که له دئداران تازاری دئی یاران
 ره سیمیکه وه کو جارن مه عشووقه هه مووی وایه
 بازاری دئه و داوه ئالاره به بالاره
 لاکه یته وه به ملاره سه ر حازری سه ودایه
 دهستی من و داوینت رۆحی منه له شوینت
 ترسم هه یه نه تبینم نه مجاره له هیچ لایه
 بو داخی دئی یاران ئه ی شاهی وه فاداران
 تا که ی سه فهری دووریت هه ر له حزه له سه ردایه
 تو کوچی له ناکاوت هه ر رۆژه به رهنگیکه
 بو به ختی ره شم هه ردهم وه داوی به لا وایه
 بهندی دئه گیراوه به و زولفی چه لیپاوه
 فهرمووی بگه ری داوه قانونی نه ده ب وایه
 خو بیت و نه گه ر وایی بی مه یلی به دئا بی
 دۆزه خ چی یه ! و نابی له م لایه چ له ولایه
 خوشیم له دلا دایم خه نده ی ده م و لیوت بوو
 نه موت به سه بو شادیم من خادم و نه و شایه
 هه رچه نده که من کوردم رۆمیی به هه له ی بردم
 له م هاتنه من کردم نه مزانی که ئا وایه
 رۆژی غه می هیجرانه مالی دئه ویرانه
 له م چۆل و بیابانه له یله و له سه فهدایه
 بو خاکی عه ره بسانه نه و مه سکه نی عه ممانه
 له م تورکه هه راسانه و ره نجاره له به غدایه

بهو حاله كه ٿهو رڙي شاديش له دلان رڙي
 بيگانديه يا خوي ديوانه وو شهيدايه
 وهك مه حشدره هه ستاره بهو حاله كه رويداوه
 گريانه له هه رلاوه شيني غه مي له يلايه
 ٿهو ٿوغري هه ر خيره له ولاوه بي يا ليره
 بهس بو مني بيچاره مهرگه و له كه ميندايه
 دادئ به خه يالاتم دوا پيري خه راباتم
 ديداري جه مالي ٿهو له ملايه له ولايه
 هه رچهند ٿه وه بوو مهيلم خوم و دلته كه ي كهيلم
 پيشي سه فري لهيلم من پشت كه مه دنيايه
 به ختم كه نه بوو يارم ٿه مړو كه له دوو يارم
 هه ر شيوه نه من كارم چون دهستي قهزا وايه
 ٿه غياره ٿه گه ر ياره شيني دل و دلداره
 چارم چي يه بيچاره ٿهو مهيلي له ٿه ولايه
 ياني به ته ماي كوچي دوا رڙي حه ياته له يل
 هه ر بوئه ٿه كا ته ركي ٿه م عالمه به بي پايه
 پهس سه بر و رهزا چا كه بو باري قهزا كا كه
 يه عني كه (فه نايي) ٿوش ريگايه له بهرتايه

﴿ شهوي غوربهت ﴾

ٿه مشهو كه شهوي غوربهت و غورپه ي ره مه زانه
 گوښه ي دلته كه م پر له خه مي هه وري زه مانه

صوبحی ئەمەلم روژی شکه کاتی صیامه
 قامەت که هیلایکە لەژێر باری خەمانه
 بەم حاله پەڕیشانەوه وێرانە ولاتم
 دیوانه میسالیکە ئەوهی میری گەلانه
 هەرچەندە که بێ بەرهمه ئەمسالە بەروبوم
 فەرقی نیه قووتم که هەمووی داخی دلانه
 جارێ بە خەمی دل که له گۆل دووره به سەد میل
 جارێ لەبەر ئەم قەومە که سەرشۆری جیهانه
 ئەمپۆکە چ شۆریکە چ غەوغایه له دلدا!
 شەوقی روخی دلداره لەنیو جەنگی گەلانه
 تا دل بەتەمای حەللی موعەما بو لەلاینی
 لەولاه هوجوومی تەتەر و رۆم و دژانە
 ئالۆزه خەیاڵم وه کو کاکۆلی سەری یار
 دەوری فەلەکی بەختمه که وتۆتە بەهانە
 چاوم بە هیلالی شەوی عیدت نه کهووت من
 وا دەرئەکهوی روژ و شەوی من رەمەزانە
 بێ سووده خەفەت بو خەمی ئەم قەومە کلۆله
 تیپی هونەری تار و نهیه چهپله تەقانه
 بەم بۆنەوه ناچاره (فەنایی) له دەروونا
 سینەدی لەبەر ئەم حاله تە خەرمانی خەمانە

* * *

﴿ ریحله تی پیر ﴾

نهم پارچه هۆنراوه یه شهم ههر به بۆنه ی وه فاتی چه زره تی
پیره وه (قُدس سره) نووسی .

هه ولیر - سالی ۲۰۰۰

وا به بۆنه ی تۆوه تهبعی شیعره کهم جوولاییه وه
بهس به ناکامیی له وهسلت بۆ هه تاسهر مایه وه
من ئومیدم بوو که رۆژی بیته بهر باخی ئەمەل
چی کتوپر کۆچی کرد و ماله که ی گۆیزایه وه
له م جیهانی ئیمه تۆرا بۆ سه فاگای قودسییان
ریحله تی فهرموو به جاری وا بنه ی پیچایه وه
من هه موو نه قدی حه یاتم کرده قوربانی ئەویش
وهك بلّی حه یفی ئەزانی رووی له من شارایه وه
رهنجه کهم وهك رهنجی کۆکن بوو به کۆچی له یله کهم
تازه من شایی به چی کهم ! شهوق و شادیم دایه وه
صهرصهری مهینهت هوجوومی کرده سه ر کیتی وجود
وهك کلۆ به فری به تینی ئاهی گهرمم توایه وه
داری بی ئاوی حه یاتم وا به کۆچی یاره کهم
ها که بینیتان (فه نایی) ش وشک بوو دارایه وه

* * *

﴿ رىي هات و نه هات ﴾

واعيز برؤ مه بخانه بؤم پرسه له پىرى مه يكه ده
حالى خومارى مه ستي دلّ نه وسا و ره وه عزم بده
من لي ره گىرى دل بهرم ئالؤزه كاشانه ي سهرم
من چؤن له گهلّ تو در بهرم ! به ولاوه ده ستم لى مه ده
توى و نه سىرى قيل و قال ، منم و خومارى له على ئال
بنواره چهند دووره مه ئال له م باسه قهت دهم لى مه ده
تو خوت به له فز و خهت به سته وه چيته له حالى مه سته وه
مه رد به و له خه وه لى سته وه تا ماوه ماوه ي مه يكه ده
ده ئبى نه ده ب بنوينه تا ده ستم نه چوته تاى خه تا
بازارى نه سراره نه كه ي هه ر خوت برؤى و سه رزه ده
زولماته رىي ئاوى حديات ئارايه رىي هات و نه هات
ئى خلاسه بوتهت بو نه جات نه ك ريش و سه بجه و مه عبه ده
بروانه سینه ي بى صفات يا وه عزی پر نيش و جه فات
نه فست نه لىي نه يكه ن خه لات به و حاله ته فره ي خوت مه ده
به حرى غروروت ديته جوش به و قال و قيله ي پر خرؤش
وه ك كاسبى بازارى بوش غه ششت له په نجادا سه ده
بىي له ريبازى هه لته يا مه كر و فيلى وه ك ته لته
بو كه ي هه تا كه ي مه شغه لته به و شيوه نارىك و به ده
گه ر تو دلته ئاگايه بو ريگه ي سه عادهت بى درؤ
به سيه قسه ي بى تان و پؤ ريگه ي حه قيقهت به رمه ده

بهو شوږ و بهو غهوغايهوه فهوزات له عالم نايهوه
ميشكى (فهنايى) توايهوه رحمت كه نى زحمت مدهه

﴿ مهركهزى ليقا ﴾

چ نيعمه تيکه بى ره قيب له سايه يى نيگارهوه
به ناز و رازى دوو به دوو بچيته لاله زارهوه
چ لاله ياس و ياسه من كه بون نه دن چه من چه من
سو سن و بهرگى نه سته رهن به دهم كزه به هارهوه
به هارى وه سل و بيخود يى له عالمى ته جه پرودى
نه وهى مه به سته بيته دى له وه عدى گولعوزارهوه
چ گول نه گهر نه سيمى نه و بدا له چارى پر له خو
بخاته حالى جه زبه دل له قه لبي هوشيارهوه
خومارى نوشى باده بى نه كهى فه قير و ساده بى
دهروون و دل گوشاده بى سه بوو گرى به زارهوه
هه تا له شهوقى نه وه له نه كهويه وه جد و هه له له
به تووللى (لا) له سينه وه بدهى له نه فسى هارهوه
مه يلى هه وا بدهى به با نه كهى خه يالى ماسيوا
به يادى پيرى موقته دا دلت بخته يته كارهوه
بچيته ريزى ريره وان به سه يرى نه نفوسى نه وان
له گه ل قه تارى كاروان بگه يته شارى يارهوه
چ شاره ! شارى بى فهنا يه عنى (مدينه البقا)
كه مهركه زيکه بو ليقاله لوتفى كرد گارهوه

قەلەم دەخىلە مەرحەبا بلى بە ھودھودى سەبا
 بە قالەقالى من نەكا لہ عالمى بشارەوہ
 ھەتا ئەگاتە ئەو دەمە ئەبىتە شۆر و زەمزەمە
 مەنیش ئەلیم ئەبى كە سەگ بچىتە كونجى غارەوہ
 ئەنا خەيالە سەرسەرىيى كە تۆ طوفەيلى مەعبەرى
 ئەسیری مالى شەش دەرى نەخۆشى لىو بە بارەوہ
 (فەنایى) زار و بىنەوا فەقىرى لات و بى بەھا
 مەحالە دەستى بى دەسیت بگاتە سەر چنارەوہ

﴿ تامى فیراق ﴾

دل كە مەشغوولە بە يادى ھەزرەتى دلدارەوہ
 بى خەبەر ماوہ لہ حالى ئاشنا و ئەغبارەوہ
 يادى دیدارى جەمالت گەر غەم ئەنگىزە غەمت
 جەژنى دل بىدارە ئازیز بى جىھەت مەیشارەوہ
 تازە دل بىپىارى داوہ ساعەتى بى تۆ نەژى
 چونكە بى تۆ وائەزانى و بەدەم رەشمارەوہ
 سەر ئەگەر سەودازەدەي مەيلىت نەبى بۆ و ئەبى
 ھەرۋەكو نووكى قەلەم بخرىتە سەر پەرگارەوہ
 باوہرت بى تا كەسى تامى فیراقى دل نەكا
 قەدرى وەسلى لا نىہ وەك مەي بە دەس مەيخوارەوہ
 شۆرشى بازارى عەشقت شۆرشىكە بى نەظىر
 سا مەگەر دەورى فەلەك بىكا بە بەزمى شارەوہ

تان و پۆی بهرگی عیبادهت تا مه کووکی دهستی عشق
 نهیتهئی بی سووده زاهید مه یخه نیو بازارهوه
 بۆیه بهرگی غم له بهرما زینهتی ته تلهس نه دا
 چونکه دهستی یاره دایم وا به سهر ئهم کارهوه
 ههر کهسی ته هلی دله ههر خۆی خریداری غمه
 نرخى ئهم کالا به رۆحه نهك به پوول و پارهوه
 غم نه بی داری محبه بهت کهى له دلدایته بهر
 یا به چاوی سهر نه دهی ئاوی له سه د جو بارهوه
 بازی شاهى لى ته نیشی ئهو سهره ی غم پهروه
 تاجی غم بکری به سهریا گهر به دهستی یارهوه
 گهر به تیغی غم برپیژن خوینی عاشق نامری
 زیندووه و ناوی مه ماته ئهو له گۆری تارهوه
 سا ته گهر به ختت (فه نایى) یار و یاوهر بی ته توش
 نابى باکت بی سهرت هه لخن به سهر سی دارهوه

* * *

پینج خشته کیی (فہ نایی) لہ سہر (۳) شیعی

حاجی مہ لا ئہ حمہ دی قازی پینجوینی

سلیمانی - سالی ۱۹۸۶

لہ سہر تو گہر تہ نام ہہ لخرابی
بہ تیغی تانہ جہرگم ہہ لدرابی
بہ ناسوری غہمت قہ لبم رزابی
(لہ سہر عہ شقت ئہ گہر می شکم پڑابی
بہ شمشیری جہ فا خوینم رزابی)

بہ لینی داوہ دل تا ماوہ وابی
لہ ری عہ شقا فہ ناشی لا بہ قا بی
بہ قہ ہر و جہ ورہ و ہش ئہ ہلی وہ فا بی
(بہ مہ علوومی سہر و دہ ستم شکابی
لہ دنیا ئا پرووم یہ کسہر نہ مابی)

ئہ بی پہ روانہ کھی دەوری چہرا بم
بہ سووتان و نہمانیشم رہزا بم
(فہ نایی) سہد ئہ و ہندہش موبتہ لا بم
(ئہ من شہرت بی ہتا دہ مرم وہا بم
دہسا حاشا لہ ہر کس بی وہ فا بی)

* * *

﴿ شهرحی حال ﴾

ئەگەر شەرحی خەمانم لێ ئەپرسی بۆ وەفاداری
لە سایە ی تۆ ئەنالینم لە ژێر باری خەفەتباری
ئەگەرچی شەرحی حالی دل لە خزمەت پیری خاوەن دل
بە قانونی طەریقەت ناکرێ ئیلا بە ناچار
منیش چارم بپراوە بۆ دەوای ئەم کۆنە ناسۆرە
دەخیلت بێ دەبا زیاتر نەبیته پەرکەمە ی ساری
عەیادە ی هەر طەبیبی بۆ نەخۆشی داخڵ و خاریج
بەپێ ی عیلمی طەبابەت دائەنێ دەرمانی بيماری
طەبیبی خەستەخانە ی سوقمی ئیمەش حەزرەتی پیرە
بە گوشە ی چاری بيماری ئەبەخشی چار و تیماری
منیش ئەمڕۆ بە دەردی بێ دەوا کەوتووم ئەنالینم
کە بێ عاریی نە کەم چی بکەم بە ئاھ و شیوون و زاری
لە ماتەمخانە کە ی تاریکی دلدا چاوەروانی تووم
ئەگەر طەلعدت نما کە ی شەو چرای رۆژ و شەوی تاری
لە دەرمانی کە ریمان نائومییدی کوفرە تاوانە
نەئێ ی وا کابە کەچ بوو ری بپراوە لیم بە یە کجاری
(فەنایی) بەو ئومییدە شادمان و شادە تا ماوە
ئەگەرچی تیپه‌ری عومری لە ریبازی خەتاکاری

* * *

﴿ بۆتەي حەقىقەت ﴾

شىۋەكەي شىرىنى يارم خۆشە بۆ سەوداگەرىي
 سوودى ئەم بازارە ناگونجى بەبى ريسواگەرىي
 بەزمى مەيخانەي حەقىقەت بۆتەيە بۆ ئەھلى دۆ
 زولفى لە يىلىش لە شكرى تەيمورە بۆ يەغماگەرىي
 سەر ئەگەر بېروا لە پىناۋى دۆ و دلدارەكەي
 بۆ شەھادەت بەسىە لاشەي بى بەھا و شوين و سەرى
 چى لە سەر كەم يا لە لاشەي بى فەر و ئازەل سىفەت
 تا لە كانى مەيكەدە نەخرىتە بۆتەي زەرگەرىي
 دىمەنى بتخانە بى مەيخانە خانىكە بە راس
 پىر لە ئازاۋەي عەبەس بازارە بۆ غەوغاگەرىي
 تا بە ئاۋى زەمزەمى ھىممەت نەشۆرن سىنەكەت
 كەي ئەبى مەحرەم بە ساحەي دۆرپىنى دۆبەرىي
 تا غولامىي ئاستانەي مەيكەدەم بۆ رىكەۋى
 چىم ئەۋى لەم ژىنە بۆچى تاج و نەجمەي ئەفسەرىي
 ھەركەسى نەجمى سەعادەت ياۋەرى بى بۆ ئەبەد
 تا ئەبەد ناچىتە سەر رىگەي حەياتى بەرپەرىي
 بۆيە شەرتەم كۆر لە گەل دۆ تا (فەنايى) بۆ فەنا
 بار ئەكەن تابوتەكەي نەروا لە خاكى بەر دەرى

* * *

﴿ حوجرهى سه عادهت ﴾

به سه رچوو کاتم گشت به ناکامی
 ته من ته و او بوو به کالی و خامی
 ده و رانی گه نجیم مهستی و جنوونی
 روژ و شه وانی پیرییم نه فامی
 گه لای به هاری جوانیم هه لوربی
 خه زه لور گرتی جیگه و مه قامی
 بو صفای به زمی پیری مه یخانه
 ویستم له مل کهم ته و قی غولامی
 هدر بویه ملکه چ وهک گه دای بی کهس
 رووم کرده ده وری روکنه کهی شامی
 نه و سا به نه رزی یه تریب په نام برد
 به ره و ضعی پاکى مه دینه ی نامی
 سه رم نایه سه ر تو تیا ی بیگه رد
 واته سورمه کهی (بابُ السَّلام) ی
 رووم کرده حوجره ی سه عادهت پایه
 کهم سه عادهت بووم بویه نه مفامی
 عه رزه ی زه لیلیم عه رز کهم به نه و
 شاهی ریسالهت ببیه م وه لامی
 نه و له خه لوه تگای (لِي مع الله) دا
 من له ژیر شه پای پیسی و به د نامی

ئەو بە شای (لَوْلَاكَ) بە ناوہ ناوی
 ئیتز من لە کوی و حەلقەہی غولامیی
 بە لکو سەد چەندان لەو دەورە دوورم
 ھەبھاتە ھەبھات بەکومە دامی
 (فەنایی) فیدای دەستی دامت بی
 با ھەتا ھەتا نەمی نی نامی

﴿ ماتی و خەمۆشیی ﴾

کە من دوورم لە بەزمی بادەنۆشیی
 ئەبێ چارەم چ بی غەیری خەمۆشیی
 بە شوعلەہی طەلەعتی وەک ماہی تابان
 دلێ بردم حیجابی زولفی پۆشیی
 سەرم سورما لە چینی پەرچەمی روی !
 کە ئالابوو لە بالای گەیی یە کۆشی
 ئیتز من نائومی د بووم و لەخۆ چووم
 سەرم دانایە سەر ئەژنۆی پەرۆشیی
 ھەتا ئیستەش بە دەردی ئەو ئەنالم
 کەچی نەیفەرمو جارێ بو نەخۆشی
 چ ناسک تەبەع و دلپەق بوو گوئی من
 لە بەزمی دلپەیی و خۆفرۆشیی
 بە دل رازی نەبوو یاری (فەنایی)
 بە غارەت بردی عەقل و فام و ھۆشی

﴿ میحرابی ئه برۆ ﴾

وتم میحرابی ئه برۆت كهچ ئه كهی نابئی بلیم بۆچی
 وتی شمشیری جه لئاده و سهرت دانئ و مه لئ بۆچی
 وتم رۆحم به قوربانته دهبا قهت كهچ نه بی مه یلت
 وتی مه یلم به دهس خۆمه برۆ لاچۆ مه لئ بۆچی
 وتم خویناوی جه رگم كرد به قووتی خۆم له پیئاوت
 وتی بیخۆ به بیئدنگیی نه كهی هه رگیز مه لئ بۆچی
 وتم عومریكه ئه م حاله مه گه ر ده ریایه جه رگی من !
 وتی بی باكه مه عشووقه ئه بی وابئ مه لئ بۆچی
 وتم له و شه ونی روت لیگه ری با من ده مم ته ر كه م
 وتی ته رکی ئه ده ب مه نعه ئه به د نابئ مه لئ بۆچی
 وتم ئاخۆ هه تا ماوم ئه بی روون بی ته وه چاوم ؟
 وتی بیكه به جۆبار و هه تا ماوی مه لئ بۆچی
 وتم ئاخو (فه نایی) تا به كهی ئه م حاله ئه توانئ
 وتی دهی سا به من چی قاعیده ی عه شقه مه لئ بۆچی

﴿ كانی محه ببه ت ﴾

دلئ كانی محه ببه ت بی به بی رهنج و به لا نابئ
 گولئ مه عشووقی بولبول بی به بی درکی جه فا نابئ
 خه یالی عه شقی دلداران له خه زنه ی سینهدا هه رگیز
 مولا قاتی له گه ل ته بهی ده نیی یا بی وه فا نابئ

به دهرس و كووششى زاهير كه واعيز فيرى ئيمه‌ي كرد
 ئه‌وه‌ي مه‌قصوردي نه‌علايه به ئه‌دنا قه‌ت په‌يا نابى
 هه‌تا تووتوى دلت كون كون نه‌كه‌ن وه‌ك خانه‌ي زه‌نبور
 به شه‌هدى مه‌عريفه‌ت ده‌رمانى ده‌ردى پى ده‌وا نابى
 ئه‌وه‌ي وا تپده‌گه‌ي به‌و پپده‌گه‌ي زه‌عم و خه‌يالاته
 به قه‌ولى فه‌لسه‌فيى بپروا مه‌كه‌ه ابى كه‌ه وا نابى
 هه‌تا ده‌ستى ئه‌زهل ده‌ستت نه‌داته ده‌ستى ده‌سگيرى
 ركوع و سه‌جده‌كه‌ت بو قيبله‌كه‌ت قه‌ت بى رپا نابى
 به حيله‌ي نه‌فسى په‌ستت وا مه‌زانه بول فحوولئكى
 ده‌واى نوقطه‌ي ره‌شى قه‌لبت به‌بى صه‌يقه‌ل روبا نابى
 غروورى قيل و قاله مانيعى رپگه‌ت وه‌ره واعيز
 كه‌مالاتى به‌شهر هه‌رگيز به نه‌فسى نارپه‌سا نابى
 ئپتر شهرم و حديا بو كه‌ي ده‌سا ئه‌ي نه‌فسى ئه‌مه‌اره
 له رپبازى حه‌قيقه‌تدا صه‌فا بو بى حه‌يا نابى
 مه‌گه‌ر نه‌تبيستووئه عه‌دا عه‌دووته نه‌فسى سه‌ركيشت
 هه‌تا نه‌خريته نپو بوته‌ي فنوونى عه‌شق چا نابى
 له رپگه‌ي عه‌شقه‌وه بپروانه بو ئاكامى ته‌قدپست
 به چاكپى تپده‌گه‌ي ته‌لبپسه بو نه‌هه‌جى ره‌زا نابى
 له قاپپى مه‌دوره‌سه‌ي عه‌شقا زه‌ليلن واعيز و موftpى
 به تو حه‌للى موعه‌ما قه‌ت به‌بى موشكل گوشا نابى
 (فه‌ناپى) ش خو ئه‌گه‌رچى وه‌ك جه‌نابت دووره له‌و به‌زمه
 به‌لام بى شك ئه‌زانى ئه‌و هه‌وا بى ئه‌م نه‌وا نابى

﴿ خامه ی سه ربزیو ﴾

قه لهم بو وا عه جوول و سه ربزیوی
له بهرچی روژ و شه و ریگا نه پیوی
مه گهر شیئی وه کو هائیم له سه حرا
وهیا دیوانه بی وه حشیی له کیوی
له رهوتی ری هه میشه بی وچانی
له دهستی دؤس و دوژمندا په شیوی
نه زانی خوینی جه رگت بو نه ریژی
ملومو بو نه که ی وه ک مامه ریوی
وتی بیدهنگ به ریگه ی عه شقه ریگه م
نه نووسم باسی له یل و خالی لیوی
که عالم مات و سه رگهردانه لی ره
نه خوی هیچه نه پاره و زیپر و زیوی
له بازاری کرینی مه یلی له یلا
به نه قدی گیانه زیکر و یادی نیوی
ره واجی زوهد و ته زویر و ریاکه ی
نه مینی بو ره قیب و شکلی دیوی
نه گهر توش راس نه که ی کاکی (فه نایی)
نه بی تا ماوی وه ک من قور پیوی

* * *

﴿ ریگه‌ی راستیی ﴾

له ساله‌کانی (حه‌فتاکان) دا له‌به‌ر نه‌وه‌ی که هه‌زره‌تی
پیر (قُدس سِرُه) زیاده لوتفیکی تاییه‌تی به‌رامبه‌ر به‌م خزمه‌تکاره
ناشایسته‌ی خۆی نیشان ئه‌دا ، ئه‌مه بوو به هۆی دل‌گرانیی و
هه‌سوودی کۆمه‌لیک ، وه دیعایه و ئیفتیرای وایان دروست ئه‌کرد و
ئه‌یانگه‌یاندا به هه‌زره‌تی پیر که خوا ئه‌زانئ من له‌وانه به‌ریی
بووم ، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر گویم پئ نه‌ئەدان و له‌سه‌ر ئیشی
خۆم به‌رده‌وام بووم ، تا رۆژیک له (مه‌حمودئاوا) وه ئه‌چووم
بو (دوو‌روود) له ریگادا قاچم له‌جئ‌چوو ، هه‌زره‌تی پیریش
به نامه‌یه‌که هه‌واڵپرسیی منی فرمووبوو ، وه سه‌ره‌تای نامه‌که‌ی
به‌م دوو شیعه‌ ده‌س پئ‌کردبوو :

له‌پیناوی محه‌به‌ت عاله‌مئ بئ شک سه‌ری دانا
ئه‌میستا تو که لاقیتکت شکاوه حه‌قته مه‌منوونی
له هاتووچوویی ئیخلاصا شکاوه قاچی بئ میه‌ری
ده‌سا سا ده‌ی له میه‌را دا‌که‌وه مه‌سروری مه‌فتوونی

منیش له وه‌لامدا ئه‌م هه‌لبه‌سته‌م پئ‌شکه‌ش به سه‌ماحه‌تیا
کرد ، که پاشان بیستم هه‌ر خۆی بو به درۆخته‌وه‌ی ئه‌وان
بو خه‌لکی خوئندبووه . ئه‌مه‌ش هه‌لبه‌سته‌که‌یه : -

چ خۆشه پئت له‌ریی راسا شکابی
له شای شیرین عوزاران بئ خیطابی
به خامه و نامه‌که‌ی ره‌نگین و جوانت
له به‌نده‌ی موپته‌لا ناوی برابی

به شیوهی لوتفی پیرانه و عه‌یادەت
 که یه‌عنی رهنجشی کۆنت نە‌مابئ
 ئەبئ سەر بۆ نە‌چئ بۆ ئە‌وجی گە‌ردوون
 ئە‌گەر قاچم بە‌ سە‌د لادا شکابئ
 لە‌جئ دەرچئ ئە‌گەر بە‌ند بە‌ندی ئە‌عزام
 لە‌جئ ناچئ ئە‌وهی شە‌رتی وە‌فا بئ
 هە‌تا سەر دانە‌پۆشی بە‌ردی ئە‌لحە‌د
 مە‌حالە دە‌س لە‌ داوینت جیابئ
 ئە‌گەر بازوویی هیممە‌ت بی‌تە‌ کایە
 مە‌دە‌د کاری نە‌خۆشی بئ دە‌وا بئ
 ئە‌بئ هە‌ردە‌م بە‌دە‌س لوقمانی ئیمە
 برینی سە‌د دلی وێ‌رانە‌ چابئ
 که هەر حە‌ق وایە‌ پیری دین و دنیا
 حە‌کیمی حال و دەرمانی بە‌لا بئ
 دە‌سا قوربانتم پیری خە‌تابە‌خش
 جە‌فا بە‌س بئ دە‌با نۆ‌بە‌ی صە‌فا بئ
 لە‌بۆ تیماری قە‌لبی تیکشکارم
 نی‌گاهیکت بە‌قە‌د سە‌د مؤ‌میا بئ
 ئە‌لئی دە‌ی‌جوورە‌ ساحە‌ی سینە‌ حە‌یفە
 لە‌ پال ئە‌م کارە‌با بئ کارە‌با بئ
 کزە‌ی چە‌ند ساڵە‌ سە‌ردی مە‌یلە‌ کە‌ی تو
 ئە‌بئ تاکە‌ی نسیبی بی‌نە‌وا بئ

خودا خوئی شاهیدی حاله قسهی خه لک
مه گهر گشتی له بابی ئیفتیرا بی
ئه نا ئه سل و ئه ساسی ئه م قسانه
له قه لب و خاترمدا نه بوه نابی
ئه وانیهی وا ئه زانن فیتنه کاری
ته نانهت با درۆ یا ئیفتیرا بی
ئه بیته واسیطه قوربی حوزوورت
خه لات ئه کرین به پاره یا کهوا بی
ده نیی طبعن که سی بو موچه خویری
له قاپیی ئیوه بو دنیا گه دا بی
ئه بی شوغل و مه قام و رابیطهی ئه و
له گه نجینهی صه فادا هه ر جه فا بی
ئه وانه هه ر ئه بی و ابن که وانه
ئه بی عاشق به دنیا هه ر وه ها بی
به لام ئه تبعای دهر مالی بزورگان
ئه بی قه صد و مه رامی هه ر خودا بی
ئه گهر ئه و طالبی پاره و دراوه
گه لی نه نگه له قاپیی ئه ولیا بی
ئه بی پرواته لای میر و وه زیران
وه یا دهربان و پیای مالی شا بی
ئه بی دنیا له ئه هلی خوئی ته لب کا
له هه ر لا بی و به هه ر جوئی په یا بی

کهسئ طالیب به عیلمه و زانیاری
 ئەبئ دەرسی لەلای شەخصی مەلا بئ
 ئەگەرنا دەرکی گەنجینهی مەعانیی
 نەبیسراوه لەلای کاکەئە فەلا^(١) بئ
 بەلام چی بکەم ئە کەچ تەبعانی حاسید
 نەبوو جارئ کە خوڤیکیان لە خوا بئ
 مەگەر خوینی حوسەین لیڤه رژاوه
 هەتا (دووڤوو) بە دەشتی کەربەلا بئ !
 چ ئاشووبییکە لەم دەور و زەمانە
 کە مەنکووبە ئەوەی ئەهلی وەفا بئ
 کە من قبیلەئە دلم نوقطەئە نیازە
 ئومیدم وایە هی (قَالُوا بَلَى) بئ
 ئەوەی مەقصوودی دل بئیمارە لیڤه
 دلئە بئیدار ئەزانئە چی دەوا بئ
 ئیتر هەرکەس کە تەسلیمی قەزا بئ
 ئەبئ هەرچی قەزا بیکا رەزا بئ
 خەمیرەئە دل ئە ژێر دەستی قەزادا
 خودا بیکا ئەوەی چاکە وەها بئ
 هەدەف حوسنی سلووکە و خاتیمەئە خیر
 لە میزانئە قیامەتدا کرابئ

^(١) مەبەست لیڤه فەللاحە نەک (کاکەئە فەللاح) ، بەلام لە رییازی
 لە طافەتدا ئە گوڤئ کاکەئە فەللاحیش بئ ، چونکە شوینە کە هەلئە گری .
 (هۆنەر)

زه خیره و زادی ئەم دنیا یه کۆنه
ئەو ندهی چاکه بوۆ روژی جهزا بی
ره جایه بوۆ من و بوۆ یار و ئەغیار
نەرەنجایی دلت عەرشی خودا بی
له زومرە ی ریزه خۆری ئاستان
(فەنایی) یا به لایی یا مه لا بی

﴿ به ختی خه وتوو ﴾

که تو داماوی دهستی به ختی خه وتووی
ئه گەر بتکهن به شا ئاخر به چی بووی !
مه گەر نازانی شایی کامه ئەه دل
دهمی بوو دەم له ژیر زولفی که چی بووی
که شیرین مه یله کهی دابی به خه سره و
ئهوا فه رهادی کۆکه ن بووی به چی بووی
ئه گەر مه جنوونی کیو و دهشت و دهر بی
به بی جیلوهی روخی له یلا به چی بووی
به لی په روانه بووی بوۆ شه معی رووی یار
به لام فه وتای و نه تزانی به چی بووی
وه کو بولبول له دووری گول به ناله
غه زه لخواینی خه یالاتی به چی بووی
(فەنایی) بویه شینت بوۆ ئە گێرئ
که نه یزانی ههتا ئیستا به چی بووی

﴿ خهسته خانەى عه شق ﴾

ئيشارهى چاوى پىرنازى له لايى ئه مرئه كا با بى
 له لايى تر برۆى وهك (لا) به توندىي پيم ئه لى نابى
 له لايى جازيبهى مه عنيى ئه كا سه لى به واس و هوش
 به هه رچى هيزه تا وابى كه من روو له و نه كه م نابى
 به چاكى دامه نى نازى كه چاكه سينه كهى چاكم
 مه كهن دهردم دهوا هه رگيز هه تا ماوم دهبا وابى
 كه سى دايم نيشانهى تيرى ناز و عه شقى دل بهر بى
 هه تا ده رمانى مه يلى ئه و نه بى باوه ر مه كهن چابى
 خه يالى خاوه با بى روا طه بيبى بى خه بهر ليره
 له موسته شفائى غه مى له يلم دهواى ئه و بو دهوا نابى
 دهواى ئه و گه ر شيفا با بو عيلاجى دهردى بى ده رمان
 ئه بوو زامى دلى خوئى بهر له ئيمه به و دهوا چابى
 ئه گه ر دهركى هه با دكتور به قه د هودهدود وهيا نه مى
 ئه بوو دايم له ژير سايهى سوله يمانى سه بادا بى
 هه تا ئه و دىلى دهستى ئاره زوو بى يا عه يادهى خه لق
 له بازارى فنونى ئيمه دا ريگه ي قسه ي نابى
 ئه گه ر زانايه ئه و با بى له مه يخانهى غه مى عه شقا
 بنوشى جورعه مه شرووبى هه تا سه د دهردى پى چابى
 طه بيبى خهسته خانەى ئيمه دهستى دهستى لوقمانه
 طه بيبى خهسته خانه خوئى نه خوشه هوئى شيفا نابى

(فهنايى) وهعد و پهيمانى به دلّبهرداوه تا ماوه
دهواى دهستى كهسى كهى تا ئه بهد نابى بهلادا بى

﴿ غارهتى مولكى دل ﴾

تو به زولف و روو عهزيم روژ و شهو ته شكيل ئه كهى
بو به حوسنى خوٽ به خيلى ! روژ به شهو ته بديل ئه كهى
چاوى پر نازت به غه مزه غارهتى مولكى دلّه
تيرى موژگانته به خوينم فيره بو ته عجيل ئه كهى
با فيداى ساتى ويصالت بى هه موو عومرى عهزيم
زامى ساتورى غه مت ناسوره بو ته عجيل ئه كهى
ساعهتنى وه سلى جه مالت (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) ي منه
ديتنى ئه بروى هيلالت جه ژنه بو ته عليل ئه كهى
من ئهوا عومريكه شيوام به شيوهى خالى روت
چى به شانهى په نجه كانت تازه تو ته جميل ئه كهى
سه بر و هاوارى دلّه تينوو به وه سلته تا به كهى
بو به وه عدهى وه سلته كهت ساتيك و سه د ته مسيل ئه كهى
با له غه م ده رچى دلّه صائيم به وه سلته روژ و شهو
بو له هه ركوى بوو (فهنايى) تو له وى ته رحيل ئه كهى

* * *

﴿ تۆفانى جەفا ﴾

لە كۆيى بىنم كەسى نەخلى مورادم بۆ وەبەر بىنى
بە ئاوى دىدە ئاوى دا سەرم بەو دارە بشكىنى
لە گولزارى بەھارى نىستى سەرخوشى ھەستى بى
كە وەك بولبول لە دەورى گول سەھەر مەستانە بخوینى
شكۆفا بى دەمى غونچەى لە طائف بۆ نەسىمى گول
بە پسپۆرى و بە زانايى كە رەنگى گول نەشەمزینى
كە بەلكو كەوكەبى طالع لەسەر لوتكەى چىاى بەختم
سەرى دەرخت و گول چاوى بەرەو ئەملاوە بخشىنى
مەگەر مەولا بە مەولايى بە لوتفىكى لەمەولايى
لەنيو رەندانى سەودايى كەسىكى وام بەدەس بىنى
لە تۆفانى جەفادا وا شكا پاپۆرى ھىواكەم
مەگەر نووحى نەجاتى بى بە خىرى خوى دەرم بىنى
فەلەك دەورى كە گۆراوہ ھەموو دەم تۆفە لەملاوہ
ئەبى ئاخۆ زەوى ئاوى جەفا لە كوئوہ دەربىنى
دەسا بۆ كەى دەخىلت بم نەسىمى صوبحى رزگارى
وەرە با كەم رەقىب لەم بەزمەدا عالم بىفەوتىنى
ئەوا عومرى (فەنايى) چوو بە خۆرايى بەدەم بادا
لە كاتى كۆچى دوايشا بەسە لوتفىكى بنوینى

* * *

﴿ عه شقی دلداری ئە لەست ﴾

(نالی) له غەزەلیکا مەبەستی خۆی بە لایەنگریی له (کچ)
دەربرپووه و (حەریق) یش که چاری پیکه وتوووه به لایەنگریی
له (کور) رهخندی له و گرتوووه ، منیش که ئەمەم چاوپیکهوت
کتوپر ئەم غەزەلەم به خەیاڵا هات و نووسیم .

سلیمانی - ۲۷ / ۹ / ۱۹۸۶

رهحمەت له حەریق نالی که فەرمووی چی یه نالی
بیـهـووده به زولفی که چی کچ شیفته حالی
بو ئەهلی علومی ئەدەبیی حەیفه وتوویش
دایم له گەل ئەو مەلەبەتە ی پووچ و خەیاڵی
بو خواونی عیلم و ئەدەبی دین و فەراسەت
که ی لایقە دل دا به دلی غافل و خالی
دل ئەو دلە یه عاشقی دلداری ئە لەستە
وهک مەولهوی یو مەحوی یو ئەمسالی غەزالیی
چی موقتە بیسی نووری ته جه لانا نه بی نابی
بیکه ی به ئەسası خەم و ئەشعاری خەیاڵی
دل بەستە به مەعشوقه یی ئەربابی مەقامات
تا کهم کهم له و نه قصه بگا دل به که مالی
دەرچی له خەیاڵی ئەم و ئەو یه عنی کور و کچ
رووکاته ئەو و سهجده بهری دل له جه مالی
تا هەرچی ههیه قیبله نما بی به شهو و روژ
بو حەزرتی دلدار له ئەشباحی میسالیی

عومرئى به خه يالى كچه وه سهرفى ههوا بئى
 وا تيمه گه چا بئى نه خه يالى نه مه نالى
 گه نجينه يى دل مه خزهنى ته سرارى خوداييه
 كهى تهو صه ده فى گه وه ره يا دورپرى لوتاليى
 ههركهس به خه يال و هه ده فى عه شقه وه روو كا
 لهو له عبه ته شيواوه هه موو فهزل و كه مالى
 بو عالمى گه نجىي ته بئى بهو حاله بلئى گه نج
 نهك عالمى زانا به رموزاتى (خه يالى) ^(۱)
 ههركهس به هه ناسي كه وه بئى بوون و نه بوونى
 تو دل مه ده بهو چونكه به سهر ريوه زه والى
 ههركهس و له سهر چونه چ كور بيت و چ كچ بئى
 ته پرپيت هه وه روژئى چ هه رامى چ هه لالى
 تهم كه ونه به لئى مه دره سه يى عه شقه به راسيى
 ههركهس به خه يالى كه چ خوشيى بئى چ تاليى
 لاي ته هلى به صيرت نيه خوشيى له مه جازا
 سهر خوشيى صه فاي روچه دلى جازيبيى حالى
 بهو حاله ش ته گهر عه شقى حه قيقى به حه قيقهت
 پرواته وه سهر بارى حه قيقهت به زولالىى
 ههركهس چا كه ته گهر بوله وه سي ليلى نه كا لئى
 تائهو پله طه ي كات و بگورئى دل و حالى

^(۱) خه يالى : ليته دا مه به ست پئى كتيبيكه كه به شيوهى حاشيه له سهر
 شهرحى عه قائيدى نه سه فيى دانراوه . (هونهر)

ئەم عالەمى ئەشباحە دەلالتىكە لەبۆ عەشق
 مەعشوقە كە مەنظورە كە بوو بۆچى دەلالتى
 ھەرچەندە ھەموو باسى كورە جوابى (حەرىق) یش
 ھەر چاترە لەو باسە كە روويداوە لە (نالى) ى
 بىدەنگ بە قەلەم شەرتى ئەدەب حوسنى كەلامە
 يا خەزنەيى دەم داخە ئىتر يەعنى كە لالتى
 شەرىقى قەلەمى نالى يو پىنووسى حەرىقت
 بۆ پىرى خىرەد چاكە نە بۆتۆ كە منالى
 ھەركەس بە شتى خۆشە دللى بەسىە (فەنايى)
 تۆ چىتە بەسەر خەلك و خىلافاتى مەقالىيى

﴿ گەوھەرى حەقىقەت ﴾

گەرچى عەشق و عەشقبازىيى بى حەيا قەت ناكرى
 سۆز و شەوقى عاشقىش ھەرگىز حەيا ھەلناگرى
 (لَا يَخَافُ لَوْمَةَ مَنْ لَأِئِمَّ فِي حُبِّهِ)
 مامەلەي عەشقى لە بازارى حەيادا ناكرى
 رەسم و ئادابى حەيا بۆ قىبلە كەي دل واجبە
 عالەمى ئەسرارە بۆ ئەھلى رىا سەرناگرى
 چونكە لەم بازارەدا ساقىي لە مەيخانەي ئەلەست
 بىجگە بادەي وەحدەت و عەھد و وەفا وەرناگرى
 تۆ ئەگەر (سەعد) و (شەرىف) ى يا فحووليكى زەمان
 بى ھەويىنى مەعريفەت چارەي دەروونت ناكرى

تا نه گاهه دستت به چاکي تاکه چاکيکی به ريز
 گوهه و کالای حه قیقهت دهس هه موو کهس نادری
 دائیره که سبی محه ببهت دائیره ئه سراره بهس
 ری به نامه حره م نه بهد له م شوینه هه رگیز نادری
 خه یمه گاهی عه شقه دل واعیز مه گهر دل دهی به دل
 که عبه یی عوش شاقه دل بی ئه و طه موافت ناکری
 گهر خه یالی قیبله کهی دل کهی ئه بی سهر کهی به پی
 بی ده لیلی ریگه ریگهت دووره بوّت طه ی ناکری
 خه لعته تی وه سلّت نه گهر ناواته واعیز لی ردها
 حیشمه تی موکي سوله یمانی به میروو نادری
 تا نه دهی زاخاوی سینهی پر له کینهت بی درو
 وه عزی بی تام و مه زهی تو هیچه جیت بو ناگری
 دان و داوی بولله وهس دوو تالی زولفه و خالی روو
 ئاگری عه شقی حه قیقهت به م دووه هه لئناگری
 خوّت خه ژیر داوی که مهندی شیره مهردانی طه ریق
 به لکه په ردهی خو په رستیت زوو له سهر دل لادری
 تا بزانی قیل و قالت بوته کو سپی ریگه کهت
 بویه تو له م عالمه ریگهت به حه ق بو ناگری
 خو (فه نایی) با به کامی خو ی نه گاهه له م ریگه دا
 شه رته تا تاخر نه فهس له م ریگه دهس هه لئناگری

* * *

﴿ به زمی دلداریی ﴾

روژیک پارچه هونراوهیه کی (نه حمده ههردی) کهوته بهرچارم ،
بویه منیش ههست و نهستی شیعر دانان پالی پتوه نام و ئەم چهند
دیره شیعرهه نووسی .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۶

له به زمی عشق و دلداریی خه یالم سهر دهبا و دینئی
به شوین دلپهروه ریکی وا کوئی دل دابمرکیئنی
ئه دیببی خوشه بو بهزم و مهزه ی بازاری مه عشوقان
ئه گهر دهسدا گوئی دهوری فهلهک رهنگی نه ژاکیئنی
به دل سهودازه دی له یلم له باده ی عشقی ئەو که یلم
ئه نیسیکم ئەوی زهیلی حهیا بهو باده نه درپینئی
مه بهست لهم ژینی دنیا یه موسه للهم عشقی له یلایه
ئه نا خانیکه بی مایه یه کی دهروا یه کی دینئی
نه تیجه ی باوهشی گهرمت ئەبی چی بی ! مه گهر (ههردی)
وهیا سهرنانه سهرکووشی شل و نه رمی سمل بیئنی
ئه گهر دهستیش کهوی ئەو شوخه دهردی پی دهوا نابئی
ره قیبت مهرگه روژی دی ئەویش و توش بفهوتینئی
ئه گهر تو طالیبی رهنگی وه کو بولبول له گوئزارا
گوئی بی دل دهوا کا گل قه دی شمشادی نه رزیئنی
له مولکی حوسنی ئەشباحا جه مائی یار و دلداریی
ئه بی عیسه ده می بی روحی دلداریت وه بهر بیئنی

دلت گەر لئی ئەدا بو بەزمی دلداریی وەرە (هەردی)
 لە خزمەت پیری مەبخانە بە دەس بێنە سەروشوینی
 کە بە لکە طالعی بەخت لە گەل شیرین عوزاری بی
 لە گلکۆ تازە کە ی گۆریش وەفا بەو عەھدە بنوینی
 (فەنایی) ش ھەر وەکو ئیوہ سەری لەم بەزمەدا رووی
 بەلام مەرھوونی ئەو پیرەم کە تیفلی دل دەلاوینی

﴿ شەوقی لبقا ﴾

دیده بە دیدە دلت با دلە کەم بسەرەوی
 بوونی نەسیمکی توی بیّت و ئەگەر بەرکەوی
 تانە لە تەختی کە ی و تاجی کە یانی ئەدا
 شادە بە مەرگ و فەنا ئەو ھەلە گەر دەسکەوی
 تو کە لە بەحری بەقاشادی بە شەوقی لبقا
 تیفلی دلی بی بەقا تاوی لبقای توی ئەوی
 گەرچی بە قەولی حەکیم سیبرە دەوا بو سەقیم
 تا دەمی عەظمی رەمیم شەھد و شیفای توی ئەوی
 مەیلی لبقای تویەتی سۆزش و بو سوئیەتی
 شیوون و رۆرۆیەتی بیکەسە ھەر توی ئەوی
 شەرە بە حوکمی قەزا قازی یو شیخ و مەلا
 گشتی ئەلین بی ریا حەقیە مەگەر نەیکەوی
 بیجگە فیدای مال و سەر تو لە (فەنایی) مەگەر
 پیری دەروون باخەبەر فەرموو بلئی چیت ئەوی

﴿ قووتی ری ﴾

شاهی من فرسه ته گهر روو له گه دا که ی چ ده بی
 جامه یی فه قر و جه فاکم به صفا که ی چ ده بی
 بو فه قیری وه کو من بی که س و بی زادی سه فهر
 قووتی ری شه ربه تی شه هدی که عطا که ی چ ده بی
 قه حطی یو جووعی غه می هیجرته وای کردوه له من
 گهر له خوانی که ره مت ده فعی نه زا که ی چ ده بی
 تیشنه یی ئاوی حه یاتی له بی له عله دلّه که م
 به دو سی جورعه مه بی وه سلّ سه خا که ی چ ده بی
 من نه گهر روّح فیدا که م نیه باکم به خودا
 تو نه گهر زامی دلی ریش دوا که ی چ ده بی
 گهرچی بی مایه م نه من هاتمه دهر مالی که ریم
 تو که گوشه ی نه زهری به هری خودا که ی چ ده بی
 به لی تو شای و منیش کونه غولامی کی دهر م
 تهوقی (صیدُ الحَرَم) یم گهر به ملا که ی چ ده بی
 تو زی ریّت کوحلی به صهر مه ره م و ئیکسیری دلّه
 چ ده بی وه ضعی دوا ره فعی به لا که ی چ ده بی
 ماوه یی که به غه م و دهر دوه نه تلیمه وه بوّت
 موژده بو وه سلّ که هه مراهی صه با که ی چ ده بی
 عه قره به ی نوکی موژده ت بیته وه سهر صه فحه یی رووت
 بو دلّه ی گوم شوده که م قیبله نما که ی چ ده بی

له دهرودهشتی خهتەر بهر خهتەری راهی حەرەم
 خدری فەرخونده پەیی ئەم خهسته رههاکەیی چ دەبی
 چاوه‌روانی کەرەم و وه‌عەدی و یصالم سەد جار
 تۆ به یهک وه‌عەده له سەد جارێ وه‌فاکەیی چ دەبی
 ئەمه عومریکە (فەنایی) به هه‌وای که‌عبه‌یی روت
 سه‌ری داناوه که تۆ جارێ نیگا‌کەیی چ دەبی

﴿ ساحه‌ی وه‌فا ﴾

موژده بی ئەی دل له‌نیو ساحه‌ی وه‌فادا بی غه‌می
 گەرچی له‌ملاوه ئەسیری تیر و تانه‌ی عالەمی
 بۆیه من به‌هرەم له یاری پر جه‌فا هەرگیز نه‌دی
 چون ره‌قیب ریگه‌ی نه‌دا من ببه‌ خاکی به‌رده‌می
 حاسلی ره‌نجم شکه‌نجه‌ی داوی زولفی دولبه‌ره
 وه‌ک له ئەرزى شو‌رده‌ا هەر خاره به‌زرم به‌ره‌می
 زرکه‌تال و حەنزەلی ده‌شتی فیراقی یاره‌که‌م
 که‌ی ئەدا تام و مه‌زه و بۆنی شه‌مامه‌ی گوڵده‌می
 من قه‌رارم دا له‌گه‌ل دولبه‌ر هه‌تا سه‌ر لیوی گۆر
 هەر له‌سه‌ر ریگه‌ی وه‌فا بم به‌لکه ببه‌ مه‌حه‌می
 سەد شوکر ئۆخه‌ی ئەویش په‌یمانی تا سه‌ر دا به‌ من
 بۆیه له‌م دنیا (فەنایی) بوو به‌ قۆچی مه‌قه‌ده‌می

* * *

﴿ بهی دهستی یار ﴾

شهو یکیان له (مه جمودناوا) له کاتی خه تمه کردندا حه زره تی
 پیر (قُدس سِرُه) خوی هه ستا و هاته به رده می من و شتیکی دایه
 دهستم ، وه من وامزانی (به هی) یه ، به لام که دوای خه تمه سه یرم
 کرد (سیو) بوو ، نیتز نه من لیم پرسی که بوچی ئەم کاره ی کرد و
 نه ئەویش هیچی فهرموو ، بهو مونسه به ته وه ئەم شیعره م نووسی .

شه ها ئیمشه و دلی بیچاره وهك نهی
 له هه رلا ناله وو هاواره دهوهری
 له لایی پر غه م و ده رده دهروونی
 له لایی زه هری نیشی عه قه رب و حه ی
 به لئی لاته و گه دایه و روو سیایه
 به لام بو پاسه وانیت باشه نه یکه ی
 خه جالته خوم خه تام وت پاسه وانانی
 ده رت شایانی شه ئنی حاته می طه ی
 به گیانی شا به لوتفی شا ئەنازم
 نیتز هه رچی ببه ئوخه ی سه د ئوخه ی
 گه هی دلشاد و خو رپه م هه روه کو جه م
 گه هی ته عنه له تاج و ته خته که ی که ی
 گه هی ره مز و گه هی غه مز و گه هی فه وز
 گه هی باغ و گه هی داغ و گه هی به ی
 به (به ی) ئیمشه و که به زمی دل مه زه ی بوو
 کتوپر که وته فکری به حری بی په ی

که نه بیوت خه لعه تیکی که مترینت
 به های نه قدی جینانه و باغ و رهوضه
 نه بی قه دری منی بی قه در چی بی
 له دهس سولتانی عالم وهر گرم (بهی)
 نه گهر مه یلی دل و لوتفی دهروونی
 نه بی جوز بهی نه گهر وایی خودا وهی
 وه گهر هدر خو (عَلَى الرَّغْمِ) ی ره قیبه
 دهسا با خوانی لوتفت بی په یاپه ی
 به سه رچوو عومری بی به هره ی (فه نایی)
 شه ی عالم فه نا قوربانه سا ده ی

﴿ وینه ی یادگاری ﴾

کاتی حه زه تی پیر (رُجِي فِدَاهُ) به دیوانه که می زانی و چه ند
 غه زه لیکم به نه مری خو ی بو خوینده وه له نهسته مبول ، زور
 به دلی بو ، فه رموی بنیره با عابیدی کورت بینیری خوم بو ت
 چاپ نه که م ، منیش له (۱ / ۷ / ۱۹۹۵) دا ناردم هینایان ،
 وه نه م غه زه له م بو کوتایی یه که ی نووسی ، به داخه وه ریک نه که وت
 چاپ بکری ، تا حه زه تی پیر کوچی دوایی فه رموو ، ره جا وایه
 بی حکمه ت نه بی .

نه ی وینه به مینه بو دیاری
 جیداری منی له کورده واری

بو یادی ژیانی پر له مهینهت
 بو حاله تی بیکه سیی و هه ژاری
 زووتر منی بیچاره له دی بووم
 دیاره که چلونه کاروباری
 روژانه گزنگی تاو که دهرهات
 چوونی دهرودهشت بو یا هه واری
 هه رچی که ده که وته دهستی هه رکهس
 سا ژینی له لادی ئه بوو یا له شاری
 هه رکهس به نسیب و مافه که ی خوی
 رازیی بوو دل و دهروون و زاری
 ئیستا که زه مانه وای به سه رهات
 چی ماوه ! به غهیری که یفه کاری
 گوڤراوه زرووفی شار و لادی
 ناچیته وه دۆخی سالی پاری
 هه ر دیت و ده چی به ره و نه دامهت
 فه وتاوه نه ماوه به نند و باری
 که ی دی که ئه تو له گه ل دل و گه ل
 وه ک غونچه گولانی نه و به هاری
 تیراو و گه شاهه بن (فه نایی) ش
 وه ک ئیوه له یاد و وه سلی یاری

* * *

﴿ دۆستی گیانی ﴾

چەند سالیك لەمەوبەر نامیلکە یەکم بە شیعی کوردیی بە ناوی (دعوة الطریقة لطالب الحقیقة) بۆ یەکیك له دۆستانی خۆشەویستی خۆم بە ناوی : (مەلا عەباسی حەسەنی) دانا و بە مەبەستی سەردانیکی دۆستانە و هاتنە ناو ریزی ئەهلی تەریقەتەو بەۆم نارد ، بەلام بەداخووە لەبەر ئەوەی عەلاقەیی رۆحیی بە شوینیکی ترەو هەبوو ، تەعەصوب بوو بە مانعی هاتنی ، ئینجا لەبەر ئەوەی زۆرم خۆش ئەویست ، هەر وازم لێ نەهینا ، بۆیە دواي ماوێه کی تر ئەم قەسیدە یەشم هەر تەنها بە مەبەستی دیدار بینینی بۆ دانا و بۆم نارد ، ئەمەش هەر بێ ئاکام مایەو ، وە پاش ماوێه کی تریش غەزەلیك هەلبەستی ترم بۆ نارد که سەرەتاکەیی بەم نیوێ شیعرە دەس پێ ئەکات :

وێکیلم خەطط و نامەیی هیجره وا هات

که ماچت کا له جیاتی من له دوو لات

ئیتەر نائومیید بووم له هاتنی و منیش کۆتاییم بە شیعر و نامە هینا بە ناچاریی ئەک لەبەر بێ وهفایی ، چونکە ئیستاش که نزیکەیی (۳۵) سال زیاترە که له یەکتەر دوورکەوتووینەتەو ، من هەر خۆشم ئەوی .

مەحمودئاوا - سالی ۱۹۵۸

ئازیزم ئازیز دۆستەکی گیانی

دووڕیت سووتانندی ئازای پەنهانی

(يَا لَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ أَحْوَالُكَ ؟
 فِي الْبُعْدِ عَنَّا وَلَوْ بَانَ)
 (مَا تَفَكَّرْتُمْ يَوْمًا بِحَالِي)
 فهرامۆشت کرد ئولفهتی جانی
 تا به کهی ئاخریاری دل سه‌نگین
 یادیکت نه کرد به‌ملا نه‌تروانی
 گهر ئه‌لیم یاری بی‌وه‌فا تو بووی
 شهرم ئه‌که‌م وهرنا خوشت ئه‌زانی
 گهر به‌وه‌فادار ناوی شیرینت
 ئه‌دا که‌م به‌دهم خامه‌ی ویجدانیی
 تی‌فکره‌شهرتی وه‌فا که‌ی وایه
 دووریی چهند سألته‌ت چون ره‌وا زانی
 به‌ینی من و تو ده‌نگی دایه‌وه
 که‌ی ئه‌بوو وابی وه‌ک خوت بزانی
 عه‌هد و په‌یمانی به‌ینی دل‌داران
 ههر له‌منالیی تا کاتی جوانیی
 ئه‌ویش کام دل‌دار ! له‌ناخی ده‌روون
 سه‌رفی ته‌مه‌ن که‌ن به‌شادمانیی
 به‌چهند شه‌وق و زه‌وق دل‌ه‌ی پر له‌میه‌ر
 به‌تانه‌له‌تاج ته‌ختی که‌یانیی
 به‌چهند نه‌ینیی ره‌مزی راز و ناز
 به‌چهند سو‌ز و ساز به‌غه‌زه‌ل‌خوانیی

به نهم و هه وای به زمی حیجازی
عنده لیب ناسا بهری به یانی
یا به دهم هه وای تافی شه تاوان
کاتی سهیران و گه شتی کویستانی
حدرام بوو لاماان دووری له یه کتر
ته نیا بو شه ویک بی عوزرخوانی
دهی خوت بیرکوه لهم حاله تاله
ته گهر له ریزی ژیره پیاوانی
چون ته بی دوسی ئاخری وابی
خو تو له لای من ههروهک چه لانی
ئازیزتر له گیان دیدهی شیرینم
بو له بیرت چوو قه درت نه زانی
چون یاری ته بی ناد یاری بی
به هوت سال جاری نه بی نیشانی
خو وه عده و ابوو ئیمه یهک مال بین
یهک نان و یهک ئاو یهک زینده گانی
یهک مه نزل یهک دل یهک جیگه و ریگه
سه حرا بی دهشت بی یا ئاوه دانی
ههی داخ ههی سه د ناخ سه د حسرهت له گهل
بوچی وای کرد لیت ده و رانی فانی
به گیانه کهی تو ئیشی ئه و داخه
ته قریر ناکری به قسهی زمانیی

ههروهها بئ شك شهرحى ئەم حاله
نايهته ته حرير به قهله مپرانى
كوٽايى نايه دهردى جودايى
فيراقى جيسمى و روجى و رهوانى
مه رخوا به لوتفى بئ دريغى خوئ
به ئەسما و صيفات به (لامكان) اى
بگوئى ماتهم به شادى ديدار
به خاتر نايه (سبع المثاني)
ئه مجاره نوبه و وصل و ته و اصول
له بهينا بينى نه بئ زيانى
براى دنيا و دين هه مپراى جاران
ئهوا به هار هات بو كامه رانى
بيخه وه بير خوٽ عه هه و په يمانت
با بهس بئ سه ردى و رهنگى خه زانى
هه وه فاداران شوينت ديار بئ
به سيه دانىشتن گوشه ي په نهانى
خوئه گهر بلئى بو تو عه بى خوٽ
نايينى به چاو به دل نازانى
به لئ تاوانى منيش دياره
كه شهرتى وه فام به جئ نه هانى
به لام ديهه گيان به ديهه شوخت
ئه گهر ئينصافت بئ نه زانى

که من مه عزوورم به پئی شه ربعت
 وهك به ته ريقهت كه خوت ئه زانی
 كه وتوومه داوی كه مه ند به دهستان
 صه ییادی سارای به زمی عیرفانیی
 له سه ره هتا پئی ئازای ئه ند امم
 رهگ و مه غز و پوست هیزی نه فسانیی
 فکر و عه قل و هوش ئیدراکی رۆحیی
 شنهی نه باتیی نه شئهی حه یوانیی
 به بۆنهی خالی سورمه سای جانان
 شابازی ئه وجی گرووی رۆحانیی
 کام كه مه ند! به دهس جه لابی قلوب
 تاكه جیرداری ئالی عوسمانیی
 تازه من له دهس من و تو ده رچوم
 كه وتوومه به حریک نیه پایانی
 هه ركه سی كه وته ئه م گیژ و داوه
 تازه ناگونجی بوله وه سپرانیی
 كه وابوو ته کلیف له من مه حاله
 بو ئه دای عه هد و رازی نیهانیی
 ئه گه رنا مه علووم بی درۆ یه قین
 ده سم هه ئه گرت له زینده گانیی
 بو ساتی دیدار شیوهی رهنگینت
 به سه ره ئه هاتم نهك به پئی یانی

عومرى خۆم ھەموو سەرفى رىت ئە کرد
تا پەيدام ئە کرد ئە و يارى جاني
تۆ لە فەرەنگ باي لە چين يا ماچين
چين چين فرميسکم بو ھەلئە پزانى
ئەھاتم بو لات بو خەتا و خوتەن
گەرنا بە عەيب و خەتام ئە زانى
ئىستا کہ دەست و پىي تۆ ئازادە
تۆ زەھمەت کيشە ھەرچون ئە توانى
تا بە کەي بەستە و خەستە و نە پەستە
بە داوى مە کرى ئەم دنيای فاني
ژيان ھەر ژياني لە گەل يارانە
دوورىي لە ياران ديارە زياني
بشکينە زنجير دەريينە لە دل
ريشەي خەوش و خال ھەواي نە فساني
مە ترسە ئيرە جیگەي ئە مانە
جیگە و جیلوہ گای ئە ھلی عيرفاني
ئە سپى سەرکيشی نە فسى ئە مھارەت
رام ئە کەن بى غەم بى نيگەراني
دەستيان ئيشارەي قودرەتي زاتە
يە کسانە بۆيان بوعدى (مگان) يى
شابازی تيژبال رىي (لامگان) ن
قافلە سالار گەنجى مە عاني

لائەبەن لە دل ژەنگی قەساوەت
 شیفای زامی کۆن قاسی یو جانیی
 صەففاری مسی قەلبی قەلبی رەش
 ئەیشۆن بە ئاوی فەیزی رەببانیی
 بە جاپووبی (لا) ئیثباتی وەحدەت
 شەرە شەرەحی دل ئە کەن نوورانیی
 جوغزی لە طائف لە ساحە سینه
 ھەریەک لەدوای یەک ئە کەن عیمرانی
 بە تەجەللای خاص ئە قەدەسی شاھیی
 ئەیکەن بە طووری موسای عیمرانیی
 دەستیان مەرھەمە بوۆ جەستە ی خەستە
 خەستە کام خەستە ! خەستە ی زولمانیی
 عیرفانت ھەبێ لە ئەھلی عیرفان
 دووریت دەلیلە لەسەر نەزانیی
 من بە ریسالە ی (دەعوە ی طەریقە)
 کە بوۆ تۆم دانا بە میھرەبانیی
 لە ماوە ی سەد و ھەشتا دەقیقە ^(۱)
 ناردم ئەرکی خۆم بە جیگە ھانیی
 من وائەزانم سوودی تۆم ئەوی
 دوایی بی سوودە سەد پەشیمانیی

^(۱) واتە : دانانی نووسراوە کە لە ماوە ی (۳) سەعاتا بوو . (ھۆنەر)

وا دهوری لاویکی نهماره باوی
نهمه و گهشهی دل چوو به تالایی
همچهنده ئیستاش گهنجی لهلای من
حیفه تو قهدری گهنجیت نهزانی
تهقالای گهنجیی ئه بی به مایه
سابو ئاخیرت یا دنیای فانیی
پیری دهردیکه رهنجه به رههمی
رهنج نابی به گهنج به ناتهوانیی
تالهدهس نهچوو گهنجینهی تهمن
ئوسا حسرهته سه دپهشیمانی
عومری (فهنایی) ش ههر بهم داخهوه
ئهروا روژ به روژ به رهو نهمانی

* * *

﴿ پارانهوه له قايي پوره دگار ﴾

نهم مونا جاته شم له و کاته دا نووسی که ماوهی چند مانگیك به هوی چند شتیکی تاییه تی یه وه له یه کیك له ههواره کانی هه ورامانی ئیران به ناوی (خوی سملی) مامه وه .

خوی سملی - سالی ۱۹۶۷

ئیلاهی یا ئیلاهی تو که ریم و (حی) و مه ننانی (قدیم الذات) و بی مه بدهء (عدیم الإنتها) یانی (وجوب الذات) ای (بالذات) ای صیفاتت واجب و مومکین به ذات و وه صفه وه خارج له ئە زمان و له ئە کوانی شه ریکت نه بووه قهت نابی ده لیلی وه حده تت ناوی به کونهی بی میسالی خۆت که موسته غنی له بورهانی سه میع و قادر و بینا مورید و عالیم و گویا حه یاتت ثابته و لازم نه بوونت نا کرئ یانی هه موو کهس حادیشه و مومکین به داخی نه قص مه و صوفه (تعالی الله) که بالآتر له وه هم و فکری ئینسانی ! له وه صف و (کیف) و (کم) دووری له شکل و جیسم و جان پاکی له مه دح و وه سف بی باکی که ته نها خۆتی یه زدانی به کونهت چۆن ئە گا فکر و خه یالی بی مه جالی خه لک مه له ک بی یا به شهر یا خو جنۆکه ی حادیت و فانی به بی شک هه رکه سی چووبی به شوین ئە فکار و عه قلی خوی له ریگه ی حه ق ترازاهه خه ل له که وتوتته ئیمانی

سه فیهی فلهسه فیی چونکه به شوین نه وهامی عه قلا چوو
 نه زانیی عه قله کهی لی بوو به مایه ی طهر د و خه زلانی
 دژی بوو نه فسی سه رکیشی که وا کی شایه به د کی شیی
 حه قی حالیی نه بوو هه رچه ند رجوعی کرد به ویجدانی
 حه کیمی دوور له حکمه ت دوژمنی نه فسی فریوی دا
 له بی عه قلیی سه ره وین که وته نیو زه لکاو ی زولمانیی
 به سه د حکمه ت نه جاتی هه ر نه بوو له و داوه داماره
 به سه د نکبه ت گرفتاره که له طمه ی دا له ئیذعانی
 موجه سیم کویر و دلره ق بوو نه فام و گه و ج و ته حمه ق بوو
 به لایا قه ت نه چوو جاری شعور و عه قلی ئینسانیی
 بناغه ی دینی خو ی تی کدا که قه ولی کرد به ته جسیمت
 په نا نه گرم به تو ی یار په له گومپایی و له خوسرانیی
 که تو بی میسل و مانه ندی نه بی فکری به شه ر چی بی !
 سه ری ده رچی له تو و ده رچی له ته سویلاتی شه یتانیی
 عه جه ب ده ردیکی هائیل بوو ! به لی زه هری هه لاهیل بوو
 که خو ی مایل به باطیل بوو شه قا گرتی گریبانی
 که عه قلی ناره سا بوو مو عته زیل سه لبی صیفاتی کرد
 نه وه ند فکری به تالی کرد سه رم سو رما له نو قسانیی
 له بهر خه وفی ته عه ددود بوو که نه و سه لبی صیفاتی کرد
 قیاسی بی نه ساسی کرد و نه یفامی که نه یزانی
 صیفات و اسیطه ی نه شنه ی وجوودی عاله می که ونن
 که مه و صوفن له یه ک لاره به وه جهی شیبهی ئیمکانی

به لئی (حه فتاوو دوو میلله ت) ئه سیری داوی ئه فکاره
 له زه لکاو ی خه یالاتا هه تا سهر چوو به نادانیی
 به گویره ی فه هم و زانین هه رکه سی فکریک و باسیکی
 له زاتی پاکی تو کرد و له کونها کول بو نه ی توانی
 که له م گه نجی مو طه لسه م دورپی مه قسوودی به دهس بی نی
 ئه بی هه ر خه سته بی ئه سپی خه یالاتی له جه ولانی
 گه لئی چابوک سواری ساحه که ی ته عریف و ته وصیفت
 به سهر ملدا ره تی برد و شکا ده ست و سهر و رانی
 له بابی به سط و ته عبیری مه قامی هه زره تی زاتت
 گه لئی ته نگیی مه قامی دی گه لئی زه یقه ت بو مه ی دانی
 به لئی مه علومه هه ر فکری له چون خیزا بی هه ر چوونه
 ئیتر که ی چوون له بی چوونا مه جالی پی درا یانی
 به یانی زات و ئه وصاف و شئوونی پاکی بی چوونت
 مه حاله ناکری بو چوون ته گه ر ده رچی له له ش گیانی
 به چالاکیی که سی له م ساحه داخل بوو که می رو یی
 به لا زوری نه برد شل بوو نه سهیری ما نه سهیرانی
 هه زاری وه ک سکه ندهر بوو به شوین ئاوی هه یاتا چوو
 له چال و چوئی زولماتا سهری ون کرد و نه یهانیی
 ته معای گه وهه ری زاتت فریوی عاله میکی دا
 نه بوو نه مدی خریداری به زاهیر یا به په نهانیی
 بلئی وا گه وهه ری مه قصوود و ئاواتم به دی هی نا
 دلی خو م دلنیا کرد و نه ما باکم له ههیرانیی

مه قامی ئەقدهسی شاهیت ئەوهنده بهرز و ئەعلایه
 نیه مومکین له بو مومکین بگا دهستی به دامانی
 رمووزی که نزی ئیدراکت له ئیدراکی به شهر دووره
 مه حاله چون ئەبی بکری به فکری عالهمی فانی
 هه زارم دی به غه وواصیی له به حری کونهی تۆدا چوو
 به شیکی زووبه زوو خنکا بریکی ما به عه طشانیی
 ته قالای زۆری دا ئاخر به دەم ته پرکردنیکی کهم
 له ئەم ده ریایه قانیه بوو به ناکامیی له ره بیانیی
 ئەوهی له م عالهمه دوینی به سه ریا بووی وجود چووبی
 به که شتی نووچه وهش باوهر مه کهن گه بیی به دامانی
 (هُوَ الْأَوَّلُ هُوَ الْآخِرُ هُوَ الظَّاهِرُ هُوَ الْبَاطِنُ)
 که تۆ به م چواره مه و صوفی چ جیگه ی فکری ئینسانی !
 عه جایی په رتگاهیه که مه گهر خۆت یار و یاوهر بی
 که زاهیرتر له رۆژ ئەما عه جب که نزیکی په نهانی !
 به چاوی کویر و دیدهی بی به صیرهت ناگری ده رکی
 ته جه لای کیوی طوور و شه عشه عه ی ئەنواری سوبحانیی
 مه گهر هه رکهس به لوتفی خۆت هیدایهت دهی به هه مرایی
 نه جاتی دهی له ئەوهام و ده سیسه ی نه فس و شه یتانی
 به هوی ئیلهام و ته علیمت به مه حزی فهزل و ته کریمت
 به خۆت ئاشنا کردبی ئەگهر طایع ئەگهر جانی
 له به حری عیلمی تۆ بو مه عریفهت قه تریکی نوشیبی
 به ته و فیقاتی تۆ ده رچی له قه یدی جه هل و نادانیی

ئەوئى صەيدى سەعادەت كەوتە داوى عەقل و ئىدراكى
 سەفینەى بەختە كەى چاكى نەجاتى دا لە فەوتانى
 لەبۆ ساحیل كەنارى گرت و خۆى لادا لە مەوج و گىژ
 بەرى دا لەنگەرى كەشتى مەهارى كرد كە نەیتوانى
 بە وەجهى ئەسەلم و ئەعدەل بە دل تەسلىم و ملكەچ بوو
 زولالى وەحدەتى نۆشىيى بەجئى بوو فكر و سامانى
 سوپاسى بئى قىاس ئەى خالىقا بوو جوود و ئىحسانت
 كە ھەرچىكت بە ھەر كەس دا بە فەزڵە نەك بە شایانى
 لەسایەى ریزەخۆرى بابى خاصانت خوداوەندا
 لە فیرقەى ناجیە طەردم مەفەرموو تو كە رەجمانى
 منیش ئىقرار ئە كەم یارەب لە بابى قوبحى ئەعمالا
 گەلى رۆچووم و نەمفامى لە ھەد دەرچووم و نەمزانى
 لە چاكە بئى بەش و مەحروم بە بارى مەعصیەت كەوتووم
 لە مالى غەفلەتا خەوتووم بە سەرشۆرى و پەشىمانىيى
 بناغەى كاخی ئەعمالم بە حیلەى نەفسى سەركییشم
 لە جئى دەرچوو شكا شەق بوو دەر و دیوار و ھەیوانى
 لە بئى ئەمریت ئەوئەند ئىفراط و تەفریطم لە ژینا كرد
 نیە دەسمایە بو ئاخیر مەگەر عوزرى پەشىمانىيى
 ئەگەر لافاوى جوودت بئى بەسەر كووكۆى قەبايىحدا
 سەرى دەرزیى چ تەئسىرىك ئە كاتە مەوج و توفانى
 بە جاھى واسیطەى خەلق و وجودى عالەمى مومكین
 كە ھەر ئەو سەررەرى عامە و گوزیدەى نەسلى عەدنانىيى

که بهو بوو ره فعتی ئە فلاك و ئە نجوم بهو مونه وهر بوون
 له سایه ی نووری ئەو نهوعی مهلائیک بوون به نوورانیی
 له پرسینی ئە له ست بهو بوو که فهوجی عالمی ئە پراح
 (بَلَى) بوو به خته وهر جوابی (نَعَمْ) بو قاسی یو جانی
 به رۆحی ئەو په ناگایه به ته شریفاتی ئەو شایه
 که ئەو مه دعوو به ئە سرایه له نیوهی شهو به په نهانیی
 زهوی نه یما جموجۆلی که زانی ئەو به سه ریادئ
 فه له ک ههر چاره پرانی بوو له بو میعراجی جیسمانیی
 ئە گهر مه هدی زهوی نازیش به سه ره حه و ته م فه له کدا کا
 که ئەو زاته ی له باوهش گرت له حالی به رزه خ و ژیانسی
 ره وایه تا به ره و مه حشه ره مه دینه ی خو ی به جئ دئلی
 بنازی بهو شه فیعه بو که مالی مه رته به و شانی
 هه تا (طَيِّ) ی سه ما ئە کرئ ئە نازی بهو شه وه گهر دوون
 که ئەو شاسواره بو ده عوه ت سه عاتی بوو به میوانی
 به سه رگه رمیی مه له ک شه و قی فه له ک بو کاتی ته شریفی
 به ئیعجاز و به ته کریمی حوزوور و (وَحْي) ی قورئانیی
 به سه یری ره فرفه فی بو ئەوجی ئە فلاك و سه ماواتت
 به نووری سپرپی (أَوْ أَدْنَى) مه قامی قورپی سوبحانیی
 به جاهی مه رته به ی سه دری ریساله ت عازیمی سیدره
 به (مَا زَاغَ الْبَصَرُ) یه عنی به دیدهی چاوی فه تتانی
 به خورشیدی سه مای بورجی ریساله ت خاته می مورسه ل
 به شه معی مه جلیسی ده سته و گرو ی ئە فواجی رۆحانیی

که به و شابالّه (رُوحُ الْقُدُسُ) مه جالی سهیری لی به سرا
 به تهنها بۆ حوزور ته و چوو رهوا بوو عهرز و فدرمانی
 به نوقطهی مه رکهزی که نزی علومی زاهیر و باطین
 که به و بوو فه تحی نه بوایی طریقه و ره سمی عیرفانیی
 به جاهی ته و حه بیبه و حورمهت و نازی له ده رگاتا
 به حه ققی ته و طه بیبه و زینهت و ئیکسیری ئینسانیی
 به جاهی ته و که سهی فه خری به شهر هادی سو بول ته و بوو
 ههر ته و شه هدی دهم و دهستی شی فایه بۆ په ریشانیی
 به جاهی ته و که سهی پشت و په نای ته برار و ته شپاره
 ئومیّد و واسیطهی ئومهت له ترسی حه شر و میزانی
 که به و بوو ته و به یی ئاده م قبول و حیفظی ئیپراهیم
 به ته و بوو سه بری ته ییوب و نه جاتی ئاده می ثانی
 به ته و بوو بینشی به عقووب و یوسف به و خه لاصی بوو
 له دهس که یدی زوله یخا هم له رهنجی حه پس و زیندانیی
 به ته و بوو ئولفه تی یونس به ته و بوو ره فعته تی عیسا
 وه کو به و بوو ته جه للا بۆ (کَلِیْمُ اللّٰهِ) ای عیمرانیی
 به ته و بوو ئاگری فارس کوژاوه وشک بوو ساوه
 شهقی برد تاقی کیسرا که وته له رزه بان و هه یوانی
 به ته و بوو زولمه تی کوفر و بت و خاچ و صه نه م لاچوو
 شکا بازاری ناباری ده سیسه و که یدی شه یتانیی
 که ئالای دینی حه ق هات و سه ری کی شاشا به دنیا دا
 له سایه ی ته و بو روشن بوو چرای نووری موسلماننیی

به نووری ئەو صەفا کەوتە دەروونی کۆمەڵی ئەصحاب
 بپرا جەرگی عەدوو گشتی بە تیغی تیپی یاران
 خوداوەندا بەحەقی طینەتی ئەو یارە دووبارە
 بە خەمی دائیرە ی مۆرسەل بە مۆر و خاتەمی شانی
 بە شەرحی صەدر و سینە ی پاکی وەک مینا بە بیگەردی
 بە حوسنی سیرەت و شیوای جەمالی بەدری تابانی
 بە جاهی حورمەت و وەقری بە ریز و مەنزڵە ی فەقری
 فیدای ئەو فەقرە بی سەد حیشمەت و مۆلکی سولە یمانیی
 بە گۆنای ماھی بیگەرد و عوزاری مەشعە لە تباری
 بە طبیی جوعدی کاکۆل و نەسیمی عەنبەرئە فشان
 بە شەمسە عالی م ئەفرۆزی بە نوختە و خالی جانسۆزی
 بە قەوسی دین و دلدۆزی بە نیش و نۆشی مۆزگانی
 بە ناز و راز و تەمکینی بە وینە و شکلی شیرینی
 بە غەمزە ی چاوە کە ی مەست و قەدی سەروی خەرامانی
 بە لەهجە و نوطق و گوفتاری بە خولقی جوان و رەفتاری
 بە دەم غونچە ی شە کەرباری بە لەعلی لیوی خەندان
 بە عیشو و رەنگی رەنگینی بە طورپە ی میسکی تاتاری
 بە شەهد و کەوسەری ئاوی دەم و چاهی زەنە خدان
 بە عەرش و کورسی یو لەوح و قەلەم هەم بەیتی مەعموورت
 بە مالی کەعبەوو مینبەر بە رەوضە ی باغی ریضوانی
 بە جیبرییل و بە عیزرائیل بە ئیسرافیل و میکائیل
 بە ئەنواعی مەلائیک حامیلانی عەرشی رەجمانی

به قوربی خاصی راسان و به مهقبوولانی ئاسانت
 هودات و قائییدی فیرقهی نهجاتی نهوعی ئینسانیی
 به صیدق و راستیی صیددیق و عهدلی حهزرتی فاروق
 به (ذی النورین) عوسمان و عدلی ییو شیریی بوپرانی
 به پاکیی (أمهات المؤمنین) و فاطیمهیی زههرا
 به دوو سیبیطهیی موکهپرهم تازه لاله و سهروی بوستانی
 به صهحبی صهف شکین و یاری ئه و سهرداره نازاره
 به دهنگی ههلهله و شهوقی دل و جوؤشی سهناخوانیی
 به خوین و بهرگی خوینینی شههیدانی حونهین و بهدر
 به عههباس و به حهمزه و جهعفر و سهلمان و حهسانی
 به راسیی تابیعین و تابیعینی ئه و بزورگانه
 که ههریهک بو رهزامه ندیت دهری کرد گو له مهیدانی
 به شاهی نه قشبهند و خواجه گانی (نَقْشَبَنْدِيَّهْ)
 سوپاسالاری ته وحید و طهریقی سهیری په نهانی
 به پیرانی طهریقهیی سوهره و هردی و قادری و چه شتی
 به نه جمه ددینی کوبراو به جاهی غهوسی گه یلانی
 به حه ققی پورتهوی فهیزی موجه ددید بو طهریق و دین
 مه داری ره مز و ته حقیق و ئیمام و قوطبی ره بانی
 به عه شقی شاهی ده هلی و ره نجی مه ولانایی کوردستان
 جه نابی (ذی الجناحین) و کنووزی نووری عیرفانی
 به شیخ عوسمان سیراجه ددین وه فاو و بول به ها نه جمه
 ضیائه ددین و نه جمه ددین عه لائه ددینی عوسمانیی

به شیخی ئینس و جین ئەمڕۆ طەبیبی زاھیر و باطین
 بە پیری دەستگیر و نائیبی فەخری بەشەر یانی
 بە شاھی جینشیننی خانەدان و خاوەنی تەمکین
 نەھالی بەرگوزیدە و نووری دیدە ی ئالی عوسمانیی
 وەسیلە و فەخری ئیمە قوطفی ئەعظەم مەنبەعی سادیس
 مەدار و رەھبەری عالەم سیراجەددینە کە ی ثانی
 بێخەشە عەبدی بێچارە و قەساوەتبار و بێکارە
 ئەسیری نەفسی ئەممارە و رەزیلە و تەبەعی ئینسانیی
 بە ژەنگی مەعصیەت گۆرا دەروون و دل کە فەوتاوە
 بە رەحمی تۆ نەبێ نابی عیلاجی دەرد و دەرمانی
 نەما فیعلی شەنیع و بەد نەما بێ حورمەتی نەیکا
 نە تەرکی مونکەراتی کرد نە مەئمووری بەجێ هانی
 نەبوو باکی لە بەدکاریی نەبوو ترسی لە ئازاری
 عەزابی دۆزەخ و کلپە و شەرارە ی ناری نیرانی
 بە بەدنامیی لە عالەمدا زرا دەنگی بە ریسوایی
 نیە میزانی عیصیانی حیساب و حەدد و پایانی
 لە ھەر بەد بەد تر و کەمتر لە سەگ شیواوە ئەحوالی
 لە ھەردوو لا خەجالت خۆی بە حال و مائی ویرانی
 زەلیل و زار و دەرمەندە قەباحەتبار و شەرمەندە
 گەلی پەست و سەرئەفگەندە لەدوو ئامالی نەفسانی
 نە تۆشە و زادی ریگە ی حازرە بوو رۆژی رەستاخیز
 نە دەسمایە و مەتاعی بوو مەقامی حەشر و میزانی

سەراسەر مەزرەعەى توخمى غەمەل پىژىاوه پامالە
بەدەم باكەى ھەوادا چوو نەما دانى لە خەرمانى
مەگەر سۆزەى نەسىمى لوتف و بارانى كەرەم پاشت
بمالى دووكەل و گەردى شەقاوہى موذنىبى جانى
ئەگەرنا عالەمى بىزارە لەو بىچارە ھاوارە
خودا رەحمى بە حالى كەى بە نالە و شىن و گريانى
بە دل ئىقرار ئەكەم يارەب گوناھم كو لەسەر كوئە
بەلا فەرموودەكەى توئە كە بەخشندەى گوناھانى
بەلى توومارى ئەعمال سىيايە وەك سەوادى رۆم
وہلى تو خواوہنى رەحم و عەطا و فەيزى فراوانى
قبوولى پۆزش و سەمح و كەرەم رەويەى كەريمانە
بە رەسمى سائىلى ھاتم كە تو مەولاي كەريمانى
بە موژدەى ئايەتى (لَا تَقْنَطُوا) يارەب دلەم خوئە
ئەمىنى كوفرە وەك يەئسەم لە حالى نابەسامانى
كە تو دەريايى رەحمت بىتە جوئشش بو خەتاكاران
ھەموو كرنووشى مەمنونى ئەبەن بو زاتى سوبحانى
چ خوئە لەززەتى عەفوت لە تەنگانەى پلەى ئاخىر
بە يادى تو لە لەش دەرچى پەپوولەى رۆحى ئىنسانى
گەدایى بىنەوا روو كاتە دەرمانى كەريمانەت
گەلى دوورە لە جوودى تو بە نەومىدى گەدارانى
(فەنايى) روو لە كوئى كاغەيرى ئاسانەى كەرىمى تو
بە رەحمى واسىعت رەحمى لەگەل مەرگى بە ئاسانى

* * *

﴿ گیزاوی میحنهت ﴾

دلّهی ئاواره کهم خاکت به سهر بو هیئنده داماوی
له خاکی زیلله تا که وتووی له گیژی میحنه تا ماوی
له بهرچی بوویه جیگهی تیروتانه یار و بیگانه
به ناهق بی سه مەرما گهنجی شهو یا رهنجی رۆژانه
به داخی کئی ئەنالئینی به فیتنه ی کئی خه فه تباری ؟
که وا بهم وه حشەت و بیمه خه ریکی ئیش و ئازاری
سهرم سورماوه بوچی وا حەزین و مات و بیئدهنگی
ئه لئیی لاشه ی بریندار و به جیماوی ده می جهنگی
ئه ری خو تو کز و گهردن که چی وه عده ی و یصالی بووی
ئه سیری سیلسیله ی زولف و جه مائی مه ه میسالی بووی
له سه یری خه لوه تی رییدا ده لیلت مه یلی له یلا بوو
ئه دی ده وری فه له ک بوچی ئەسیره ی نه حسی هه مپرا بوو
هه موو کاتیکی ئەم ژینت فیدای سۆزه ی سه حەرگا کرد
ئه وه ی نه تبوو ئەوه ت له و شاهیده ی ره عنا ته مه ننا کرد
که به شکم ریکه وئی رۆژی ستاره ی سه عدی ئیقبالت
سه ری هه لدا له بورجی موشته ری بو دادی ئەحوالت
که چی هات و وتم ئوخه ی وتی لاچو ئیتر تا که ی ؟
که یه عنی تو (فه نایی) ناکرئ سه یری جه مالم که ی

* * *

﴿ هه يکه لی ئاده میزاد ﴾

هه تا له م صورهت و شکل و هه یوولا ده رنه چی ئینسان
به ئیخلاسی ده روون دنیا له له وحی دل نه بی نیسیان
گومانت وا نه بی هه رگیز بکا بوئی له ئینسانی
که ته رکمی مه یلی نه فسائی نه که ی نازانی ئینسانی
به شیوه ئاده میزادی به لام شیوهت له مه عنادا
له شیوهی ئاده میی دووره وه کو هه یکه له مه عنادا
فریوی رهنگ و رووی زاهیر نیشانهی غه فله ته گیانه
له ژیر ته و دیمه نه سه د مه کر و حیلهی نه فسه په نهانه
(فه نایی) خوئی نمونهی هه یکه لی که به م سه ر و شیوه
به لام دلخوشه بوئه ولا نیشانهی یاری وا پیوه

* * *

﴿ درکی مهینهت ﴾

خه یالت ئازیز کزه زامانم
درکی مهینهتان گشت وه دامانم
مه یله کهت مایه ی نگینی به ختم
جهوری ره قیبان دهرده کهی سه ختم
جازییهت وینهی خوش خهت و خالان
یادی غهیری تووی له دل کرد تالان
هر من و دل ماین له گهل یادی تو
توتوی دهر وون و دل پر بوون له تو
تازه یادی تو چون نه چی له بیر
هر به منالیی تیکهل بوو به شیر
تا سه رای گلکوی تازهی مه زاران
مه حاله سه ردیی مه یله کهی یاران
ئازیز مه یلی من به مه یلت به نده
سه یدی شکارچی به هووی که مه نده
توش رشتهی که مه ند به رمه ده له دهس
با به رده وام بی تا ئاخر نه فهس
باله و دنیا دا نه لئین (فه نایی)
بی یار و یاوه ر ما به ته نیایی

* * *

﴿ کاتی نه ورۆز ﴾

سلیمانی - ۲۱ / ۳ / ۱۹۸۴

کاتی نه ورۆزه و سالی کۆن ئه چیی
سالی تازه شم من له کۆن ئه چیی
زام له سه ر زامان ناسۆر که وته وه
قته جارئ زامی دل نه سره وته وه
یاران مه شغوولی شادیی به هارن
من غه می له یلم له یل و نه هارن
کام له یل ! له یله که ی دل به تالان به ر
لیره تا رۆژی سه راکه ی مه حشر
وهك کۆکه ن کۆکۆی هه ناسانی سه رد
دیاره و دیار ویلی هه ردا وه هه رد
ده شتی جنوونیم طه ی کرد سه راسه ر
نه گه ییم به له یل ره نجم بوو هه ده ر
گا به یادی رووی له یلی دوور که وتووم
گا به زامی سه خت دلّه ی کۆسکه وتووم
سه رم نایه سه ر غه مـخانه ی ده روون
تا چۆن بیته جی قه زای کاف و نوون
پالم دا به لای قه لای سه بووری
تازه (فه نایی) و باری ره نجووری

* * *

﴿ قافلەى سلاو ﴾

ئەم پارچە ھۆنراوہیەم بۆ دۆستی دیرین و زۆر خۆشەویستم :
جەنابى میرزا صدیقی چنگیانى نووسى لە سلیمانى .

دوورود - سالى ۱۹۷۲

برای بەرپۆزم صدیقی بە ناو
پیشکەشت ئەکەم قافلەى سلاو
شادىی دلەى تەنگ موتالای ھۆشم
ئاپژینەکەى کولێ پر جۆشم
بولبولی گولزار خۆش لە ھجە و کەلام
تووتی شە کەرخام ھودھودی سەبام
نامە کەت گەیشت ھەم تىپى سلاو
بۆ ئیمەى مات و لات و ناتەواو
گەشاوہ دلەى وىل و خەمبارم
وہک گولێ نەورۆز کاتى بەھارم
ياخوا لە ئیوہش جەژن پىرۆز بى
ماوہى ژيانت ھەرۆک نەورۆز بى
مالى ولاتت جىگەى ئاوات بى
خودای ئىبراھىم پشت و پەنات بى
بە ھۆى کاکى چاک گەورەى کاکانم
ھانا و ھومىدى ھۆزى بابانم

مالى ئيمەش ھەر ۋەك مالى ئيۋە
 دەرچى لى تۆفى سەرما و كرپيۋە
 كۆتا بى دەستى بىگانه ليمان
 زياتر لىم حالە لىق نەبى جيمان
 بووكى ولاتمان رازاۋە و قوز بى
 دوژمنمان دايم جەرگى بە تۆز بى
 بە تىرى قەزا دلى لىت لىت بى
 مىلى گىرۋدەى قەنارە و پەت بى
 عومرى (فەنايى) بەم چاۋەچاۋە
 ۋەك پووش و پەلاش ۋا بەدەم باۋە

﴿ سوپاي غەم ﴾

قوربانە ئازىز قوربانە ئازىز
 مەيلىت تۆشەى رىى رۆژى رەستاخىز
 بە گىانت قەسەم گىانم قوربانىت
 دل بەستەى مەيلە و ئەمر و فەرمانىت
 لىو ساۋە من دىم شىۋەى شىرىنىت
 شەۋچراى جەمال گوناي رەنگىنىت
 بەو جۆرە رەۋىيە و حوسنى كەلامىت
 سولالەى پاكىت بەرزىى مەقامىت
 دل ۋىنەى لاۋلاۋ ئالا لى بالات
 شەيداي حوسنى خولق مەتاع و كالات

له سەد لا بەستەى دوردانەى خالت
 حەيران له روتبە و هەست و كەمالت
 مەيلە كەت جیگیر له تۆتۆى دلدا
 تا ئازام ئەبەن بە تۆتۆى گلدا
 شەرته بى تۆم له گەل تۆ بى تۆ
 قەت نە كەم شادىي هەردەم كەم رۆرۆ
 نازام سەردىي خەزانەى مەيلە
 وا دل له تافگەى زووخاوان كەيلە
 ياخۆ جەريدەى عەشقى دلداران
 شىواو هانام سەد هانا ياران
 سوپاى خەم له گەل تىپى خەيالان
 برديان سەرمایەى شادىم بە تالان
 ئەمپرۆ دووانە وا دى بە دلدا
 كە رى بى مەيليت داوہ بە دلدا
 بەلام لەو كاتەى دىتم دیدارت
 بينىم مەيلە كە و لوتفە كەى پارت
 ئارام بوو دەروون له جۆش و خرۆش
 دووبارە بادەى عەشقت ئە كا نوّش
 بەشكەم له بەختى (فەنايى) ئەمجار
 تەئسىر نە كا لىت فیتنە جۆى بەدكار

* * *

﴿ مایه‌ی شه‌وقی دل ﴾

ئەم پارچە ھۆنراوەیەم لە ھەڵامی رەفیقی دین و دنیا : جەنابی
حاجی مەلا ئەحمەدی قازی پێنجوینی دا نووسی .

مەحمودئاوا - سالی ۱۹۷۲

ئەھێ قازیبی زادەھێ بەزمی مەبەت
ئەھێ بادەنۆشی نەشئەھێ مەوەدەت
گەورەھێ بەنرخم زانای بەرپەزم
مایەھێ شەوقی دل واسیطەھێ ھێزم
عەرزى بچووکی گەرم و تەواوم
تەقدیمە لە گەل تپیی سالاوم
نامەھێ خۆش مەزەھێ شەگەرفامەگەت
بە لەھجەھێ فەصیح شیرین خامەگەت
بە شیوہی شیعر و بچووک نەوازایی
کە دیتم خەیلی بە خۆم نازایی
کە کەوتوومەوہ یادت لە دووری
بۆ کۆی خەمانم بوو بە سەبووری
سەراپا خەت خەت کردم موتالا
رشتەھێ مەیلەگەھێ دل لە دل ئالا
بە یادی تۆوہ خوار و ژوورم کرد
یە کجار ئارەزووی یاری دوورم کرد

که دیتم تا دل لئی ورد بیسته وه
 ده رگای شهوق له رووی دل نه کریسته وه
 نه شهی دا به زهوق تهبعی تووتیی وار
 که وته وه جد و حال پیئی نه ما قه رار
 وتی فه رمووده ی (خَیْرُ الْأَنْامِ) ه
 جوابی نامه وهك ره ددی سه لامه
 با من تهبعه کهم په ست و بی هیزه
 قه ینا کا ئی خلاص ته واو به هیزه
 به لام بیده نگیش نه نگه بو یاران
 نه دهن وه لامی شیرین عوزاران
 وا خامه ی هه ژار که وته جموجول
 بو جوابی نامه ت به شیعی شروول
 ته وسدن وار له رووی نامه دا به کول
 که فی په ژاره ی ده می هاته کول
 نه ویش هه روهك من دهروونی که یله
 سه و دازه ده ی عه شق کالاکه ی مه یله
 ویستی بنووسی حالی هیجرانان
 یا مهینه تباریی به دهس نه زنانان
 دیسان له سه ردا چه رخی سته مکار
 بردی به دلّیا ماجه رای ته تار
 باری خه مانی رژاند وهك باران
 تاندها شه رخی دووریی له یاران

لانه دا پهرده له رووی نه سراران
دهرنه خا جهور و جه فای به دکاران
که و ابو ره جای (فنهایی) هه ژار
قبوولی عوزره دوسی دوور دیار

﴿ که مه ندی له یل ﴾

من که گیرۆدهی که مه ندی له یلم
زیاتر له جاران له زووخاو که یلم
گیرۆدهی دهستی باز و شاهینم
نهک هه رمال و حال له لاله خوینم
به دهستی سه بیاد وهک نه چیر و گوړ
یا مردوو له ژیر دهستی مردووشوړ
جی دهستی نئه هل لیږه مه حاله
زوهدی وشک و پووچ لیږه به تاله
سه رچاوهی ئاوی حه یاته ئیږه
باقیی سه رچاوه گشت تال و سویره
من وام له ژیر سای هومای عیرفانیی
عه زیزی میسری مولکی مه عانیی
(فنهایی) دهستی هه لگرت له رووچی
جا چه شتی نه شهی بادهی سه بووچی

* * *

﴿ دلہی رهنجہرؤ ﴾

دلہی رهنجہرؤ دلہی رهنجہرؤ
ئاخۆم کھی ئه بئ شیفای زامی تو
مهر له مه یخانہی پیری مه یفرۆش
کوورہی دەررون و سینہت بیته جۆش
سا به لکه له یلت له رووی وه فاوه
لایه کت به دل بکا به لاوه
چونکه تا له یلا مه یلی بو مه جنوون
نه بئ به غه مزه ی خو ی نه کا مه فتوون
به دانہی خالی نه یکا ته مادار
به شوعلہی گۆنای نه یکا هه وادار
سه رخۆشی به زمی بادهی راز نه بئ
له لۆمه ی لایم بئ نیاز نه بئ
چی ئه کا دهرس و دهوری مه یخانہ
دیر و که نیشته ی بن به مه یخانہ
تا له یل به گۆشه ی دیده کھی مهستی
نه یخاته ساحه ی عه شقی ئه لهستی
سه دای ئه و نیدای نه خاته وه یاد
لانہی جیسمانیی لی نه دا به باد
له دهریای عه طای فه زله کھی باریی
فتووحی رۆحیی نه کا به یاری

دلّ له مه دره سهی عه شقی له یلادا
 چوّن ته گری قه رار له گهّل جه فادا
 مه جنوون به بی هیچ نه ییدا به هه ردا
 له ییل به غه مزه و ناز گری تیبه ردا
 بوّیه له دهفته رخانه ی جنوونیی
 بوو به سه رمه شقی عیلمی مه جنوونیی
 بیگومان دهوا هه ر لای له یلایه
 هه ر بوّیه مه جنوون شیّتی له یلایه
 ئه نا له سارای خه یمه گای له یلدا
 هه زار کهس بارگه و بنه ی لی هه لدا
 ئه وانیش وهک من رهنج به خه سار بوون
 به بی مه یلی له ییل هه لوه دای یار بوون
 نه گه یین به کام سه ریان نایه وه
 له ییل ته نیا دلی (قه یس) ی دایه وه
 بوّیه ته ستیره ی به ختی ئه و شه ییدا
 ئیستاش له فه لهک وا له گهّل له یلدا
 ئه و ته گه ر مه یلی له ییل نه با یاری
 چوّن به هه واو هه ش ئه بوو به یاری
 ئه و دوو ته ستیره ی له عالهم روونن
 ره مزی وه فای عه شق له ییل و مه جنوونن
 سا توّش (فه نایی) ئاواره و بیکه س
 نه که ی مه یلی له ییل به رنه ده ی له دهس

﴿ صوبحی صادق ﴾

تہم ہونراوہیہم لہ وہلامی بہرپیز : شیخ ئەمین (بیوہی ای برای
 حەزرەتی پیردا نووسی کہ لہ پاش ماوہیەک دەرپرینی بی لوتفیی
 بە شیعەر و پەخشان بە هۆی فیتنە و دوو زمانی ناحەزان و روون
 بوونەوہی بوختانەکانیان ، کہ قەلەمی بە پیچەوانەہی جارن بوو .
 دوورود - سالی ۱۹۷۳

سلاو سەد سلاو زۆر بەتین بەتاو
 وەك كوورەہی سینە و دلەہی ھەلچزاو
 پیشكەش بە حوزوور گەورەہی ئەمینم
 ئەمینی چرای حوجرەكەہی دینم
 دەمی بوو سەركز مات و غەمگین بووم
 چاوم وەك ساوہ دل پر لہ شین بووم
 لیباسم ماتەم خۆراکم خەم بوو
 خەمی مەیلی لەیل لہ دەورم جەم بوو
 ستارەہی نەحسی بەخت و ئیقبالم
 ھەلھات نەما بۆم نە مال نە حال
 تۆزئ ھومیئدم مابوو بەلاوہ
 ئەویش ئەو دلبەر دای بەدەم باوہ
 ئیتەر من چارەم لہ ھەرلا بریا
 جامەہی خۆشبەختیم لہ بەردا دریا
 بەلام لہو ساتەہی بەم نامە و خامە
 تۆیادت فەرموو ئا لہم غولامە

بای سه‌بای لوتفت شنه‌ی دا وه رووم
 که‌می له گیژی ده‌ریای غه‌م ده‌رچووم
 خاصه که ئه‌م‌رۆ صوب‌حی صادق بوو
 دل بو موژده‌یه‌ک یه‌کجار شایق بوو
 له ناکاو دیتم شازاده‌ی ئه‌مین
 (بیوه‌ی) له وه‌ی بی نه‌بی دل غه‌مین
 دیوانی نامیی که‌دای به‌ده‌ستم
 تا هه‌م له خوشیی ئه‌و کاته مه‌ستم
 له ئه‌لفی ئه‌وه‌ل تا به‌تیی ته‌مه‌ت
 سه‌یرم کرد وینه‌ی گولزاری جه‌ننه‌ت
 بوو به‌هۆی ته‌سکین هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 بو ئاوپ‌ژیینی دله‌ی پر ده‌ردم
 هونراوه‌ی رشته‌ی خه‌زانه‌ی ئه‌فکار
 نازک خه‌یالیت وای ئه‌کرد ئیشعار
 مامۆسای مه‌کته‌ب (دارُ الوداد) ی
 په‌روه‌رده‌ی کانگای روشد و ره‌شادی
 جه‌وه‌ری پاکیی و شیوه‌ی نه‌جابه‌ت
 ته‌تکا له‌نامه و له‌نووکی خامه‌ت
 هه‌رک‌ه‌س فامی بی لای بیگومانه
 ئه‌م شیوه‌ی جوانه‌ له‌ئیه‌ جوانه
 من هه‌رچی بیلیم بیجگه‌ فیدایی
 زیاده‌ له‌خامه و نامه‌ی (فه‌نایی)

﴿ دوستی به هادار ﴾

ئەم پارچە ھۆنراوەیەم بۆ رەفیقی دیرین و خوشەویستم :
جەنابی مەلا سەید بەھائەددینی ئارەنانیی نووسی کە دانیشتووی
شاری سنەییە .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۳

بەھای پەر بەھام بەھای دەروونم
فەرەح بەخش وە خەم دڵە زەبوونم
مایە شەوقی دڵ زەوقی رەوانم
بەبێ قەید و شەرت ئارامی گیانم
ئەنیسی دڵە ماتەمزەدەیی خەم
دوورکەوتووی نەشەیی بادەیی بەزمی جەم
راحتی رۆح و حالی مەجنوونیم
بە نەغمەیی نەوات کەیلی دەروونیم
ھا من چون نامەم رەنگ و رووم زەردە
لە دووریت وینەیی ھەلەلەیی ھەردە
شەو بە نالەیی دڵ سەر ئەنیمەو
ھەر خۆم ئەزانم چۆن ئەتلیمەو
لاییی دووریی یار بەھای نازاران
لاییی ویلگەردیم لە کووچەیی شاران
تەنیا خول ئەخۆم نە دۆس نە دۆس ناس
نە ھۆش ما نە فام نە خەزنەیی ھەواس

غه ریب کام غه ریب ! غه ریبی دوریبی
 سه رسام مهینه تبار گوشه ی سه بووری
 نه دیداری یار نه ریگه ی وه تن
 نه یارای سهیری گوئزار و گوئشه ن
 هه ردهم هاوده می عیفریت و دیوی
 مه جال مه حاله بو دهشت و کیوی
 کانی و شه تاوان باخی رووباری
 یا خه مپه وی نی یا دهنگی یاری
 شنه بای به رزان لوتکه ی کو ساران
 نه وای بولبولان کاتی به هاران
 روو له هه رلا کهم بینم که سی
 بو بی به ختی خوم بدهم نه فه سی
 کهس که هیچ ناکهس مووی ده ماغه لی م
 نه من نه نه نه و نه زانی من کی م
 ئاخ که نه مجاریش نه گه ییم به دل
 بهر له وهی بمبهن بو کو ی سه رای گل
 هه رچهند له به ختی (فه نایی) دووره
 به لام له دوی غه م نوبه ی سروره

* * *

﴿ داخی دەر وون ﴾

له وهلامی مهلا سهید ته حمدهی نیمامی خانهقای دوروودا نووسیم

سلیمانی - ۵ / ۶ / ۱۹۸۴

سلاویکی بهتین و پر هه رارهت
به قهه داخی دهر وونی پر مه رارهت
به قهه زووخاوی زامی تیغی غور بهت
له قولایی دلهی غه رقی محه بهت
به تو ته قدیمه کاکای دور ولام
به لهش لیهره به دل دایم له لام
که مالی ئولفه تی چه ند ساله بی تو
به بی تو من ژیانم تاله بی تو
که کیوی قافی دوریت بوو به په رژین
ئیتر شیوا له من هه حال و هه ژین
له دوریت و امنی ئاواره بی جی
نه شارم پی ئه دهن ئه مرؤ نه لادی
به ئی باری خودا خوشه و ره وایه
به لام من باری خوم بو خوم به لایه
نه ئه رز قوتم ئه دا وهك گه نجی قار وون
نه ئه توانم برؤم بو چه رخی گه رد وون
به هه رلا روو ئه کهم ریگه م برپاره
مه جالی بیر و ته دبیرم نه ماوه

ئەو ھەندە غەرقى گىتارەۋى زەمانم
 ئەللىى بابى بەلا و مامەى خەمانم
 لە گەل ئەم حالەشا زولمى زەمانە
 ئەدا لىم يەك ئەدوو يەك تازيانە
 ھوجوومى دوژمنى سەرسەختە ئەمپو
 بە گەرمەى تۆپەۋە شالاۋە رۆپو
 لە ھىچ لا ناگرى عالم قەرارى
 لە ئەرز و ئاسمان ۋەك يەك ئەبارى
 لە سەردا بۆم و گوللەى تۆپە ئەپژى
 سەر و سامان و مېشكى خەلكە ئەپژى
 سىلاحى سووك و سەنگىن بۆ بەرەى جەنگ
 ۋلاتى شارەزوورم لى ئەكەن تەنگ
 لە لايى شىن و زارى و نالەنالى
 لە لايى تر ئىباحەى گيان و مالى
 لە ھەرلا تىئەفكرم حالى مىللەت
 پەژارەى مەرگە تالاي مەزىللەت
 ھەموو سەرگەرمى كوچ و جوولە جوولن
 ۋەيا مەشغوولى زاخە و چالى قوولن
 خصوصەن من كە ھەر رۆژى لە شارىك
 ئەچىژم زام و ژارى كويىرە ماريك
 كە بەلكە بۆ نەجاتى مەرگى ناوخت
 لە دەس چەوسىنەرانى پەستى پاتەخت

په ناگاهي به د هس بيټنم به ناچار
 له فيتنه ي دلت ته زيني قهومي تاتار
 به مه کر و حيله بو خاکی وه ته نمان
 به ئاواتن له گه ل مه رگ و که فه نمان
 به لئ و قافلې کورې شه هيدان
 به ده ستی غه در و ناپاکی په ليدان
 به پر يوه بو غه ري بخانه ي مه زاران
 ته بينم ته رمی نه رمی نازداران
 که غه رقی خوینی زهر د و ئال و سوورن
 هه موو پاريزه ري خاک و سنوورن
 برا باسی په ري شانی هه ژاران
 که زه ي جهرگ و ده روونی داخداران
 هه ناسه و ئاهی گه رمی کوړ کوژوان
 شلوقی حاله تي می شک پ ژوان
 به نامه و خامه هه رگيز ناکړی باس
 قه له م زیاتر له پیاوی ژیر نه بی کاس
 مه گه ر ده ستی کی غه ی بی بی یته کایه
 به لوتفی خوا نه هیلی ته م به لایه
 ته گه رنا تازه ژینم تاله لی ره
 که دژ فی ره به خوینی ئیمه تی ره
 نه بی حالی (فه نایی) لی ره چی بی !
 هه تا دوژمن له ناوا نوبه چیی بی

﴿ بازارِ عه شق ﴾

وا پر بوو له غم کاسه ی سه بره کم
له وساوه تیکچوو مه یلی له یله کم
شنه ی نه شنه به خش به هاری ته من
ته یدا له ده ماخ عه تر و بو ی چه من
له ناکاو کزه و سوژی بای خه زان
دای له گه لای گول هه مووی هه لودران
بازاری کالای ته مه ل بوو که ساد
ئاخوم کئی وه ک من رهنجی چوو به باد
مه جنوون که مهستی عه شقی له یلا بوو
له ری ی مه جازا ویلی سه حرا بوو
یا کوکن که خو ی فیدای شیرین کرد
له پای بیستوون به ناکامیی مرد
ته ئسیری وایه عه شقی مه جازی
وا نه بی نابی عه شقی مه جازی
وا نه بی روتبه ی شه هاده ت نابی
عه شقی دهروونیی نه بی هه ر وابی
سا نه بی دهوری طه ریه ت چو ن بی ؟
دایره ی بالای حه قیه ت چو ن بی ؟
که تا (فَوْقَ الْعَرْشِ) نیوه هه نگاهه
مه جاز چی نه کا له و ناوه ناوه

بی مهدهدکاری پی پیری دل ناگا
 کس به ههولئی خوی به و شوینه ناگا
 تو به ئیخلاص و ئه و به وهفاوه
 زولماتی دهروون بخاتسه لاهه
 چاکی مهردانهی لی کا به لادا
 خهوش و خالی دل گشت بهدهم با دا
 به بوتهی سلووک تاقیت کاتهوه
 بادهی حهقیقی ساقیت داتهوه
 بتبا پی به پی بو سهیری ئافاق
 سهیری نهفسانیت طهی کا بی مهراق
 به رهو قیبلهی دل بتکیشتی به ناز
 وینهی موغناتیس بو مهزلگی راز
 ئهوسا ئهزانی مانای طهریقته
 فهرقی مهجازیی له گهل حهقیقهت
 نهچیژی چهشهی نهشهی (الاریب) یی
 له خهلوته سهرای مهیخانهی غهیبیی
 به دهمهتهقهی دهرسی قیل و قال
 چون حالیت ئه بی مانای جهزبی حال!
 مهجاز لهم شوینه مهجالی تنگه
 باسی مهجازیی لییره دا نهنگه
 ئیره بازارپی عهشقی مهولاییه
 نهک باسی له یلا یا زوله یخایه

نه مهجاز نه قال نه خه يال نه هوش
بئ فریاد په سیی پیوری مه یفرۆش
دهفی دهنگ نادا لهم جیگه کاکه
توش وهك (فه نایی) بیدهنگ به چاکه

﴿ شینی دل و بولبول ﴾

من له گهډ بولبول شین ته کهین به کول
من بو قبیلهی دل ئه و بو په رهی گول
ئه و بو خونچه بوو هه لوه دای چه مهن
من بو مه یلی له یل شینی نیو دوهن
ئه و به ئاوازی کاتی نه ورۆزی
من به ناله ی شه و کاتی دل دۆزی
ئه و به رهنگ و رووی گولانی به هار
من به شیوهی ناز دل فریانی یار
ئه و به ههزار تهرز به نه غمه و ئاواز
من به ههزار غم بو غه مزهی به ناز
ئه و به له هجه کهی سۆزی سه حه رگاه
من نیوه شه وان به سه د ناله و ئاه
ئه و به په ژاره ی رهنگی په رهی گول
من به داخ و دووی ناکامیه کهی دل
ئه و به ورده باز بو چلی گولان
من شه ون خوونی بو قبیلهی دلان

ئەو بە ھەلڤرین لەم باغ بۆ ئەو باغ
 مەن وەك پەروانەى دەورى چل چراغ
 ئەو بە فرەى بال چەمەن بە چەمەن
 مەن وىلى بالاي لەيلە كەى خوتەن
 ئەو بە خارى خەم پەرژىنى گولان
 مەن تىرى لۆمەى فلانە و فلان
 ئەو بە باى خەزان گول بە غارەت بەر
 مەن بە ماجەرەى رەنجى بى سەمەر
 ئەو بە نەمانى گول كاتى خەزان
 مەن بە ناسۆرى زامى كەس نەزان
 ئەو شىن ئە گىپرئ بە زمانە كەى حال
 ئەلى گول وەرى نەيما خەت و خال
 وا مەنىش ئە گرىم لە ژىر ساي مەينەت
 بۆ ماوەى عومرى لە دەس چووى غوربەت
 لە شوين لەيلە كەى بى ماوا و مەسكەن
 دووركەوتووى شادىي گولزارى وەتەن
 وەك مەن لەو دوورم دەروونم داخە
 ئەو وىش بىرەنگى بىكەسىي باخە
 رشتەى خەمى مەن دوو لايە ھەر شەو
 لايى خەمى خۆم لايى خەمى ئەو
 دەى چۆن بە دوو دەس نەدەم بەسەرما
 رەنجى چەند سالەم گشت بى سەمەر ما

تا که ی من خاکی سارای سه بووری
 بکه م به سه ردا بکی شم دووری
 ئاخر تا به که ی رهنجم بی بهر بی
 ره قیب حه والله ی سه رای مه حشر بی
 وا من تییر نه مکرد سهیرانی بالات
 وا واده ی مهرگه دوور بی له بالات
 وا زره ی زهنگی کوچی دوا ییم
 دهنگ نه داته وه له گو یما دایم
 توخوا ئازیز گیان سه بووری دووریم
 هانا و هومییدی کاتی مه هجووریم
 با بهس بی دهوری سزای بی مه یلی
 زامی تازه و کون ئیشی دل که یلی
 با بهس بی دهردی بی دهرمانه کم
 با بهس بی کوگای خه م خه رمانه کم
 با بهس بنالم نه گه م به ئاوات
 خو من وا واده ی سه رای مهرگم هات
 ئه ی بو که ی وه فای دل و دلداریی
 چون ئه بوو وابی په یمانی یاری
 خو ئه وه ی شهرتی واده و وه فا بوو
 من کردم ئه ی بو جهزام جه فا بوو
 وا دیدهم یه کجار له بالات دوور کهوت
 ها که وتیان ها ! هات (مَلِكُ الْمَوْتِ)

خو من لهم دنیا نه گه ییم به کام
 دهی تو کهی مه یلی ته فه رموی وه لام
 من بو مه یلی تو مه یلی گشت که سم
 له دلدا ده رکرد له جی گشت که سم
 توش له گه ل گشت که س به رووی نازه وه
 خو ت کرد به مه حره م به سه د رازه وه
 نه کورد نه عه ره ب نه تورک نه عه جه م
 نه ما ده رنه چی له ژیر هه وری خه م
 ئه ی بو به ختی من خرپه ی خه وی بوو
 کاتی وه سللی تو ئه وه هر شه وی بوو
 نه بولبول له گول کامی به دیی هات
 نه من له دل بهر گه ییم به ئاوات
 خو گه ر به ره نج با وه سللی دل داران
 ئیمه ش کی شامان زیاتر له یاران
 سا بولبول با که م ویل و چولگه رد بین
 گیرو دهی درک و دهستی نامه رد بین
 تو له چه هچه هه و من له ناله ی زار
 وا چاکه به س که یین با نه ره نجی یار
 چون سارای عه شقی گول و دل داران
 طه ی نابی بی خه م بی گه سته ی ماران
 سا به ش روژی بی تو به عه تری گول
 شاد بی (فه نایی) ش به قیبله که ی دل

﴿ گهرمه شین ﴾

ئەم ھۆنراوە یەشم ھەر لەو کاتەدا نووسی که حەزرەتی
پیر (قُدس سِرُّه) تەشریفی ئەبرد بۆ سەفەری حەج .

سلیمانی - ۲۵ / ۵ / ۱۹۸۶

لەو کاتە بۆ گەل من گرینم بوو
داخی کۆچی لەیل گهرمه شینم بوو
غەرقتی خەیاڵی رەنجی غەریبیبی
دل ئە دووری لەیل نەیبوو شەکیبی
سەری خەمباریم نایە سەر ئەژنۆم
ئەتوت دیوانە ی دەروودەشت و کۆم
سا چەرخێ چەپگەرد دیسان ھاتە خول
حەواس پەکی کەوت خامە خەستە و کول
شەرحی ماجەرای چەرخێ زەمانە
نادری بە کەس داخی گرانە
حالییم بوو دەوری روژان و شەوی
یەکی بەرز ئەکا یەکی تر نەوی
لایێ جەم جاھان لە تەختی شاھیی
ئەخاتە گێژی حالی تەباھیی
لایێ تێک ئەدا نازی نازاران
وہک بە بای خەزان رەنگی بەھاران

لایئ پەژارەى گەل دای لە دەماخ
لایئ خەمى لەیل داخە کەم سەد داخ
لایئ پەشیویى نەزەمە کەى ولات
لایئ ماتەمى رىى هات و نەهات
لایئ تەق و تۆق لە کووچەى شاران
لایئ شیوەنى دوورىى لە یاران
لایئ زام لە سەر زامى دوورىى لەیل
لایئ تر بۆسۆى دەروونە کەى کەیل
لایئ شەرارەى شەر و شور و جەنگ
لایئ تر نالە و بۆسۆى دلەى تەنگ
لایئ تر گەرمەى تۆپ و تەیارە
لایئ جیماویم لەو تاکە یارە
لایئ خەمى خۆم بۆ مەینەتباریم
بە دەس ناسۆرى دەردە کەى کاریم
لایئ دواکەوتووی قافلەى یاران
بەرەو مەنزڵگای قیبلەى نازاران
لایئ شەرمەندەى کۆرى مەیخانە
لایئ گێرۆدەى داوی بتخانە
لایئ بیکەسىم بى دۆس بى رەفىق
بلیسەى ئاهم بوو بە مەنجەنىق
ها کە گشت گیانم سووتابوو بە تۆز
ئێو و خوداتان یارانى دلۆسۆز

ئیوه و قافلەى دوغاتان بو کەى
 ها په یكى ئەجەل دای لە تەپلى هەى
 وا خەفە تبارى كاتى تەنیايم
 ئاگرى بەردا خەرمانى شایيم
 فیتنە و فەر تەنەى دەور و بەر لایى
 رەنجى سالانى بى سەمەر لایى
 هاتیف دای بە گویم خەوتوى بى خەبەر
 وا لە كۆشكى ناز لەیل ئەچیتە دەر
 تۆشەى غەریبى ئەپچیتە وه
 مەر خوا بزانی ئەو كەى دیتە وه
 هەر زوو ئەمزانی هەر ئەبى وا بى
 نابى دل بە لەیل پر بە مەیل شا بى
 سەرم هەلبېرى بە نالە و زارى
 پەنام برد وەبەر لوتفە كەى بارى
 بەلكە ئەمجارەش وەك جارى جاران
 شاد بى (فەناىى) بە بالای یاران

* * *

﴿ شهوی جهژن و شادی ﴾

سلیمانی - جهژنی قوریانی سالی ۱۹۸۹

تازیزم ئەمشه و شهوی شایی یه
وا وادهی جهژن و گهرن ئازایی یه
وادهی نیشاطی عهیشی یارانە
بهزم و ئاههنگی کامگارانە
بو جورعه نۆشیی بادهی مه یله کهت
بیدارن دلە ی له مه یل که یله کهت
زهمزه مه ی مهستی گرو ی عوششاقه
شهوقی عهشقی تو زهوقی ئافاقه
سه رخۆش و مه دهۆش بادهی مه ستانه
نه شه ی پیاله و شو ری مه یخانه
وا دای له مه زاق دلانی بیمار
هاته کول سینهی عوششاقی زامار
پر جو ش و خرۆش وهك هه وری به هار
ره عد ئاسا نه عره و ناله نالی زار
هه ریهك به له هجی نه غمه و غه زه لخوا یین
چاوه ری ی واده ی یاری دل پرفین
دلی دلداران مه ست و مه خموورن
به وه عده ی لیکای بالات مه سروورن

شنه و بۆي زولفت وهك ميسكى تاتار
 با بئى بمائى رهنك و بۆي گولزار
 شهونمى ئارهق گوناي رهنكىنت
 با شهرمهزار كا مانك و پهروينت
 با بتكى لهسهر سه د دل بدا ئاو
 بو ناسورى عهشق ببئى به زاخاو
 با رهنكىن تر ببئى دهورى خهيمه گات
 با به تين تر ببئى شوعلهى شهوچرات
 بو رهقس و سووزى پهروانه كانت
 پهر و پو سووتاو دهمه و به يانت
 شههيدى ماواى عهشقى جهمالت
 دهم تهر له شههدى دوو ليوى ئالت
 دهى تا كهى ئاخو ئاواته خواز بم
 به هيواي وهسل و راز و نياز بم
 دهبا (فهنايى) ش جارئ له جارن
 ئوخهى ئوخهى ببئى بهر له مهزاران

* * *

﴿ به ره و گلکوی گور ﴾

هامپازان بلین به له یله که ی زووم
 هه ی هاوار هه ی داد وا من له دهس چووم
 به ره و مه نزلگای گلکوی گور ئه پرم
 چاوه پری هه وای شنه ی لوتفی توم
 دهردی که دهردی دوا کوچی خه تر
 به بی دهسمایه و زه خیره ی سه فهر
 به م حاله ش نه فسی سه رکیش و مه غرور
 ناچی به لایا باسی نه فخی سوور
 په رده ئه کیشتی به سه ر ئه م باسه
 دایم له و باسه وه ک که ر و کاسه
 تا به که ی ئازیز داو و که مه ندت
 کو ت و زنجیر و دهست و پی به ندت
 مه هار که ی ئه سپی هه وای نه فسائی
 نه جات بی له دهس که یدی شه بیتائی
 به لکه رژی بی له دهریای ره حمه ت
 به هوی نیم نیگای تووه بی زه حمه ت
 وه ک تاوی باران یا به نم نمه
 تا نه بووم به په ند وینه ی جومجومه
 بیته خوار به سه ر شو ره کاتی له ش
 ته ئسیر کاته نیو دله ی پر له غه ش

لابهري نوختهي بهشي شهيتانيي
 نهشونما كا نوختهي ئيمانيي
 بي برانهوه له دهرياي باريي
 بي دريغ با بي لهسهدا جاريي
 به هوي پهيونديي دهرووني و رووحيي
 با بگا به دل نوبهي فتووحوي
 پهخشان بي بهسهر كوي لهطائفدا
 با بهس دوا كهون له وهظائفدا
 (سُلْطَانُ الْأَعْضَاءِ) كه وا تهسير بي
 تهبي سوپاشي بهم شيوه گير بي
 حهيفه پهروهدهي ژير زوري بازووت
 ريزهخورهكهي تازه و كوون و زووت
 به دهس دوژموني دز و خوماليي
 تاوا بهم رهنگه بشيوي حالي
 نه يار نه دلدار نه خه مخوري خه م
 نه تيماري زام به زور يا به كه م
 نه تو بهي له من ناوبهناو ناوي
 نه ئيشي دهروون بسرهوي تاوي
 دواكهوتووي خيالي مهزلگاي مهبهست
 بي مهزه و بهزمي بادهكهي تهلهست
 من فهزاي سينه م خاليي كرد له غهير
 بهلكه تو به ناز جاري بيكهي سهير

موو سپی وهك به فر روو رهش بوو وهك قیر
 چاكان له پیسیی من ئە کەن نه فیر
 سه یقه لگای بوتهی لوتفه کەت بو کەی
 بو ئیستا نه بی ئەی هیممهت بو کەی
 خو تو خو تو داوت بو من نایه وه
 گشت که یف و شادیی پی شووم دایه وه
 گەر بو خه فهت بوو ئەو دان و داوه
 خو من هیی زووشم هەر وا به لاهه
 سا دل به رد نه بی و لاشه کو که مه ر
 چون له ژیر باری ئاوا دیته دەر
 رهنگه و ابزانی من نه وهی (زال) م
 خاوهن شم شییر و گورز و مه تالم
 قه لا شکینی سوپای خه مانم
 پوشتهی که ره سه و تیر و که وانم
 نه به دیدهی تو ئە وه ند زه لیلیم
 وهك می ش به تالی عه نکه بووت دیلم
 هه رچه ند هه ول ئە ده م له ده ست ئە م داوه
 رزگار بم زیاتر ئە چه مه وه داوه
 ره شه بای مه ی نه ت وای پی چام پی وه
 برستم برآ به ده س ئەو دی وه
 دیوی نه فسی شم سه رباری خه مان
 دهی به چی ئە چی مانم یا نه مان

خۆ تۆ له وساوه جیلوهت دا به خۆت
ئه تزانى حالى گیرۆده كهى خۆت
ئه گهر ئه تزانى ناگهى به دادم
ناگه م به لوتكهى مهيل و مورادم
خۆ من تهپ و دووى خه مانم ئه وهند
له دلما جه م بوو وهك كۆى ده ماوهند
قهت ساتى شادىم نه بوو به لاوله
نه بو ئه م دنيا نه بو ئه ولاوله
تۆش هاتى خه مى تازت نايه سهر
تا چه ميبى و شكاهند به ندى كه مهر
خۆ تۆ خۆت فه رمووت تۆ له ههر كۆى هه
شهرت بى له وى بم وتم دهى تۆ خه
وا وادهى وه فای ئازيز به و واده
گه بيشت له مه ولا شادى موره
كاتى دلخۆشيبى وه سلى دلداره
جه ژنه به هاره و فه سلى گو لزاره
سروهى نه سيمى سه فای وه فایه
وادهى طلوعى صوبحى ليقايه
خه رمانى خه مان ئه ده م به باوه
ئه ليم وهك ياران دللم چه ساوه
وه يشوومهى خه فه ت گو ربه گو ر ئه كه م
به شادى و هسلت كو چى گو ر ئه كه م

بئى خەم بئى خەفەت لەو خەلۋەتگايە
 سەر ئەنئەمەو و بەسەمە تۆم لايە
 كەچى ۋەك مروور دارۆغەى شاران
 ھەر چاۋەچاۋمە صوبح و ئىۋاران
 نەمدى ۋادەكەى فەرمووت بىتەجى
 بو ئىستا نەبئى ئازىز بو كەى بئى
 تۆ خۆت ئەتوانى بە گوشەى چاۋى
 سارپىژ كەى زامم زۆرى پئى ناۋى
 يا با بە مەيلىت دئىيا بم چاك
 يا بە ناكامىي سەر نىمە سەر خاك
 كەم چاۋەروانى ئەمپۆ و فەردا بم
 لە ژىر بارى خەم و يىنەى ھەودا بم
 ۋادىيارە بەختى خەوتوۋى چەند سالەم
 ھەلئناسى لە خەو بۆيە بەم حالەم
 دەسا (فەنايى) با بەس بئى ھاۋار
 كە ئاھونالەى تۆنەگا بە يار

* * *

بهشی هورامی

﴿ عهرزو حال ﴾

له سالی (۱۹۸۲ ز) دا دږستی خوښه ویستم جه نابی حاجی قادری نایب ضابط له لایهن حکومتی به عسه وه له سلیمانی گیرابوو ، بهو هوویه وه نهم پارچه شیعرهم نووسی بو خزمهت جه نابی شیخ مهولانای برای هزرهتی پیر (قُدَس سِرُّه) که دعای نه جاتی بو بفرموی ، چونکه لهو کاته دا هزرهتی پیر لهم ولاته نه بوو ، جا چند شیعریکم به کوردیی نووسی و زه وقم که وته سهر هه ورامیی و به زمانی هه ورامیی غه زله کهم ته واو کرد .

سلیمانی - سالی ۱۹۸۲

ئهی نامه نامهرد ئه دهب بنویینه
ئهی قه لهم له شهرم سهرت بشکینه
عهرزو حالیکه بو لای مهولا کهم
مهولا کام مهولا ! مهولای مهولا کهم
هوشت بی نه کهی بیکه ی به قاله
من که زمانم له لای ئه و لاله
بویه تو ئه کهم به وه کیل نامه
خوم شیوهی ئه دهب نازانم کامه
عهرزو حاله کهم ئه زانی چی یه ؟
وهزع و حاله کهی دیلیی حاجی یه
تو به زه لیلی عهرزی مهولا که
واچه کون حاجی به ره ی مهولا که ؟

خۆ ئادىچ چۈن تۆ نانه وەرى بى
پەى ئا ياناتا ھەرمان بەرى بى
خەيفەن پى جۆرە مەنۆۋە خەمگىن
بەشكە فەرماوى پا برالەو ئەمىن
خەمىۋەش وەرۆ جە ھەر دەرى بۆ
بەش ئىنە خوان چارەسەرى بۆ
ئەگەر وەسىلەن ئىنە وەسىلە
ئەگەر فەزىلەن لاو تۆن فەزىلە
ھەر چىۋى وىتا بە خاستا زانا
ئىمداد ئىستىمداد ھانا سەد ھانا
پەى بازوى ھىممەت جىلگەو خواناسان
گرد چىۋى لاشا بەسىتە و ئاسان
واچە (فەنايى) پىسەو گەدايى
پەى ئاد و پەى وىش وازۆ دوعايى

* * *

﴿ کاره‌بای دل ﴾

له کاتیگدا که هه زه‌تی پیر (قُدَس سِرُه) کاره‌بای بو
(مه‌حمودئاوا) رائه‌کیشا و ئاوه‌دانی نه‌کرده‌وه ، منیش به‌و هۆیه‌وه
ئه‌م پارچه هۆنراوه‌یه‌م نووسی .

مه‌حمودئاوا - سالی ۱۹۶۰

چی وه‌خته من دیم کاره‌با ئاما
په‌ی (مه‌حمودئاوا) ی کزه‌ش دا زاما
واتم به‌ دل‌و ویم چی مه‌ل‌ول‌ه‌نی
ماچی خنیک‌یای گه‌رده‌ل‌ول‌ه‌نی
واتش چیش که‌روو چیش واچوو وه‌تۆ
خه‌مان جه‌م بیه‌ن نه‌ ده‌ورم کۆکۆ
من پیسه‌و کۆکه‌ن ره‌نجم شی هه‌ده‌ر
شاو سۆسه‌ن خالا مه‌یل‌تۆه‌ش نه‌که‌ر
نه‌دان گۆپیی رۆشن پر جه‌ نوور
جه‌ کاره‌بای دل شازاده‌ی مه‌ن‌صوور
په‌ی یانه‌ی تاریک دل‌ه‌ی پر جه‌ ده‌رد
چی هه‌یفت ئاما لوتفی‌تۆه‌ت نه‌که‌رد
جه‌ فاز و نووری سه‌رد و گه‌رمی مه‌یل
په‌ی دل‌ه‌ی هه‌زین جه‌ زوو‌خاوان که‌یل
با نه‌ تۆتۆکه‌ش بدیۆ په‌ی چه‌مات
وینۆ شوڵه‌که‌ت چی یانه‌و خه‌مات

سا بدیه ئازیز ئا چل و چیه
هەر یۆ پیسه و من نیانش پیوه
مه بۆ چه نیی بۆ ریک گنۆ پیسه
چراو مه یلو تو نه دۆ بلیسه
چه نیی بۆ شو له ش نه یاوۆ په نه م
نه سوچنو کۆگای زوو خاوان وه نه م
مه ر بۆ مه کینه و عه شقی دلدارا
که مه تر بۆ جه هیز کاره باو شارا
سا قوربان په ی چیش رشته و مه یله که ت
نه کیشان په ی دل جه مه یل که یله که ت
په ی رۆچنایی دل ه ی تار و ته نگ
ماچی هەر به وشا واتهن شه وه زه نگ
سه ربارو ئینه یچ پر جه ئا زاوه
په ی چیش مه یلیتوه ت نه که رد پیلاوه
تا دل پیسه و مۆم تاوۆ وه هه مدا
ئه سرینا ریزۆ نه چاوه ی چه مدا
په ی ئینه ی تو بای من بام چه نیی تو
که رمیش مه نزلگا و رازی شه و و رۆ
به ش چا مه کینه و کارخانه و غه ی بیی
چا شو له نما و به زمی لاره ی بیی
ته نیا گلۆپی بکیشی وه نه م
بنمانی شیوه و وه فای ویت په نه م

با واچا بديا يانهو (فهنايي)
 شوّله مهشانوّ جه روّشنايي
 با نهوهر شوّلهو شهوچراي بي دووت
 موتالا كهروون خهت و خالي رووت
 با جه عيلمى عهشق نه مه نوم سه رسام
 وه هيچ بهرنه شوّ دهرس و موتالام
 نازيز گيان چيگه قيل و قال چكوّن
 په ي ياواي وه توّ شهرتش مه يلو توّن
 با من ههر واچوو دلّم دان په نهت
 بي سوودهن ئهر توّ گران بوّ وه نهت
 با من ههر واچوو ريّزه خوّرنا
 دلّ پرّ جه ئيخلاس شهوق و شوّرنا
 ئهر توّ نه واچى يه زه حمهت كيّشه
 قبوولم كه ردهن من چارم چيّشه
 دهى با (فهنايي) ش پيسه وه هه والان
 رهنجو غه ريبيش نه لا وه تالان

* * *

﴿ دلہی کو سکھوتہ م ﴾

لہ کاتیکدا کہ بہ ہوی نہ خوشیی دلہوہ بو ماوی (۱۸)
شہو لہ نہ خوشخانہی (جہراح پاشا) لہ شاری ئەستہمبول ،
کہوتبولوم ، کہ نہشتہرگہریی (قہستہرہ) و موعالہجاتی تریان
بو کردم ، شہویکیان لہ بی تاقہتیی خوّم ئەم ہہلبہستہ
ہات بہ خہ یالما و نووسیم .

ئەستہمبول - سالی ۱۹۹۵

دلہ ہورکییشہ ہہناسانی سہرد
جہ کوورہی سینہی پر جہ داخ و دہرد
دلہی کو سکھوتہم پەہی چیش پاسەت کەرد
ویت کەرد وہ مہجنون ویلی ہەرداوہەرد
نہ پای بیستون پەہی شیرین خالان
سہرمایہو وہشیت گرد دان وہ تالان
دلہ واتم پیّت تو فہرہادہنی
نہیاوای وہ کام رەنج بہرہادہنی
دلہ واتم پیّت تو چون سیامہند
پەہی ساتی دیدار چی ویت کەرد وہ پەند
مہر توّش تہمادار وەسلو یارہنی ؟
پاسہ ویلگہردی کووچہ و شارہنی
دلہ واتم پیّت عہشقی نازداران
بہرؤ وہ تالان عہیشی دلداران

دلّه واتم پیّت مەر مه جنوننه نی ؟
 پهی مه یله کهی له یل توّ مه فتوننه نی
 دلّه سا پهی چیش زه لیل که وتنه نی
 ماچیئی ئامادهی لوای مه وتنه نی
 دلّه توّ پهی چیش پاسهت سهر ئاما
 جه باخچهی وهشیی ریشهت بهر ئاما
 ئاختر توّ جه کوّ و ئهسته مبولّ جه کوّ
 ئه گهر له یل نه بان نیشته و (خادم کوّ)^(۱)
 بی هه مدهم بی کهس غه ریب که وتنه ویت
 جه بی که سیی ویت دلّ نه سهروه ته ویت
 دهی واچه په نه م ئینا له یل جه کوّ
 لا که ره روّ وهلات غه میوهت وه روّ
 دلّه واتم پیّت جه فار نازاران
 خه یلیّ فیشته رهن جه گهسته ی ماران
 ئه گهر توّ هه وای له یل ئینا سهرت
 مشو هۆر کهری چل چه مهی سهرت
 مشو توّ شووری گشت ئازات وه هوون
 جه سهر چه مهی دلّ جه ناخی دهروون
 دلّه توّ بدیه سهیره ن ته ماشان !
 کهی دهواو دهر دت نه (جه راح پاشا) ن

^(۱) خادم کوّ : ناوی گوندیکه که نزیکه ی (۴۵) کیلۆمه تر له شاری
 ئهسته مبولّ وه دووره . (هۆنهر)

ھەر یۆجە لایى ویش طەبیب زانو
 جە ھیچ نەزانیش پاسە منمانو
 یۆ وە شرینقە و وە شەربەتی تال
 یۆ وە (قەستەرە) ی^(۱) بی خەبەر جە حال
 پیسە و قەصصا وە تیغ و نشتەر
 نەزان بی عەدەب یۆ جە یۆ فیشتەر
 ئاخر چیش و اچوو دلە ی دیل کەوتەم
 شەوان تا وە رۆ ساتی نەسرەوتەم
 دلە مەر دلبەر چیشش خەیاڵەن
 تو پاسە چینگە حالت بەد حالەن
 ئاخۆم ھەناسە و مەسیحاش جە کۆن ؟
 مەر ویش مەزانو دەوا و تو جە کۆن
 دلە تو ژەنگی قەسوەت دان وەنەت
 بارو عیسیانان پاسەش کەرد پەنەت
 جە سەر تا وە پاسیا کۆتەنی
 ئەجیای کۆتە و کۆی عیسیان سوۆتەنی
 دە ی ئاخر چەنیی چی خەستەخانا
 دەوا ئیی دەردا پەنەت مەنمانا
 دلە واتم پییت زامت نادیار
 بی سوودەن پە ی تو خەستەخانە ی شار

^(۱) قەستەرە : جۆرە نەشتەرگەری یە کە بو دل ی مرۆکی نەخۆش ئەنجام

ئەدریت . (ئامادە کار)

تالەيل وه رهحمەت لانهكا وه لات
نهسيمي زولفش پيسه و واي سهبات
نهيو نه سهردا نه دو وه دهماغ
چون عهتري شهوبوي نو گولان نه باغ
چهني سارپيژ بو زامو دهروونت
چهني گرد ئازاي زار و زهبوونت
دله هه سهبرهن دهواو ئيي زاما
بهل روي واچا ئينا لهيل ئاما
پيسه و بيمارا هوړكيشي ئاهي
جه نيمه شهوي يا سهحه رگاهي
بهشكهم (فهنايي) لهيل گيلو دماوه
لا كهرو وه لات وه نيم نيگاوه

* * *

﴿ میرزای شیرینم ﴾

نهم هونراوه یه م له وهلامی نامه و غهزه لیکی برای خوشه ویست :
مهلا محمد آمین (میرزای هه ورامی) دا نووسی که خاوهنی دیوانی
(سه وزه ی کو سالان) ه .

هه ولیر - سالی ۲۰۰۱

سلّو سه د سلّو دوّسی دیرینم
فه رهح به خشی دلّ میرزای شیرینم
(عَلَيْكَ السَّلَام) قه تار وه قه تار
چه نیی تاسه ی دلّ وه دیداری یار
سارا به سارا کوّ به کوّ نه سیم
با وه روّ وه لات نه بوّش ته رس و بیم
نه واچی میزا جه لاو دلّ داران
ویرشی یه ن یادش جه روژگاران
وای سه بات ئاما چه نیی نازاران
موژده و وه شیی توّش یاونا وه یاران
وهش ئاما سه با سه ر دیده و چه مام
داش وه هه ردا وه هه رد کوّ مه لگای خه مام
توّش هه ر وه شیت بوّ پیسه و کامگاران
وه ییادت گنوّ غه ریبواو شاران
هه رچه ند من ئازام چون گهسته و ماران
زامه وزام که وتنه هانا هه ی یاران

غیرهت پھی چیشی دهی دوعا پھی کهی
 نامهو هیجرانان تا کهی مهبو تهی
 دلھی کوسکهوتهم نه کهیهن نه جهم
 چی غه مو دنیای نه توش بیهن جهم
 مهر من کوسالان یا تهختو سانیم
 یاخو کوی ئاریز راو کوردستانیم
 ئی بارو خه ما چه نیی بهر بهروو
 سا مهر دمای لهیل منیچ کوچ کهروو
 پھی مهنزل سهرای گلکوی مهازاران
 بهروو چه نیی ویم مهیلو نازاران
 مهازانوو فهلهک چیشش ئاواتهن
 حالته تو مهرگین یاخو خه لاتهن
 (فهنایی) شادیش نه مهنهن لاوه
 ها دیات ئیدیش بارگهش پیچاوه

﴿ رۆلهی وهش کهلام ﴾

له وهلامی نامه و پارچه شیعریکی کاکه مهلا صاحبیدا نویسیم
 ههولیر - سالی ۲۰۰۳

نه توی نامه دا مهکیانوو سهلام
 پهی صاحب کیانی رۆلهی وهش کهلام
 پهی یادگاری غهریبی شارا
 یارهب ههر وهش بی پهی وهفادارا

نامه کت یاوان پهی دهفعی غه مام
 تو نه وینی غه م گلینه و چه مام
 خه یلی ته ئسیرش دا وه زامی دل
 دل پیسه و قازان قولش دا نه قول
 چون ده ریای مو حیط مه وجش دان وه هه م
 یادش که وت هه وه شیی ده وری شه م
 کام شه م ! که شؤلشه دان وه دنیا دا
 نوورش په خشان که رد جه کو و سه حرا دا
 هه رکه س به شو ویش به هره ش گیت و نه ش
 نه سیمه و سه بای له یل یاوا په نه ش
 مه ریو پیسه و من دوور که وت هی ولات
 ماچی خه رمانه و خه مشا دان خه لات
 کام خه رمان ! کوکو چون ته ختی سانی
 هه م چون کو سالان لاو هه ورامانی
 پیسه و ژالته و قولله ی پیر روسته م
 خه م جه بانی خه م پالش دان وه هه م
 ماچی به قورقوشم زاخاواش دریان
 هومیّد و وه شیم جه هه رلا بریان
 هه رکه س که سیوه ش پهی وه شیی ده ورون
 هه ن به س من نه بو ده ورون پر جه هوون
 کوچی له یل نازیز کاریش که رد په نه م
 تالوی مه رگش نیشان دا وه نه م

وہشلہم پا کہ سا کۆچو لو اشا کہرد
بەر جه کۆچی لهیل مائناواشا کہرد
سەر شانا ن وە بان سەنگی مەزارا
نەدیەنشا وە چەم کۆچو نازارا
من دمای دل بەر شەرتیوہم کہردەن
نەوینوو شادیی تا وە رۆی مەردەن
من کہ چل چرای دل گوم بی وەنەم
زەمین تا سەما بی وە تەم و خەم
ئەجیام پەیی لەیلیم یاران چون مەجنوون
مدان وە هەردا گرد مەبان مەفتوون
دەس کەرا ملو ویتەری بە شین
تا وە ئەسرینان زەمین کەرا شین
نەزانام هەر یۆ پەیی ویش مەوانۆ
هەردەم کۆچی لهیل پەنەم منمانۆ
جە بی وەفاییی یاران (فەنایی)
مەنالۆ پەیی ویش تا کۆچ دماییی

* * *

﴿ چوارينه كان ﴾

ئەم شیعەرەشم ھەر بۆ سەر یە کێك لە وینەکانی خۆم نووسیوە

وینە کەم شینی فیرا قی یار ئە کا
دیمەنی ھەر بۆیە ئاوا دیار ئە کا
داخی شیواویی گەل و خاکی ولات
وہك غەمی لەیلە و لە دلما کار ئە کا

* * *

ئەم شیعەرە ی خوارەوہم بۆ سەر یە کێك لە وینەکانی ھەزرەتی
پیر (قُدس سِرُّ) نووسی .

ئەم وینە کە بی وینە یە ئەمرۆ بە ھەقیقەت
زاتیکە طەیبی دلە شابازی طەریقەت
عوسمانی ەلا یە عنی سیراجی دل و دینە
شایستەیی ئیرشادە لەسەر نەھجی شەریعەت

* * *

ئەم شیعەرەشم بۆ سەر یە کینک لە وینەکانی خۆم نووسی
کە لە خزمەت حەزرەتی پیردا (قُدُس سِرُّه) گرتم لە ئەستەمبوول .

بروانە وینە ی پیری ی و پیرە کەم
تا هەم ئەو رۆژە چۆن لە بیر ئە کەم
دەسەو داوینم بۆ سەرای مەحشەر
نەك بۆ دنیای دوون رۆلە ژیرە کەم

* * *

تیری تۆ سیلە ی چاوی بازتە
بۆ صەیدی دلان غەمزە و نازتە
قووتی رۆحە کە ی (فەنایی) لە یلم
بەزمی مە یخانە و گەنجی رازتە

* * *

جەنابی (پیشەوا قازی) و خەباتی
رەوا بوو بۆ گەل و خاکی ولاتی
لە پییناوی ولات و ئارەزووی گەل
سەری دانا هەتا گەل بی نەجاتی

* * *

﴿ تاکه کان ﴾

گولّ به نازی په نجه زولفی کال و خاوی بائه‌دا
وهک بلّی باکه‌ی سه‌بایه و توژی غم به‌ربا ئه‌دا

* * *

له ده‌وربه‌ری ساله‌کانی ۱۹۵۸ - ۱۹۵۹ زاینی‌دا له بیاره
روژنیک له کاتی جوابدانه‌وه‌ی خه‌لک له مونا‌سه‌به‌یه‌کدا حه‌زرتی
پیر (قُدَس سِرّه) فه‌رمووی : تو ئه‌زانی کاغه‌ز و نامه‌ی نه‌یینیی
به ژماره بنووسی ؟ عه‌رزم کرد : نه‌خیر ، فه‌رمووی : ده‌ی با پی‌ت
بلیم ، به‌م شیعه‌ه فارسی‌یه به ئاسانی فی‌ری ئه‌بیت :

آحاد می نرسد لیک میرسد عشرات
مآت میگذرد ألف خم شود سوی راست

منیش شیعه‌ه فارسی‌یه که‌م کرد به شیعه‌ریکی کوردیی بو برای
کورد له کاتی پی‌ویستدا ئه‌توانی شتی نه‌یینیی پی بنووسی
بو براده‌ریکی خو‌ی :

تاکه کان ناگهن به خه‌ت ئه‌ما سه‌دانی پی ده‌گات
وهک هه‌زاریش پی ده‌گات و ده‌رده‌چی ملکه‌چ به راست

* * *

زولفی لوولت که وه کو شه قلّه له سهر خه رمه نی رووت
قهوس و سه همی که له دل نه ک به وه تر به لکو به جووت

* * *

ئه م تاکه شیعره م بو نازناوی شیعره عابیدی کوپم دانا
که زه وقیتی جوانی هه یه له شیعره د و نازناوه که ی (شهیدا) یه .

له عه شقی تووه یه (شهیدا) یه بیدهنگ
له دووریت بویه تی کچوو دیمه ن و رهنگ

* * *

هه ر که زانیم من که مه ند کی شی دو زولفی کالی تو م
تازه دهستم شت له ژین و شهوق و شادی و حالی خو م

* * *

که رهنگی تو ده بینم رهنگی مردن دیته بهرچاوم
وهته ن داخت له دلما شینه تا له م ژینه دا ماوم

* * *

هه ر که سی گه نجیکی بوو رووی کرده میسری گو لپروخان
به م که لافهی بی به ها من چی و کرینی گو لپروخان !

* * *

له یاری عه شقبازیی دا سهرم وهك گۆ له مهیدانه
حهواله‌ی دهست و بازووته مه‌فه‌رموو جورمه ، ئیحسانه

* * *

به دلّ غولامی ئه‌و كه‌سه‌م كه‌ دلّ ده‌با به ئه‌و كه‌سه‌م
ده‌وایه‌ ده‌ردی ئه‌و كه‌سه‌م شه‌هیده‌ سه‌ر به‌ داره‌وه

* * *

سه‌با قوربانه‌ بی‌ عوزر و به‌هانه
برۆ سه‌ر هه‌لگه‌ له‌و ئاستانه

* * *

ئه‌م شیعه‌رم نووسی بو‌ سه‌ر مه‌رقه‌دی پیرانی نه‌قشبه‌ندی له‌ بیاره
مه‌زاری شییره‌ مه‌ردانی بیاره و ئالی عوسمانی
ضیاء الدّین و نجم الدّین ، علاء الدّینی عوسمانی

* * *

بو‌ پاسی ده‌ری قاپی یه‌كه‌ت چاكه‌ (فه‌نایی)
ئاواتی ده‌روونه‌ به‌ خودا نه‌ك به‌ ریایی

* * *

له‌سه‌ر ئه‌م به‌زمه‌ تا ماوه‌ سه‌رم سه‌رگه‌رمی سه‌وداته
دلّم و پیرانه‌ له‌م ده‌وره‌ و هه‌ناسه‌ی سه‌ردی بی‌ تۆیی

* * *

بهشی فارسی

﴿ راه فنا ﴾

مرا با تو سر و کاریست یارا
چه دانم با که بنمایم مدارا
سر اندر زیر پایت خاک ره شد
ازین شد بر همه کس آشکارا
بهر سوی جهان راهی که افتاد
گزیدم در همه عالم شمارا
ز خود بگذشتم اول در ره عشق
که بلکه بینم از او من وفارا
بدم نفس افتادم از آن پس
ندیدم زین سبب راه وفارا
علی رغم عدو ای جان باشد
صبوری گر دهند ملک بقارا
اگر نیک و اگر بد عنصروم
چه باید کرد با تقدیر مارا
فلک دامی نهاد اندر ره ما
(فنائی) زین رود راه فنارا

* * *

تخمیس بر غزل شیخ سعدی ^(۱)

ای جان جانان تا یکی این ننگ بی فرجام را
تا کی ز هجرانش کشم بار غم ایام را
بدرود جان گفتن بسی بهتر ز نقد خام را
(برخیز تا یکسو نهم این دلق ازرق فام را
بر باد قلاشی دهیم این شرک تقوی نام را)

اوقات ناهنجار ما هر دم بسستی می‌رود
این نجم نحس طالع از بام پستی می‌رود
یار وفادارم کجا تا نقد هستی می‌رود
(هر ساعت از نو قبلهء با بت پرستی می‌رود
توحید بر ما عرضه کن تا بشکنم اصنام را)

* * *

^(۱) این چند شعر بعد از وفات مرحوم والد (فنائی) در پارچه کاغذی به نظرم افتاد که قصد تخمیس یکی از غزلهای شیخ سعدی کرده است لیکن متأسفانه غیر از تخمیس این دو شعر باقیش تمام نکرده ، ولی من به امانت (کما هو) در اینجا درجش میکنم . (آماده کار)

﴿ برق دُخ ﴾

ای که بر عالم زده خورشید رویت تاب را
همچو یوسف برده از دلها قرار و تاب را
آتش عشقت چنان افتاده اندر انجمن
برده از مستان همه خورد و شراب و خواب را
رونق بازار جلادان شکستن کار کیست ؟
تیغ ابرو تیر مژگان و کف خضاب را
مرغ جان در این صفاگاه حضور دوستان
کی بود روزی کند زین باب (دقُّ الباب) را ؟
تا چو بلبل برکشد بر برگ گُل آه از درون
در حریم آستان آن گُل کم یاب را
تا زند برق رخت بر ملک دل در نیم شب
شعله‌ور گردد همی این کرمک شب تاب را
دل بدام حلقهء زلفت چنان پیچیده شد
فصل و وصلت را از آن فهمید فصل و باب را
در مطوّل زلف عنبر بیز تو یا مختصر
جعد کاکولت بر آن رخسار چون مهتاب را
در بیابان فراق جان بلب آمد همی
تشنه لب آری نمی فهمد سراب از آب را
کاش بر ما میزدی خورشید رویت پرتوی
مرده گان را باز بنمودی شراب ناب را

تاز عشقت با ملك مستانه آید در كلام
هان (فنائی) گه روا باشد ملاذ الباب را

﴿ تخمیس بر غزل حافظ شیرازی ﴾

روی بنما جان من بر روی والا میرمت
صف شکن کن لاف را بر زلف و سیما میرمت
چون گدای بی نوا بر خوان یغما میرمت
(پیر من خوش میروی کاندر سراپا میرمت
ترك من خوش میخرامی پیش بالا میرمت)

جان برای جان فشانی مایل تسویل نیست
صید دامت گشته جانا طالب تنکیل نیست
خامهء دست قضارا بهر ما تبدیل نیست
(گفته بودی کی بمیری پیش من تعجیل نیست
خوش تقاضا میکنی پیش تقاضا میرمت)

کس توان گفتن مرا آن دلبر باقی کجا است
آتش افروز دل و آن جرعهء باقی کجا است
تشنهء دشت فراقم کوثر باقی کجا است
(عاشق مهجور و محمورم بت ساقی کجا است
گو خرامان شو که پیش قد رعنا میرمت)

من که دست افشان ز دنیا واله و شیدای تو
زار مینالم ز عالم تا شدم ریسوای تو
در درون سینه آتش زد همه غوغای تو
(اینکه عمری شد که تا بیمارم از سودای تو
گو نگاهی کن که پیش چشم شهلا میرمت)

کعبهء شمس رخت شد قبله گاه جان ما
غنچهء تنگ دهانت میدهد صد خون بها
طرهء زلف کچت گه نیش دارد گه شفا
(گفتهء لعل لب ت هم درد بخشم هم دوا
گاه پیش درد و گه پیش مداوا میرمت)

خوش به سامان میبری دل را به دو بازوی زور
واژگون بخت است جانا آنکه از کوی تو دور
شکر لله تا رهم افتاد اندر کوی طور
(خوش خرامان میروی چشم بد از روی تو دور
دارم اندر سر خیال آنکه در پا میرمت)

گرچه مارا ره بسوی گوهر لعل تو نیست
یاد خاطر خواه ما در خاطر و میل تو نیست
تا نه پنداری (فنائی) در صف خیل تو نیست
(گرچه جای (حافظ) اندر خلوت وصل تو نیست
ای همه جای تو خوش پیش همه جا میرمت)

فرد از حضرت پیر (قُدّس سرّه)

به بنده :

به هر منزل که جان من در آنجا است
تنم اینجا و جان من در آنجا است

﴿ جواب حضرتش به این غزل از بنده ﴾

شها جانت به کنج دل نهان است
ولی اینجا نه جای جان جان است
که بس ویران و تاریک و پریشان
پر از آشوب و درد دلبران است
سرت گردهم بیا در دیده جا کن
که جای دلربا و مهوشان است
چه دیده دیدهء دل کین دو دیده
ز هر سویش دو جوی خون روان است
نه در خور باشد اینجا مر نگاری
که او شمع شبستان جهان است
نشاید جای معشوقان به جائی
که هر دم چشم بدخواهان بدان است
سگی را جای پا بر این دو دیده
که او گه گه سر کویت روان است

ترا با دیدهء دل هست نسبت
که اورا با تو صد راز نهان است
رقیب آن به نباشد با خبر زین
همان جا دور تر بهتر همان است
همانا دیدهء دل جای جان است
که او هر دم نهان اندر نهان است
اگرچه هر کجا باشد نباشد
نهان آنجا که خورشید جهان است
رقیب از پرتو رویت چو خفّاش
به کنج آشیان بی نشان است
خدارا شکر این نعمت چه گویم
که زلفینت حجاب این و آن است
ز روی لطف فرمودی نگار
بهر منزل که جان من در آن است
تم این جا ولی جان من آنجا است
خوشا این دم که در دل جای جان است
ولی زین ظلمت دل در شگفتم
که شمع مجلس خوبان در آن است
وجود شمع جمع و منزل تار
خلاف حکمت دانشوران است
دمی خوشتر جمالت را جلاده
که صد مشکل به راه رهروان است

ز حال خویشم اندر تنگنائی
چه گویم آنچه بر دلبر عیان است
گره اندر گره افتاده کارم
که گوئی مرکز جور زمان است
عجب از بوالعجب آمد حدیثم
که یارم در بر و بر من نهان است
کمال خرمی باشد در این دم
که ماوایم حریم گلرخان است
گهی هی کن به حمل کاندرین ره
(فنائی) هم طفیل کاروان است

* * *

﴿ مَی در عالم عشاق ﴾

آنچه در عالم عشاق به مَی مشهور است از خلل خالی و از مستی و یغما دور است یعنی هوشدار مپنندار که این بادهء ناب شیرهء آب رز و دانهء از انگور است این ز سرچشمهء منشور الّست آمده است نور توحید در این باده به حقّ مستور است زین سبب عاشق اگر تا دم فردای ابد مست و مدهوش شود سالک ره معذور است مست انگور چه داند که در آن بوالهوسی از سراپای بدن غرق و بدان مغرور است بادهء نوش در میخانهء ارباب نظر نزد این بوالهوسان ساده دل و منفور است بی گمان عکس همین عکس همین خواهد بود کان به چشم کرم و وین به غضب منظور است حاش لله در این باده اگر غش باشد همچنین حاش اگر ذره در این از نور است بوالهوس گر به غلط رفته در این بحث و قیاس تا (فنائی) چه کند کو به حقیقت کور است

* * *

﴿ از سراپردهء ناز ﴾

ای صنم شانه مزن یاسمن گیسویت
تا نریزند چو زنجیر سیه بر رویت
گونه پوشند ز من خرمن خورشید رخت
از ره دور گدا آمده اندر کوییت
عرض و حال دل من بشنو و از ناله بترس
آه دل تیر دعا راه نیابد سویت
طاق محراب زدی بر قمر سیمایت
دور از چشم بدت پیچ و خم ابرویت
پرده از خال رخت دور نگهدار دمی
تا کشم آه و زخم آتشی در هندویت
بو که از مجمر گلنار جمال تو رسد
به مشام دل پر سوز و گدازم بوییت
تکیه بر حسن خدادادیت ای دوست بس است
ناز بر چرخ زده چشم سیه جادویت
از سراپردهء ناز ار بنوازی چو منی
جان فیدای دهننت دل بکمند مویت
گر به تیغم زنی ای دوست (فنائی) گوید
تن ناچیز کنم فدیه بر آن بازویت

* * *

﴿ رخسار ماهتاب ﴾

در جواب دوست محترم جناب شیخ عبدالرؤف بیژوه، نویسته شده

سلیمانیه - سال ۱۹۹۳

در خاک موطن ما هر روزه آفتابی است
در ظلمت شبانگاه رخسار ماهتابی است
زان روز طوف طوفان سر زد بسوی عالم
بنگر که جودئی ما فرخ ترین مآبی است
نوح نجات مارا در شهر عاشقان بین
یعنی (جزیر بوتان) در لحد نیمه خوابی است
زانگاه باد پای عزم مسخر آمد
دیدم خیال و دل را هر لحظه شتابی است
بهر زیارت دوست در انزوای غربت
در عالم نهانی مشغول انقلابی است
در (باتیکو)ی ترکان غیر از مقام جانان
هرجا که پا نهادم بحریت یا سرابی است
تا دست قدرت حق کی میرسد بدادش
زانجا که سر حکمت در پرده نقابی است
بر فهرس مطالع هر جا کنی نگاهی
بینی که کوکب سعد اینجا است در حجابی است
دست ازل که جودش بر مهر دوم آمد
حمدش کجا توان کرد آن کس که چون جنابی است

گل‌های زنده‌گی را در خاک ما توان یافت
 دل زندگان مایند از هر گلی گلابی است
 شمس جهان دانش هرگه کند طلوعی
 از ابن حاجبها دانی که صد جنابی است
 در علم ورع و تقوا تأریخ را ورق زن
 بینی که در حقیقت الباب یا لبابی است
 در بُرکه کوثر ما آب وضو کجا شد
 افسوس از اکالیب هر لحظه منجلابی است
 حتی به قول اعدا ما باغ خلد داریم
 در زیر سایه بوم ویرانه یا خرابی است
 از جان و دل (فنائی) خواهد که بیند آخر
 هر يك ز دشمنانش در گردنش طنابی است

﴿ نسیمی از بغداد ﴾

داد از این حيله‌گر دهر که او چون زاد است
 که تو گوئی ز حیل شعبده و شیاد است
 دست طاغوت برید و رخ بوجهل سفید
 بوالفسادی است در این عرصه قدم بنهاد است
 چه غم از ملك جهان گر بدهندش به خسان
 زر و زیور که همه ارثیهء شداد است
 یار دلدار من اکنون ز وطن دور شده
 غوث فریاد رسم حالیه در بغداد است

من دیوانه اگر دور ز یاران گشتم
به نسیمی که ز بغداد رسد دل شاد است
کنج عزلت بگرفتن شده منظور اینجا
که در آنجا همه دم راهزن بیداد است
گوشهء میکده بهتر ز همه گنج جهان
گرچه رنج است و محن باز مرا اعیاد است
زانکه تا عمر گرانمایه شود صرف خسان
لاجرم حاصل این نقد امل بر باد است
تا در این موطن ما زاغ و زغن در کارند
آنچه هرگز به کسی می نرسد فریاد است
آنکه از بوالهوسان چشم مروّت دارد
به خطا رفته اگر در همه جا استاد است
رنج بیهوده مکش با خزف کوزه گران
چه ندید است کسی کوزه که گوهرزاد است
صحبت اهل جفا گر بکند اهل صفا
زود بیند که ز چشم همه کس افتاد است
تا (فنائی) بدر دوست بیابد راهی
خار غربت به کفش نسترن و شمشاد است

* * *

﴿ شاه گلرخان ﴾

سلامم کردی بر جانت سلامت
ز جان و دل دهم ردّ سلامت
سلام ما به محضرگاه جانان
نشاید بر تو باد از حقّ سلامت
به تحریر و به تقریرم چه خوانی
نباشد فرق حتّی در منامت
ز یاران هرچه پیش آید عزیز است
بنازم بر همه نظم و کلامت
عجب نبود ز شاه گلرخانم
شود جویای احوال غلامت
سلیمان گر ز موری باز پرسد
نکاهد از کرامات و مقامت
به نزد عارفان و پیر بُرنا
تواضع زیبد از اهل شهامت
اگر شاهی گدائی را نوازد
نبازد رتبهء فضل و کرامت
تو کز روی کرّم یاد از (فنائی)
نمودی نبودت جای ملامت

* * *

﴿ رضای یار ﴾

آنچه رضای یار ما است
سال خوش و بهار ما است
ظلمت شب به یاد او
روز طرب نهار ما است
دائرهء عشق الّست
در ازل او مدار ما است
ما به جهان چه کار اگر
یار من و کنار ما است
ملعبهء جهان فنا است
آنچه بقا است یار ما است
گرچه به رگم مدّعی
لاله و گل نگار ما است
لیک چو گویش که او
منکر حال و کار ما است
آنچه به کام ما خوش است
بادهء خوش گوار ما است
منظرهء جمال دوست
داغ دل فگار ما است
تکیه گه خیال ما
قبلهء نامدار ما است

خُلد بر این اگر خوش است
جای لقای یار ما است
نگهت و رنگ هر گُلی
از گل مشکبار ما است
عشرت و عیش این جهان
طلعت ماهوار ما است
آنچه ز غم شود فرح
این دل بی قرار ما است
کاش بگوشم آمدی
(فنائی) جان نثار ما است

* * *

﴿ دانهء خال ﴾

در دائرهء کون اگر بد نامی است
در عالم اشباح اگر ناکامی است
یا طائر وحشتزدهء در عالم
پابند جفا ملعبهء هر دامی است
چون مینگرم نیک شود معلوم
عاشق بسته به زنجیر و بدل ناکامی است
تار و پودی به هم آمیخته سرگردانی
واژگون بخت و سراسیمه چه بد فرجامی است
تا نگاهش به رخ حضرت دلدار افتاد
دانهء خال یکی بود ولی صد دامی است
چون رهم یافت شبی در حرم وصلت یار
دیدمش سرو سمن وه که چه خوش اندامی است
شکر لله (فنائی) که ز دستش می لعل
نوش بادت ز لب دلبر شکر فامی است

* * *

﴿ بدر مُرْسَلین ﴾

ایکه رویت همچو ماه اندر شب هشت و شش است
جان و دل قوربان بالایت چه زیبا دلکش است
ای خجالت پیش تو آزاده سرو آن چمن
رونق بازار گُل از رنگ رویت خامش است
نقطهء تنگ دهانت میکند اثبات فرد
بهر ردّ بوعلی جانا دلیلی بس خوش است
شمس از شرمنده گیّت خیمه بر افلاک زد
زین سبب دیوانه‌وش در اضطراب و جنبش است
بدر را گویند نورش زو است هر دم مقتبس
نور هردو از جمال تست تا این حدّ خوش است
تو که بدر مرسلین و شمس عالم تاب خلق
حُسن تو از نور حقّ آری از این رو بی غش است
جمله فرع اند و جمالت اصل حُسن گُلرخان
پس (فنائی) را خطا باشد که گفته مهوش است

* * *

﴿ خانه، افسانه ﴾

این غزل در جواب شعر و نامهای جناب شیخ امین متخلص به (بی‌وهی) برادر حضرت پیر نویخته شده و در حالی نویخته که شیخ امین چنین تصور می‌فرمود که بنده هم منکر حضرت پیر شده و هم دنیا را در آغوش حرص و طمع گرفته .

دورود - سال ۱۹۷۳

این خانه، افسانه که می‌بینی چنین است
عیش و طربش دامگه روز پسین است
آرایش و زیبش همه بر نفی بزبید
کو خود همه دم همدم شیطان لعین است
آز و املش مایه، خسران حیاتست
رنج و تعبش عزت ارباب یقین است
گاهی به فلک میکشش عجب و تکبر
گاهی بزمین طالبی اقبال و نگین است
تا جلوه دهد در نظرش زینت دنیا
گوئی به مثل حور که در خلد برین است
غافل ز خود و دور ز انوار هدایت
بی‌باک ز برنامه، خلاق متین است
گر دست دهد ملک جهانش که دگر بار
در فکر مدار قمر و دور زمین است
این مسئله بر اهل خرد نیک عیان است
مرد آنکه بداند که در این راه کمین است

یاربّ مددی راهنمائی بفرستم
بی لطف تو هیچ نه دنیا و نه دین است
عمرم همه با صلح و صفا مدّ نظر بود
افسوس سر انجام نه آن بود و نه این است
اکنون که (فنائی) همه عمرش به هدر رفت
شوریده دل و عاجز و غمبار و حزین است

﴿ بُلْبُل چمن ﴾

هرجا که گُل و لاله و شمع است و نگار است
بُلْبُل ز چمن عاشق و پروانه هزار است
تا دست دهد گوشهء میخانه در این دم
مارا به صنمخانهء ویرانه چه کار است
ساقی ز می باقی بیا چاشنیم ده
تا فرصت گُلزار و می و رنگ بهار است
تا پرده براندازم آن قبله ز رویش
بینی که ز هر سو همه صیّاد و شکار است
فردا که خزان است و نماند گُل و سنبل
بی سود بود ناله که هنگام مزار است
گو واعظ بیچاره در این شهر پر آشوب
آخر تو بدین بیوهء مگّاره چه کار است
خواهی برهی همچو (فنائی) تو در این دیر
فرما که در اینجا همه بوس است و کنار است

﴿ در حال فراق ﴾

کجائی ای سلیمان حشمت این دم مور مهمانست
من بی دل اگر دورم همی تقصیر دربانست
چه گویم از غم هجرت که دل چون چاه زندانست
که صبرم اندرین حالی بیرون از طوق انسانست
چه باید کرد در حال فراق دوستان ای دل
اگرچه زنده باشد تن ولی چون گندن جانست
مرا با روی شیرینت چه خوشبودی صباحی چند
کجا برگردد این دوران که عکس دور ازمانست
به یاد روزهای وصل مارا در درون شب
همه شب در درون دل فغان آن عزیزانست
صبا برخیز و جویا شو ز من از یار گویا شو
که هر دم با قد سروش سرم اندر گریبانست
اگرچه من در این غربت ز خود بیزارم از محنت
از این رو شاد باید شد که دل با یاد ایشانست
که نقش عارضش هر دم چنین نقش است اندر دل
زوالش هست ناممکن نه چون نقشی بر ایوانست
ز دور چرخ چپ گردم اگر باد بلا خیزد
معاذ الله که برگردم از آنچه شرط پیمانست
وفارا ریشها باشد که در ملک دلان روید
به خون دل شود مثمر نه از ابر بهارانست

مرا در غربت از یار و دیار دوستان کاریست
که روزم در غم و ماتم شبم در دیده گریانست
ولی دست قضارا جز رضا هرگز علاجی کو
که خواه اسکندر و دارا و گر خضر و سلیمانست
در این درگه کجا باشد روا بر بنده گان هرگز
چرا یا چون ؟ که تقدیرش همه بر جاو احسانست
همانا چشم در راهم شب قدری سحرگاهی
رسد آهی بدرگاهش که او غفار و منانست
ولی با اینهمه هر دم ز باب جود و احسانش
برای روز دیدارش (فنائی) زار و نالانست

* * *

﴿ حضرت دلدار آمد ﴾

در سالهاییکه حضرت پیر (قُدْسِ سِرِّه) بزیارت کعبه تشریف برده بودند ، در چند واقعه بزیارتش مشرف شدم و این را سرودم ، ولی در سالهاییکه اخیراً از عراق به سفر حج تشریف میبرد و قبل از این دو سفر دگر در ایران بحدج رفته بود .

دی که در کُلبهء ما حضرت دلدار آمد
طالع رفتهء من خفته و بیدار آمد
سرو نازش که ز گلشن شده دور آن مهوش
از حرم روح روان باز به گلزار آمد
سالها بود که از خلوت وصلش ناکام
تا در این نیمه شبم یار بیدار آمد
رمز و غمزی که به من کرد امیدم بخشید
نخل بستان امیدم همه پر بار آمد
دیدمش راز و نیاز از لب لعلش هر دم
همچو شهد عسل از غنچه شکر بار آمد
برق خورشید رخس بر در و دیوارم زد
خوش دمی بود که او از در و دیوار آمد
مقدمش باد گرمی که ز یمن قدمش
طوطی طبع من امروز به گفتار آمد
تا کند شکر بر این نعمت نا منتظرش
که همان وعدهء دیرینه بگردار آمد

گو نسیم رخش از خلد برین آمده است
که چنین رایحه از عارض گُکنار آمد
تا در آغوش خود آن قامت رعنا دیدم
بوسه بر خال رخش دولت سرشار آمد
آنچه می خواستم از خرمن وصلش من زار
شکر ایزد ز حرم بر سر بیمار آمد
من رنجور در این غربت پر شور عراق
دیدمش باز که از مرکز اسرار آمد
او ز طوف حرم از بخت سعیدم دیشب
چو نسیم سحری آن بت عیار آمد
بو که بر خال رخش همچو حجر بوسه زنان
تا در آغوش من آن طرهء انوار آمد
آنهمه پیچ و خم زلف کچش چون دیدم
همه بر ماه رخش باز سبکبار آمد
شب تاریک غم از نور جمالش شد روز
که سلیمان به در مورچهء خوار آمد
نزد کوتاه نظران گرچه عجب در عجب است
چه دهم شرح چنین راز که دشوار آمد
شاه اگر تکیه زند بر در درویش و گدا
گو به کُنج فقرا خواجهء احرار آمد
که علی الرّغم رقیب آن شه شیرین دهنان
از سراپردهء ناز آمد و غم خوار آمد

از چَه زمزم و از باب صفا و مَرَوَه
 به عنایت ز صفا نزد وفادار آمد
 چه کنم شکر قضارا که ز اقلیم رضا
 طائر قُدس سَما با دل هشیار آمد
 جان اگر از دل و جان باد نثار قدمش
 تو بگو دست تهی خواجه به بازار آمد
 شکر لله (فنائی) که نمردی تا دوست
 همچو جان باز بدین کُلبهء غمبار آمد

﴿ تخمیس از (فنائی) ﴾

تا کی سر خجالت بدر عذر نیارید
 در دامنهء کوه خطا تخمی نکارید
 از مزرع گُلزار عمل سر بدر آرید
 کوتاه نظری باشد اگر دل نَسپارید
 عمرت سپری گشت که داری بسر آرید

در بحر خطا غوطهء بی فائده تا چند
 در دامگه عمر تلف کرده که تا چند
 غافل زدهام تیغ اجل گشتهء تا چند
 برخیز در این عیش عبث خفتهء تا چند
 گو اینکه ز غفلت خبر از خویش ندارید

امروز بفردا نکنند درد دواست
عمرت بهدر رفت همانا ز بدایت
پیش که بری خواهی مر این حال و شکایت
جز باره‌گه لطف خطاپوش خدایت
شاید که عطائی ز نوازش بکف آرید

تا در هوس نفس بد اندیش بمانی
اسپ املش را به جهان باز دوانی
پندار که تو شاه همه ملک جهانی
فردا مگرت رخت نبندند فلانی
گوئی که براین گنبد دوار سوارید

در دامگه گردش ایام شب و روز
پابند بهر دانه و هر دام شب و روز
از غفلت این شکرهء خام شب و روز
همچون مگس رانده و ناکام شب و روز
آیا که تو کی در غم اوضاع مزارید

دل را بدل آرام ببندیید و بکوشید
در بوتهء میخانهء دلدار بجوشید
برگ عملی بهر سرانجام بپوشید
شاید قدحی زان کرم عام بنوشید
برخیز (فنائی) که دمی خود به خود آرید

﴿ در انتظار ﴾

نور چشمی برادرزاده ملا کمال بدیدار بینی آمد و چندان ماندگار نشد ، گفت : من بر میگردم پدرم می آید ، بعد مدتی انتظار هیچ کدام نیامدند ، در ضمن يك نامه این چند شعر را نیز نوشت .

ارییل - سال ۲۰۰۰

هلام رفت و بدرم هم نیامد
در این غم جان من عمرم سر آمد
ز جان جان بریدم در غریبی
چه شد جان و دلم از در نیامد
زمانی رفت و من چشمم به راه است
ز هردو دیده ام يك هم نیامد
صبوری گر نباشد چارهء كو ؟
جیبم رفت و محبوبم نیامد
(فنائی) را فنا بهتر در این دم
که این برگشت و آنم هم نیامد

* * *

﴿ گنج مقصود ﴾

بر در دلدار اگر خواهی رسید
از خود و از غیر او باید بُرید
کاندر این دربار جای غیر نیست
وہ چه خوش فرمود اینجا بایزید
سیرم اندر کاروان گلرخان
از علایقها به ناکامی کشید
تا دم بگرفت از هردو سرا
خویشتن از خویش کردم ناپدید
یعنی ترك ماسوا کردم همه
وانگهی راهم بکوی او رسید
راه رو بی زاد ره مشکل رسد
توشه‌ها باید مر این ره برگزید
کوشش بی وقفه در راه دراز
بایدت جاننا اگر خواهی رسید
قوت جسمت گرچه دو گندم بود
لیک آن را بی گمان باید جوید
در طواف کعبه و سیر صفا
تا به مَرَوَه چند قدم باید دوید
در حریم حضرت سلطان عشق
پیش از این باید که تلخها چشید

گنج مقصود ار بخواهی رنج بر
گنج را بی رنج هرگز کس ندید
لیک هرگز کاروان بی ساریان
این ره پر پیچ و خم نتوان بُرید
سر منه در راه عشق ای جان من
بی وسیلت دست خود خواهی گزید
صد چو تو سیمرغ زیرک بود و رفت
در پس قاف فنا شد ناپدید
تا (فنائی) را رسد گه گه نسیم
زان لب شکر شکن دارد اُمید

* * *

﴿ آتش عشق دلبر ﴾

آتش عشقت ز نو در سینه‌ام آمد پدید
عقل و هوش از سر برفت و صبرم اندر در پرید
مشعلی در کشت زار ملک دل سر زد بیرون
طاقت از اندام جسم و عندلیب جان بُرید
همچو ققنس در درون خود بسوزم روز و شب
تا چه خواهد کرد با من سوزش و آه حدید
عشق را نبود حدودی در آلمهای درون
نیمه سوزان را نمی‌باید در این دربار دید
سالها بگذشت در دشت جنون یاهو کشان
کوه و هامون می‌نوردم تا لب لعلش مکید
در حریم حُسن گُل رویان مرا راهی نبود
آری آری از گلیم خود نباید پا کشید
تا چو خاکستر نسایندت به زیر پای عام
دانه از خرمن ایشان چه سان خواهی خرید
بارها پرسیدم از پیر خرد راه وصال
گفت خامش باش و باید نیشها زین ره چشید
گفتمش ما را نباشد بیش از این تاب فراق
گفت بیرون رو ز خود بشکن صنمهای پلید
گفتم آخر چون کنم از خود رهم ای تیز هوش
گفت دست پیر باید بود در دست مرید

گفتمش آخر (فنائی) کی بکام دل رسد
گفت اگر اینجا نباشد بعد از این خواهی رسید

﴿ تخمیس بر غزل حضرت پیر (قُدسِ سرُّه) ﴾

چو شاه باده‌نوشان فرصتی روزی بدست آرد
سبو در دست ساقی پیاله در دست قمر دارد
نپاید دیر دید آندم که دل از دل خبر دارد
(اگر لیلای من باری نقاب از روی بر دارد
بسی عابد به مجنونی ز خلوتگه بدر آرد)

هواخواهان حُسن تو همه راه جنون پویند
در این ره خلوت وصلت همه بی چند و چون جویند
همی دست از حیات خود همه از جان و دل شویند
(به محشر کشتهء چشمت شهید عشق را گویند
خجالت آنکسی یابد که از تیرت حذر دارد)

چه زیبا منظری نقش ازل با روی او کرده
تو گوئی حُسن یوسف بی درنگ رو سوی او کرده
مباد آندم حریف دهر رنگ از روی او بُرده
(بنازم زان قد زیبا گرو از سرو جو بُرده
وزان دو لعل جان بخشش شمر زیر شکر دارد)

کجا یابم در اقلیم ملاحظت همچو تو شاهد
کجا جویم برای زینت رویت چو تو شاهد
چه گویم کور گر نبود ز دل بر روی تو شاهد
(کچ محراب ابرویت که گشته قبلهء زاهد
رهائی از خم زلفت کجا زاهد گذر دارد)

به خال و خدّ گلگونش که قوت هر دل و جانست
به شهد شکر افشانش که گوئی آب حیوانست
خوشش باد این همه شوکت که همراز غریبانست
(به چشم و ابرو و زولفی که بر رویش پریشانست
نگار من شب و روزش گل و شمس و قمر دارد)

چه داند واعظ غافل که یار ما چها کرده
ز هر سوی جهان دلها ز داغش نالها کرده
ز رنگ شبنم رویش گل ما بادها کرده
(ز عشق آن سیه خالی که بر روی تو جا کرده
هزاران داغ چون لاله توی سینه جگر دارد)

چو در دشت جنون مهرش به صحن سینه زد ریشه
کمندم کرد و دستم را بُرید از صنعت و پیشه
(فنائی) روز اوّل زد به پای نخل خود تیشه
(مجوئید از دل (عثمان) قرار و صبر و اندیشه
که این نسبت به حالی ما بسی نقص و ضرر دارد)

﴿ تخم محبت ﴾

این غصه که ما داریم درمان دگر دارد
وین درد دل پر غم لقمان دگر دارد
کاشانهء دل بهر دلدار تهی کردیم
اما چه کنم از غم مهمان دگر دارد
ما تخم محبت را در مزرع دل کشتیم
از خار و خس دوران خرمان دگر دارد
در عالم پنهانی چند نکته زدم با دوست
گفتا که غم جانان عمن دگر دارد
صد نامه که طی گردید از دفتر هجرانش
باز از سر صد دفتر عنوان دگر دارد
نادیده کس این زحمت نشنیده کس این ذلت
هر روز ز هر سوئی پیکان دگر دارد
تا بوی نسیمی زان فردوس برین آمد
صد شعله از این دوزخ لعان دگر دارد
از نالهء شب گیرم دیشب که ندا آمد
هی هی غلطی کاین ره رندان دگر دارد
زین دام بلا یارب یکباره رهائی بخش
شاید که (فنائی) را سامان دگر دارد

* * *

﴿ پیام یار با هُدهُد ﴾

ز خاك غربتم ای دل نسیم جان فزا آمد
پیام یار با هُدهُد به صد شوق و صفا آمد
نوید صحت و لطف و انیس غربتم هر دم
در این دم قاصدم از در زیار با وفا آمد
اگر پیک اجل مهلت دهد تا روز دیدارش
چنان دانم حیات تازه در بر بی جفا آمد
مدار عیش دنیا نزد ارباب خرد جانا
همه بر صحبت احباب و یار دلربا آمد
در این ماتمگه دهرم چه باشد عیش حیوانی
خوشا روزی که گویندم بشارت از سبا آمد
اگر فردوس را بی یار بخشندم یقین دانم
صدا از اهل خلد آید که با دلق ریا آمد
در این دریای غم گر کشتی نوحم فرا آرند
خوشا آندم که گویندم هم اینک ناخدا آمد
اگر دست قضا یاری دهد در وصل جانانم
برم صد سجدهء شکرش که از بهر خدا آمد
ز فرقش تا قدم هر چند (فنائی) غرق غم گشته
مرا این مژده بس گویند به آغوشت هُما آمد

* * *

﴿ قضاوت حق ﴾

این غزل در تاریخ ۲۰ / ۸ / ۱۹۸۸ مصادف روز آتش بست
جنگ هشت ساله بین ایران و عراق نویخته در شهر سلیمانیه .

قاضی گر خواهد در این محفل ببايد چون کند
آب رویش ریخت باید چشم را جیحون کند
دست از دامن بدارد همچو دستار از سرش
عقل را در میکده با آب و گل معجون کند
علم و دانش را بدامان جنون ریزد همه
تا ز نو تحصیل علم مکتب مجنون کند
دامن دل را ز گنج عشق جانان پر کند
اندر این ره جان و دل را چون صبا مفتون کند
تا ز اوراق (لُدُنَا) یاد گیرد شمهء
دُرّ یکتارا ز وحدت در صدف مکنون کند
مجلس حکم قضارا همچو دل بر هم زند
تا رخ زرد ریارا سرخ و دیگر گون کند
عُلُو هَمّت گو همی باید ز عالی هَمّتان
کاندر این ره خودنمائی درد را افزون کند
شُست و شو باید دهد آن مغز خام و پر فنون
آتش اندر سینه افروزد سرشک از خون کند
تا دم صبح ابد مخمور گردد زان شراب
هر دو عالم را به جان و دل ز سر بیرون کند

تا رهی یابد بکوی قبلهء دل زان سپس
نقد جان و دل نهد در دامنش مرهون کند
گرچه این نعمت نشد حاصل (فنائی) را ولی
دیده در ره تا غمش تعمیر دل را چون کند

﴿ در ره دلبر ﴾

شکر حقّ آخر در بتخانه چون میخانه شد
همچو مجنون در ره دلبر دلم دیوانه شد
آنچه در دل داشتم اندر طریق عاشقی
حیف شد آخر نصیب هرزه و بیگانه شد
تا به یادت خواستم هم راز و هم داستان شوم
پس ز بخت خود چو دیدم میکده افسانه شد
حالت افسرده دارد این دل معمور من
تا کجا خواهد رسد حالش که بس ویرانه شد
با سر زلف نگارم عهدها بودی مرا
عاقبت جانا (فنائی) همدم جانانه شد

* * *

﴿ نعمت دیدار یار ﴾

خواهم ز خدا نعمت دیدار نه یکبار دو صد بار
هر روز و مه و سال نه یکبار دو صد بار
از جان طلبم خاک شوم بر سر کوییت
تا پای مبارک نهی بر دیده نه یکبار دو صد بار
تا شمع رخت روشنی مجلس ما شد
پروانهء دل سوخت نه یکبار دو صد بار
تا سرو قدت در چمن حُسن عَلم زد
دلها شده شیدات نه یکبار دو صد بار
تا نقطهء خالت بنمودی بمن زار
سرگشته ز خود رفته نه یکبار دو صد بار
زان کاکل مشکین و از آن طرهء گیسوت
صد دل شده در دام نه یکبار دو صد بار
تا تیپ غمت خیمه به مُلک دل و جان زد
هر روز بلائی است نه یکبار دو صد بار
زان روز که شور غم سودای تو سر زد
هر لحظه فغانی است نه یکبار دو صد بار
گوئی که عناصر به غم و غصهء عشقت
آمیخته گشتند نه یکبار دو صد بار
در دامنهء وادی سودای وفاییت
صد خار به پا رفته نه یکبار دو صد بار

چون بخت نشد رام بشد نقد نگیرم
در بحر غمت غرق نه یکبار دو صد بار
گفتم به حکیمی که کجا باز بیابم
این طالع گم گشته نه یکبار دو صد بار
گفتا چو سلیمان شه مُلک دل و جان
افکنده سرت سایه نه یکبار دو صد بار
گفتم چه کنم با که دهم شرح فراقش
گفتا که مگر صبر شود یار نه یکبار دو صد بار
گفتم به لب آمد ز بدن مرغ روانم
تا کی بکشم ناله و فریاد نه یکبار دو صد بار
گفتا غلطی تا ننهی جان بکف مشت
از یاد ببر این طمع خام نه یکبار دو صد بار
گفتم به (فنائی) نگهی تا بنماید
جان در قدم ایثار نه یکبار دو صد بار

* * *

﴿ مُرْذَهءِ وَصِل ﴾

جان اگر هست بهایش به فدایت بهتر
سر اگر داشت خیالی به هوایت بهتر
دیده گر روشنی دید^(۱) مثال میداشت
پای بر دیده نهادن ز جفایت بهتر
دل اگر راه به گلزار جمالت می یافت
چه شدی جان و دل و دیده فدایت بهتر
من ویرانه در این دامگه بوالهوسی
چه کنم شاهد من سر به سرایت بهتر
ذره آسا که در این دائرهء بی مهری
من حیرت زده را نور لقاییت بهتر
گلشن وصلت اگر دست نداد از طالع
سُرمهء چشم مرا از کف پاییت بهتر
یار اگر مرزدهء وصلت بدهد دور مدان
نیک فالی است (فنائی) که بغایت بهتر

* * *

^(۱) کلمهء (دید) در اینجا جزء جملهء شرطیه نیست ، بلکه مربوط به مابعد است که کلمهء (مثال) باشد ، یعنی اگر دیدهء من قدرت دیدن صورت مثالی شمارا میداشت اگر پای بر دیده نهی جا دارد .
(ناظم)

﴿ دولت مُلک رضا ﴾

تا تو م یار شوی یار شود هر اغیار
ور تو بیگانه شوی یار شود چون اغیار
بُلْبُل اندر چمن از شوق تو شد نغمه سُرَا
طوطی از شهد تو آموخت که شد شکرخوار
باز را طعمهء کنجشک کند با مددت
بر گلستان رخت بلبل زرین منقار
مُلک محمودی^(۱) تو همچو ایاز باید
نبود لایق دربار تو هر بد اطوار
طعمهء باز شهان لایق گرگس نبود
چمن و گُل ز کجا با سر و گوش گفتار
هُدُهد مُلک سبازا ز یَمَن باز آور
تا رهد لشکر آهم ز بیابان یك بار
آنچه از دست تو خیزد صنما در این دم
فرستی دان و دل خستهء ما رنجہ مدار
تا چه بازی کند این دور فلک در عالم
مشو ایمن به کجا می برسد آخر کار
ما که تسلیم قضائیم و همی بهر رضا
می نداریم بر این دائره هرگز انکار

^(۱) اشاره به محمودآباد (دورود) است که حضرت پیر تازه خریده و

مشغول تعمیرش بود. (ناظم)

دولت مُلك رضا غایه و مقصود من است
 ما به زیر و بم ارباب مواجید چه کار ؟
 خرمن گون که ناچیز و نپایید چندان
 مور خواهد بخورد یا مگس کج رفتار
 ما ندیدیم در این دامگه پر آشوب
 راحت از خویش بیا روی بما کن زنهار
 تا ز کید مگس نفس فرومایهء شوم
 واره‌د خاطر ناشاد (فنائی) ای یار

﴿ هوای بوستان ﴾

روز و شب دل میکند یاد صبا در انتظار
 کاش می‌آید نسیم از خرمن گلزار یار
 میرسد هر دم هوای بوستان گلرخان
 شرمشان باد از عبیر و نافهء مشک تترار
 در حریم آستان قبله‌گاه عاشقان
 صد چو ما بی دست و پا افتاده بر در خاکسار
 من بحال خویش مینالم ز صحرای فراق
 تا کجا یابم دلیلی بر لب دریای تار
 شکر حق گوید (فنائی) کان به کام دل رسید
 نوش کرد از بادهء آب حیات خوشگوار

* * *

﴿ ای نفسِ دونِ پرور ﴾

الا ای نفسِ دونِ پرور بیا بیدار شو بیدار
که خاکِ عالمت بر سرِ بیا بیدار شو بیدار
به یادِ آخرت تا کی نخواهی بود ای مفرور
ز خوابِ غفلتت آخرِ بیا بیدار شو بیدار
مگر پیل و شتر هستی که شدِ عمرت به سرمستی
که شرمت باد ازین هستی بیا بیدار شو بیدار
مذاقِ تلخِ عصیانِ بکام اندر چه خوش باشد
تفو بر طبعِ ناسازت بیا بیدار شو بیدار
دمادمِ مست و مفروری به بدکاری تو مسروری
تو خود بنگر چه منفوری بیا بیدار شو بیدار
نکرده هیچ نیکوئی همی نام نشان جوئی
ببین احمق چه میگوئی بیا بیدار شو بیدار
به بند و دامِ پندارت به سوءِ خُلق و رفتارت
خلل افتاده در کارت بیا بیدار شو بیدار
ز فرعونِ مزن دم بو^(۱) که باشد دستِ موسائی
کنندت غرقِ دریائی بیا بیدار شو بیدار
اگر لطفِ خدا نبود در این دنیا خطابخشت
کجا یابی نجاتِ آخرِ بیا بیدار شو بیدار

^(۱) بو : مخفّف بود است یعنی مُمكن است . (ناظم)

ز بار ظلمتت هر دم خمیده همچو چوگانی
سراپا غرق عصیانی بیا بیدار شو بیدار
(فنائی) تا ترا یار است انیس کژدم و مار است
امیدش لطف غفار است بیا بیدار شو بیدار

﴿ محرم راز ﴾

شاه غزنین من اکنون که شده محرم راز
شوق بیت الحرمش آمده در خاطر باز
خامه بر نامهء بیضا زده بر وجه وفا محمودم
به اشارت ز سرمهر شبی بهر ایاز
چه توان کرد از این طره معماییت حل
مگرم نرگس مست تو کند باب معماییم باز
گوئیا از دم اغیار چو بگرفت دلت
زین سبب خاطرتان کرده هوای پرواز
میل از این سیر اگر عالم بالا است بس است
که سراپای قدت گشته همه حاصل ناز
دل بفتراک تو بست است چو من قافلها
وه چه خوش میدمد از سینه صدای نی و ساز
کی روا باشد از این بیش ز یاران دوری
نرگس مست تو ای دیده که تا کی غماز
آنچه مسموع شد از باد صبا دیروزم
سر برآورد ز ویرانهء دل صد آواز

تا کجا یابم از آن قافله سوراغی را
در یمن یا به ختن یا ز بیابان حجاز
هر که افتاد بدامت چه توان کرد که او
نیمه بسمل شود از تیغ کچت همچون باز
عاقبت جان (فنائی) که ز هجرت میسوخست
گو ببايد که کند صبر در این سوز و گداز

﴿ امداد خواص ﴾

حال این پژمرده دل زین غم کجا یابد خلاص
تا شود حلّ مشکل ما از طریق اختصاص
هر که دست و پا زند در عمق امواج بحار
کی به ساحل باز گردد جز به امداد خواصّ
موج دریای محبت جای هر ملاح نیست
با علوم قیل و قال آنجا نمی یابی خلاص
در فنون عشق هر کس تیغ معشوقش زدند
نه متاع جان بها دارد نه جرح دل قصاص
در کنار وصل اگر صد تیغ در یکدم زنند
میکنند آن را (فنائی) از دل و جان اقتلاص^(۱)

* * *

^(۱) اقتلاص: با هم منضم شدن، که در اینجا کنایه از دربر گرفتن است. (ناظم)

﴿ درد فراق ﴾

گر بپرسی چونی از درد فراق
(إِنَّ لِي حَالاً وَلَكِنْ لَا يُطَاقُ)
روز و شب در تاب و اندوه غمت
می بنالم همچو حال احتراق
حالت دیوانه‌گی دارد دم
زان شدم در حلقهء شدُّ الوثاق
از خرابیها که من دارم ز غم
کی رسد آهم سوی سبع الطُّبَاق
تا ز رویت دور گشتم ای صنم
نیک یابی چون هلال اندر محاق
کی بود بر وفق خاطر خواه دل
طالع سعدم ز حُسن اتِّفَاق
از ره گم کرده باز آید به راه
طی شود بازار دهر پر نفاق
تا ز جانان کام خود یابیم ما
سر همی مالیم بر زخم فراق
از جمال چهرهء جان بخش دوست
کامیاب آید (فنائی) در سباق

* * *

﴿ بُلْبُلُ بِيچاره ﴾

بشنو از بُلْبُلُ که این بیچارهء شوریده بال
با زبان حال میگوید که ای نیکو خصال
شرمت از کردار خود باد و ز من پندی پذیر
یعنی درس پر نشیب عشق و اندرز و مثال
زانکه من از هر گُلی رازی به دل کردم نهان
تا بیایم کام خود از برگ گُل اندر مآل
دل یکی دلدار دو کُفر است در بازار عشق
نیک دریاب این سخن بر عقل ناچیزت منال
کاندرین ره خارها باشد به دور هر گُلی
نیشها باید چشید از خار گلزار جمال
هان نگهداریش کن از دست جور روزگار
تا نریزد برگ نازش عاقبت باد شمال
من ز برگ هر گُلی صد داستان دارم ز عشق
ناز از وی راز از من تا کنم ختم مقال
زانکه کامم از مقال و قیل کس حاصل نشد
در درون باید کشید آری رموز خدّ و خال
عالی خواهد نهان از چشم کوتاه بین خلق
کام دل حاصل نگرده جز بسوز و وجد و حال
زین سبب بوئی ندیدند از علوم عاشقی
دل به زید و عمرو بستند طالبان علم قال

لیک من یا جان دهم یا دامنش آرم به کف
گوش کن از من (فنائی) تا شوی فرخنده بال

﴿ خرمین حُسن ﴾

ای که با مهر رخت روزی قراری داشتم
گردش چرخ فلک را فال نیک انگاشتم
تا دلم نقش غلامی بر سر کوی تو زد
گفتم آری این زمان سر بر فلک افراشتم
شاد از آن بودم به دور خرمین حُسن که من
از زکات حُسن آخر سهم خود برداشتم
دل بدان خوش داشتم با خال رویت ای صنم
گوئیا زان دانه در گوشه دل کاشتم
طعن بر شاهی زدم در حلقه زنجیر تو
خاک کویت را ز جان اندر جهان بگماشتم
تا جمال شاهد مقصود در دل جا گرفت
گفتم از نور هُدا گنجینه انباشتم
لیک از بخت (فنائی) چون بدیدم عاقبت
واژگون گردید جانا آنچه من پنداشتم

* * *

﴿ از باب لطف ﴾

اگرم ز باب لُطفت تو براین دل سیاهم
نظری روا بداری چه شود اگرچه کاهم
تو که خود به خود وحیدی برِ عاصیان امید
ز در گرم نویدی که ز رحمتت نه کاهم
سر مسکنت نهادم نه گیم نه کی قبادم
به هوایت اوفتادم چو خس و غبار راهم
چو ز دست آفرینش به دو دیده دادی بینش
ز منابع گزینش شدهء تو قبله گاهم
من اگرچه ناسزایم به خطا برفت پایم
به در تو گر نیایم چه کنم که روسیاهم
چو به نامهء سیاهی بزنم کمی نگاهی
بدهم ز خود گواهی که چه بوده اتّجاهم
به هوای نفسِ دوئم ز جوانی و جنونم
خبرم نشد که چونم همه قسوت و گناهم
چو گذشته یاد آرم خجلم که شرمسارم
به چه روی سر بر آرم که بسی بد و تباهم
همه قبح و ناروائی همه حالت جنائی
چه شود اگر (فنائی) به حرم برند راهم

* * *

﴿ در میان خواب ﴾

چو یوسف در میان خواب خوش رخسار بنمودم
ز خود بی آگه آمد نیمه شب هشیار بنمودم
بدمام دیگری افتاده بودم آن زمان آخر
چو برق خاطف آمد دور از آن دلدار بنمودم
دلی غافل ز سحر جان جانان داشتم آندم
چو پیک قدسیان آمد ز خود بیدار بنمودم
بگفتا یوسف مصر ملاحی گره می خواهی
منم در عالم معنی منت بیدار بنمودم
زلیخاوار هر دم آتشی در دل همی افروخت
نمی دانستم آن مهوش چه سان دیدار بنمودم
بسی عُمرم در این ماتم بشد تا یابمش گاهی
بدانم آن پری رخ کیست بی خود زار بنمودم
بدمام یوسف دیگر طفیل دل مقید بود
عزیزش داشتم تا او گره در کار بنمودم
دل را صید دام خویش گردانید و غائب شد
ندانستم ز مهر خود چه سان سرشار بنمودم
بنامز آنهمه نازش که روز او لم بنمود
تعجب دارمش اکنون چرا اغیار بنمودم
حدیثی مدعی را در میان آورد و رخ تابید
که گویا در حریم او غلط رفتار بنمودم

حرامم باد آن نعمت که از خوان غمش چیدم
 اگر آنچه عدو گوید من آن يك بار بنمودم
 بگفتم آشنائی با رقیبانت به رغم من
 چرا گفتا که من اورا زلیل و خوار بنمودم
 اگر خواهی بیابی چون خریداران دمی چندم
 من این مشکل گشائی را بسی دشوار بنمودم
 کمند گیسوی جانان همی پیچ و شکن دارد
 هزاری همچو تو بر در به سان تار بنمودم
 بگفتم کی بود روزی (فنائی) را نجات ای دوست
 بگفتا صبر می باید اگر صد بار بنمودم

﴿ فغان دل ﴾

به دل گفتم فغان کم کن که من گل عنبری دارم
 بنازم چشم مستش تا چو او لب شگری دارم
 متاع وصلش ای دل جز بهای جان نمی باشد
 من این نقد مشوش را پشیزی بیش نشمارم
 صبوری پیشه کن ای دل که تا روزی به کام خود
 رسد دستت به دامانش به رغم یار و اغیارم
 جفائی دلبران آری که بر دل می نهد مرهم
 ولی از جور بدخواهان ز جان خویش بیزارم
 رقیب فتنه جو ترسم به کوی دوست ره یابد
 مکدر سازد آن عهدی که از روزی ازل دارم

به رغم مدعی آخر شود طی روز هجرانش
 اگر باد صبا آرد نسیمی از رخ یارم
 ز شوق عهد جانانم به جان پیر میخانه
 ز سر بیرون نخواهد شد هوای میل دلدارم
 بیا مطرب بزن نائی بیاور ساقیا جامی
 که در زیر فلک بهتر از این نعمت نپندارم
 طلسم غمزه، نازش مرا در دام خود افگند
 ندارم بعد از این باکی اگر باشد مددکارم
 به یاد طلعتت جانا شب دیجور ما قدر است
 نقاب از روی بردار و به نومیدی میازارم
 (فنائی) را به جز آندم نمانده در جهان کامی
 چو با روی تو حل گردد میفگن رخنه در کارم

﴿ در کوی عشق ﴾

در کوی عشق جانان از دست رفت جانم
 عهدی از او ندیدم حالی ز خود ندانم
 گفتم کجاست جویم گفتا ز بام عرشم
 گفتم که من ز فرشم این کار کی توانم
 گفتم مَلک سرشستی یا حور در بهشتی ؟
 گفتا که برتر از این در قُدس آشیانم
 گفتم که آشنائی با آب و خاک داری ؟
 گفتا خموش و هوشدار سرتا قدم ز جانم

گفتم که غنچه حاکی است از تنگی دهانت
گفتا عجب خیالی بس تنگ تر از آم
گفتم نشانت ای جان ز کدام شیخ پرسم ؟
گفتا بدر خرابات ز روان کشته گام
گفتم که زکات حُسنِت به من گدا ببخشای
گفتا که منم چو بهلول به گدا چه سان رسانم
گفتم که ز راه و رسم گرم و وفا بر آئید
گفتا که برو فنا شو به امید این و آم
گفتم که نخست بارم دو سه بوس وعده دادی
گفتا که گران توان داد به غلام آستانم
گفتم به سر ار بخواهی بنوازی سر ببازم
گفتا که ز سر چه گوئی دل و دین و جان ستانم
گفتم که دگر (فنائی) ز تو کی به کام یابد ؟
گفتا که مگر پس از مرگ ز حیات جاویدانم

* * *

﴿ غریق خاک و خون ﴾

ز سر گدا نوازی اگرم بپرسی چونم
تو ز دل که خوب دانی همه ماتم و جنونم
ز سر امیدواری بدرت چو سر نهادم
دل و جان ز دست دادم بنمائی رخ کنونم
چو رَسَم به شاه راه سر کوی عشق جانان
دگرم میپرس جاننا ز ملالت شئونم
که اگر ز دستم آید برسم به کعبه شاید
ز نسیم روح بخشش شود آشنا درونم
چو به آستان رسیدم ز صفای وی بدیدم
چه عجب که ز آنچه دیدم همه زیر و رو فنونم
ز حریم پر کمالش که ز پرتو جمالش
من زار در خیالش چه توان که گفت چونم
اگرم ز در در آید چو منی به یادش آید
ز شهی که شرمم آید که از او بسی فزونم
چو شهم مدد نماید شب بخت بر سر آید
بودم که باز آید همه بخت واژگونم
به ملامتم نخوانید ز منی مرا برانید
که حقیقتم تو دانید همه ملعب و فسونم
من خوار در خرابات چه کنم که در مقامات
همه خسروان دهر اند من بی نوا زبونم

چو به خاک گورم آئی به خیال سرگشائی
حذری کن از (فنائی) که غریق خاک و خونم

﴿ راه عشق ﴾

در درون سینه گر بینم جمالت را به کام
بانگ بیداری زخم بر قامت قاف قیام
طالع برگشته باز آید به آغوشم اگر
زود بینی بر در میخانه خواهم ثبت نام
عالمی را آشنا سازم ز بزم میکده
تا بیفتد غلغله در سینه‌های خاص و عام
آتشی در خرمن زهد و ریاکاری زخم
تا چو ما زاهد بیابد بوی عشق اندر مشام
خلوتی گیرم نهان از چشم و دید انجمن
جام جم را در صدا آرم به وقت صبح و شام
آنچه دل خواهد ز تو ای ساربان راه عشق
پرده بردارید یکدم از جمال بدر تام
تا نگویندم خسان در پشت بام میکده
بی سبب کردند مارا پای در زنجیر و دام
زاهد بی چشم و رو کو غیر خودبینی ندید
نیک دریابد که اینجا صد چو او گشته غلام
هان (فنائی) دم مزن از سرّ عشق گلرخان
بهتر این دامن زنی بر نامه‌ات ختم کلام

﴿ روى حيا ﴾

در جواب یکی از دوستان

سلیمانیه - ۲۲ / ۹ / ۱۹۸۵

من که ز بد بد ترم خاک جهان بر سرم
حُسن صفاتم ز کو؟ خود همه شور و شرم
من که خودم ناکسم پیش کسان چون روم
کاش ندیدی مرا تا به ابد مادرم
زیارت روى کسان نیست نصیب خسان
راه نیابد خسیس سوی جنان لاجرم
من که ز خود میکشم خجلت یاران دهر
روی حیارا کجا پیش کدامین برم
سر که فگندیده شد روحیه گندیده شد
با سر و روى چنین ره به کجا در برم
آرى اگر نقش دوست سایهء لطف افگند
بو که به دادم رسد طالع نیک اخترم
بارى إلهها به تو روى امید آورم
جُرم (فنائى) ببخش گرچه ز سگ کمترم

* * *

﴿ بادهء عشق ﴾

در دامگه سحر تو رنجور شدم
از بادهء عشق تو که گنجور شدم
تا چاشنی مهر رخت زد به مذاق
دیوانه صفت واله و مخمور شدم
هرچند غم عشق تو تلخ است ولی
در سایهء زلفین تو مسرور شدم
از دست تطاول نکشم آه که من
با جاذبهء حسن تو مقهور شدم
از زمرهء ارباب حسد در ره تو
خیلی است که در ظلمت دیجور شدم
گویند برو ترک می و میکده کن
گویم که در این مسئله معذور شدم
هرچند به فتوای تو ای قاضی شهر
منصور نیم نزد تو منصور شدم
خون من بیچاره چه سان گشت حلال
از بسکه ز تزویر و ریا دور شدم
پس من چه کنم با تو که سلطان وفا
از ره عشق سرم تاخته مجبور شدم
در محفل ارباب وفا از گرمش
گرچه بیگانه وشم ناشر و منشور شدم

عاقبت یار (فنائی) ز وفا نگریزد
دامنش گیرم اگرچه همه مهجور شدم

﴿ شوق أنوار ﴾

من که دل باختہء شکل و هیولا شده‌ام
همه از شوق جمال تو که سودا شده‌ام
دل اگر بسته بجز تو همه با یاد تو بود
ورنه دیوانه نیم اینهمه شیدا شده‌ام
گوئی از روز ازل فال نیکو یار نشد
چه کنم طالع بد آمده رسوا شده‌ام
همچو پروانه زدم بال و پر سوخته را
تا سحر دیدمش آندم که تولا شده‌ام
ترك احباب اگر کرده در این راه گذر
همه سودازدهء قامت رعنا شده‌ام
سجده در مذهب ما فرض بود^(۱) در کویت
چه کنم گر نکنم سجده که ترسا شده‌ام
شوق انوار تو بر روزنهء ما میزد
زین سبب بود (فنائی) که شکرخا شده‌ام

* * *

^(۱) مقصود شکر است نه تعظیم البتہ ، آنانکه واردند احتیاجی
به توضیح ندارند . (ناظم)

﴿ حال زار ﴾

در حالی که در بیمارستان (جراح پاشا) در استنبول مریض و
بستری بودم این غزل نویخته شد .

استنبول - سال ۱۹۹۵

ز حال زارم ار پرسی که چونم
همه بیچاره‌گی و پست و دوئم
هم اینم بستری در آستانه
بدست اینهمه تُرکان زبونم
گهی دست جفا بر دل نهندم
گهی قَسْتَرُ برند اندر درونم
گهی غرق خطا و خسته حالم
گهی غافل ز خود هر دم فزونم
گهی با دیدهء گریان و نالان
از این بخت پریشان واژگونم
به فریادم رس ای دلدار جانی
که چون دیوانه در دشت جنونم
همه شب می‌بنالم تا سحرگاه
در این بیمارگاه پر فنونم
یکی تُرک و یکی تاجیک مَشْرَب
به دادم کی رسند اینها کنونم
اگر دست (فنائی) را ز دامن
بداری بنگرم غرق آب خونم

﴿ راهزن دهر ﴾

این غزل در جواب نامهء استاد محترم جناب ملا شیخ
عبد الرؤوف بیژوهء نویشته‌ام .

سلیمانیه - سال ۱۹۹۲

ای بسا راهزن دهر در این خاک و مرز و بوم
در قافلهء گلرخان ما فتاده به صد خصوم
گاهی چو باد خزان میوزد از جنوب ما
گیرد ز ما هر آنچه ثمین است بر عموم
با طول دهر چاشنی زهر حسرت است
افسوس و داد از این دیو نحس و شوم
گاهی ز سوی شَرَق چو کابوس نیمه‌شب
گاهی ز غَرَب یعنی که از روی خاک روم
گاهی شمال میزنم گوشمال دشمنی
گاهی ز شش درم هجوم است بر هجوم
دیربست که در گیر و دار دست اهرمن
افتاده به صد رنگ وطن گشته همچو موم
بوی خبیث این بدان همچو دَدْ
در طبع و مشام (فنائی) بتر از بوی گند ثوم

* * *

﴿ بازار جهان ﴾

زین ملعب آشوب جهان حال ندارم
از بهر چه بود آمدنم حال چه دارم
مقصود ز صنع قلم و نقش خط لوح
آن نقطهء پرگار ازل بود مدارم
شاید که برم سجده به محراب رخ او
تا حلقه به گوش آیم و جان را بسپارم
دور فلکم یار نشد تا شوم یار
گاهی لب دلدار و گهی بوس و کنارم
یا للأسف از این سر سودازدهء من
با یاد که بودم من و مشغول چه کارم !
پرواز به ماوای وطن مقصد ره بود
کاین ملعبهء شوم نیاید به چه کارم
بازار جهان دامگه بوالهوسان است
یارب چه شود پای از این دام برآرم
در بحر خطا غوطه ورم چون زیم آخر
کو کشتی اقبال کشاند به کنارم
عمریست که بر درگه آن پیر خرابات
همچون مگسم دست تحیر به سر آرم
باور نکنم تا لب گور و دم آخر
دست امل از دامن دلدارم مدارم

نومید مشو از کرم یار (فنائی)
حاشاه و حاشای که این را بدل آرم

﴿ گوشهء میخانه ﴾

در گوشهء میخانه چو مکنون شدم
با یاد تو از عشق تو مجنون شدم
تا نسیمی ز در پیر خرابات وزید
حالتی دار مرا دست و دگر گون شدم
لیک در نزد رقیبان و حسودان درت
هرچه کردم نشوم باز که مکنون شدم
همه در دست حسد ملعبهء روز و شبم
آخر چه توان کرد که مفتون شدم
با هرکه نهم راز نهانی به میان
بینم که بسی بیش جگر خون شدم
در قافلهء خیل خریدارانت
با دست تهی آمده مغبون شدم
آری که ز کالای غمت خانه پر است
با خانه و غم پیش تو مرهون شدم
در راه تو صبر بود زاد رهم
اکنون چه کنم باز که مدیون شدم
گر دست دهد بادهء چون رنگ رخت
بینی که (فنائی) همه می گون شدم

﴿ بار خود پسندی ﴾

از بسکه به خاطر غم اندوادم نمرسید که بعد از رحلت قدس
آشیان حضرت شیخ محمد عثمان سراج الدین نقشبندی (قدس سره)
بار دگر قلم شکسته (فنائی) طاقت و ذوق غزلبافی را داشته
باشد، ولی چون حضرت پیر در وصیت نامه، خصوصی، اسمی
از این گم نام ناکام برده بودند، دوستان و عزیزان گاه گاهی حقیر
سراپا تقصیر را مورد لطف قرار میداند و چون بعضی نامهایشان
بصورت شعر و رباعیات بود، حقیر هم مجبور میشد جواب ایشان را
طبق معمول و مأمول بدهم و از جمله ایشان (کاکه محمد ویسی)
بود، لذا به پاس خاطر ایشان پاسخ نامه، موزون نامبرده را بدین
غزل و چند سطر سطر نثر تقدیم نمودم.

أرییل - ۱۰ / ۱ / ۲۰۰۳

به یاد حق تعالی باش یارم
که راهی بیش از این ره را ندارم
ز سویش گر نسیم لطف خیزد
سزد هر لحظه جان خود سپارم
عزیزت دارم و دانم عزیزتی
تمیزت باد کو گل من که خارم
کجا خاکستر راه خرابات
که قدر مهر یاران را ندارم
خدا کاری کند با دردمندان
که من هم آتشی از دل برآرم

کنم جسم ملوٲ را دگر گون
 نماید از وجودم جز غبارم
 که شاید از سبا باد صبائی
 برد هر ذرهٔ پیش نگارم
 کند عرض فراقم در حضورش
 رسد بوئی بدل از آن دیارم
 مشام هجر لیلی را کند پُر
 نماید میل گلزار بهارم
 نه در گلشن نه در گلخن کسی نیست
 که سر بر آستان او برآرم
 مگر آن یوسف مصر ملاحظت
 به خاک تربتش سوگند یارم
 مجال غیر در کوی عزیزان
 بسی مشکل فرو آرد به کارم
 تو هم یک چشم و یک دل باش جانا
 که من میل دو دیدن را ندارم
 زیاران انتظار من همین است
 نیارندم چو خر در زیر بارم
 که بار خودپسندی بس گران است
 من بیچاره تابش را نیارم
 (فنائی) را نشاید این مدیحه
 که آمد زان عزیز غمگسارم

* * *

﴿ جای بالای درویشان ﴾

به عزم درس مجنونی چو در صحرای درویشان
رهم افتاد تا دیدم رخ زیبای درویشان
دل را برد با خود ساربان مُلك درویشی
کجا یابم دگر خود را مگر در پای درویشان
سلیمان حشمتند و در قبای نیستی شاهند
اگر خواهی بدانی کیستند اغنای درویشان
به منزلگاه اصلی ره روانند این فلک تازان
گاهی با ما گهی با او سر و سودای درویشان
به عقل نارسا کی میتوان دریافت ایشان را
که خیلی برتر از افلاک باشد جای درویشان
سفیر عالم امرند و در این خرگه پستی
که داند از کجا خیزد ز دل غوغای درویشان
که اینان طائرِ قُدس اند و بر عرش و فلک نازند
بسی برتر بود جولانگه و مأوای درویشان
کسی داند از این موطن که گاهی بشنود بوئی
ویا لب تر کند او از نم صهبای درویشان
(فنائی) چون کند شرح مقام جان جانان را
برو از می فروشان پرس جانا جای درویشان

* * *

❖ راه در وطن ❖

گر میسر آیدم ره در وطن
خلوتی حاصل کنم زین انجمن
تا رهم از دست سودای فلك
داد و فریادی زخم بر اهرمن
شکوه پیش قبلهء جانان برم
تا رهاند گردنم از قید من
سر بکوی آستانش بر نهم
تا شود تشویش من بر من علن
منتی باشد که تا هنگام حشر
ناید از من بر زبان اندر سخن
گرچه هر بی دست و پا را کی روا است
نزد عاقل حکم بر مصر و یمن
کور نابینا و راه درس عشق
می نگنجد در علوم عقل و فن
لیک گر شاهی ز باب لطف و ناز
بنگرد بر سائلان پر مَحَن
دور نبود و ارهد صد چون منی
زین مقاسات بلا و زین فتن
صد چو مجنون را برند تا کوی دوست
می رسد آخر بکام خویشتن

بس که محرم گشت آن زَنّار بند
 رفت و رست از مکر این پیر کهن
 بر در ارباب نعمت هر زمان
 همچنین جاری است عادات و سُنَن
 در دم مرگش (فنائی) را رسان
 مژدهء عفو خطا یاذا المِنَن

﴿ بخت واژگون ﴾

رخت بر بندم از این دنیای دون
 زانکه بخت خویش دیدم واژگون
 دون مبارك باد بر دون همّتان
 من ز هم دونان بسی گشتم فزون
 آمد اندر دل که روزی وا رهم
 زین جراحتهای هجرش در درون
 لیک چون بدزاده می زین بد سرا
 پس نبردم ره به جایی تا کنون
 من بر این بودم که از گلزار عُمَر
 خرمنی چینم پر از علم و فنون
 تا به وصلش من فتادم روز و شب
 آمده دستی پر از مکر و فسون
 گنج هستی جمله را بر باد داد
 خویش را گم کرد (فنائی) در جنون

﴿ زبان خامه ﴾

نامه کی طی میشود زین گُلرخان
با زبان خامه و شرح زبان
دفتر وصف بُتان بی انتها است
همچو ناز نازنینان در جهان
یا قلم بشکسته نه زین ماجرا
یا زیانت بسته بهتر در دهان
زانکه حُسن دلبران از عالمی است
خارج است از فهم و درک این و آن
گر تو محرم نیستی در این دیار
توسن اوهام را اینجا مران
کار غواصان بود دریای ژرف^(۱)
ورنه خواهی رفت بی نام و نشان
با خرد گفتم که ای پیر کُهن
از که جویم کوی منزلگاهشان ؟
گفت باید بر در میخانه رفت
خاک گردی در ره جاروکشان
تا اگر طالع مدد کارت شود
پرتوی یابی از آن پیر مغان

^(۱) ژرف : یعنی بسیار عمیق . (ناظم)

شوره خاک عنصرت آبی دهند
از زلال فیض حق اندر نهان
همچو سُنبل سر بر آرد زیر خاک
لاله پژمرده را بخشند جان
هریکی را از لطائف دم بدم
نشئه باشد ز بزم عاشقان
کف زنان در میکده دیوانه وار
می ندانی از خودی در خود نشان
تا ز سوی قبله گاه دل رسد
بر دل و بر جان نوال اطمینان
تا ز تو خرسند و خرسندت کند
گاه گردد پیش تو گون و مکان
زار نالان بر درش از نیستی
حالتی یابی به از ملک جهان
جز به یاد او نیارآمد دلت
بر فشانی دست از حور جنان
جان و دل اندر حضورش کامیاب
بی نیاز از های و هوی انس و جان
خلوتی باشد که در جلوت همی
می نیابی نه خودت نه غیر آن
هرچه باشد اوست از او نه ز تو
تا توی ماند ز تو کُفرش بدان

زانکه جای ما و من در آن حریم
می نگنجد گوش گر بسته زبان
هوش می باید که فهمد رازها
نازها باید کشید از جان جان
لیک هر خرمهره را جا کی دهند
در ردیف زیور و گنج شهان
هان مشو مغرور چون زاغ و زغن
گرفتد روزی رخت در بوستان
بر (فنائی) رحمت آرید از گرم
باده نوشان حریم آستان

* * *

﴿ خداوندا پناهی کو ؟ ﴾

دلم بگرفت در غربت خداوندا پناهی کو
بجز دست نیاز ما بدرگاه تو راهی کو
مرا زین حالت زارم که از جور فلک دارم
ملاذی از کجا جویم صلائی دادخواهی کو
مرا این طوفان محنت را که هر دم بیشتر گردد
کجا نوح نجات ای دل خدارا خیرخواهی کو
طیبیم نیش نشتر زد رقیبم زخم خنجر کرد
بجای نوش بدتر کرد عدالت دادگاهی کو
به درد دلبران بالم ز جور دشمنان نام
ز آه نیمه شب بهتر در این محفل گواهی کو
سمندروار در آتش که من میسوزم و سازم
جنود نیمه شب خیزان اگر باشد سپاهی کو
اگر در ملک درویشی دعائی در سحرگاهان
رسد همچون نسیم صبح جاننا صبحگاهی کو
وگر در خلوت شب ناله از اهل دل آید
کجا اهل دلی یارب صدای شامگاهی کو
اگر دود درون کس به جائی میرسد آخر
(فنائی) را در این ماتم سرا از سینه آهی کو

* * *

﴿ آرامگاه پیر ﴾

در اواخر زمستان سال (۱۹۹۸ میلادی) که برای زیارت عتبه، مزار حضرت پیر (قُدس سرّه) به استنبول رفتم، حُسن اتفاق يك روز مرقد منورش خلوت بود، مدتی آنجا ماندم بعداً این غزل به خاطر رسید و در همان جا تسوید گردید.

استنبول - سال ۱۹۹۸

این چه خاکی هست با این عزّت و تمکین و جاه
کاین حریم تربتش دل را شده آرامگاه
بس که در زیر بغل بگرفته این مهد زمین
شمع جمع عاشقان گشته منورتر ز ماه
سر به زانو کرده بر در صد گدائی همچو ما
تا رسد فریاد مهجوران بسوی دادخواه
ما ز مسکینان بزم و ریزه‌خوار این دریم
عار می‌آید مرا از تاج و تخت و مُلک شاه
تا گدای کوی او باشم در این دیر خراب
پشت پا خواهم زدن بر حشمت و بر مُلک و جاه
دار فانی بی‌بها بنمود نزد یار ما
زین سبب دار بقارا کرد جای رخت گاه
گرچه مارا در بلا افکنند بی‌دیدار خود
يك مارا نیست غیر از حضرت ایشان پناه

تا دم صبح قیامت سایه‌اش بر سر مدام
روح پاک او بر این دعوا همی باشد گواه
پس (فنائی) را چه باک از گردش دور فلک
تا چو او دارم پناهی در مقام دادگاه

﴿ شمشیر حق ﴾^(۱)

خاک پاک انبیارا دست قدرت بیخته
خاک جانان را از آن تا چنده کی آمیخته
بر وجود آنهمه از نور رحمت ریخته
(اولیا شمشیر حقند از فلک آویخته
هرکه با آن درستیزد خون خود را ریخته)

* * *

^(۱) این شعر هم بعد از وفات والدم (فنائی) در پارچه کاغذی دیدم
که چنان ظاهر میشود که قصد تخمیس شعر یکی از شعراء اهل تصوف
کرده است لیکن متأسفانه تمامش نکرده است و من همچون خودش در
اینجا درجش میکنم . (آماده کار)

﴿ سودای غم ﴾

دلم خون شد ز سودای غم روی گل اندامی
نه از وی یافتم شادی نه از خویشم سرانجامی
جهان گرد جهان گشتم طلب کردم ز هر سویی
نه من دیدم نشانی زو نه از وی هیچ پیغامی
کجا خود جویمت جانا که جان از تن بلب آمد
نه روزم حالتی از غم نه شبها صبر و آرامی
بهر کس میرسم پرسم نشانی از سر کویش
مگر عنقا صفت گشته نبود از وی به جز نامی
سر مستانه ام بود از خمار نرگس مستش
که خوش میدیدمش گه گه سر کوئی لب بامی
دل شوریده دارم این زمان از داغ هجرانش
کجا مشکل گشائی رهنما کو نیک فرجامی ؟
همه عمرم در این ره رفت و بنیادم ز جا در رفت
نبردم ره بدان ترسا ندانم چون نهم دامی
چو مجنون کوه و هامون می نوردم زار می نام
همه عمرم فدا کردم نبود از او مرا کامی
خدارا ای نسیم لاله زار خُلد برخیز و یقین
به حال خود (فنائی) باز آر از جرعهء جامی

* * *

﴿ چراغ مجلس ﴾

نگار من اگر افتد رهش در نئی شکر زاری
همی زیبد ز اطوارش نظر بر هر خس و خاری
چراغ بزم عشاقان چو یک شمع است در مجلس
اگر پرتو فگن گردد جمال دلبرم آری
نمی گنجد در اقلیم وفا ارباب معنی را
بدامان فراموشی سپارد عاشق زاری
ز چشم مست دلبر نازها باید کشید ای دل
تحمُّل باید از دور فلک وز نیش هر خاری
دوای داغ هجرانش ز ارباب مدد خواهم
در این دیر خراب آخر بود روزی کند کاری
برغم مدّعی بنمای رخ ای ماه تابانم
که بر اعدا شود روز وصال ما شب تاری
ز لطف حقّ مشو نومید ایدل کاندترین درگه
بود گلشن کند بهر خلیلی آتش و ناری
بجز دریای احسانش کجا لب تر کند تشنه
که سال خُشک و آبی نیست اندر هیچ جوباری
(فنائی) گر ز روی شرمساری روی باز آرد
همانا دور نبود از کریمان رحمتی باری

* * *

﴿ پیک صبا ﴾

ای خامه اگر تو کار داری
آب دهـن از انار داری
باشد که شبی زبان گشائی
در صحن حرم به یادش آری
چون پیک صبا رسد چو هُدهد
مارا خبری زیار داری
بر صفحهء نامه مهر دل زن
از من برسان تو آه و زاری
دستت چو رسد بدامن یار
گو شرح فراق و برده‌باری
جانم به لب آمد از غم او
تا چند کشم بلا و خواری
عمریست که در هوای رویش
از دیده شود شراب جاری
تا کی نرسد بدامنش دست
برباد برفت رنجم آری
دیوانه نهء تو ای (فنائی)
با سنگ دلان چه کار داری

* * *

﴿ غم جدائی ﴾

در زمانی که حضرت پیر (قُدّس سرّه) در بغداد بود ، جمعاً با اهل خانه بزیارتش رفتیم و (۱۲) روز آنجا ماندیم ، بمنظور رفع زحمت و خداحافظی این غزل را بحضور مبارکش تقدیم کردم ، بسیار اظهار خوشحالی فرمود .

من دل سپرده تا کی ز کمین تنگنائی
بکشم ز سینه آه و بخورم غم جدائی
من سرفکنده چون نی ز ملال دل بنالم
که ز جور این رقیبان همه دم رسد بلائی
چه شود ز دل رحیمت که ز منبع نعیمت
به زکات مستمندان تو اشارتی نمائی
تو که جان و دل شکافی مددت دوی شافی
تو بیا ز سر تلافی به جریحه زن دوائی
تن و جان ز هم جدا شد چو ملال بر ملا شد
همه طعمهء بلا شد ز تو جویمش رهائی
که تو معدن وفائی ز قدم به سر صفائی
به خدا که دلربائی چو تو پیر مقتدائی
به خیال باز گشتم که ز حدّ خود گذشتم
نه بدین امل نویشتم که برو دگر نیائی
ز جنوب تا شمال به غلامیت ببالم
همه جا در این خیالم که تو قبله گاه مائی

به همین امید هستم ز جواب گر نرستم
بکرم بگیر دستم تو ز حال بی نوائی
چه کنم که پر قصورم ز حسیض قُرب دورم
به بلای خود صبورم که تو دافع بلائی
من و دل بدین امیدیم که تورا به حق گزیدیم
چو به جای خود رسیدیم تو بگو غلام مائی
ز بدیّ روزگارم املی به خود ندارم
مگر اینکه چند سالی به درت شد آشنائی
چو صدای رحلت جان ز تنم برآمد ای جان
بروم چو غنچه خندان چو تو بر سرم بیائی
تو پناه و این غلامان زده دست و دل بدامان
ز سرای محشرم خوان که تو خود اذان مائی
چو غلامی (فنائی) به قبول دل رسیده
تو براین دل طپیده بزخم کمی دوائی

* * *

﴿ شب قدر دل ﴾

شب قدرت وصال یار جانی
اگر قدر وصالش را بدانی
چو خوش باشد دمی خلوت گزینند
طفیل عشق و معشوق نهانی
که مُلک نونِ هالِ مِهَر جانان
به بار آید در این دنیای فانی
خیال از عالم کثرت بریدن
به جان پابند وحدت گشتن آنی
در اُلْفَت غرق و دلدارت بگوید
بیا برگیر گنج جاویدانی
ملال اهل دنیا را مجالی
نباشد در زمان کامرانی
اسیر عشق باید بود ای دل
صبوری کن صبوری تا توانی
که در شهر عزیزان کامیاب است
کسی از بنده گی دارد نشانی
نصیب هرزه گویان نیست هرگز
کنوز و گنج اسرار و معانی
مشو نومید از بس ناسزائی
که رفت از دست هنگام جوانی

به پیری روی خجلت را بمالید
(فنائی) بر درش از ناتوانی

﴿ آب تلخ ﴾

از آن روزی مرا مادر بزادی
به جای شیر آب تلخ دادی
فلک دست تطاول باز کرده
به غارت برد نقد عیش و شادی
چه گویم با چنین دوّار چپ گرد
گل عمرم همه بر باد دادی
همه دور و تسلسل را که کردم
چو دیدم دام بر دامم نهادی
به هر جا میل دارد می کشاند
طناب گردنم وادی به وادی
نه خود دارم توانی تا در آیم
نه دل راه فرارم را بدادی
نه یابم خیرخواهی از ره حقّ
برد دادم به نزد پاک زادی
دهد روزی نجاتم زین غم دهر
کند خرسند جانم را به یادی
که گویندم (فنائی) همچو یاران
مبدّل گشت احوالش به شادی

﴿ یاربّ به حقّ هستی ﴾

یاربّ به حقّ هستی و آن عاشقان مستی
دریاب این گدارا در کوی تنگ دستی
راه دراز در پیش گم کرده مقصد خویش
بنمای ره سوی خویش زین ورطه‌های پستی
از نفس حلقه در گوش وز دیو بار بر دوش
کردم ترا فراموش در بند خود پرستی
با ضعف و ناتوانی از قسوت نهانی
برهم زدم جهانی از خبث و نادرستی
در عیش نوجوانی غرق از جنون و جانی
یادم نیامد آنی نیکی و حقّ پرستی
یاربّ به خویشم آور از غفلت اسف بار
تا بشنوم ندائی زان بارگاه هستی
گوید که مژده بادت ای بندهء (فنائی)
گر عهدها شکستی با عفو ما برستی

* * *

﴿ قبله گاه جان ﴾

ملکا چو در سرشتم توئی قبلگاه جانی
من بی نوا چه گویم که تو به ز من بدانی
غرض از وجودم آری سر سجده بود باری
به زمین شرمساری بنهم به ناتوانی
ز قساوت درونم که اسیر نفس دوئم
چه توان که گفت چونم ز قباحت نهانی
من اگر تووم نباشی ز کجا کنم تلاشی
نه معاد و نه معاشی نه امید جاویدانی
سر خجلت و خطایم همه دم به پیش پایم
تو کریم و من گدایم چه شود اگرم نرانی
رخ عجز و انکسارم ز گناه بی شمارم
بدر تو گر نیارم چه کنم که راز دانی
سر ذلتش (فنائی) به در رجا نهاده
اگرم ز در برانی و گرم به گرم بخوانی

* * *

﴿ در مُلک محبّت ﴾

چه غم تا تو مرا جانانه باشی
به جای جان تو در کاشانه باشی
مرا یاری نکردی طالع بد
که تو شمع دل پروانه باشی
من ژولیدهء بی دست و پارا
دلیلی بر در میخانه باشی
به جای قوت راهم در غریبی
دل بلبُل صفت را دانه باشی
براین حال جنون پر فنونم
نوا گوئی من دیوانه باشی
دیار قبله گاه جان و دل را
دلیل راه از این ویرانه باشی
در این دیر خرابات جهانم
تو هم ساقی تو هم پیمان باشی
به کویت سر نهادم تا تو یابم
به همّت چابک و مردانه باشی
مگر نبود عجب نزد حبیبان
تو در دل باشی و بیگانه باشی
چه خوش وقتی است در مُلک محبّت
سر شوریده گان را شانه باشی

سرت گردهم (فنائی) را زهی بخت
تو غمخوارم در این بتخانه باشی

﴿ مدار تنگنائی ﴾

جانا چه کنم ز بی نوائی
در ماتم داغ این جدائی
رویت چو هلال در محاق است
تا کی ز مدار تنگنائی
عنقا صفت از تو اثری نیست
ای شاهد مقصود بگو کجائی
در گوشهء خاطر من که هستی
از دیدهء دل نهان چرایی
جانم به لب آمد از فراق
جز تو ز که جویم آشنائی
سعی من و دل چه سود دارد
با اینهمه ننگ و نارسائی
شاید ز درون پردهء غیب
دستی به در آید و دوائی
دردی که ز آتش فراق است
کو چارهء او بجز لقائی
آیا چه شود (فنائی) روزی
یابد ز جهان غم رهائی

﴿ در بهار حُسن ﴾

در شب ۲۶ رمضان ۱۴۱۵ هـ - مصادف ۲۶ / ۲ / ۱۹۹۵ م
که در استانبول در بیمارستان (جراح پاشا) مریض و بستری بودم ،
حالت غربت و غمباری برایم دست داد ، در آن وقت این غزل را
نویشتم .

چو یارم در بهار حُسن سر زد پیش من باری
سزد گر جان دهم در مقدمش ای دوستان آری
که همچون اتّفاقی سالها اُفتد ز بخت من
غنیمت فرصتی باید شمردن این چنین کاری
خمار چشم مستش را بنازم زانکه بنوازد
غلام آستانش چون ببیند خسته بیماری
سلیمان حشمتان را زبید این وصف سلیمانی
که گه گه مینوازد مور را یا هُدهد زاری
اگر بینم رقیبان را بدور خیمه گاه او
عجب نبود که هر شاخ گُلی یک خرمن خاری
دوای درد من جانا کجا زاغ و زغن دانند
که هریک با نوائی آمده یا میزند تازی
طیب بی خبر از حال من آخر چه میداند
که این دون همّتان را کی تواند بود آثاری
چو همّت کردهء جانا بینم سایهات بر سر
چنان دانم که شهبال هُمارا بر سرم داری

به حال زارم آخر کی نظر افگن شوی جانا
 که هرگز دست ناعحرم نمی گنجد کند کاری
 شود روشن شبستان دل بیمار و غمبارم
 اگر یایم بیالینم جمالت در شب تاری
 سرت گردم کجا شد همّت بازوی مردان را ؟
 (فنائی) را نگاهی بس اگر ممکن شود باری

﴿ هَمَّتْ صَاحِبِ دِلَانِ ﴾

در بهار حسن گل رویان کجا یایم گلی
 کون هفته در حریم زلف و جُعد کاکلی
 از خزان دهر و از جور رقیب کینه جو
 دور و ناعحرم ز دامانش نیابد حاصلی
 زان سهی سرو قدش آرام گیرد مرغ دل
 یعنی در آغوش مهر و همّت صاحب دلی
 تا ز بیت الله دل یایم ندای (لَا تَخَفْ)
 کاندرین محفل روا باشد نیاز هر دلی
 اقتباس از طور سینا کرد موسی لاجرم
 گرچه نبود بیش از سنگ و همان مشت گلی
 قلب اهل قلب را عرش خدا خواند رسول
 عرش را با طور نسبت کی روا باشد ولی
 باز برتر از همه کوه جهان در منزلت
 زانکه از نور تجلاً یافت نور و مشعلی

بر حذر باش ای عدو از نیش این آگه دلان
تیر دلداران نهان باشد ز چشم غافلی
روزگاری رفت از نقد حیاتم در فراق
دست همت تا در آید ز آستین کاملی
زار می‌نالم در این دیر خراب از بخت خود
بی‌نوایان را کجا باشد انیسی همدلی
بر گلیم فقر و ذلت لاف شاهی کی روا است
کاین تمنای محال و حاصل بی‌حاصلی
کی شود ممکن حریم آشیان قدسیان
تا مگر روزی بیابد بلبل دل‌زان گلی
لیک نومید از سپه سالار راه معرفت
هان مشو آخر (فنائی) دست گیرد واصلی

* * *

﴿ گلشن شادی ﴾

بسی گل را ز گلشنهای شادی
چو دیدم یا شنیدم در مبادی
چه گل نو سنبلان بزم توحید
که هر يك كعبهء دین را عمادی
ز هر يك بوی ادراك حقیقت
مشامم را صفای تازه دادی
اگر راهم بیفتد در حریمی
دهم داد بلای نامرادی
ولی هر عندلیبی را در این ره
چو دیدم داغ دیگر می نهادی
نیاسودم دمی زین باغ و بستان
کنم در بستر غم گاه شادی
که شاید بوالوفائی دادخواهی
رساند داد دل بر ذی ایادی
کشم از سینه آهی همچو آتش
زند بر خار و خاشاک بوادی
رهانم از سر راه جنونم
هر آنچه از هوای نفس زادی
رسد بر جان و دل زین ماتم دهر
حجاب غم رها سازم به بادی

سزد روزی عزیز مصر جانان
(فنائی) را کند فرُخ به یادی

﴿ ای ذات بی نظیر ﴾

ای خالق نه گنبد اطلس
ای ذات تو بی نظیر و اقدس
هر حمد که از زبان برآید
یا خامه به وصف تو نشاید
با اینهمه نکته‌های شیرین
در مدح تو تازه یا ز دیرین
دیری که ز دیرها گذشته
پیوند ازل را نگسسته
زین رو است که ما امیدواریم
هرچند بسی که شرمساریم
از خجالت خویش سر به جیبیم
در مُلک تو بی کس و غریبیم
مانا که بدام نفس بندیم
چاهی که بدست خویش کندیم
با اینهمه قبح و خودپسندی
برگشته نه گشت باز چندی
تا هست (فنائی) در حیاتش
بی لُطف تو کی شود نجاتش

﴿ مُنَاجَاتُ بَه شِیوَهٗ رُبَاعِی ﴾

إِلَهی یَا إِلَهی یَا إِلَهی
توی مر بنده گان خود پناهی
ز بحر رحمت بر من ببخشای
اگرچه غرق گشتم در تباهی

چنین آشفته حالم در مناهی
سیاهی گشته کوهی بر سیاهی
چه باشد از در عفوت کریم
کنی بر حال بیمارم نگاهی

در این دیر خرابات زمانه
چو بوم نحس بستم آشیانه
بدام نفس و شیطان در فتادم
به نام زنده گی بود این بهانه

نه شرمم از تو آمد یا إِلَهی
نه بر خود رحم کردم در تباهی
همه عمرم بر این بگذشت یارب
که کوهی را شردم من به کاهی

بدین اُمید عفو تو فزونست
اگرچه جُرم من از حدّ بیرونست
از این ترسم که در روز مُجازات
نمیدانم حسابم چند و چونست

اگر جُرمم به میزان عدالت
شود سنجیده با بار خجالت
مرا با کفّه او هیچ حاجت
نباشد زانکه غرقم در جهالت

که سر افکنده گی بر شرمساران
در آن موقف بسی بدتر هزاران
ز تاب دوزخ پر از شرارت
به لُطفت گر نه بخشی جُرم کاران

کجا یابم چو تو بخشنده شاهی
خطاها پیش رحمت همچو کاهی
چه باشد از سر جود و عنایت
کنی بر حال زارم خیرخواهی

منم با نفس بد خو آرمیده
که من از جُرم و جُرم از من چکیده
ولی نومید نتوان گشت یارب
که خوان رحمت هر جا رسیده

هزاران عاصی و قاسی بر این در
بریزند از خجالت خاک بر سر
ز رحمت دور میدانند اینان
برانی سائل محروم از در

نی بینم چو خود غرق مناهی
همه بگذشت عمرم در ملاحی
به دوزخ باشد آنجا من حسام
اگر از قُبْح اعمال نکاهی

بهرجا زین جهان چشمی گشادم
قدم بر خاک در هر جا نهادم
خطائی بر خطاهایم فزودم
ندانم چون کنم بهر چه زادم

بدمام نفس چون افتاد جانم
ز غفلت همنشین این و آنم
همه از نفس بود این آشنائی
از این برباد رفته نقد جانم

شب دیجور ظلمت گشت روزم
نمی آب حیا نامد به کوزم
بهرجا رو نهم از ناسزائی
بساط ناسزایان را بسوزم

چراغی گر فرا راهم نداری
کجا یابم طریق رستگاری
بدین راه دراز و بار سنگین
اگر باری ز دوشم بر نداری

زبان عاجز از تقصیر دارم
ز عصیان پای در زنجیر دارم
نمی یابم کسی را جز تو یارب
برم بر درگهش این حال زارم

بهرجا سر نهم مُلك تو باشد
در هرکس بکوبم از تو باشد
اُمیدم گاه گاهی از خجالت
نم دریای احسان تو باشد

زیاران هرکسی را برگزیدم
وفائی یا صفا از کس ندیدم
ز هرچه رفت زیشاتم شب و روز
ز هر یک تلخی دیگر چشیدم

از این بهتر ز بد آخر چه آید
چو گندید آب و گل دیری نیاید
اگر صد تخم گل در وی بکارند
ز صد یک دانه گل در بر نیاید

ولی با اینهمه هرکس تو جوید
طریق حُبّ یاران تو پوید
عجب نبود که زوی سنگ خارا
گلی از باغ الطاف تو روید

ز گُلزار جهان یاری گزیدم
که نازش با دل و جان می کشیدم
ز بخت تیره و پیچیده در هم
نصیبی جز غم از وی هم ندیدم

نمیدانم چرا پیمان شکن شد
میان زخم دل پیکان شکن شد
عجب سحری نشان داد از سر ناز
چو بر دور رخس پرچم شکن شد

امیدی در دل رنجورم آمد
که خضر زنده در دیجورم آمد
بود زین پس که کام خویش یابم
که رحمش بر دل مهجورم آمد

به خود گفتم که طالع باز آمد
چو دلبر بر سریر ناز آمد
بشارت از صبا آمد بگوشم
که از گُلشن نسیم راز آمد

چنان از خود گُذشتم زین بشارت
سر و جان گشت رهن يك اِشارت
بسی نگذشت بر عهد وفایش
به ناکامی کشید آخر اِشارت

نه زو کامم بر آمد نه ز اغیار
بهرجا رو نهادم گفتم این بار
رسد دستم بدامان عزیزى
بگیرد دستم اندر این شب تار

بلی سرگشته را یاری نباشد
کسی گم گشته را کاری نباشد
که از بس نابسامانی در این دهر
همی ترسم مددکاری نباشد

چو بر آینهء دل شد نگاهی
ندیدم رنگ و روی جز سیاهی
بر این قلب سیه صیقل چه باشد
به جز اکسیر لُطفت یا اِلهی

زمانه بر من بی دل چنین شد
سراجمم به بدنامی چنین شد
بهرکس دست یاری دادم از جهل
به جای یار مار این چنین شد

غلط بود آنچه از اهل زمانه
به نام مهر و اُفت شد بهانه
چو دیدم حاصل این جمع و تفریق
ندامت بود و نیرنگ و فسانه

ز خود بیزارم از این برده‌باری
کشم بر دوش بار شرمساری
چو در مُلک توم بر خوانِ فضلت
کجا یابم پناهی یا کناری

ز گلزار جهان خارم گل آمد
مغیلام به جای سنبل آمد
بهر دستی بدادم دست اُمید
ز بخت من همه دستش شل آمد

سرم بر سنگ نومیدی نهادم
که نقد عمر را از دست دادم
مگر از لطف خود کاری بسازی
رسد دست مددکاری به دادم

عجب زین چشم و رو دارم که دارم
که چون تا این چنین گردید کارم
نکردم شرم از اینکه تو گواهی
بر این اعمال زشت و بی شمارم

سر خجلت از این رو بر ندارم
که در دفتر همه جز بد ندارم
چه باید کرد با این جرم بی حد
زبان عذرخواهی هم ندارم

که من بر خوان یغمایت شب و روز
چنین چون سفله گان فتنه افروز
به جای شکر انعامت اِلهی
شکستم ساغر و پیمانہ و کوز

سراخمام بر این شد از تباهی
ندادم هیچ کس بر خود پناهی
همه در بسته میدارند بر من
اگر بر من نیندازی نگاهی

اگرچه بندهء بس پر گناهم
نیم لایق رسد پیش تو آهم
ولی با اینهمه گر خود ببخشای
نمی از بحر احسانت نکاهم

همینم بس ز رحم بی کرانت
چه در عقباً چه اندر این جهانت
نگردم نا امید اندر دم مرگ
بخوانندم غلام بنده گانت

وگر نه من در این وحشتگه گور
تهی دست و ز زاد طاعتت دور
چه گویم از که جویم چارهء خویش
در آن انبوه مار و عقرب و مور

منی با اینهمه ضعف عناصر
چو کوه قسوتم شد بار خاطر
امیدی جز عطای بی دریغت
ندارم نقد و کالائی در آخر

ز خود بیزارم از کردار زشتم
نمیدانم چنین چون شد سرشتم
چو سنجیدم خطارا با بدان هم
چو دیدم از همه شرمنده گشتم

اگر شرمی ز تو می‌کردم اوّل
همی خوفی بدل میدادم اوّل
بدین سان کی رسیدی آخر کار
اگر عقلم به جا می بود اوّل

همه روزی که از عُمرم سر آمد
ز عصیان بار دیگر بر سر آمد
عجب یادی ز فردای قیامت
نکردم تا غطایم بر سر آمد

کنون هم با همین دوران پیری
کشانده دیو نفسم در اسیری
چه باید کردم یارب در این دم
مگر درمانده را خود دست گیری

بسی خجلت ز حال خویش دارم
ز مکر نفس هر دم نیش دارم
سر خجلت برای عذرخواهی
ز اوباشی همه در پیش دارم

به دام نفس در زنجیر گشتم
کنون دامنم که اکنون پیر گشتم
نه فهمیدم در ایام جوانی
چنین با دست خود در گیر گشتم

ز هرچه رفت از نقد حیاتم
خسارت بود کالای ماتم
در این چند روزه عمر نابسامان
چه سان یابم رهی بهر نجاتم

بدین موی سفیدم بر سیاهی
ز من بهتر تو بر عالم گواهی
که هرچه رفت و بود از نابکاری
دهد بر ضعف و نقصانم گواهی

ز روی جهل در دامی فتادم
همه سرمایه‌ها از دست دادم
بنام درس علم و عشق مجنون
بسی افسانه‌ها برهم ندادم

نه از درس فنون دانی بچیدم
نه در عشق و جنون شوری بدیدم
همه بافنده‌گی پندار گردید
ندیدم آنچه در سر پروریدم

به جای میل دلداران جفا شد
دمی چندم که مرهون وفا شد
ندانستم که ارباب صفارا
چه شد آن وعده‌هاشان را کجا شد

رقیبان را بدل اندر حسد شد
به صورت آدمی سیرت چو دَدُ شد
نمیدانم چه سودی بُرد آخر
که بر من هم حسود و دیو و دَدُ شد

چو اینم نیز از بخت بد آید
چه باید کرد گر یک تا صد آید
کسی را گر نخوانی بر در خویش
همه اغیار و یارش زو بد آید

همه در بسته بینم جز درت را
کنم بر سر همه خاک درت را
بمالم بر سر و روی ندامت
چه سان نومید گردهم از درت را

که از مُلک عدم با کاف و نونی
تو آوردی در این دشت جنونی
که تا درس فنون عشق جویند
مکن نومید یارب زین فزونی

کنون از هرچه رفته بر من زار
ز اخلاق دنی یا سوء کردار
گناه از حدّ بیرون تر رفت هر روز
کرم بین و به رفتارم میازار

که جود و رحمت بیش از همه چیز
چه خواهی دید از این بنیاد ناچیز
وگر صد چند تقصیرم فزون باد
کجا یابم کریمی چون تو من نیز

من ویرانه دل دیگر چه گویم
زیاران یا ز اغیاران چه جویم
گرم رانی و گر خوانی تو دانی
که من جز راه نیکانت نپویم

در این وحشت سرای سست بنیاد
چو نوبت بر من افسانه افتاد
جهانی را چو خود آشفته کردم
فسادی هم فسادان داد برباد

که یعنی هیچ اندر هیچ آمد
بدام اُفتاد و اندر پیچ آمد
بهر سو روی آوردم از این نفس
مدام از خوی بد سرپیچ آمد

بلی گم گشته گان یاری ندارند
همه دیوانه وار و بی قرارند
ز بخت بد نمی یابند کسی را
که راه نیک بختی برگمارند

بهر کس روی آرند از خرابی
بهر در سر بمالند بر تُرابی
کسی نبود بسوی قبلهء دل
بَرَد ایشان به جایی یا مآبی

دم بگرفته از این کینه توزان
که آه از سینه ام گشته فروزان
چه باید کرد با ابناء امروز
که چون آتش همه هستند سوزان

اگر دستم دهد کُنجی نشینم
جدائی از همه عالم گزینم
به یاد قبلهء دل در همه عُمُر
سر اندر جیب و غیر از او نه بینم

در این دیر خرابات جهانم
به جز تو یا اِلهی کس ندانم
سر خجلت به درگاہت بمالم
(فنائی) تا تو دارد شادمانم

* * *

﴿ رُبَاعِيَّات ﴾

این رباعی در پشت کتاب (تحفة الأریب) به نظر رسید ، حقیر هم
این رباعی که ارتجالی بخاطر رسید در مقابلش نویشت .. اینکه
از (تحفة الأریب) :

مَاتَ زَيْدٌ إِذَا أَعْرَفَ فاعِلٌ بُوَد
لَيْكُ فاعِلٌ نَيْسْتُ كُوَ عَاطِلٌ بُوَد
أُو ز رُوَى لَفْظٌ نَحْوِي فاعِلٌ اسْت
وَرَنهُ أُو مَفْعُولٌ وَ مَوْتَش قَاتِلٌ اسْت

از (فنائی) :

مَوْتٌ رَا هُمُ كَرُّهُ بِيَكِي بِنُكْرِنْد
نَيْسْتُ فاعِلٌ جَانُ ز تَنُّ بِيْرُونُ بَرِنْد
پَسُ بَدَقَّتْ بَا ز كُنُّ چِشْمُ دَلْت
فاعِلٌ كُلُّ خَالِقُ كُلُّ بَشْمِرِنْد

* * *

داغ هجران کی شود بهتر ز وصل ناپدید
زانکه تا روز جزا این ماجرا نتوان شنید
زین سبب هر لحظه زین قلب پریشانم ز غم
همچو بام کهنه هر دم دیدمش خون می چکید

* * *

از حاشیهء زلفت حلّ گشته مُعمّایم
یعنی که نمی خواهی يك لحظه بیاسایم
تا در غم وصل تو عمرم سپری گردید
من پیش رقیبانم دیوانهء صحرایم

* * *

یار ما دارد نشان سروری
زانکه گوهر آمده از گوهری
پای بوس آیند بدرگاهش بسی
از دیار غَرْب و شَرْق خاوری

* * *

﴿ فرد ﴾

همه عالم بدام افگندی با يك حلقه از مویت
من مسکین چه باید کرد افتاده سر کویت

* * *

ای نامه چو میرسی بدستش
از من تو ببوس چشم مستش

* * *

آری آری جان ز جان یابد نسیم
نه ز آب و خاک و از عظم رمیم

* * *

تا دم آخر همی نالد دم
زانکه از هجرت به سان بلبلم

* * *

میل فرزند ادیب و وارث مُلک پدر
عاقلان را کی روا از مادر پست و عقیم

* * *

خمار بادهء عشقت چنانم مست و بی خود کرد
که تا میدان رستاخیز هوشم نیست با خویشم

* * *

ای عزیزم در دو عالم دل شده شیدای تو
ای فدایت جان من دست من و دامن تو

* * *

با نقص وجود و روسیاهی
برگرد بسوی عذرخواهی

* * *

﴿ خاتمه ﴾

مجموع اشعار دیوان فارسی (فنائی) تا تأریخ
۲۱ / ۳ / ۲۰۰۰ میلادی تقریباً به (۸۶۳) شعر رسیده
که ظاهراً آخرین شمارهء دیوان حقیر میباشد ، گمان ندارد
بار دگر ذوق اشعار بخاطر همیشه ناشاد بنده راه بیابد ، زیرا
مهیج و محرک طبع ناساز حقیر دیدار و یا نسیمی بود که از
طرف روح پر فتوح حضرت پیر (قُدَسَ سِرُّه) بمشام روح و خاطر
میرسید ، حالاً که ارادهء ازلی ایشان را بعالم برزخ دعوت
فرمودند ، چراغ شوق علاقه‌مندان واقعی نیز به طبیعت حال
خاموش گردید و جز رضا به قضا چارهء نماند ، بلکه خداوند
کریم به لطف عمیم خود دیدار مجدد حضرتش را در
روز رستاخیز و دار الخلد جنان نصیب فرماید ، با کریمان کارها
دشوار نیست ..

پاکنویسی این دیوان بدست خود (فنائی) موسوم
به (عبدالله مصطفی صالح - کاتب) در منزل مسکونی
خودمان در شهر (اربیل) به پایان رسید .. با تمنای دعای خیر
از دوستان و خواننده‌گان محترم و عذر تقصیر .

عبدالله مصطفی صالح (فنائی)

اربیل - ۲۱ / ۳ / ۲۰۰۰

فەرھەنگۆك

فەرھەنگۆك

ئامادە کردنى :

عابد عبدالله مصطفى

ئەم فەرھەنگۆكە تايپەتە بە بەشى سۆرانىيى و ھەورامىيى ، وە تەنھا واتاى ئەو وشە سەخت و گرانانەى لەخۆ گرتووھ كە لىرەدا مەبەست بوون بەبى ئەوھى ئاماژە بەو وشەيە كرابى كە كوردىيى يان عەرەبىيى يان فارسىيى يە ، وە لەبەر پىويستىيى ھەندىك رستەش واتا كراوھ .“ بۆ وشەى كوردىيى سوودم لە (ھەمبانە بۆرىنە)ى مامۆستا ھەژار و بۆ وشەى فارسىيى لە (فرھنگ صبا)ى محمد بەھەشتى وەرگرتووھ .“ بۆ وشەى ھەورامىيى ئەوھى راستىيى بىت ھىچ سەرچاوەيە كەم لەبەر دەستدا نەبوو ، وە تەنھا پشتم بە شارەزايى خۆم بەستووھ لەو بوارەدا .“ لەگەل ئەوھشدا واتاى ھەندىك وشەم بە گشتىيى بەجى ھىشتووھ بۆ خوينەرى خۆشەويست .

﴿ بەشى سۆرانى ﴾

ئاقەشگا : ئاگردان ، ئەو جىنگەيەى	ئاسيا : ئاسياب ، ئاش .
كە ئاگر پەرستان ئاگرىان تىدا كەردۆتەرە و پەرستويانە .	ئاشفتە : پەرىشان .
ئارى ئارى : بەلى بەلى .	ئاشووب : ئاژاوە .
ئاساوان : ئاشەران .	ئاشيانە : ھىلانە .
ئاسان ، ئاستان ، ئاستانە : بارەگا .	ئاشىپ : ئەو كەسەى گەنم ئەبا بۆ ئاش
	بۆ ھارپىن .

ئاغوش : باوش .

ئافەت : دەرد و بەلا .

ئاف : هەناسەى سارد ھەلکیشان .

ئاف و نزوولە : دوغای شەر .

ئافو : ئاسک .

ئافونالە : ھاوار و نالین .

ئەقلەس : قوماشیکی گرانبەھایە ،

ھەروەھا جۆرە گولئیکیشە .

ئەخگەر : پشکۆ .

ئەر : ئەگەر .

ئەژدەر : ئەژدیھا ، ماری زۆر گەورە .

ئەفزا : زیادکردن .

ئەفسانە : چیرۆک و بەسەرھاتی

خەیاڵیی .

ئەفشان : رشتن و بلاوکردنەوہ .

ئەلەست : مەبەست پرسیارکردنی خوای

پەرورەدگارە لە رۆحی بەندەکانی

لە پێش دروست کردنی بوونەوہر ،

کە فرمووی (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ؟) .

ئەنجوم : گەلەستتیرە ، کۆمەلە

ئەستیرەیدەک .

ئەنجومەن : کۆمەلە ، دەستەیدەک

کە بۆ راویژ کۆئەبنەوہ .

ئەنگوشتەر : ئەنگوستیلە ، مستیلە .

ئەنین : ھاوار و نالە .

ئەوباش : شەلاتیی و سەرسەریی .

ئیرەم : بەھەشت .

ئیکسیر : گەوھەریکە کە ماددەى

سەرەکیی شت ئەگۆرئ " بۆ نمونە : مس

ئەگۆرئ بە ئالتوون ، وە بۆ تیروانین و

(نَظْر) ی مورشییدی کامیل بەکار

ئەھینریت کە کاریگەریی ئەبئ لەسەر

پەرورەدەکردنی مورید و پاک کردنەوہى

دل و دەروونی ، کە لە زاراوہى شاعیرە

(تصوُفِ) یەکاندا مەبەست ئەمەیانە .

باخیرە : پاپۆر ، کەشتیی .

باد : با .

بادەوہ : کپتوہ ، رەشەبای بە بەفرەوہ .

بارش : لیزمە .

باریی : خوای گەورە .

بالین : سەرىن .

بببببم : بببببم .

بتخانە ، بتکەدە : پەرستگای

بت پەرستان ، بەلام لە زاراوہى ئەھلى

(تصوُفِ) دا مەبەست پئى دنیاىە

کە تەشبیھیان کردوہ بە بتخانە

لە خراپیدا بۆ کەسێک کە دلئ زۆر پئبببببە

بەند بیت .

بپرست : ھببببب و توانا .

بزورگ : گەورە و بەرپبببب .

- بنه : بنكه .
- بنهوشه : وهنهوشه .
- بئچوون : بئ وئنه .
- بئخودیی : بئ هؤشیی .
- بئ دریغ : بئ حەیف ، به خەسار نەزانین
- له به خشینی شتیكدا .
- بئزاو : له بهرچاوكهوتن و تهبیعهت
- لئ هه لكهوتن .
- بئكاره : له ش گران ، ته مبهل .
- بئ كیران : بئ سنور .
- بئنهوا : هه ژار ، بئ پهنا .
- پاس : كیشك .
- پامال : له بهین چوو .
- پایان : كۆتایی .
- پایین : لای ژێروو .
- پژیاو : پرژاو .
- پلوور ، پلوروه : پلوسك .
- پورتهو : رۆشنایی .
- پۆزش : داواى لیبوردن .
- پۆست : پیست .
- په پرتگاه : جیگای زۆر بهرز و بلند .
- په روین : چەند نەستیره یه کی بچوون .
- پهس : كهواته .
- پهست : بئ نرخ .
- په لید : ناپاك .
- په یك : وهلام بهر ، نامه بهر “
- په یكى نه جەل : هه والی مردن .
- بورده باریی : سه برگرتن .
- بورپان : شتی تیژ و برنده .
- بوریان : برژاو .
- بوستان : باخچه .
- بوته : بهو زهرفه نه لئین كه ئالتوونی
- تیادا قال نه كەن ، بهلام له زاراوهی شاعیره
- صۆفی یه كاندا مه بهست پاك كردهوهی
- دلی موریده له خهوش و خال و ژهنگی
- قهسوت له لایه ن مورشیدهوه .
- بۆس : ماچ كردن .
- بۆسو : بۆنی شتی سوتار .
- به تاو : به تین .
- به دره فه : له گه ل رۆیشتنی كه سێك
- بۆ رینوینی و ریز و حورمهت .
- به دفه پ : شورم .
- به په پیری : بئ سه روبه ریی .
- به رگه شته : ئاره ژوو ، هه له وگێپراو .
- به رگوزیده : هه لێژارده ، هه لێژێردراو .
- به سو : زامی ته شه نا کردوو .
- به سی : زۆر .
- بیم : ترس .
- بینش : بینایی ، بینین .
- بئ قان و پۆ : بئ بنچینه .

- په يكار : شهر و جەنگ .
 په يمانه : جامی شەراب .
 پيره هەن : کراس .
 پیری مه یخانه : مورشیدی تەریقەت
 که خۆی پینگە یشتووی ئەو ریبازە بییت و
 بتوانی خەلکیش پێ بگە یە نیت .
 پیڤره وگه : ریگه پێ .
 تاب : تاقەت و توانا ، روژسنایی و
 گەرمیی .
 قابان : دره وشاوه .
 قاقار ، تەتار : ناوی تیره و ره گەزیکه
 که به مه غۆل ناسراون .
 قار : تاریک .
 تازیانه : قامچی .
 تاف : تافگه ، تافگه .
 تان و پۆ : رایه ل و تیه ودانی به رمال و
 رانکوچۆغه و به رە و شتی چنراو .
 توشنه : تینور .
 تۆبز : کوتەك ، گورز .
 تۆتیا : سورمه ، دەرمانی چاو .
 تەباهیی : حاله تی خراپی و ناله باریی .
 تەتەر : نامە بهر .
 تەپ و دوو : تۆز و دوو کەل .
 تەرز : شیوه .
 تەوسەن : ئەسپی ره سەن .
 تەیموور : تەیمووری له نگ که پاشای
 مه غۆله کان بووه و له سالی ۱۳۸۶ ز
 شاری به غدای ویران کردووه .
 تیراوه : برینیکسی یه کجار سه خته
 که چاک بوونه وهی زۆر زه حه مه ته .
 جا : جینگه .
 جارو کیش : گسک لیدەر .
 جارووب : ئامرازی گسک لیدان و
 پاک کردنه ره .
 جامه : پۆشاک .
 جان : گیان “ دۆستی جانی : دۆستی
 گیانی به گیانی ، به لام نه گەر وشه
 عه ره بی یه که مه بست بی ئەوا (جانی) له
 (جنایه) هوه یه و به واتای تاوانبار دیت .
 جان فشان : فیداکار .
 جانسوۆز : گیان سووتینه ر .
 جاویدان : پایه دار ، هه میشه یی .
 جوعد : پرچی تیکه ل و ئالۆز .
 جوغز : جغز ، خه تی به ده وره ، خه تی
 دائیره و قه وس .
 جومبوش : گه ران ، جموجۆل .
 جوئبار : جۆبار ، جۆگه له ی ئاو .
 جۆبه جۆ : وه کو جۆگه له .
 جۆش ، جۆشش : قولپی ئاوی گه رم .
 جه زبه : حال لیته اتنی موریدی

راسته‌قینه‌ی ریبازی ته‌ریقه‌ت که له کاتی
وه‌رگرتنی نوور و به‌ره‌که‌تی خودایی
به هوئی مورشیده‌که‌یه‌وه ئه‌ر حاله‌ته‌ی
به‌سه‌ردا دیت که سوود و چیژیکی
تایبه‌تی لی وه‌رئه‌گری .

جه‌م : جه‌مشید که پاشایه‌کی گه‌وره و
ناوداری ئیران بسوه “ وه له هه‌ندیك
شوینیشدا وشه‌ی (جه‌م) کورته‌کراوه‌ی
(جَمْع)ی عه‌ره‌بی یه‌ واته : کۆمه‌لێك .

جه‌نجه‌ر : نامرازیکه له ناسن یان دار
دروست ئه‌کری که هه‌ر چوار ده‌وری
ناسنه‌که یان داره‌که پر کراوه له ناسنی
ده‌م یان بۆ کوتانی خه‌رمان .

جه‌ندرمه : پۆلیسی تورک .

جه‌واهیر سورمه : کلی چار .

جه‌ولان : جموجۆل ، گه‌ران .

جه‌وه‌هر : گه‌وه‌هر .

جه‌یحوون : ناوی چه‌میکه که ئه‌رژیتته

ده‌ریای (ماوراء النّه‌رین)ه‌وه .

جیلوه : خۆن‌واندن .

جیهان‌نما : نه‌خشه‌ی جوگرافیا که گۆی

زه‌وی به دوو به‌ش نیشان ئه‌دا ، مه‌به‌ست

ناوینه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر و جامی جه‌مشیده .

چابوک : چوست و چالاک .

چاه : چال .

چاوه : سه‌رچاره .

چون : چونکه ، وه‌کو .

چۆم : چه‌م ، رووبار .

چه‌شه : چه‌شتن ، تام کردن ، چیژتن .

چه‌لان : جاران .

چه‌لیپا : خاچ .

چه‌مه‌ر : شیوه‌ن و زاری .

چه‌نگ : یه‌کیکه له ئامیزی موسیقا .

چه‌نگال : چنگ .

چه‌هچه‌هه : چریکه ، چریکه‌ی بولبول .

چه‌وگان : گۆچان .

چین : قات “ چین چین : قات قات .

چین و ماچین : چین : ولاتی چین “

ماچین : وشه‌ی سووک کراوی

(مها‌چیضه‌)ه‌ واته : چینی گه‌وره .

حۆری وه‌ش : وه‌کو حۆری .

حه‌ریم ، حه‌ره‌م : باره‌گا “ له زاراوه‌ی

شاعیرانی نه‌هلی ته‌سه‌ووفدا به‌ ده‌وربه‌ری

مه‌نزلگای پیر و مورشیده‌که‌یان ئه‌لین

که به‌ زۆری مه‌به‌ست خانه‌قایه .

حه‌نزهل : به‌ریکی تالی گیاییکه

که شیوه‌ی وه‌کو شووتیی وایه .

حه‌یران : سه‌رلیشیواو .

خار : درک .

خام : پینه‌گه‌یشتوو ، فه‌قیرۆکه .

خامه : پیتنوس .

خان ، خانه : مال .

خانمان سوز : مال و حال تیکدەر و سووتیتنەر .

خروش : هاوار و گریان ، ههراو هوریا .

خریدار : کریار .

خضراو : ناروی حدیات .

خواجه گان : خواجه : شیخی گهوره و پیری تهریقته “ خواجه گان : پیرانی تهریقته .

خوان : سفره .

خواهان : خوازیار .

خوب : چاک ، جوان .

خود به خود : خوبه خو ، سهربه خو

کارکردن بی گوی دانه قسهی کهسی تر .

خودداد : خوداپیدار .

خورشید : روژ ، خور .

خوفته : خهوتور .

خومار : مهست .

خوش خه رام : خوش له نجهولار .

خه تا و خوتهن : خه تا : ناوی کۆنی

باکووری (چین)ه “ خوتهن : ناوی کۆنی

به شیک له تورکستانی (چین)ه که

میسکی نهم دوو شوینه به ناوبانگ بووه .

خه دهنگ : تیری راست .

خه رابات : مه یخانه .

خه رار : جهوالی گهوره .

خه رامان : له نجهولار .

خه رفته : لیباسی پیاوچاکان .

خه زان : دهمی خه زه لوهر ، گه لاریزان .

خه زنه ، خه زانه : خه زینه ، گه نجینه .

خه زه لوهر : گه لاریزان .

خه سته : بیمار ، نه خوش ، ناساغ .

خه ففاش : شه مشه مه کویره .

خه لعته : خه لات ، به خشش .

خه لوته : جینگهی ته نیایی .

خه لوته تخانه ، خه لوته سهرا :

جینگهی چله کیشانی پیری تهریقته و

پیوانی خودا .

خه م : خه م و خه فته ، چه مانه وه .

خه مووش : خاموش ، کپ و بیدهنگ .

خه ندان : دهم به پییکه نین .

خه وش و خال : زبل و زال .

خه ییل : کۆمه ل .

خه ییلی : زۆر .

خه ییمه شهب باز : نه و کۆمه له

چه ته یین که به شه و نه دهن به سهر

خه لکدا ، مه به ست پیایوی خراپه .

خه ییمه گا : خیه تگا .

خیل : کۆمه لی هه وارچیسی .

خینو : جنۆکه .

داد : هارار .

داروڤغه : سه‌رۆکی پاسه‌وانانی شار .

دارایه‌وه : لار بۆوه ، کهوت به نه‌رزدا .

دام : دار .

دامان ، دامین : داوین .

دان ، دانه : دانه‌وێله ، نه‌و دانه‌ی

که له به‌رده‌می ته‌له‌دا دائه‌نری

بۆ پیوه‌بوونی نیچیر .

داوهر : دادوهر .

دل روبا : دلکیش .

دل سین : دل ستین ، دل‌به‌ر .

دل فگار : دل بریندار .

دل که ییلی : دل پیری .

دل‌دۆز : دل بریندارکه‌ر .

دوڤ : مرواری درشت “ دوڤدانه : دانه‌ی

مرواری .

دوو ، دوود : دووکه‌ل .

دوخته : دووراو .

دوورته‌ندیش : بیر له دوارپۆژکه‌ره‌وه ،

تیبین .

دوون : په‌ست و بی‌نرخ .

ده‌به‌ده : شکۆ و جه‌لالی حه‌شاماتی

هارپیی پیاری گه‌وره .

ده‌ر : ده‌رگا .

ده‌ربان : ده‌رکه‌وان .

ده‌رمال : به‌ر ده‌رگانه .

ده‌رمه‌نده : تیمار ، گیرخواردوو .

ده‌سته‌پاچه : ده‌سه‌وسان ، ده‌سه‌وته‌ژنۆ .

ده‌گمه‌ن : نایاب ، که‌م وینه .

ده‌م : زار ، کات .

ده‌م بین : ده‌م به‌ست .

ده‌ول : هه‌ول و کۆشش .

ده‌یجوور : تاریکی شه‌و .

دید : بینین .

دیر : ده‌یر ، کلیسای گاوران ، دره‌نگ .

راز : راز و نازی نه‌یینی له‌نیوان عاشق و

مه‌عشووقدا ، شاخی زۆر سه‌خت و بلند .

رام : فیر ، خووگرتوو .

راه : ری ، ریگا .

رستگاری : رزگاری .

رشته : هه‌ر شتیکه که له خوری

یان لۆکه دروست کرابی و بادرابی .

روباب : یه‌کیکه له نامیره‌کانی مؤسیقا

که ره‌ك (تار) وایه .

روح : روو .

رووبا‌ه : ریوی ، نامازه‌یه بۆ فیل و

ته‌له‌که .

ره‌ت : جوولانی به‌ته‌کان .

ره‌جال : رووت و ره‌جال ، پیای نه‌دار .

- ره ستاخیز** : ههستانهوهی به کۆمهڵ ،
 ناماژیه بو زیندوو بوونهوهی گیانله بهران
 له رۆژی مه حشهردا .
ره عنا : جوان و قهشهنگ .
ره نجش : ره نجان و دل ئیشان .
ره نجووری : بیماری ، رهنج کیشان .
ره ند : پیاری زۆر پیاو .
ره ها : نازاد .
ره ههر : رابه ر ، پیشهوا .
ره وان : گیان .
ره وت : شیوهی رۆیشتن .
ره وشه ن : رۆشن ، رووناک .
رهویه : داب و نه ریت .
رێژه خۆر : ورده نان خۆری سه ر سفره .
رێژه و : برهستی خه له .
ریش : بریندار .
زاخه ، زاغه : چالی هه لکه نراو له
 شاخ و ته پۆلکه و ده شتدا بو تیاچه وانه وه .
زاد : تویشوو .
زار : دهم ، زه لیل و داماو .
زاغ : بالنده یه که وه کو (هه لۆ) وایه
 به لام بچوو کتره .
زال : سه رکه وتن به سه ر کاری سه ختدا ،
 باوکی رۆسته م (رۆسته می زال) .
زامار : زامدار ، بریندار .
- زاهید نما** : ئه و که سه ی که بو
 مه به ستی په یدا کردنی پاره و مالتی دنیا و
 سوودی تایبه تیی خۆی وه ک پیاو چاک
 خۆی نیشان ته دا به لام له راستیدا وایه .
زرکه تال : گوژاڵک .
زولف : پرچ .
زهرد : شاخی زۆر بهرز و بلند .
زه رگه ر : زه رنگه ر .
زه غه ن : په له وه ریکی ره شه و
 له (هه لۆ) بچوو کتره .
زه مزه مه : ئاراز .
زه مه هریر : سه رمای زۆر سه خت .
زه نبوو ر : هه نگی .
زه نه خدان : چه ناگه .
زه هی : زۆر .
زیبا : جوان و قه شه نگ .
زیل و به م : زیل : ده نگی باریک و
 تیژ یان ئاوازه ی زۆری عاشقان و که یف
 خو شان “ به م : ده نگی زل و ناخۆش .
زینده گانی : ژیان .
ژار : ژه هر .
ژوو ر : سه ر ، لای سه روو .
ژی : ئه و به ند و رسته یه یه که له که وانی
 ته به ستن بو تیر هاویشتن .
ساتۆر : کێردی گه وره .

- سارا ، سەرا : دەشت و چۆلەوانیی .
- سارەوان : وشترەوان ، شوانی حوشر .
- ساز : جۆریکە لە ئامیری موسیقا .
- ساقی : شەراب گێر .
- سالیك : ریگا بر ، ریگا تەدی کەر .
- سایەبان : ھەر شتێک کە سیبەری بی .
- ستارە : ئەستیرە .
- سەبا : شەنبای کاتی بەیانی (صَبَا) ، یان شاری (سَبَا) ی بەلقیسا .
- سەبو : گۆزە ی سوورکراوە لە سوالت .
- سەحەر : بەرەبەیان .
- سەدریی : جۆریکی باشە لە برنج .
- سەرئەفگەندە : شەرمەزار .
- سەرد : سارد .
- سەرزەدە : سەرەپۆ .
- سەرشار : سەردەستە .
- سەركز : مل کەچ .
- سەرگەشتە : سەرلیتیواو .
- سەرو : درەختیکی ھەمیشە سەوزی بەرز و بی بەرە .
- سەری : مارەبی .
- سەلم و توور : توور ، ناوی کوری نارهنجیی فەرەیدوون بوو .
- سەمپاشیی : ژەرەر ژژاندن .
- سەنج ، سەنگ : بەرابەری کردن ، کیش .
- سەنگتاشیی : بەردتاشیی .
- سەودا : ئالوویر ، کرین و فرۆشتن .
- سەودازەدە : گێژدە ی عەشق .
- سەوداگەر : سەوداچی ، کریار .
- سەیر : تەماشاکردن “ بەلام ئەگەر وشە عەرەبی یە کە مەبەست بی ئەوا بە مانای رۆیشتن و ریگا برین دیت .
- سەم : گیاییکە بنیکی بۆن خۆشی ھەیە .
- سوپاسالار : سەرکردە ی لەشکر .
- سوپەر : قەلغان ، مەتال .
- سورمە : کلی چار رشتن “
- سورمەسا : سورمە ئاسا ، وەکو سورمە .
- سوژش : سووتان .
- سونبول : جۆرە گۆلیکە .
- سوئسن : گۆلی سۆسەن .
- سیا : رەش .
- سییر : ماددەییەکی کانگایی رەشە وەکو قیر و زۆر تالە کە بۆ چارەسەری نەخۆشی بە کارھێنراوە .
- سیمورغ : تەیریکی خەیاڵییە کە بە عەرەبی پێی ئەلین (عَنقَا) .
- سینە : سنگ .
- شا : پادشا ، شاد و دلخۆش .
- شاباش : بەخشش .

- شاهڪار : ڪاري جوان و ڊيار .
- شاهوار : شتي چاڪ و گرانبه ها .
- شاهين : بالنده يه ڪي راوڪره .
- شروڻ : شپ و شيواو .
- شڪار : راو " شڪارچي : راوچي .
- شڪوفا ، شڪوفه : پشڪروتنى خونچه .
- شل : بي هيٺ و ماندوو .
- شلق : نالوڙ و شيوار .
- شمشاد : داري شمشال .
- شوڇ : جوان و قه شنگ .
- شور : تاڙاوه ، ناشوب .
- شورهت : ناربانگ .
- شوره ڪات : زوى خويدار ڪه روه ڪي لئ نارويت .
- شيب : نرمي .
- شيفته : سدرليشيوار و حال لئ تيكچوو به هوى عه شقه وه .
- شه به يخوون : بهو ڪومه له له شڪره ٿه لئن ڪه شو له ناکار به سدر دوزمندا ٿه دن .
- شه بوستان : حدره مسهرا و جيگه ي ٿيسراحت و خهوتنى پياري گه وه .
- شه تاو : ٿاري تواوه ي به فر .
- شهرمه ساري : شهرمه زاري .
- شهرمه نده : شهرمه زار .
- شه ڪه ربار : دم شيرين ، واته : ٿه وهنده شيرين بي وه ٿه وه ي شه ڪري لئ بباري .
- شه ڪه رخا : شه ڪرخور .
- شه ڪه رفام : واته : له ڪاتي قسه ڪردندا را ه دست بڪري ڪه قسه ڪانى له شيرينيدا تامي شه ڪر ٿه دن .
- شه م : شه مع ، مؤم .
- شه هد : شيله .
- شه هرناشووب : ڪه سيڪ ڪه به هوى جواني و قه شهنگي يه وه بيتته مايه ي تاڙاوه نانه وه يان سهرنجي به رامبه ره ڪه ي به شيويه ڪه راکيشي بو لاي خوى ڪه سهرسام و گيروده ي عه شقى خوى بڪات :
- شه و بو : گوليڪي وه نه وشه ي يه ڪه له شهودا بوئى زور خوشه .
- شه ونم : ٿاونگ .
- شه يدا : سهوداسهر ، عاشق .
- شه دهف : جيگه ي تيارسڪانى مرواري " شه دهف وار : وه ڪو شه دهف .
- شه يقه ل : مشتومال ، پاك ڪردنه وه .
- شه يقه ل روبا : ژهنگ لابه ر .
- طوفه يل : مشه خور .
- عاشوورا : روڙي ده يه مى مانگي موحه رپرم ڪه روڙي شه هيده بوئى حه زه ته ي حسينه .

- عالمه نه فروز : روشنڪهري جيهان .
عوزار : روخسار .
عوزر خواني : عوزر هيٺانهوه ، پاسار .
عوود : داريڪي بالابهرز و جوانه و گهلاي
وه ڪو گهلاي گويڙ وايه ، نه گهر
بسوتيتنري بونڪي خوشي ههيه .
عهبدال : عهدال ، ههٿوهدا .
عهرعهر : داريڪه وه ڪو داري (سهرو)
رايه بهلام لهو بچوڪتر و ڪورت تره .
عهنقا : تهيريڪي خه يالئي يه .
عيشوه : غمزه و نازي شاراهه .
غارهدت : تالان .
غوول : ديوهزمه .
غهدهداره : جوڙه شمشيريڪي ڪورت و
دهم پانه .
غهم نه ندوود : واته نهوهنده خه مي
ززر بي ڪه هه موو دل و دهروني دا پوشي .
غهم نه نگيز : خهم هينهر ، هدر شتيڪ
ڪه خهم و نارهده تبي پهيدا بڪات .
غهمزه : ناز .
غهمماز : نازڪهر .
غهوغا : داد و هارار له ڪاتي جهنگدا .
غام : تيگه يشتن .
فپه : ههٿفپين .
فوغان : ناله و هارار .
فولات : دهشت و چولي وشڪارو .
فهتتان : دلرپين و سهرسام ڪهر .
فهراز : بهرزي .
فهرهنگ : فهرهنگستان .
فهرخونده : پيروز ، خوش بهختي .
فهردا : سبهيني ، بهياني .
فهپرپوخ ليقا : رهنگ و روو جوان .
فهنا : تياچوون ، نه مان “ فناء في الله :
توانه وه و تياچوون له عهشقي خودابي دا .
فهنهز : نيسپرنگ .
فهيته جو : فيتهنخواز ، ناڙاهه گير .
فقات : چين ، قاتبي و قپبي .
فقار : رق و قين ، تووره بوون .
فقافله سالار : سهه رڪرده و گهوهري
قافله و ڪاروان “ وه له زاراهي نه هلي
ته سهه ووفدا به مورشيد و سهه دهستهي
رپيواراني ريگهه ي خواناسيي نه لئين “
سهه قافله چيي : پيشهنگي ڪاروان .
قاله : قاله قال و دهنگه دهنگ .
قامهدت : بهڙن و بالا .
قووت : بڙيو ، ههر جوڙه خوارديڪ
ڪه ناده ميزاد پي پي بڙي .
قوچ : حهيواني قورباني ڪردن .
قهبا : ڪهوا .
قهباحه قبار : خراپه ڪار .

- قهه د : بالا .
- قهه دوح : پیاله .
- قهه قنهس : بالنده یسه کی زۆر جوان و دهنگ خۆشی ده نوک کون کونه و له سهه ر جینگه ی بهرز نه خوینتی " وا باوه که باالی له یهک نه دات و ناگر نه گری و نه سووتی .
- قه لب : بئ نرخ .
- قه ناره : سیداره .
- قه یس : مه جنوونی له یلا که نار ی (قه یس) ی کوری موله ووحی عامیری یه که سهه رگوزه شته ی عه شقیان دهنگی داوه ته وه .
- قیبله نما : قبیله نیشاندەر .
- کابه : که عبه ی مائی خوا .
- کاخ : کۆشک .
- کاس : تاساو ، وپ ، بیتهۆش .
- کاشانه : لانه ، مال .
- کاف و نوون : ئاماژه یه بۆ فه رمانی خورای گه وه که هه ر شتیکی بیه ری بیکات ده س به جی به ویستی خزی نه و شته ته بیته ، وهک ئایه تی پیوژی قورئان نه فه رمویت : (کُنْ فَيَكُونُ) .
- کاکۆل : مووی دریشی پیشه سهه ر .
- کال : کرج و کال ، پینه گه یشتوو .
- کالا : شت و مهک .
- کام : ئاوات " کامگار : به ئاوات گه یشتوو .
- کان : کانگا .
- کۆ : شاخ و کینو ، کۆمه ل .
- کۆت : کۆت و زنجیر .
- کۆکه ن : فه رهادی کۆکه ن .
- کۆکۆ : کینو به کینو .
- کۆگا : عه مبار ، نه مبار .
- کۆم : پشت کوور ، قه مبوور .
- که چ : خوار و لار .
- که ساس : بئ رهواج .
- که شکۆل به دۆش : که شکۆل له کۆلی جیهان گه ر .
- که فاف : نه ندازه ی هه ر شتیکی که به ش بکات یان به س بیته .
- که فه ن : کفن ، جلی مردوو .
- که لیم : مه به ست هه زه ته ی مووسا پیغه مبه ره (علیه السّلام) .
- که لافه : کلاف ، کلاوه ده زوو .
- که مه ند : ته ناف و رشته ی دریش بۆ به ند کردن .
- که مه فکیش : عاشق و گیرۆده ی شیخی ته ریقه ت .
- که نه یشت : په رستگای جووله کان .
- که هکه شان ، کاکه شان : بریتی یه له

- خه تی سپی ناسمان که وه کو هور وایه .
- که ی : گه وره ترین نازناوی پاشا بسوه
له سهرده می پیشوردا .
- که یل : پر .
- که یوان : نه ستیره ی زوحدل .
- کز : لاواز .
- کزه : سروه ، شنه با ، دهنگی چزه چزی
سووتانی گوشت .
- کوژاو : کوژراو .
- کول : پدک که وتن .
- کولن : کولان .
- کولک : مووی کورت ، خوری یه ک
که به که لکی رستن نایدت .
- کونج : سوچ ، قوژین .
- کووجه : کولان .
- کوول : نه شکهوت .
- کیشوهر : ولات .
- گا ، گاه : کات ، وهخت .
- گرو : دهسته ، کومدل ، تاقم .
- گریبان : یه خه ی کراس .
- گرین : گریان .
- گروو : بیانور ، پهلپ گرتن .
- گوداز : توانوره .
- گورز : نامرازیکه له قایش یان خوری
دروستی نه کهن بو شهر .
- گوزهر : تپه پین .
- گوزیده : هه لبرارده ، هه لبرتیردراو .
- گوفتار : وته ، قسه کردن .
- گولپو خان : گول روو ، روو وه ک گول .
- گولعوزار : روو وه ک گول .
- گولنار : گول هه نار .
- گوم شوده : ونبوو .
- گو : نهو توپه خه یه که به داریکی
وه ک گوچان یاری پی نه کهن .
- گوپ و به هرام : گوپ : گاکتیوی
به هرام : پاشایه کی ناوداری ئیرانیسی بسوه
که زور هزی له راوی گاکتیوی کردوه .
- گویش : گوچ ، گوش کردنی منال .
- گویم : ناری قول .
- گوئا : کولم .
- گویا : قسه کهر .
- گه دارانیسی : گه دا به ری کردن .
- گه ردوش : گه ران .
- گه سته : گه سرار .
- گه مه : یاری .
- گه نج : جحیل ، گه نجینه ، خه زینه .
- گه وچ : نه فام و بی عه قل .
- گیژ : گیژار ، گیژاره ، گه رده لوول .
- گیر : گیرده ، گیرخواردوو .
- گیسوو : زولف .

ماتمه مزه دهه : تازیه بار ، که سیتک
 که تووشی به لا و موسیبهت بووی .
ماشهرین : ماشهر ، که لافه به نیکه
 له نیوان دوو نه ژنژدا هه لئه کری " لیتره دا
 ته شبیهی (ریش) کراوه به کلکی ریوی ،
 که کلکی ریوی له ماشهر نه چیت .
مان : خوگرتن له خواردن و خواردنه و
 شتی تر به مه بهستی ناره زایی ده برپین .
ماه ، مهه : مانگ .
مزه و ئاوان : بهو چهند ئایره ئارده
 نه لئین که ناشه وان له ناشی پی ته ستینی
 له ههقی هارینه که ی .
ملومو : گه پان و بوون کردنی زهوی
 بو پهیدا کردنی خوړاک ، وهک نه لئین :
 ملومو کردنی ریوی .
مورغ : بالنده .
موژگه ، موژگان ، موژه : برژانگ .
موشک : میشک ، میسک .
موشکیل گوشا : نهو که سهی
 چاره سهری کیشه و گیروگرفت نه کا .
موفاجا : کتوپر .
مووزی : مؤذی ، زیان بهخش .
موره : زاری تهخته نهد .
مومیا : جوړه ده زمانیکه بو راگرتنی
 لاشه ی مردوو به کاری نه هینن

لات : نه دار ، هیچ نه بوو .
لاف و گه زاف : درۆ و ده له سه .
لافتید : گه لایی .
لاله : گوئی لاله عه باسی .
لامه لامه : لی پارانه وه .
لوډه ، لوډ : باره گیا .
لهب : لیو .
لهب خه نده : لیو به خنده و پیکه نین .
لهباله ب : لیواولیو ، واته هه شتیک
 که پر بیست تا نه گاته سهر لیواری
 نهو زهرفه ی که شته که ی تیدا یه .
له دوو : له شوین .
له پ : لاواز و بی هیز .
له عمل : به ردیکی رهنگ سووری به قیمه ته
 وه کو یاقوت وایه .
لهق : بن سست .
له مه ولا : له مهودوا ، لیتره به دواوه .
له ناکاو : له پر ، کتوپر .
له نتهر : چرایه کی گه وره یه که به بهری
 بانده هه لی ته واسن .
له نگر : نهو ئاسنده یه که قولاپ و
 زنجیری پیوه یه بو راگرتنی که شتی
 له نیو ده ریادا .
له هجه : زمان ، زاراره .
مات : بیده نگ .

میل : میلی عہرہبیبی بہ ٹہندازہی
 (۴۰۰۰) زیراع ٹہوتری " میلی
 ٹینگلیزیش ٹہ کاتہ (۱۶۰۹) مہتر "
 میلی دہریابیش ٹہ کاتہ (۱۸۵۲) مہتر .
مینا : شوشہ ، شوینی سہرپرینی
 حہیوانی قوربانیی لہ کاتی حہ جدا .
میہر : خوشہویستی .
میہمان : میوان .
میروو : میروولہ .
ناقہوان : بی ہیژ ، بی دہسلات .
ناخودا : کہشتی یہوان .
نادانی : نہزانی .
ناپہسا : ناتہوار .
نارہوہن : داریکی جوانی سیبہردار و
 بی بہرہ .
نازلک : ناسک .
ناسور : برینی تہشہنا کردو .
ناشی : نہزان و نہشارہزا .
ناف : ناوک " نافہ : ناوی میسکینکہ
 لہ ناوکی جوڑہ ٹاسکینکی کیوی پیدہ
 ٹہبیٹ .
ناکامی : بہئاوات نہ گہیشتن .
نام : نار .
نامی : ناردار ، بہناوبانگ .
ناہہنچار : نالہبار و ناپہسہند .

بز ٹہوی ٹیک نہ چی .
مہقال : قہلغان .
مہجمہر : مقہلی ، مہنقلی .
مہخموور : مہست ، سہرخوش .
مہدھوش : بیٹھوش ، سہرگردان .
مہدہکار : فریادپرس .
مہر : مہگر .
مہغز : میٹشک .
مہکووک : مہکز .
مہلوول : بیزار ، دلٹہنگ .
مہنجنہنق : ٹامرازی ٹاگر ہاریشتنہ
 قہلا لہ شہردا ، بریتی یہ لہ تہوژمی
 گہرما .
مہنزل ، مہنزلگا ، مہنزلگہ : شوینی
 حہوانہوہ .
مہنزلہ : پلہوپایہ .
مہوج : شہپول .
مہولا : گہورہ .
مہہار : ہہوسار .
مہیکہدہ : مہبخانہ " وہ لہ زاراوہی
 شاعیرانی ٹہہلی (تصوف) دا مہبہست
 پی خانہقایہ کہ موریدانی راستہقینہی
 ریبازی پیروزی تہریقہت لہویدا پہرورہدہ
 وہرٹہگرن و سہرخوشی بادہی عہشتی
 حہقیقی و خودایی ٹہبن .

نڱين : بهخت .

نم : ته‌پايي .

نوښابه : شهرهت ، يان هر جوړه
خواردنه‌وه‌يه‌كي به‌تام و چيژ .

نوبات : جوړه شه‌كړيكي
مينايي ره‌نگه .

نوبه‌رد : نازا ، دلير .

نه‌حس : شووم .

نه‌دامه‌ت : په‌شيمانيي .

نهره‌سته : نه‌گه‌يشتوو به‌شت ،
كه‌سيك كه‌مه‌به‌ستيكي هه‌بي
به‌لام پي‌ي نه‌گه‌يشتبي .

نه‌زم : ناراز ، دهنگ و سه‌دا .

نه‌زه‌رگه : کاتي ته‌ماشاشا کردن .

نه‌سل : نه‌ژاد .

نه‌سناس : گيانله‌به‌ريكي ته‌فسانه‌يي و
خه‌يال‌ي‌يه‌كه‌گوایه‌سه‌رسورهيته‌ر و
ترسناکه و له‌شيوي مرؤقدايه .

نه‌سيم : شنه‌با .

نه‌شته‌ر : شفه‌ي ده‌ستي برينگه‌ر .

نه‌شه : نه‌شوما ، گه‌شه‌کردن .

نه‌شه‌مزيئي : نه‌ژاکيئي .

نه‌عره : دهنگ و ناله‌ي توند .

نه‌غد : پاره‌ي له‌سکه‌دراو ، حازر .

نه‌غمه : سؤز و ناواز .

نه‌فام : تيئه‌گه‌يشتوو .

نه‌فقاش : به‌رده‌ه‌لکهن ، په‌يکه‌رتاش .

نه‌نگ : شووره‌يي ، عه‌يب “

نه‌نگين : عه‌يبدار .

نه‌و : نوي ، تازه .

نه‌وا : دهنگ و سه‌دا .

نه‌وازيي : لاواندنه‌وه .

نه‌وميديي : ناوميدي .

نه‌وه‌رد : ده‌شت و سارا ته‌ي که‌ر ،

سه‌حرا و چوله‌وانيي برين .

نه‌ويي : نزم .

نيسار : گيان به‌خشين و خو فيدا کردن .

نيستيي : نه‌بوون .

نيش : ژان ، نيش و نازار .

نيگار : نه‌قش و نيگار ، شکل و شيوي

به‌ده‌ست کيشراو “ نيگاراش : نووسين .

نيلوفه‌ر : جوړه گولتيكي سپي‌يه .

نيوه‌بسميل : به‌ه‌يرانيك ته‌لين

که‌نيوي ملي برابي و گياني دهرنه‌چويي .

نيهان : نه‌ينيي ، شاره‌وه .

وار : وه‌کو “ ته‌م وشه‌يه‌له‌پاش‌هر

رشه‌يه‌كي تره‌ات واته : وه‌کو‌ته‌و‌شته “

وه‌ك : په‌روانه‌وار .

واقه‌واق : دهنگ و ناله‌ي ريوي .

وام : قدرز .

واوهیلا : شین و هاوار .

وهجد : خویشی و شهوق و زهوقیتک
که مورید و سالیکی ریازی تدریقهت
بههوی حالتهتی تایبتهتی بهوه تووشی نهبی .

وهرهه م : وهره م ، نهخویشی سهر دل ،
سهردل خربوون .

وهلی : بهلام .

وههم : گومان .

وهیشوومه : بی فدر .

ویل : ناواره و بهره‌لا و بی جیگه و ریگه .
هائیم : ویل .

هامپراز ، همپراز : هاواراز ، هاودهم .

هانا : هاوار ، په‌نا بو بردن .

هودهود : په‌پوسلیمانه .

هوما : پیروزه که بالندهیه که وه‌کو
(هه‌لو) وایه به‌لام بچووکته .

هه‌دهر : به‌فیو .

هه‌راسان : وه‌پزه بوون .

هه‌رج و مه‌رج : تیکه‌ل و پیکه‌ل ،
ناریک .

هه‌رزه : مرزقی لاسار و سه‌سه‌خت .

هه‌ستی : بوون .

هه‌لاهیل : شیلهی گیایه کی کوشندهیه .

هه‌لوهدا : تهره ، ناواره‌ی دهشت و کیو .

هه‌م : خه‌م و نار‌ه‌حتیی .

هه‌مانه : هه‌مبانه ، توشه‌بهره .

هه‌مپرا ، هه‌مپراه : براده‌ری ریگا و
سده‌ر .

هه‌منشین : هاودهم .

هه‌نگام : کات و زه‌مان .

هه‌ودا : تاله‌مور ، تال ، دار .

هه‌وریشم : ناوریشم .

هه‌ول و ده‌ول : کوشش کردن .

هه‌وین : نامیان ، مایه .

هه‌یکه‌ل : په‌یکه‌ر .

هه‌یوولا : ماکه و نه‌سلی ره‌گه‌ز و

ماده‌ی سه‌ره‌کیی هه‌ر شتیک

به‌واتای صورته‌ت و شیوه‌ت و هه‌یکه‌لیش

دیت .

هه‌یجر : جیابوونه‌وه .

هه‌یما : نامازه .

هه‌ارا : تاقت و توانا .

هه‌اری : گه‌مه .

هه‌اس : گولیکی سپی بوون خوشه .

هه‌اور : یاریده‌دهر .

هه‌غما : تالان کردن .

هه‌لدا : (شه‌وی یه‌لدا) دری‌ترترین شه‌و

له‌سالدا که شه‌وی نه‌وه‌لی زستانه .

هه‌م : ده‌ریا .

* * *

﴿ به شی هه وارمی ﴾

- ئا ، ئاد : ئه و " ئادیچ : ئه ویش .
ئازا : لهش .
ئاما : هات .
ئه جیام : رامزانی .
ئه ر : ته گهر .
ئی : ئه م .
ئیدیئش : ئه میش .
ئینا : ئه مه تا . ئینه یچ : ئه مه ش .
بنمانی : بنوینی .
بو : ئه بی ، بیی ، بۆن ، وه ره .
به رو : بیات ، ئه بات .
به رئاما : ده رها ت .
به ره : ده رگا .
به رنه شو : ده رنه چی .
به روو : به م .
به ش ، به شکه : به شکو .
به ل : به لکو .
به دیو : بیینی .
به دیه : بیینه .
به راله : برا .
بی : بوو . بیهن : بووه .
پا : پی ، به و .
پاسه : ئاوا ، وه کو ئه وه .
- په ی : بو " په ی چیش : بوچی ؟ .
پیسه : ئاوا ، وه کو ئه مه .
قاوو : بتوانم ، ته توانم .
قه رس : ترس .
جه : له .
چا : له وی .
چه م : چار ، چۆم .
چه نیی : له گه ل ، چۆن ؟ .
چکۆن : له کوئی به ؟ .
چی : له م ، بوچی ؟ .
چیش که روو : چی بکه م ؟ .
چیش وا چوو : چی بلیم ؟ .
چی شه ن : چی به ؟ .
چینگه : لی ره .
چیو : شت .
خنیکایی : خنکاوی .
داهش : دای ، پیی دایت .
دان په نه ت : داوه پییت .
دماوه : داوه " دمای : دواي " .
دمایی : دوايي .
رؤ : رۆژ .
رۆچنایی : رۆشنایی .
را : ریگه .

- روى : رۆژيک .
 ريزو : برژينم .
 ريشه : رهگ و ريشه .
 ريتک گنۆ : ريتک کهوئ .
 زافۆ : ئەزانئ .
 سووت : سووتا .
 سهرحه مه : سهرحاوه .
 سهنگ : بهرد .
 سياکوته : کوتهره دارى سووتاوى رهش .
 شوورى : بشويت .
 شووله : شوعله ، تيشک .
 شىي هه دهه : بهفيرو چوو .
 فاز : تيشک و رووشنايئ .
 فهرماو : بهفهموون .
 فازان : قابله مهى چيشت ليئان .
 کوئ : کوا ؟
 کهرا : بکهن .
 کهرد : کرد .
 کهردهن : کردوه .
 کهرميش : بيکهين .
 کهروون : بيکهه .
 کهوتهن : کهرتوره .
 کهيل : پپ .
 گرد : هه موو .
 گوم بى : ون بوو .
 گيترت : گرتئ .
 گيلۆ : بگهريتهوه .
 لا کهروۆ : لا بکاتهوه .
 لاشا : لايان .
 لاهو : له لاهئ .
 لاهوه : به لاهيهوه .
 لوا : روژيشتن ، روژيشت .
 ماجيئى : ئەلئى ، وه کو .
 مه بوۆ : نابئ .
 مه بان : نه بن .
 مهه : مه گهه ، ئايا .
 مهردهن : مردوه .
 مه زافۆ : نازانئ .
 مه زافو : نازانم .
 مه شانۆ ، مشانۆ : فريئ ئەدا “
 مه شانۆ : فريئ نادا .
 مه کيانوو ، مكيانوو : ئەنيتم .
 مه نالۆ ، منالۆ : ئەنالئى “
 مه نالۆ : نانالئى .
 مه نووه : بمينيتهوه .
 مه وانۆ : موانۆ : ئەخوينئ .
 مدان : دارمه .
 مشۆ : ئەبئ .
 منمانۆ : ئەنوئينئ ، نيشان ئەدات .
 نانه وهه : نانه خوژه .

- نە : لە .
 نەبۇ : نەبى .
 نەبان : نەبوايە .
 نەدۇ : نەدا .
 نەدپەنشا : نەياندىرە .
 نەزافام : نەمرانى .
 نەسۇچنۇ : نەسورتىنى .
 نەكەرد : نەكرد .
 نەلا : نەپرا .
 نەمەنۇ : نەمىنى .
 نەمەنەن : نەمارە .
 نەواچى : نەلىت .
 نەوەر : لەبەر .
 نەوينى : نەبىنى .
 نەوينو : نەبىنم .
 نەيۇ : نەيەت .
 نەياوۋ : نەگات .
 نەياوايى : نەگەشتىت .
 نىانش پىئو : پىكەوئەي ناو .
 وا : با .
 واتىش : رتىسى " واتم : وتم " .
 واتەن : وتوويەتى .
 وازۇ : بخوازى .
 واچا : بلىن " واچو : بلىم " .
 واچە : بلى .
 وە : بە .
 وەشلەم : خۇزگەم .
 وەرۇ ، وەرژن : بخوات ، ئەخوات .
 وەش : خۇش " وەشىي : خۇشىي .
 وەنەت : لىت .
 وىت : خۇت .
 وىتا : خۇتان .
 وىتەر ، يۇتەر : يەكتەر .
 وىرشى يەن : بىرچۆتەو .
 وىش : خۇي " وىم : خۇم .
 وينۇ : بىنى .
 ها : هاكا .
 ھۆركەرى : ھەلكەنى .
 ھۆركىشە : ھەلكىشە .
 ھەرمافنەر : فەرماتبەر .
 ھەريۇ : ھەريەكە .
 ھەن : ھەيە .
 ھەوالان : ھارەلان ، رەفىقان .
 ھوون : خوئىن .
 يۇ : يەكىك .
 يۇجە يۇ : يەك لەيەك .
 يانە : مال .
 ياوا : گەيشت " ياوان : گەيشتوۋە " .
 يارنا : گەياندى .
 * * *

﴿ پیرست ﴾

لاپهړه	بابه ت	
۳		* پيشه کی
۲۱		* بهشی سوړانی
۲۳		(۱) شیوهنی دلدار
۲۴		(۲) قامه تی یار
۲۵		(۳) جه فاکیشی محببت
۲۶		(۴) ریږه وی ریگه ی محببت
۲۷		(۵) روخساری شه م
۲۸		(۶) حه قیقه تی عه شق
۲۹		(۷) خویناوی خامه
۳۰		(۸) عاده تی مه عشورق
۳۱		(۹) نازاوه ی ولات
۳۲		(۱۰) ناهونالهی ژین
۳۴		(۱۱) دهردی دووری له یل
۳۵		(۱۲) له شکر ی غم - له وهلامی مه لاسه ید نه حمه دی نیمامی خانه قادا
۳۷		(۱۳) عه شقی مه جازی
۳۸		(۱۴) واوه یلای دل
۳۹		(۱۵) جه وری فه له ک
۴۰		(۱۶) سولتانی عه شق
۴۳		(۱۷) هاواری دل

۴۴	(۱۸) جۆباری ئەشك
۴۵	(۱۹) دیمەنی جوانیی دولبەر
۴۷	(۲۰) سەفەری ئازیز
۴۸	(۲۱) رەنجی بی سەمەر
۴۹	(۲۲) پەيامی هیجر - بۆ مەلا عەباسی حەسەنیی
۵۰	(۲۳) شیوەنی دلبەر
۵۱	(۲۴) گیانفیدایی
۵۲	(۲۵) ناسۆری غەم
۵۳	(۲۶) عەهدی فیداکاریی
۵۴	(۲۷) ئامۆژگاریی
۵۵	(۲۸) کاری نەیینیی - لە وەلامی مەلا سەید رەزادا
۵۷	(۲۹) مەینەتزرەدهی غەم
۵۸	(۳۰) لوتکەیی خەیاڵ
۵۹	(۳۱) بەهاری وەسل
۶۰	(۳۲) دەردی بی دەرمانی کورد
۶۲	(۳۳) گەنجینەیی دەروون
۶۳	(۳۴) حالی عاشق
۶۴	(۳۵) زستانی فیراق
۶۵	(۳۶) خورشیدی روو
۶۶	(۳۷) بیژنگی خەیاڵ
۶۷	(۳۸) میحنەتی غوربەت - بۆ مەلا سەید عبدالباقی
۷۰	(۳۹) ژینی بە فیرو

۷۱	(۴۰) قاپی ره جا
۷۲	(۴۱) عیشوه و نازی یار
۷۳	(۴۲) شیوهنی وهسل
۷۴	(۴۳) به جیماوی گیگل
۷۶	(۴۴) داوی دولبه ر
۷۷	(۴۵) په یمانی وه فاداری
۷۸	(۴۶) سه و دازه دهی له یل
۷۹	(۴۷) به ختی ئاوه ژوو
۸۰	(۴۸) مائی تاریکی دل
۸۲	(۴۹) ئوغری خیر
۸۴	(۵۰) دووری دلدار
۸۵	(۵۱) نووری چاوانم
۸۹	(۵۲) حه سره تی دیدار
۹۰	(۵۳) شه معی مه جلیس
۹۳	(۵۴) گه شتی نیشتمان
۹۴	(۵۵) ئاهی دهروون
۹۶	(۵۶) مه راقی غهم
۹۷	(۵۷) باری خه فته
۹۸	(۵۸) ئه سرینی شهو
۹۹	(۵۹) خه یالاتی دل
۱۰۱	(۶۰) وه سلی دل و جیلوهی گول
۱۰۳	(۶۱) بیزاریی دل

۱۰۵	(۶۲) یاری ئەمینیم - بۆ حاجی محمد ئەمینی ئەمینیان
۱۰۷	(۶۳) ھەمدەمی لەیل
۱۰۸	(۶۴) ھەناسەوی سەرد
۱۰۹	(۶۵) رییازی خواناسان
۱۱۰	(۶۶) سەروی گوئزاری ئیرەم
۱۱۱	(۶۷) ئاگری عەشق
۱۱۲	(۶۸) فەردی زەمان
۱۱۳	(۶۹) شینی لەیل - لە ولەمی مەلا شیخ عوسمانی مەردۆخیی دا
۱۱۴	(۷۰) کۆری بی ھۆشان
۱۱۵	(۷۱) شەوی قەدر
۱۱۷	(۷۲) گۆشەوی عاجزیی
۱۱۹	(۷۳) دوا کۆچی لەیل
۱۲۰	(۷۴) سەفەری ناوخت
۱۲۲	(۷۵) نەخشی کردگار
۱۲۳	(۷۶) سوپای عەشق
۱۲۴	(۷۷) کەشتیی نەجات
۱۲۵	(۷۸) تیغلی دۆ
۱۲۶	(۷۹) لافاوی غەم
۱۲۷	(۸۰) گەنجینەوی سینە
۱۲۸	(۸۱) خامۆشیی
۱۲۹	(۸۲) پەریشان حالیی
۱۳۰	(۸۳) دیمەنی دنیا

- ۱۳۱ (۸۴) جيهان و عه شقى ياريك
- ۱۳۳ (۸۵) كوچى شهم
- ۱۳۴ (۸۶) ئاموژگارىي
- ۱۳۵ (۸۷) ره قىبى غهم
- ۱۳۷ (۸۸) خانەى خەمان - له وهلامى ماموستا مهلا عارفى بالكدا
- ۱۳۹ (۸۹) كه شكۆلى دلى عاشق
- ۱۴۰ (۹۰) حاله تى نابارى دل
- ۱۴۱ (۹۱) پىرى خاوهن هيممهت
- ۱۴۲ (۹۲) گه نجينهى عه شق
- ۱۴۳ (۹۳) قوربانىي
- ۱۴۳ (۹۴) په يامى دل بو دلبر
- ۱۴۵ (۹۵) بى مه يلىي تازيز
- ۱۴۶ (۹۶) رييازى محببهت
- ۱۴۷ (۹۷) يادىكى دوستانه - بو مهلا سەيد ئەحمەدى صدەقەتیی
- ۱۴۸ (۹۸) خانەى ماتهم
- ۱۴۹ (۹۹) كوړى رهندان
- ۱۵۱ (۱۰۰) ئە نىسى دل
- ۱۵۳ (۱۰۱) نه سىمى عالمى ئەزەل
- ۱۵۴ (۱۰۲) قه لای سەبر
- ۱۵۵ (۱۰۳) شهمع و په روانه
- ۱۵۶ (۱۰۴) چه رخی گەردوون
- ۱۵۸ (۱۰۵) هیزى خەيال

- ۱۵۹ (۱۰۶) تۆشەى جەفا
- ۱۶۰ (۱۰۷) زەنگى خەتەر
- ۱۶۱ (۱۰۸) قوطبى زەمان
- ۱۶۳ (۱۰۹) شەوچراخان
- ۱۶۴ (۱۱۰) ويىنەى غەمبارىم
- ۱۶۵ (۱۱۱) شيوەنىك بۆ دىن و ولات - لە وەلامى مىرزاي ھەورامىيى دا
- ۱۶۷ (۱۱۲) بىخالى دل
- ۱۶۸ (۱۱۳) غەشقى جەمالى دل بەر
- ۱۶۹ (۱۱۴) يارى گەوھەرفرۆش - لە وەلامى مەلا شىخ رەئوفى بىئوئى دا
- ۱۷۰ (۱۱۵) ھەورى غەم
- ۱۷۲ (۱۱۶) موژدەى صەبا - لە خەستەخانەى جەراح پاشادا
- ۱۷۳ (۱۱۷) ژىنى پىر لە شىن
- ۱۷۵ (۱۱۸) شەوى غوربەت
- ۱۷۷ (۱۱۹) رىجەلەتى پىر
- ۱۷۸ (۱۲۰) رىئى ھات و نەھات
- ۱۷۹ (۱۲۱) مەركەزى لىقا
- ۱۸۰ (۱۲۲) تامى فىراق
- ۱۸۲ (۱۲۳) پىنج خستە كىي لەسەر شىعەرى حاجى مەلا ئەھمەدى قازىي
- ۱۸۳ (۱۲۴) شەرحى حال
- ۱۸۴ (۱۲۵) بوئەى حەقىقەت
- ۱۸۵ (۱۲۶) حوجرەى سەعادەت
- ۱۸۶ (۱۲۷) ماتىيى و خەموشىيى

۱۸۷	میحرابی ئه برۆ (۱۲۸)
۱۸۷	کانی محببته (۱۲۹)
۱۸۹	خامدی سه ربزیو (۱۳۰)
۱۹۰	ریگهی راستیی (۱۳۱)
۱۹۴	بهختی خه وتوو (۱۳۲)
۱۹۵	خهسته خانهی عهشق (۱۳۳)
۱۹۶	غارهی موئکی دل (۱۳۴)
۱۹۷	تۆفانی جه فا (۱۳۵)
۱۹۸	عهشقی دلداری ئه لهست (۱۳۶)
۲۰۰	گه وهه ری حه قیقته (۱۳۷)
۲۰۲	بهزمی دلداریی - له بهرامبهر پارچه شیعریکی ههردی دا (۱۳۸)
۲۰۳	شهوقی لیقا (۱۳۹)
۲۰۴	قووتی ری (۱۴۰)
۲۰۵	ساحهی وه فا (۱۴۱)
۲۰۶	بهی دهستی یار (۱۴۲)
۲۰۷	وینهی یادگاریی (۱۴۳)
۲۰۹	دۆستی گیانیی - بۆ مه لا عه باسی حه سه نیی (۱۴۴)
۲۱۷	پارانه وه له قاپیی پهروه ردگار (۱۴۵)
۲۲۸	گیژاوی میحنهت (۱۴۶)
۲۲۹	هه یکه لی ئاده میزاد (۱۴۷)
۲۳۰	درکی مه یینهت (۱۴۸)
۲۳۱	کاتی نه ورۆز (۱۴۹)

- ۲۳۲ (۱۵۰) قافلہی سلاو - بو میرزا صدیقی چنگیانی
- ۲۳۳ (۱۵۱) سوپای غم
- ۲۳۵ (۱۵۲) مایہی شہوقی دل - لہ وہ لآمی حاجی مہلا نہ حمدی قازی دا
- ۲۳۷ (۱۵۳) کہ مہندی لہ یل
- ۲۳۸ (۱۵۴) دلہی رہنچہرؤ
- ۲۴۰ (۱۵۵) صوبجی صادق - لہ وہ لآمی شیخ نہمین (بیٹوی) دا
- ۲۴۲ (۱۵۶) دؤستی بہ ہادار - بو مہلا سہید بہ ہانہ ددینی تارہ نانی
- ۲۴۴ (۱۵۷) داخی دہروون - بو مہلا سہید نہ حمدی نیمامی خانہ قا
- ۲۴۷ (۱۵۸) بازاری عہ شق
- ۲۴۹ (۱۵۹) شینی دل و بولبول
- ۲۵۳ (۱۶۰) گہرمہ شین
- ۲۵۶ (۱۶۱) شہوی جہژن و شادی
- ۲۵۸ (۱۶۲) بہرہو گلکوی گور
- ۲۶۳ * بہشی ہورامیی
- ۲۶۵ (۱۶۳) عہرزوحال - بہہوی گیرانی حاجی قادری نائب زابستہ وہ
- ۲۶۷ (۱۶۴) کارہبای دل
- ۲۷۰ (۱۶۵) دلہی کوسکہ و تہم - لہ نہ خوشخانہی جہراح پاشادا
- ۲۷۴ (۱۶۶) میرزای شیرینم - لہ وہ لآمی میرزای ہورامیی دا
- ۲۷۵ (۱۶۷) رؤلہی وہش کہ لام - لہ وہ لآمی مہلا صاحبیدا
- ۲۷۹ - ۲۷۸ (۱۶۸ - ۱۷۲) چوارینہ کان
- ۲۸۲ - ۲۸۰ (۱۷۳ - ۱۸۵) تاکہ کان

	* به شی فارسی
۲۸۳	
۲۸۵	(۱) راه فنا
۲۸۶	(۲) تخمیس بر غزل شیخ سعدی
۲۸۷	(۳) برق رخ
۲۸۸	(۴) تخمیس بر غزل حافظ شیرازی
۲۹۰	(۵) در جواب يك شعر حضرت پیر
۲۹۳	(۶) می در عالم عشاق
۲۹۴	(۷) از سراپردهء ناز
۲۹۵	(۸) رخسار ماهتاب - در جواب جناب شیخ عبدالرؤف بیژوه
۲۹۶	(۹) نسیمی از بغداد
۲۹۸	(۱۰) شاه گلرخان
۲۹۹	(۱۱) رضای یار
۳۰۱	(۱۲) دانهء خال
۳۰۲	(۱۳) بدر مرسلین
۳۰۳	(۱۴) خانهء افسانه - در جواب شیخ امین متخلص به (بیوهی)
۳۰۴	(۱۵) بلبل چمن
۳۰۵	(۱۶) در حال فراق
۳۰۷	(۱۷) حضرت دلدار آمد
۳۰۹	(۱۸) تخمیس از فنائی
۳۱۱	(۱۹) در انتظار - آمدن ملا کمال علیزاده
۳۱۲	(۲۰) گنج مقصود
۳۱۴	(۲۱) آتش عشق دلبر

۳۱۵	(۲۲) تخمیس بر غزل حضرت پیر
۳۱۷	(۲۳) تخم محبت
۳۱۸	(۲۴) پیام یار با هدهد
۳۱۹	(۲۵) قضاوت حق
۳۲۰	(۲۶) در ره دلبر
۳۲۱	(۲۷) نعمت دیدار یار
۳۲۳	(۲۸) مژدهء وصل
۳۲۴	(۲۹) دولت ملک رضا
۳۲۵	(۳۰) هوای بوستان
۳۲۶	(۳۱) ای نفس دون پرور
۳۲۷	(۳۲) محرم راز
۳۲۸	(۳۳) امداد خواص
۳۲۹	(۳۴) درد فراق
۳۳۰	(۳۵) بلبل بیچاره
۳۳۱	(۳۶) خرمن حسن
۳۳۲	(۳۷) از باب لطف
۳۳۳	(۳۸) در میان خواب
۳۳۴	(۳۹) فغان دل
۳۳۵	(۴۰) در کوی عشق
۳۳۷	(۴۱) غریق خاک و خون
۳۳۸	(۴۲) راه عشق
۳۳۹	(۴۳) روی حیا - در جواب یکی از دوستان

- ۳۴۰ (۴۴) بادهء عشق
- ۳۴۱ (۴۵) شوق أنوار
- ۳۴۲ (۴۶) حال زار - در بیمارستان جراح پاشا
- ۳۴۳ (۴۷) راهزن دهر - در جواب جناب شیخ عبدالرؤف بیژوه.
- ۳۴۴ (۴۸) بازار جهان
- ۳۴۵ (۴۹) گوشهء میخانه
- ۳۴۶ (۵۰) بار خود پسندی - در جواب کاکه محمد ویسی
- ۳۴۸ (۵۱) جای بالای درویشان
- ۳۴۹ (۵۲) راه در وطن
- ۳۵۰ (۵۳) بخت واژگون
- ۳۵۱ (۵۴) زیان خامه
- ۳۵۴ (۵۵) خداوندا پناهی کو
- ۳۵۵ (۵۶) آرامگاه پیر
- ۳۵۶ (۵۷) شمشیر حقّ
- ۳۵۷ (۵۸) سودای غم
- ۳۵۸ (۵۹) چراغ مجلس
- ۳۵۹ (۶۰) پیک صبا
- ۳۶۰ (۶۱) غم جدائی
- ۳۶۲ (۶۲) شب قدر دل
- ۳۶۳ (۶۳) آب تلخ
- ۳۶۴ (۶۴) یاربّ به حقّ هستی
- ۳۶۵ (۶۵) قبله گاه جان

۳۶۶	(۶۶) در ملك محبت
۳۶۷	(۶۷) مدار تنگنائی
۳۶۸	(۶۸) در بهار حسن
۳۶۹	(۶۹) همت صاحب دلان
۳۷۱	(۷۰) گلشن شادی
۳۷۲	(۷۱) آی ذات بی نظیر
۳۷۳	(۷۲) مناجات به شیوه رباعی
۳۹۱ - ۳۹۰	(۷۳ - ۷۶) رباعیات
۳۹۳ - ۳۹۲	(۷۷ - ۸۴) فرد
۳۹۴	* خاتمه
۳۹۵	* فدرهه نگوک
۴۱۹	* پیوست

* * *

﴿ بهر هه مه کانی قری شاعیر ﴾

کوردی :-

- (۱) نالهی دل و داخی گهل : نزیکهی (۴۴۲۵) شیعر - دهسنووس .
- (۲) کۆکردنهوهی بهشینک له کهراماتی حهزرتی شیخ محمهد عوسمان سیراجه ددینی نه قشبهندی - دهسنووس .
- (۳) وهسیه تنامهی فهنایی : نزیکهی (۶۸۹) شیعر - دهسنووس .
- (۴) (بهلگه نامه) بۆ روونکردنهوهی ههندیک له ئادابی تصوف : چاپ - سالی ۲۰۰۰ .
- (۵) دعوة الطریقه لطالب الحقیقه : له بارهی ریبازی تهریقتهوه ، نزیکهی (۱۸۷) شیعر - چاپی کرمانشاه / ۱۳۴۳ هـ .

فارسی :-

- (۱) الوثیقه فی بیان الحقیقه و آداب الطریقه : وهرگیتردراوی کتیبی (بهلگه نامه) له کوردی یهوه بۆ سه زمانی فارسی - دهسنووس .
- (۲) ترجمهء حیات حضرت شیخ محمد عثمان سراج الدین نقشبندی : - دهسنووس .

عهربیی :-

- (۱) وهرگیترانی بهشینک له کتیبی (ریاض المشتاقین) ی مهلا حامیدی بیسارانی له فارسی یهوه بۆ سه زمانی عهربیی ، به هاوکاری له گهل ماموستا مهلا عبداللطیف بامۆکی - دهسنووس .
 - (۲) وهرگیترانی شیعری (مهلا دیاره) ی حهزرتی شیخ محمهد عوسمان سیراجه ددینی نه قشبهندی بۆ شیعری عهربیی - دهسنووس .
- * له گهل چه نندین نووسراو و نامیلکهی جیاجیا له بارهی ئادابی تهریقتهوه به زمانی کوردی و عهربیی و فارسی .. بهر ئومیدهی پشت به خوا بتوانین ئەم بهر هه مانه ش له داها توودا به چاپ بگه یه نین .

لہسہر ئہرکی

خانہوادہی شاعیر چاپ کراوہ

ئەى وئە بىمىنە بۇ دىارى
جىدارى منى لە كوردەوارى
بۇ يادى ژيانى پىر لە مەينەت
بۇ حالەتى بىكەسىي و ھەژارى
زوتىر منى بىچارە لە دى بووم
دىارە كە چلۆنە كاروبارى
رۆژانە گزنگى تاو كە دەرھات
چوونى دەرودەشت بو يا ھەوارى
ھەرچى كە دەكەوتە دەستى ھەركەس
سا ژىنى لە لادى ئەبوو يا لە شارى
ھەركەس بە نسيب و مافەكەى خۆى
رازى بوو دل و دەررون و زارى
ئىستاكە زەمانە واى بەسەرھات
چى ماوہ ! بە غەبرى كەيفەكارى
گورپاوہ زىووفى شار و لادى
ناچىتەوہ دۆخى سالى پارى
ھەر دىت و دەچى بەرەو نەدامەت
فەوتاوہ نەماوہ بەند و بارى
كەى دى كە ئەتۆ لەگەل دل و گەل
وہك غونچە گولانى نەوبەھارى
تىراو و گەشاوہ بن (فەنايى) ش
وہك ئىوہ لە ياد و وەسلى يارى